

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III

XXI

B

51

NAPOLI

XXI
B
51

TRACTATUS
DE AESTIMO,
ET COLLECTIS.

NICOLAO FESTASIO
Mutinensi Authore.

*Copiosissimo Indice Alphabetico, ac nu-
meris Summarijsq; additis exor-
natus, & auctus.*

VENETIIS, M.D.LXXXVIII.

Ex Officina Damiani Zenarij.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1900

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1900

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1900

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1900

2

NICOLAVS

FESTASIVS,

AMPLISSIMO VIRO
Iulio Cæsari Castaldo. I. V. D.
Salutem D.

MEMORIALE proditum est (IVLI CAESAR) Solonem in eos qui otium diligenter, & amplecterentur legē protulisse, vt cuiuspiam accusationem contra eos instituere, eisq; iniuriari fas esset, quam de vacatione à labore & industria, cuius contrarium est negocium, intelligendum censeo, non si pro liuore animi, & corporis exercitatione, & relaxatione, à grauioribus, & magis serijs negocijs accipiat, ea nempe ad virtutem adipiscendam conferre testatur Aristippus ille Cirenaicus, vnde otium literarium pro literarum studio doctissimi viri existimant. Quod hoc genus exercitationis oblectamentum potius videri debeat, quàm seria aliqua occupatio. Nil enim dulcius est teste Cicerone, id verè sine literis mors

est, & hominis viui sepultura. Seneca ad Lucil.
Epist. 82. Quod si priscis temporibus viri illi ex-
cellentes in omni disciplinarum, genere, quorum
splendores ad nostram vsque ætatem peruenisse
videmus, id ipsum abegissent, tot literarum mo-
numenta posteris non reliquissent, quibus humana
vita semper excoli iuuariq; posset. Nec Nicolaus
Matarellus, Simon Castrouitreus, Ioannes Sado-
letius, Bartholomæus Bellincinus, aliq; huiusce
nostræ ciuitatis procures, eloquentia, prudentia,
fide, ac religione exornati, tot splendidissimorum
hominum conuentu, domum continuo plenam, fre-
quentes habuissent, ij enim præsidium clientibus,
opem amicis, salutem periclitantibus, manibus,
pedibusq; (vt ita dixerim) asserre nitebantur,
his accedis tu IULI CAESAR. Qui in hac
ciuitate nostra tanto eloquio, tantaq; legum scien-
tia, patrocinium exerces, vt nomen ipsum retinere
solus dignus sis, adeo vt ne dum æqualibus tuis,
verum, & maioribus ætate præcellas. Itaque cum
pro viribus meis otium semper rectè dispensare co-
gitauerim, & ob amorem veterem, amicitiam, ac
singularem erga te obseruantiam, plurimum tibi
debeam, hunc libellum magnis vigilijs peregi, ti-
biq; longè maiori scientia, & ingenio dicandum
decreui, tuoq; recto iudicio, ac dictioni subijcere sta-
tui, tu enim es in quo doctrina incomparabilis, re-
rum gerendarum admirabilis experientia, moresq;
optimi cernuntur, quo fit (vt non facile dixerim)

nostris

5
nostris ne ciuibus an cunctis alijs carior sis. Non
tacebo qua prudentia, singulariq; humanitate,
Aduocati officio in hac ciuitate nostra, alibiq; fun-
geris, quia omnes te veluti alterum Vulpianum,
ac Paulum prædicant, tanta es integritate, æqui-
tate, patientia, ac fide in præstando clientibus tuis
patrocinium, in reddendaq; alijs iustitia, vt te cæ-
leste numen esse cogitent, in proferendisq; senten-
tijs tanta consilij moderatio concipitur. Maturaq;
deliberatio decoquitur, vt ab eis reclamare, aut
appellare audeat nemo. Accipe igitur (vir am-
plissime) has meas lucubratiunculas qualescunq;
sint, & te rogatum esse velim, ac obsecratum, vt
inspicias, & perlegas, castiges, & corrigas, qui
longè melius errores meos cognosces. qui enim scac-
corum ludum superinspiciunt, ludentium errores
acutius vident, & siquid inordinatum, superfluum,
male tersum, & non bene dictum comperies, ea
omnia mutare, & corrigere non dedigneris. Ex eo
nanque nostram firmiorem amicitiam & tuam er-
ga me beneuolentiam arguam. Non ambigo mul-
tos fore, qui hos nostros labores canino ore mor-
debunt, at illorum detractiōe & odio non dete-
reor, legant qui volunt, & qui nolunt abijciant.
Vale & me ama. Mutinæ Cal. Maij. 1567.

PIO LECTORI.

V M superioribus annis (cādde Lector) maximè anno 1560. auditor Illust. Hermetis March. Pallauicini Buxeti essẽm quo sub Cæsaris ditione, ager Placentinus, Parmensisq; Citra Tarum erat, onera incolis pro militum stipendijs in Pedemontanis patribus pro comesatu Burgi sancti Domini præsidio exercituiq; in hibernis collocato, ac ceteris quibus is indigebat, persoluenda quotidie indicebantur, adeo graua erant & intolerabilia, vt etiam ditissimi ex prædiõrum redditibus vix se suosq; alere possent, plerõque vidi aliunde quæstum ne fame perirent querere, ac memoria teneo quibusdam villis contigisse vt vi tempestatis omnes fructus amitterent. Illosq; incolæ onera subire, vsque ad minimum quadrantem cogerentur, Dij boni quæ nam impietas? Miramur qui fieri possit, vt de cœlo non cadat ignis, & tantam absorbeat iniquitatem, veluti illos tot quinquagenarios quinquaginta viros Regis Ochoziæ Helix Prophetæ intuitu deuorauit, hic Iurgia, illuc crebri clamores creuere, contentionesque tales concitarunt, quales nunquam posterum memoria auditæ sunt, litesq; de litibus in oneribus exsoluendis oriebantur, quarum nonnullas coram me actitatas absolui, plerasq; à varijs iudicibus decisas vidi in quam plurib. casibus quid nam ius dictaret respondi, pro inde inutile haud fore putauì pro ingenioli mei modulo, hæc & alia quæ non sine labore voluminibus perlustrandis in remotioribus locis promiscue tradita offenderim, in hoc breui compendio complecterer, vt facilè sit perscrutari quid veritatis studiosus Lector, elicere valeat, scio nõ de futuros qui has meas vigilias carpent publicè detrahẽdo (vt inquit Hieronymus) quod in angulis libenter legũt, cum ipsos meq; non lateat, Petr. de Vbal. Oldr. de Mon. aliosque

aliosque antiquos & recētiore quosdam, tum in tracta-
 tum, tum in repetitionum formam in hac palestra de-
 sudasse, vtrum sciant hi minus nostræ intentionis fuisse
 eorum aures offendere, doctis enim & bonis placere stu-
 dii inuidisq; ac malis graue est me displicuisse, conside-
 rent rogatos eos velim nec sola illorum Iureconsulto-
 rum, quæ sub hos tractatus repetitionesq; congeruntur
 responsa, omnem rem declarasse, necessario itaq; manū
 tabulæ admoūi, hasq; meas lucubratiunculas hosq; me-
 mente fasciculos largiente domino collegi, illosq; ob-
 tuli, vt saltem studioso oprioni locus sit quod in vno li-
 bello defuerit ab alio absque liuore percipere. Quos qua-
 lescunque sint (si tibi libet) perlegas. orator facundiam
 non inuenies, non eleganti sermone vsus sum cui non
 incumbo, sed vsui verborum antiquorum iurispruden-
 tum adhæsi, qui non fucos verborum professi sunt, di-
 cant quicquid velint recentiores, qui desertiores sermo-
 nes potius quam veriores secuti sunt, iuvat me cum tan-
 tis patribus errare (si vti communi lingua errare est)
 quàm cum paucis benedicere, non enim ad factum ver-
 borumq; ostentationem incubui verum pro communi
 vtilitate elaboraui: plerasq; quæstiones de Aestimo &
 Collectis vndique dispersas in vnum redegei, quam plu-
 raque loca iurisprudentum & authoritates ab alijs ne-
 glectas citaui, quo fit vt si quicquam à me idque huma-
 nitus erroris commissum sit à iusto faciliq; Lectore ve-
 niam me promeriturum non dubitem, cum id nō teme-
 ritati, sed potius ingenij mei infirmitati, ac imbecillitati
 tribuere nō dedigneretur, non enim omnia possumus om-
 nes, & quandoque bonus dormitat Homerus rectius ta-
 men iudicium melius proferat & piè corrigat velim, sa-
 tis verò fuerit opera mea alios ad indagandum veritatis
 studium excitasse. Vale.

OPERIS DIVISIO.

Opusculum hoc in quinque Partes diuidendum duximus, Primam de Aestimo vnde dicatur, quid sit, per quos perficiatur absoluemus.

In secunda discutiemus an collecta sit latina dictio, quodque munus sit à quo originem traxerit, quid sit, & quibus ex causis indicetur.

In tertia de exactione illiusque probatione per quos & quo ordine exigatur explicamus.

In quarta de illius multiplici immunitate dicemus per quos & quibus personis cōcedatur.

In quinta an illius immunitas reuocari valeat, ex quibusve causis differemus.

In vnaquaque parte quæstiones, ampliaciones, & limitationes pro vt nobis congruere videbitur, inferemus. Rem ergo incipiamus.

TRACTATUS DE AESTIMO, & Collectis.

NICOLAO FESTASIO
Mutinensi Authore.

PARS PRIMA.

SUMMARIUM.

- 1 ESTIMVM ab estimatione nasci putamus.
 - 2 Aestimum Taxationem qua de cuiusq; sit patrimonio dicimus.
 - 3 Aestimum à Perusinis catastrum nuncupatur.
 - 4 Aestimum descriptionem appellant Iurista.
 - 5 Subnotationem dicimus si inuentarium conficimus.
 - 6 Descriptione utitur Lucas citans illam iussu Cesaris à Ciryro Siria prouincia preside totius orbis factam.
 - 7 Tributum quod tempore certum sit.
 - 8 Collecta loco tributi quod ab aula recessit suffecta est.
 - 9 Aestimatores qui bona taxant nuncupantur iussuq; Principis aestimum perficiunt.
 - 10 Peraquatores dicimus eos qui territoria inspiciunt illaq; peraquant.
 - 11 Aestimum ciuitatis vniuersitatisq; iussu perficitur.
- Aestimum*

- 12 *Aestimum à defensore ciuitatis, vel villæ sindaco presente conficitur.*
- 13 *In eo mobilia, immobilia, iura actiones, & se mouentia describuntur.*
- 14 *Et pro nomina, loca, quantitatem, fines, ac qualitates.*
- 15 *In aliquibus locis pradia tantum taxantur, ac perscribuntur.*
- 16 *Mors regionis seruandus qui legis vicem obtinet.*
- 17 *Bona qua quis possidet non ea ad qua habet actiones profitentur.*
- 18 *qui bona non proficitur poena proclamatis, vel statuti muldandus est.*
- 19 *Fiscus si in quinquennium bona confiscata non vendicat excluditur.*
- 20 *Aestimum pro ut tempora variantur reformatur.*
- 21 *Ad illius reformationem peten. quilibet admittitur, & auditur etiam si maior pars populi contradiceret.*
- 22 *Si quispiam in loco originis bona possideat, & mutet domicilium, in peraquatione in quo loco ea bona perscribantur.*
- 23 *Vidua non liberatur ab oneribus loci originis.*
- 24 *Forensis communi iure ad onera non cogitur pro bonis alibi possessis, licet sit secus de consuetudine.*
- 25 *Aestimum vires non obtinere dicunt nisi apud acta intimeretur.*
- 16 *Quispiam de iniusta peraquatione conqueritur si infra annum illam improbat, & an veterem, vel nouam probeat estimationem.*
- 27 *Pradia sterilia profitentur, eaque adnotantur, illisque renunciare nequit quispiam, & fertilia retinere.*
- 28 *Fertilia neruos sterilium vocamus qua conseruantur, ut hi imbecilles carnem conseruant.*
- 29 *Si sterilia à professore deferantur quid facien.*
- 29 *Si fluminis vi perscripta pradia pereant an de nouo mutetur aestimum.*
- 31 *Ratione cessante effectus cessat.*
- 32 *Ob paupertatem mutatur aestimum.*
- 33 *Paupertatem non dicimus illam quam in Valerio Messala Nero considerauit.*

- 34 Si statuto sancitum sit ius non subuenit onera non reddi, si bona perscripta vi flaminis pereant, an ei sit redulen.
- 35 Civile iudicium in tribus consistit personis, criminale vero, si per inquisitionem agitur, in duabus.
- 36 Scriba in quantitate bonorum, ut quia minorem adnotauit in codice quantitatem quam professus sit errauit profitensq; per annos 30. soluit iusta descriptam quantitatem, an pro predicto tempore quo non soluit cogi valeat.
- 37 Vnicuique licet de iniusta descript. conqueri.
- 38 Error persona publica non retractatur post annos 30. secus sit priuata.
- 39 Codex æstimi an dominium possessionemq; plene, vel presumptiue probet.
- 40 Res tantum valet quantum in æstimo perscripta reperitur.
- 41 Communem rem sciens in solidum suam esse quispiam describi patitur an sibi praiudicet.
- 42 Ut codex æstimi dominium ac possessionem probet qua sint necessaria.
- 43 Si appareat tertiam personam descriptam consensisse, probat.
- 44 Et dicitur de illius consensu constare si officialis illius testatur.
- 45 Si in illius perfectione adatur proclama sub pœna, probat plene.
- 46 Lex quem delinquere non presumit.
- 47 A communiter accidentibus argumentum valet.
- 48 Nemo quod suum est à iure presumitur iactare.
- 49 Per codicem cnerumq; solutionem diuisionem bonorum inter quosdam factam probare asserimus.
- 50 Authoritate publica codicem perfectum; ab officialibusq; electis in locoq; publico seruatum plene probare affirmamus. Et num. 66. 67.
- An rei valor per hunc codicem probetur.
- Quid si pro eo tres sint testes, quinque in contrarium, quibus credatur.
- An censualis liber ecclesia rem censualem probet tam contra soluentem quam contra tertium.

Quid

- 54 Quid si agitur res de antiquo .
 55 Vehementem presumptionem veram dicimus probationem .
 56 Defectus bonorum an per codicem plene probetur .
 57 Quispiam à iure lucrari in dies præsумitur .
 58 In quo differat censura municipalis adita, ut unusquisque omnia bona profiteatur, vel tantum immobilia bona .
 59 Præsumptio iuris probat plene donec contrariam apparet .
 60 Per qua verba concipiatur proclama in perfectione aestimi, ut immunes comprehendat ad profitendum bona .
 Et num.61.
 62 Aestimum patris viui libram filij in potestate censerì dicimus .
 63 Pater & filius iuris fictione pro vno reputantur, & vere sunt duo . & num.64.
 65 Hac ad emancipatum filium extendimus .
 66 Codicem aestimi dominium possessionemq; probare asserimus authoritate publica perfectum à publicis ministris in locoq; publico diligenter seruatum . & num.67.

De Aestimo . Cap. I.

1

- ESTIMVM † hæc dictio in neutro genere apud Latinos grammaticos (ut puto) nō repetitur, ea tñ communiter vtuntur Doctores Iuris, ab æstimatione, quæ à verbo æstimo, as, at, nasci putem, nā vt inquit Valla lib. 5. c. 20. componitur ex æs, æris, & Græco nomine τῆμα hoc est pretium, vt sit idem quod æris pretio taxo, licet hoc non benedictum existimem, cū sibi permittat quod in alijs reprehendit, vt aliqua dictio ex Græca, & Latina dictione componatur, quam sententiā protulit Festus de verbo obturo, dicēs esse compositum ex præpositione ob, & dictione θύρα de hoc est † ergo æstimum, æstimatio seu taxatio quæ sit de patrimonio alicuius vt intelligatur quā tum sit illius æs, ac patrimonium ad effectū onera indicendi
- 2

cendi ne vnus pro alio indebitè grauetur. l. forma. ff. de
 3 cens. † hæc q; taxatio bonorum describitur in libro qui
 æstimum vocatur, alio nomine etiam nuncupatur à Pe-
 rusinis catastrum, teste Bald. in rep. l. placet, col. 3. nu. 16.
 4 C. de sacrosan. eccles. † dicitur & descriptio. l. j. C. de apo.
 pub. lib. 10. cum glos. in verbo descriptiones, & Alex. li-
 cet verè describamus ea quorum exemplum accipimus
 5 sanctius fortè, & recto vocabulo, † subnotatio nuncupe-
 tur, cum quasi inuentarium conficimus, vel adscriptio
 quæ vere sit quot instrumentorum corpora vel rerum
 annotamus. Alciat. in l. cognoscere. ff. de verb. signific.
 6 † apud iuristas descriptio appellatur, quam pro æstimo
 accipimus, & Lucas cap. 2. hoc nomine vitur, cum refe-
 rat à Cirino Sirix præside totius orbis descriptionem
 iussu Cæsaris factam, & omnes ibant vt profiterentur in
 7 suam quisque ciuitatem, quo † tempore tributum ortū
 est. Barr. & Doct. in l. j. C. de mulie. & in quo loc. lib. 10.
 8 Ioan. de Ami. in cons. 8. nu. 52. in cons. 146. nu. 5. † quod
 ex post ab aula recessit, loco cuius successit collecta,
 9 † per electos enim æstimum iussu Principis cōficitur qui
 æstimatores vocantur, cum taxent & bona considerent.
 Cic. 3. de fin. & quia aptissimum habeo æstimatorem.
 10 † per æquatores etiam dici possunt, ex quo territoria in-
 spiciunt ac peræquant. l. qui grauatos, cum gl. C. de cens.
 & cens. lib. 11. hi exinde in libro bona subnotant. d. l. qui
 grauatos, cum glos. ibi post codicum oblationem & c.
 1 † Rursus codex iste iussu communitatis vel vniuersita-
 tis eo modo regulariter cōficitur cum à iure vel consue-
 tudine, aut statuto collectas indicendi authoritatem ha-
 beat pro sanando locorū necessitatibus, quia in necessa-
 rium antecedens hæc peræquatio subnectitur, vtget. n.
 subditos vt eorū bona profiteantur, vt perspiciatur quā-
 tum sit æs & cuiusq; patrimoniū. d. l. forma. de const. plu-
 ra cōgeruntur, à Crau. in cons. 195. in j. † Codex perñci-
 tur defensore ciuitatis seu vniuersitatis præsentē, vel vil-
 læ sindaco si eorū bona perscribuntur. l. susceptores, vbi
 Barr.

- 13 Bart. C. de suscep. & archa. lib. 10. † in eoq; bona omnia mobilia, immobilia, iura, actiones, & sese mouentia annotantur. Bal. in l. censualis. C. de don. parum tetigit in l. etiam, col. 5. vers. modo viden. C. de execu. rei iudic. est tex. in l. per Biriniam. C. de immu. nemi. conced. lib. 10. &
- 14 fit huiusmodi descriptio iuxta formam d. l. forma, † citādo nomina, loca, quantitatem, & fines, qualitates si prædia sunt, ac omnia alia quæ ibi recensentur, verum in ali
- 15 quibus locis prædia duntaxat perscribuntur, † in aliquibus mobilia & sese mouentia, ac domus, iuraq; & actiones, communi tamen iure omnia taxantur. d. l. forma.
- 16 d. l. per Biriniam. Guid. Pap. decis. 87. si villa, † seruandus esset denique mos regionis qui vim legis obtinet, vt testatur Bart. in tract. de testi. in vers. iconomica, hæc professio, quæ à subditis enunciatur propria bona, ab illisq;
- 17 possessa † non ea ad quæ actiones habent, aut ad restituendū cogen. sunt continere debet Guid. Pap. sing. 428.
- 18 versiculo si fiat collecta † si secus fit, mulctandi sunt inobediētes in pœnam statuti vel proclamatis iussu Principis emanati, regulariterq; omnia hæc statuuntur, adijcitur pœna omnium bonorum confiscationis Principi ap
- 19 plican. † quam si is illiusq; fiscus infra quinquennium non vendicat excluditur, teste Barto. in l. commissa. ff. de publica. Bald. in l. 2. C. de vectig. & commis. in l. si. in si. C. si propter pub. pensita. Et nihilominus annotatur quæ perscripta non sunt, & hæc in perfectione æstimi confi
- 20 deranda sunt, † verum cum rerum pretia iux. temporū varietatem mutantur. l. omnis. C. de collat. fund. lib. 10. C. de ano. & trib. l. indictiones. eo. lib. vulgata, l. pretia rerum. ff. ad leg. Falci. reformatur æstimum vt si aucta sint bona augeatur, si diminuta minuat, vt æqualitas inter omnes seruetur, ne querelæ locus cuiuspiam relinquatur
- 21 † ad vnius tantum modo instātiā potest reformari cū de interesse publico tractetur, quilibet enim de populo admittitur ne pauperes à ditioribus opprimantur, d. l. j. C. de apo. pub. etiam quod maior pars populi contradi
- ceret,

secret, suspitio enim doli, & fraudis in ea præsumenda est, isq; modus seruetur in reformatione qui adhibetur in illius perfectione. Crau. in citato consilio 195. num. 5. & per totum. :

- 22 Quæren. est iuxta prædicta, quispiam de loco ubi bona possidet oriundus est, alterius loci sit incola, ibique domicilium constituit, in peræquatione illius bona ubi annotari debent. gl. Iac. de Aren. in l. assumptio. § filius. ff. ad municip. ibiq; Bar. col. 2. ver. ut igitur, æstimandum esse in loco originis proprie vel paternæ testatur, ibique cogen. onera subire † & in vidua, quæ portat onera ubi vir habet domicilium, quo ad ea quæ illius seruitia cõti nent, ad quo ad alia originis proprie non liberatur dicitur firmasse. Bar. in l. si. C. de municip. & origi. lib. 10. Castr. in consi 329. Visis, col. 3. versic. non obst. in 1. volum.

Contratiū videtur Bar. asserere in l. 1. col. 4. vers. 53 si alibi. C. de mul. & in quo loc. lib. 10. ubi ait quod sunt æstimanda bona in eo loco in quo habitat quis, ibique onera ratione eius patrimonij subire debet, & hoc si vnum, & idemmet dñum sit illius Principis vniformē- que habeat in utroq; loco iurisdictionē, quare ubi magis libuerit illi perscribenda sunt bona. Bald. in l. 1 § q si nemo. ff. q cuiusque vni. nomi. col. 3. vers. super quinto, ideo si in eius facultatē est sibi locū eligere ubi taxentur bona sua, liberatur à professione illorū in loco originis proprie. in hac opi. fuit Roma. in consi. 161. Visis quæstionibus. Reperio in hac disceptatione, Soci in consi. 129. in 1. qui ex mēte Doctor. videtur concludere, quod si locus incolatus est à loco originis diuersus, sintq; separata territoria, prima opi vera est, si vnus alteri subijciat, secūda opi, pcedat expressè Bar. in d. l. 1. C. de mul. & in quo loc.

- 24 Considero † primam opi. non esse tutam in forense, qui communi iure collectandus non est pro bonis alibi sitis, at si consuetudinem spectamus cuius vigore subit onera in loco ubi reperiuntur, vera est illa opi. de qua infra latius dicemus. &c.

Æstimo

- 25 Aestimatio perfectio non habet vires, neque indici collecta potest nisi per prius à locorū præsidiis apud acta intimetur destineturq; exactoribus collectarū, d.l.1.C. de apo. pub. & ibi Bart. d.l.susceptores, hac ratione esse
- 26 existimo ¶ quare unicuique descripto licet conquæri si plus debito esse grauatum asserat in peræquatione illa, si eam iniquam infra annum à die scientiæ improbet, exceptis minoribus, rei; publicæ causa absentibus. l. qui se grauatos. C. de cens. & cens. lib. 11. Bar. in d.l. forma. §. si quis veniam. Bald. in consi. 387. ille qui, in tertio, vbi grauatus in mensura ac æstimatione facta perperam, probata iniustitia intra annum reducenda est, nec sufficit æstimationem veterem probare, cum rerum pretia variantur. at secundū præsentis temporis valorem probata iniustitia nō ita passim fit correctio, quare cognitio causæ est adhibenda, cum illa in perfectionem æstimi adhibeatur, diligenterq; considerent peræquatores, nec aliter mutatus codex haberet vires. Bal. in d.l. pl. col. 3. ver. nunc de mixto, is enim modus qui in perficiendo codice seruatur in illius correctione seruandus est.
- 27 Omnia ¶ diximus bona in codice annotari, an sterilia prædia perscribantur de quibus fructus non percipiuntur tex. in l. 1. C. de omn. agr. defer. lib. 11. dicit describenda esse, ibiq; firmat. Bar. ratione illa, quia fertilibus prædijs adiunguntur per partes, dicimus, vt ea sterilium onera sustineant, & vtrunq; possidens, si vendat sterilia, in se; sterilia retineat, emptor ad sterilium onera teneatur, effecto non soluendo venditore. l. 2. C. cod. tit. ratio citatur per Alex. in l. incola. ff. ad municip. hac enim sterilia renunciari nequeunt, retinēdo sterilia Bar. in l. qui
- 28 vitilla. C. eo. tit. nam sterilia ¶ sterilium nerui nuncupantur, quia sicuti in corpore humano imbecillis caro per neruos conseruatur, ita sterilia prædia per fertilia, vt inquit Bar. in d.l. 2. C. cod. tit. &c.
- 29 Quid ¶ si sterilia à possessore deferantur, quid tunc agen. Bar. l. qui agros. C. om. agr. defer. lib. 11. dicit duod occupanti

occupanti conceduntur siue sit vicinus, siue non, at si dominus intra biennium redeat, restituantur, reſectis occupanti expenſis, poſt verò non auditur, is tamen vt viuat ſecurius, eum qui prædia deſeruit citari curet, illoſque ſua intereſſe putantes, vt intra ſex meſes compareant ad contradicendum &c. Quibus lapſis, nulloque de ſe copiam faciente, vltorius à quoquam non valebit moleſtari, & hæc ſi prædia æſtimo annotata ſunt, erantque tributaria.

30 Quæritur † vltorius, ſi perſcripta prædia flumine pereant vel exſiccentur vites non poſſeſſoris culpa, an æſtimum corrigatur, ſicut quando quiſpiam de illius iniuſticia conquæritur. de hoc eſt tex. in d. l. forma, verſic. illam enim æquitatem. ibiq; Bar. & Bal. in l. etiam, col. penul. verſic. vnde dicitur, qui alia iura citat. C. de execut. rei

31 iud. vbi codex mutandus eſt cum ceſſet † ratio, ideo ceſſare debet effectus. l. adigere. §. quamuis. ff. de iure patr. pro modo enim patrimoniij exactiones ſe habent. l. i. C. de quibus mu. lic. ſe excuſ. lib. 10. ibi à ſummis ſarcina ad infimos &c. ideo re deficiente ne vnus pro alijs grauetur, excuſandus eſt, videmus etenim quod ob homines

32 † paupertates ſit æſtimi mutatio, vt inquit Bal. in loco

33 citato, dummodo non ſit † paupertas, quæ in Valerio Meſſala à Nerone cōſiderata fuit, cui in ſingulos annos quingenta ſextertia quæ eſt ſumma duodecim millia aureorum & quingentorum, quibus paupertatē innoxiam ſuſtenteret obrulit, eam ſi qui hodie habent ſunt ditiffimi, verba Alciat. in l. quos nos qui. §. locuples. ff. de verb. ſign. ita re flumine perempta mutatur æſtimum.

34 Ex † his inferitur, ſi municipali cēſura cauetur ius non reddi collectas non ſoluenti, quæ de iure valet. Alex. in conf. 128. col. 2. verſic. nec prædictis, in quarto, ſi ſubito caſu bona perſcripta perierint, vel ob paupertatem onera quis non ſubeat, iudex hanc excuſationem admitteret. Bald. in l. acceptam, in vlt. q. C. de uſur. intelligas cenſuram de iure reddendo ciuilitè tantum.

35 Quia si quis iniuriam ab aliquo patiatur iudex contra iniurantem per inquisitionem procedet, hoc. n. casu ius reddi iniuriato non dicitur, cum iudicium in tribus personis constat, & in inquisitione duæ duntaxat citantur, hæc Alex. in citato consi. an, & quando ob paupertatem quis ab onere collectarum excusetur infra in secunda parte dicemus, &c.

36 Altera ¶ q. ex prædictis decidi potest si per notarium à peræquatoribus electum ad perscribendum codicem sit in quâtitate prædiorum erratum, ut quia minor quâtitas quam quis professus fuerit, sit adscripta in summa totius æstimi, sed erronee, per annos verò 30. is soluit iuxta illam quantitatem descriptam, deinde errore commisso exactores pro communi id quod per tempus præteritum non fuit exactum secundum veram quantitatem eorum exigere nitantur, an sint audiendi, videtur quod

37 sic, quia si licet unicuique probata æstimi iniustitia mutationem illius reportare ut diximus, cur non licet agentibus pro communi errore directo cogere debitores ad soluendum onera iuxta veram prædiorum quantitatem etiam per retroacta tempora quibus non soluerant. Rursus cum appareat de errore quandoque semper retractatur nisi res iudicata interueniat vel transactio, l. j. C. de erro. calc. Prædictis reiectis altera opi. de iure verior est,

38 hac viua ratione, quia cum iste ¶ error à publica persona committatur non retractatur nisi usque ad 30. annos, post verò non, ut inquit Accurs. in l. Calculi. ff. de adm. rerum ad ciuit. perti. & notat, in l. 2. ibiq; Bar. C. de iur. fis. lib. 10. si ergo sunt anni 30. lapsi, exactores illi non audiuntur, ad obiecta dicitur, primam rationem non obstare, quia nulla erat decursa præscriptio, quinimo si post biennium cõquæritur non auditur ut diximus, ulterius ibi de æstimi mutatione agitur, hic de solutione collectæ, diuersa enim sunt hæc, unde illatio non rectè inferatur. l. Papinianus Exuli. ff. de mino.

Ad secundam rationem respondetur quod l. j. C. de erro. calc.

calc. loquitur in priuato, nos verò in errore facto à publica persona, qui vltra 30. annos non retractatur, hæc citantur per Ias. in consi. 210. in nu. 2. qui alia, & quam plura dicit quæ nō referam, citatam opinionem semper dubiam putavi, quia malefidei possessor vlllo vnquam tēpore præscribit. c. fi. de præscrip. & in regula malæ fidei possessor, de reg. iur. in sexto, & latius dicemus in 8. quæstione, quarta par. num. 20. ergo cum debitor collectarum sit in mala fide videtur quod non præscribat, nisi dicamus malam fidem purgari spatio ann. 30 dicendum est, vt ibi.

- 39 Occurrit ꝑ circa hanc rem quæstio difficilis in qua variarunt Doc. an hic æstimi codex probet dominium possessionemque illius cuius bona sunt in eo perscripta in tertij præiudicium.

Negatiuam partem dixit Bar. in l. si pater. C. de actio. emp. illam summās, vbi tributi solutio rei possessionem non probat, ibiq; testatur Bal. Orian. in c. quoniā contra falsam, versiculo testium depositiones, num. 165. de proba. asserit nō probare codicem illum dominium nec possessionem, & ita de facto in ciuitate Cremonæ fuisse obtentum affirmat, idemq; obtentum asserit Fely. in c. causam, col. 2. num. 2. de proba. nisi ille de cuius agitur præiudicio consentiat. Alex. in consi. 9. col. 2. in 4. in consi. 68. col. j. in 3. in consi. 81. in fi. eo. vol. in consi. 36. col. j. in consi. 185. col. 2. ver. non obstat, in 5. in consi. 57. nu. 16. in 7. in l. pretia rerum, col. 2. nu. 7. ff. ad l. Falci. Deci. in cōsil. 146. col. 8. versiculo secundo quia intentio, in primo, in consi. 428. nu. 5. in 3. dicit adminiculum facere, & saltem præsumptiuè probare, & ante illum testatur Bal. in l. quidam in suo, in fi. prin. ff. de condi. insti. citat tex in l. censualis. C. de donat. in consi. 37. quidam verius, in fi. in 5. Cor. in consi. 165. in 3. asserit de iure non probare, cū inter rem publicā & profiteri, res agatur, tertio qui non interuenit nullum dicitur præiudicium facere, nisi statutum loci aliter disponderet, quia illius verba diligenter

perscrutanda essent, de quo loquutus est Alexan. in alijs terminis in consi. 3. col. 2. in 4. Dicitq; quod per huiusmodi statutum, si clarè loquitur, sublata est quæstio an dominium & possessionem liber æstimi probet.

- 40 Pro affirmatiua citatur tex. in l. fi. C. de præd. nau. lib. 11. vbi res tantum valet, quantum in codice æstimi descripta reperitur, etiam quo ad alium effectum, quã ad illum ab quem descripta fuit, ibiq; not. tex. Bart. in l. rura, vbi Alex. C. de om. agr. defer. lib. 11. in l. decem. ff. de verb. oblig. in prin. quem omnes sectantur, vt saltem probet præsumptiuè, Bald. in l. fi. C. de mag. conuen. nu. 6. ver. sexto, in l. inditia. C. de rei vend. col. 2. versu secundum exemplum. Castr. in l. scriniarios, nu. 4. C. de testam. in l. si pater. C. de actio. emp. Alex. in consi. 2. col. j. in 4. testatur Franc. de Perus. in consi. j. in 5. inter cõsilia Bald. eius genitoris, quòd dominium probet si scienter à vero domino in codice æstimi res designata foret, alias
- 41 nõ ideo infertur, qd si rem communem, sciens in solidũ esse suam, quis describat, sibi præiudicat, Deci. in consi. 146. col. 6. nu. 13. in consi. 21. num. 10. in j. Ami. in consi. 120. nu. 34. hæc de plano procederent consensu apparete, de quo si non constat, & alius possessor illorum bonorum non appareat, probat saltem præsumptiuè, Rom. in cõsi. 127. posito, & in consi. 165 liber annuit Cor. in cõsi. 333. nu. 31. in j. At Deci. in consi. 595. nu. 4. in 3 dicit al-
- 42 quibus t̃cõcurrentibus fidem facere, vt probeatur dominium & possessio, maxime antiquitate codicis concurrẽte, Soci. verò in consi. 205 in 2. articulum hunc tangit, lateq; disputat, ac distinguit, quid in antiquis, quidve in nouis factis, & non comperto alio bonorũ possessore, & liber æstimi si à publicis personis sit custoditus, idem in consi. 258. col. 2. ver. 5. supputatum, in 2. Fel. in c. causã, nu. 8. de prob. Cassa. in consi. 16. col. 2. si de t̃cõsensu illius de cuius agitur præiudicio appareat, res non habet hæitationem, vt dixi, & Bal. testatur in l. solemnibus. C. de rei vend. in l. censualis. C. de donat. Rom. in cõsi. 291. cum

cum isti fratres, citatur Bar. in d.l. rura. Alex. in consi. 9.
col. 2. versi. non probat, in quarto, cum duobus sequen.
& in consi. 9 2. col. 3. versicu. ad confirmationem, in 2. in
44 consi. 68. col. 1. in j. in consi. 77. nu. 2. in 6. satisq; † con-
stare dicitur si per officiales deputatos æstimo atteste-
tur, mutando illius partitam de persona ad personam,
ut exprimitur in citatis locis, Alex. in consi. 147. col. fi.
uersi. plus autem, in 5. Deci. in d. consi. 146. nu. 13. in 1.

Placuit mihi semper opi. affirmatiua, etiam non con-
sisto de cōsensu illius de cuius damno tractatur. interue-
nientibus illis quæ citat, Soci. in d. consi. 205. col. fi. Ma-
45 gis † hanc opi. procedere affirmamus si ab initio confe-
ctionis æstimi emanatum foret proclama (ut semper sit)
cōtinens vnumquemq; in termino præfixo omnia bona
46 sua profiteri sub pēna &c. Nam † cum à iure aliquē actū
nolle facere per quem in pēnam cadat præsumatur. l.
merito. ff. pro socio. Bar. in l. gerit, versicu. circa tertium
principaliter. ff. de acqui. hæred. resultat probatio domi-
ni ex eo & possessionis, ut attestatur Alex. in d.l. decem,
nu. 17. & Soci. in consi. 89. col. 5. versi. 3. in j. à comuni
47 ter. n. accidentibus. Quod † argumentum valet, l. neque
natales. C. de probatio. videmus. n. prædiorum dominos
veros metu pēnæ ea profiteri, non qui veri non sunt do-
mini, illi collectas soluunt, quas si possent euitarēt, inge-
nue ergo fateamur quod bona pscripta in codice illius
sint qui ea professus est, cū collectas soluat, & nō alterius
48 non profitentis, oneraq; nō soluētis. Effet † enim, si hoc
consideramus, iactare suum, quod à iure nō conceditur,
l. cum de indebito. ff. de probat. præsupposito semper q;
alius possessor eorum non appareat, ac onera nō subeat,
Soci. in d. consi. 89. versi. optime, & in d. consi. 205. col. 3.
versi. 7. alio vero possessore existente, & onera sustinente
procedat prima opi. negatiua. d.l. si pater. d.l. censualis,
& alia, ibi citata, ut declarat Soci. in d. consi. 205. col. 2.
49 versi. primo ex theorica. Fortius † cōperimus, la. in consi.
128. nu. 3. in j. attestantem huiusmodi librum cum solu-

tionem oneram diuisionem bonorum in eo descriptorū probare, illiusq; fore qui collectas soluit, hanc opinionē non esse veram dicit Aret. in d. l. decem. col. 3. vers. quærit ē Bar. quādo de magno agitur præiudicio, magnūq; interuallum à die æstimi & probationis dominij interuenit cuius contrarium firmavit ipse. in l. in illa. ff. de verbo. oblig. & hæc opinio. vt diximus verior est, quam tor procures firmarunt, etiam si agatur de magno præiudicio illis interuenientibus quæ supra citauimus.

50 Huic ꝑcedat in fortioribus terminis decisio Nicol. Mutina, & Bal. quorum autoritas maxima est, codicē æstimi inter eiusdem territorij personas autoritate publica confectum à publicisq; officialibus seruatum plene probare, in l. exemplo. in prin. C. de probat. de hoc infra latius dicetur, num. 66.

51 Ex ꝑ ista conclusione tres soluuntur quæstiones, prima, rei valorem ex æstimi codice probari. Bart. in l. fi. C. de præd. nauil. lib. 11 Bald. in l. 2. C. de rescind. vend. col. fi. nu. 27. versic. in contrarium, in l. fi. C. de magi. conuenien. num. 6. vers. 6. Alex. in consi. 199. nu. 6. in 6. Soci. in d. consi. 205. col. 3. ver. 8. illis interuenientibus de quibus supra. Alioquin quo ad effectum, commodum, vel incommodum priuatorum concernentem non probaret, vt res tanti valeat post tempus æstimi perfecti, & sic de præsentī, vt declarat Alex. in l. pretia rerum, col. 2. nu. 7. ff. ad leg. Falcid.

Considera hoc dictum si simpliciter intelligatur non esse verum, quia codex iste valorem rei probat quando æstimatio in ipso est tempore contractus, vel parum ante aut post facta reperitur, vt testatur Bar. in d. l. fi. & Saly. in d. l. 2. citatur Cyn. in auth. quamuis. C. de rei vxo. actio. hac declarationē tradit Aret. in consi. 65. In præsentī, col. 2. vers. quia tamen audio quod sunt testes. Nisi

52 ꝑ contrarium testes asserāt, etiam si minor eorū numerus pro codice induceretur, & cōtra eum maior esset, siue pro codice quatuor testes deponere, & cōtra codicem quinque,

quinque, immo tres pro illo, & quinque contra eū, præualet probatio codicis, quando de facto multum remoto illi quinque deponunt. hæc Aret. Larius.

- 53 Secunda ¶ q. est, librum censualem ecclesiæ illius emphyteosim etiam probare, canonis solutione per longū tempus facta interueniente tradit Specul. in tit. de loc. §. nunc aliquo, versic. 54. & 57. etiam quo ad tertij damnum. Roma. in consi. 127. posito, saltem præsumptiue, At Deci. in d. consi. 596 num. 4. in 3. testatur. plenè, probare Alex. in consi. 187. nu. 2. in 7. Cass. in consi. 15. col. 2. versic. constat etiam, & in consi. 18. col. 5. Arc. in consi. 101. nu. 27. Et ¶ si diem, mensemq; non habeat Rom. in cōs. 165. Cass. in d. consi. 15. verum sine scrupulo, vera esset hæc concl. interuenientibus antiquitate, alijsq; supra citatis, quia plenè, etiam in damnum tertij fidem faceret, latius Crau. in consi. 158 in j. citat hanc quæstionem cu
- 55 ius dicta non refero. In ¶ casu autem quo probat tantū præsumptiue, est adeo vehemens præsumptio quod vera probatio dici potest, Rom. in consi. 127. Cass. in consi. 16. col. 2. versic. nec nocere potest. Deci. in consi. 428. nu. 3. in 3. testatur liquidissimam probationem fore, cum iuris sit præsumptio, maxime fama, alioq; concurrente ad miniculo probatis.
- 56 Tertia ¶ q. deciditur, quem esse, vel non esse soluendo. per hunc codicem probari, authore Bar. in d. l. decem, in princ. hicq; modus est excussionis, vt ibi is testatur, & Bald. in l. quæcunq; col. pen. versic. per inuentarium. nu. 21. C. de ser. fug. huic opinioni contradicit Bald. sibi contrarius, Raph. Imo. & Ang. in d. l. decem. ratione vrgenti.
- 57 ti. Quia ¶ non sequitur, in codice tot bona sunt annotata, ergo plura non habet debitor, cum mobilia nō descripta habere posset, ac in dies lucrari potest iuris præsumptione l. si defunctus. C. arbi. tutel. cum simili, &c.
- 58 In hac ¶ q. Alex. in d. l. decem, nu. 16. distinguit, aut eo tempore quo codex conficitur proclama æditum est, vel loci statutū disponit quempiam sub pœna profiteri om.

nia bona sua, & quia illum delinquere velle à iure non præsumitur, codex iste probabit, opinioq; Bar. vera sit, & sequacium, alias si proclama, vel statutum dictat vnūquenq; immobilia, tantum profiteri, opin. Raph. Imol. & aliorum procedet, opinionem Bar. firmat Soci. in d. consil. 89. col. 5. versiculo optime. At Raph. & sequaces non improbant Bar. quo ad hoc, vt codex probeat statum, seu bona alicuius eo tempore saltem præsumptiue, vt declarat Socin. in d. consil. 205. col. 2. versic. primo, hoc modo Bart. defendit Ias. in d. l. decem, num. 36. non. n. plene sed præsumptiue illi adhibetur fides, quæ onus probandi contrarium transfert in asserentē, considera quia si ad damnum tertij præsumptiue codex iste probat, vt supra attestatur tot partes, satis superq; sit probationem præsumptiue concludere. l. Lucius. §. omnes, ibiq; Bart. ff. de his quæ in frau. cred. illaq; sit probatio liquidissima. l. licet Imperator. ff. de leg. j. testatur Bar. in l. si. ff. de pub. iud. ac Dec. in d. consil. 428. nu. 3. Quid tunc refert quod codex plene vel præsumptiue probeat, si liquidissima resultat probatio, ex illa præsumptione.

- 59 Solutio † dicitur liquidissima probatio donec probeatur contrarium, vt attestantur Doct. supra citati. alias si diceremur plene probare non differret à plena, & concludenti probatione, à qua longe differt, vt ex citatis clare constat.
- 60 Alia † circa prædicta occurrit quæstio, Quid si tempore quo proclama editum est quā plures reperti sint im-
- 61 munes, an eos † comprehendat. d. proclama, vt bona sua profiteri cogantur metu pænæ. Dic, si proclama sit generale, edictumq; simpliciter, eos non arctat, & à pœna excusantur si illi non parent, gl. si. in l. ab executione. C. quo. appel. non recipiunt. not. Bald. in addi. Specu. in titu. de arb. & in l. 2. C. de epis. aud. Necessè ergo qualitatem immunitatis exprimere, vt si gratis est concessa, aut pretio comparata, cum vltimo casu ab eo tolli nequit, Cast. in consil. 317. Viso, & examinato, in j.

- 62 Altera † etiam si offert q.an æstimum patris viuentis
 censeatur librâ filij in potestate existentis. Accur. singu-
 lariter in l. 2. C. qui æta. lib. 10. asserit censerî, cui adstipu-
 latur Bal. in l. fi. C. de imp. lucr. desc. vbi dicit, quod pro
 vno capite pater, & filius in publicis muneribus reputā-
 tur. Bal. in l. sciendum col. 3. versic. quinto. ff. qui satis. cog.
 in l. j. §. j. C. commu. de manu. in l. 2. circa fi. ff. de lib. eo.
- 63 rumq; lib. in priuatis secus esset. Ideo † Ias. ibi ad multa
 infert, in quibus pro vno reputantur, not. Alex. in con-
 sil. 48. col. j. & fi. in j. vbi dicit quod inseparabiles iudican-
 tur in muneribus subeundis. Cast. in cons. 110. super pri-
 mo quæsito. num. 3. in j. Cor. in cons. 268. num. 4. in ter-
 tio. Dec. in cons. 443. num. 4. in tertio, & hæc verum esse
 attestatur Doctores sicte ratione muneris publici. Verū
- 64 † autem alia est patris, alia filij persona, num. 29. Fely. in
 c. j. col. j. num. 3. de magi.
- 65 Hęc † opin. in filio emancipato verificatur, vt extendit
 Accurs. in d. l. 2. Bar. in l. j. §. domini. l' vltimo. ff. ad Silla-
 nia. in l. cum scimus, col. 1. C. de agric. & cens. lib. 1. ibi-
 que dicit quod vnum corpus consortium pars dicitur eę-
 terorum. Ias. in d. l. sciendum. col. fi. num. 38. & naturalis
 coniunctio publica & operatur munera. l. fin. versic. cum
 natura. C. de impub. vt attestatur ibi Dec. contra Moder-
 nos asserentes contrarium.
- 66 Postremo † quæritur, numquid codex iste bona perscri-
 pta oneribus esse obnoxia probabit. Nicol. de Mutina, &
 Bal. in l. exemplo. C. de probat. in prin. dicunt inter per-
 sonas eiusdem territorij si authoritate publica cōfectus
 sit seruatusq; à publicis personis, fidem plenam facere.
 At secus si diuersi sint territorij, ibique Salyc. firmat, &
 Alex. in auth. si quis in aliquo. fallen. 6. nu. 8. C. de eden.
 sensu Rom. in cons. 105. viso themate, in fi. not. Io. And.
 in addi. Specul. in rit. de instr. edicti. §. nunc dicendum. in
 addi. magna. versiculo quintum supputatum, hæc & alia
 congeruntur à Socin. in consil. 187. col. 6. versiculo sed
 præmissa, in secundo.

67. Considerandum † est quod hæc quæstio reddit dubiā quæstionem, an liber æstimi dominium, & possessionem probet ad damnum tertij, in qua diximus, quòd interuenientibus citatis per Soc. & alios in consilijs prædictis eum plene, vel saltē præsumptiuè probare. at si auctoritas publica, custodiaque officialium, personæque sint eiusdem territorij, absque alijs requisitis inducunt probationem plenam, vt bona sint oneribus obnoxia, cur si hæc interueniant, & non alia non probabit dominium ac possessionem, non video, dicamus denique codicem publica auctoritate confectum in locoque publico & à publicis officialibus seruatum, quæ omnia semper interueniunt in damnum tertij plene probare, dommodo sint personæ eiusdem territorij, vt concludit Nicol. & Bal. ac alij, & Soc. sibi contrarius in loco citato. decisā est ergo quæstio de dominio & possessione, quia cum hæc interueniant in libro æstimi regulariter is plenè probauit, absque eo quod alia requisita interueniant, & ex his quæ de æstimo dicta sunt completa remaneant. Ad secundam partem deueniamus.

PARS SECVNDA,

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **C**ollecta dictio est Latina.
- 2 Collecta odiosa est, ideo contra eam fit interpretatio.
- 3 An ius percipiendi collectam sit mobile, vel immobile.
- 4 Collectam munus mixtum vocamus quando per as, & libram indicitur.
- 5 Mixtum dicitur quod à forma creatur, & materia.
- 6 Collectam reale munus indicamus quando per ea sunt bona obnoxia vi censura municipalis.
- 7 Si quid certi in annis singulis indicitur, reale onus nuncupatur, & est idem quod indictio.
- 8 An collecta munus personale indicetur, & quando.
- 9 Si contra forenssem exacter personali agat actione pro solutione onerum succumbit.
- 10 Decaptorie mixtum munus dicitur.
- 11 Quid si munus reale, personale, mixtum, sordidum, tributum, census, decima, annua prestatio, annona militaris, indictum, & super indictum.
- 12 Capitatio qua sit, quodq; onus sit.
- 13 Subiectis duntaxat indicitur & rusticis.
- 14 Capita sequitur.
- 15 Consuetudine induci potest ut illam non subeant rustici, sed ciues, & burghenses.
- 16 Consuetudinem in indicendis oneribus valde spectamus.
- 17 Capitationis cnus an ciues & artifices cõi iure subeant.
- 18 An l. prima. C. de cap. ciui. cen. eximen. totusq; ille Tit. loquatur in quibuscunque ciuibz.
- 19 Quod sit à pluribus facilius tolleratur.
- 20 An hodie ciues, burghenses subeant capitationem.

Quando

- 21 Quando valeat argumentum de consuetudine ad statutū
- 22 Doctōri de consuetudine attestanti an sit credendum, & quando. & num. 23.
- 24 Consuetudinem seruandam esse in loco quo viget affirmamus non alibi. & num. 25.
- 26 Ciuitas qua iura habet Principis condit statuta.
- 27 Immunes ex priuilegio quod vim habet contractus collectari posse dicimus urgente necessitate.
- 28 Capitatio pro custodia castrorum rusticis vt plurimum indicitur.
- 29 An collecta sit munus ordinarium, vel extraordinarium.
- 30 Ordinarium munus dicitur quod lege Senatusconsulto, ac Principis constitutione indictum comperimus.
- 31 Collectam extraordinariū munus esse iudicamus quia non habet uniformem praestationē, ne ve lege Senatuscōsulto Principisq; constitutione indicitur. At si certā praestationem haberet, etiam si vi municipalis censura indiceretur extraordinarium esse onus iudicamus.
- 23 Collectam à Cesare Augusto originem traxisse credimus.
- 33 Quo tempore tributum orum, quod de aula recessit locoq; illius subrogata fuit collecta.
- 34 Nouum onus vocatur à Castris collecta.
- 35 Vocatur collecta, quia à possessoribus colligitur.
- 36 Onus collecta ad possessorem spectat.
- 37 Possessor dicitur qui pro suo possidet fructusq; colligit.
- 38 Descriptus in aestimo ad onus collecta cogitur quando illa per as, & libram indicitur.
- 39 Si perscriptus bona alienet, curet emptorem idoneum aestimare, vt collectarum onera effugiat.
- 40 Fiscus cogit venditorem & emptorem ad onera persolueda, quia vtrunque tenet obligatum. & num. 41.
- 42 Pro oneribus soluendis habet fiscus bona obnoxia.
- 43 Si municipalis censura ordinetur bona pro collectis hypothecari possessor, & non descriptus compellitur.
- 44 Venditorem in non idoneum alienantem ad praesentes, praeteritasq; collectas cogi posse affirmamus.

- 45 *Per æs, & libram collectam esse impositam in casu dubio in dicamus.*
 46 *Quomodo onera diuidantur, de modoq; ea indicendi.*
 47 *Statuta circa hoc edita seruanda sunt.*
 48 *Collectarios in iure quos appellamus.*
 49 *Emptorem ad solutionem collectarū cogi posse dicimus impositarum pendente termino ad retrouendendum.*

De Collectis. Cap. I.

- I O L L E C T A † quam sic vocat Accur. in l. rescripto. §. si. ff. de mun. & hono. Dictio latina est, quia Varro in lib. de ling. lat. & Cic. in lib. 2. de oratore eam vocem in proprio sensu vsurpāt vt testatur Tiraquel. in tract. de retra. in fi. totius. Tit. nu.
- 2 84 Odiosa † est cum prædia oneribus afficiat, quæ erant libera, ideo contra eam semper fit interpretatio, vt inquit Crau. in consi. 111. num. 9. in 1. & qui eam licitam fore assereret onus pbādi suscipit. Bar. & Rebus. in l. vnica. C. de vaca. mun. lib. 10. in l. vnica. C. de superind. eod.
- 3 lib. An † ius illam percipiendi inter mobilia, vel immobilia comprehendatur. Tiraquel. in d. tract. in §. j in gl. septima car. 27. num. 35.
- 4 Collecta † ergo quando personis pro rebus, per æs, & libram. i. inter patrimonij facultates indicitur proprie munus mixtum nuncupatur. Bar. in l. 4. §. actor. ff. de re iud. in l. vnica. C. de mul. & in quo. lo. lib. 10. col. pen. ver. item quæro, plura congerit Deci. in consi. 335. in princ. in secundo. Ami. in consi. 146. in fi. Bald. in l. prædia, col. 1. versic. sed quare. C. sine censu vel reliq. in l. placer, col. 2. num. 16. ver. nunc de mixto, & versi. sed qualiter, num. 46. C. de sacros eccl. quia cum persona, neque res sit causa immediata indictionis illius. sed vtræque in simul mixtum onus vocatur. Testatus est Bal. in d. l. placer, præcipue, quia indicitur generaliter patrimonijq; in genero respicit,

respicit quia si certi loci respiceret facultates, non mix-
tum sed reale foret, ratione ergo realis, & personalis ne-
xus non officij aut operæ, mixtum onus vocatur à Bal.
in consi. 409. ad euidentiā, nu. 2. in quinto, in cōs. 112.
de generali, col. 2. nu. 6. vers. sciendum, in 2. in l. propter
honorem, in fi. C. qui bonis cedere possi. nouissime testa-
tur Soci. lun. in consi. 38, nu. 15. in primo. Et † cum vnū
torum formaliter à forma, & materia creatur mixtū est
licet reale nuncupari posset ratione subiecta, cum pro il-
lius modo indicatur, vt testat. Bal. in d. l. propter hono-
rem. Alex. in consi. 3. nu. 10. in 7. item & quia rei posses-
sorem sequitur, vt inquit Bal. in consi. 433. sicut in pri-
mo. At cum personis propter rem indicatur mixtum vo-
cemus. Cor. in consi. 264. nu. 6. in quarto. Soci. in consi.
129. in princ. in primo. Alex. in d. l. præscripto. §. fi.

6 † Rursus & reale & patrimoniale munus iudicari po-
test si vi censuræ municipalis bona cuiusq; pro collectis
sint obnoxia, quia cum res vinculo oblationis tantū, &
non persona astringatur, reale & non mixtū esse dicere-
mus. Cor. in d. consi. 264. nu. 6. At statuto circumscripto
mixtum vocatur, vt omnes fatentur, quapropter cum
Ias. in d. l. placet, nu. 3. vers. secundum est. asserat id me-
rè reale esse, non videtur bene loqui si hoc affirmaret,
at literam in codice meo corruptam esse existimo, quia
tantum virum hæc dixisse non vereor, eo maxime quia
inferius nu. 5. fatetur tributū munus esse merè reale, ta-
met si ita loqueretur intenta impositionis forma, nō in-
certæ præstationis merè reale iudicatur, vt considerat,
Aret. in consi. 133. in causā quæ, col. 2. vers. restat vide-
re, dum arguit Bal. in l. neminem. C. de sacrosan. eccles.

7 Fingamus † quod certum & limitatū singulis annis in-
dicatur fiscales regni hanc esse collectam onusq; reale &
patrimoniale asserūt, quia personis pro rebus indicatur,
estetq; idē quod indictio. And. de Iser. & Bald. in c. j. col.
pen. in Tit. quæ sint regali. Alexan. in consi. 52. in fi. in 5.
Cur. lup. in consi. 60. nu. 4. in consi. 61. nu. 6. Dec. in consi.

694. num. 8. in quarto. At non ita loquitur Ias. in loco citato, sed in onere incerto, & expresse in collecta.

Et ex istis deprehendi potest Cor. in cons. 83. num. 19. in quarto (vt opinior) errasse (salua pace) affirmantem collectam personale munus appellari, dum citat Bar. in l. libertus. §. sola. ff. ad muni. & alibi, qui non ita loquitur, immo contrarium asserit collectam onus esse quod personæ pro rebus indicitur, ergo mixtum munus vocabimur. Nisi dicamus † quod ratione impositionis personale dicitur, quia subdito tantum, & non forensi indicitur, vt testatur Bar. in locis citatis per Cor. Vel secundo † ratione actionis proponendæ contra forenses si personali agatur actione, quia exactor collectarum succumbet. Bart. in l. forma. §. primo. ff. de cens. proprie tamen loquendo mixtum munus omnes esse fatentur nemine contradicente.

10 Aliud † munus nūcupatur mixtum, excepta collecta, vt decaptorie. i. decem primatus nō multum publicanis ablimites. Alciat. in l. munus tribus. ff. de verb. sign.

11 Quid † vero sit munus mere reale, mere personale, fordidum, & mixtum, in quoque differant collecta, tributum, census, decima, annua præstatio, annona militaris, indictum & super indictum, declarat Ias. & Doct. in d. l. placet, & Accurs. in Rubr. C. de ano. & trib. lib. 10. in l. j. §. j. ff. de publi. Bar. in l. vnica. C. de mulier. & in quo loc. lib. 10. Aret. in consil. 105. in causa magnifici, & in dicto consil. 133. Alcia. in d. l. munus tribus.

12 Aliud onus † quod taxam vocamus, aliquādo indicit, in quo vero à collecta differat videamus, intelligo de taxa quæ capitatio nūcupatur. quā collectam dicit Bar. in repet. d. l. placet. (si Bar. est) col. pen. versic. qualiter collecta, in d. l. vnica, & in l. quarta. §. actor. ff. de re iudic. Bal. in d. l. placet, num. 42. versic. 53. qualiter. Quæ lectura videtur eadem cum Bart. lect. patrimoniale onus tñ dici potest quia personæ nō respectu bonorū indicitur, Bar. in d. l. vnica, col. 3. versic. venio ad secundam. Alciat.

in

- in d.l. munus tribus per capita personarū exigitur. Parpa. in d.l. placet, col. 8. versic. est ergo, citat plura Socin.
- 13 Inn. in cons. 49. num. 13. in j. Vnde † subiectus dumtaxat subit onus non autem forensis, & rustici tantum grauātur non ciues. l. j. C. de capita. ciui. cens. Exim. lib. 1. i. ibique declarat Accur. & qui hoc onus subeunt ad nullum aliud onus compelluntur. C. ne rustic. ad vllum obseq. lib. 1. l. j. Vnde quispiam quid certum singulis annis soluit pro quolibet capite. l. cū ante. & ibi not. C. de agri. & cenf. lib. 1. l. gl. in d.l. vnica. Et † hoc onus capita quibus indicitur semper sequitur. Soc. in cons. 243. col. j. in secū
- 15 do. Verum † consuetudine potest induci, quod ad hoc onus rustici nō astringantur, & ecōtra quod nedum hi, verum, & ciues, artifices, & in suburbijs degētes ad illius solutionē cogantur, vt Parpa. in d.l. placet, col. 9. vers. falsit. 2. attestatus est. & Soc. Iun. in d. cons. 49. num. 15. 16.
- 16 Consuetudinem † autē in oneribus indicendis valde inspicimus, quę cōtra iuris regulas attēditur. l. vnica. ibique Bar. C. de aur. corol. lib. 10. Alex. in cōf. 52. col. 2. vers. hoc præsupposito. in 5. Soc. Iun. in citato consil. num. 16.
- 17 Occurrit † circa prædicta, quęstio quę de facto accidit consuetudine circumscripta, nunquid hæc capitatio artificibus qui bona non possident, necessitatibus vrgentibus in communi possit indici, quando facultates in codice perscriptæ nō sufficiunt, vel etiam ciuibz quorum patrimonialia descripta ad sananda debita vel imminentes necessitates non sunt idonea.
- 18 Quod † cōpelli valeant citatur ratio, quia licet ciues ab hoc onere eximantur. d. l. j. C. de cap. ciui. cen. Exim. Restrigitur ad censum qui Cæsari soluebatur, à quo is nedum Romanos verū quoscunque alios ciues eximit. vt ibi innuit Accur. qui generaliter loquitur, non tamen prohibet quin ciuitas ob grauia onera hoc onus capitatiois illi indicare non valeat.
- 19 Qui † illud tollerare debent quod à pluribus sustinetur, vt inquit Bar. Soc. in consil. 62. inter consilia Calc. Anch.

- 10 Anch. in cons. 389. Visis num. 5. Tanto \dagger magis cum hodie illud subeunt artifices, & burgenſes, vt attestat Parp.
- 11 in d.l. placet, col. 9. nu. 26. vers. ex hoc. Ideo \dagger sicut consuetudine solutio huius oneris iudicis potest ita statuto à ciuitate edito, vt arguit Alex. in cōs. 119. nu. 12. in sexto,
- 12 & in cons. 109. col. 3. versic. & primo, in tertio. Et \dagger Doctori de cōsuetudine attestanti creditur. Bar. in l. de quibus, col. 2. versic. 4. principaliter. ff. de leg. Quæ opin. non transit sine scrupulo. At vera est quando ex aduerso contrarium non probatur, & est opinio cōmunis, vt affirmat Dec. in l. 2. §. mutui datio, circa si. ff. si cer. pet. Soc. Iun. in cons. 60. nu. 10. in secundo, & saltem quo ad artifices & burgenſes, stante consuetudine poterit ciuitas ordinando hoc onus ob imminētem necessitatem illis indicare.
- 13 In contrarium \dagger videtur tit. de cap. ciui. cen. exim. C. qui in quibuscunq; ciuibz habet locum, & quācūque urbem, vt ibi Ang. testatur, ac Io. de Platea. Rurſus ex quo nunquam hoc onere fuerunt collectati, dicimus consuetudinē esse inductam vt de cetero cogi nō valeāt.
- 14 Quæ \dagger præualet in oneribus istis, vt inquit Ias. & Parp. in d.l. placet, num. 16. & Crau. in cons. 3. num. 15. in j.
- Non obſt. obiectum de consuetudine citata per Parp. quæ in eius patris viget, quia si ibi ſeruatur res, non habet dubium. At cum contraria in istis partibus vigeat, q̄ astringi non possint ad capitationem, hæc est ſeruanda, vt cogi non valeant, vt inquit Crau. in citato consil. VI.
- 15 terius \dagger consuetudo restringitur ad loca in quibus viget, & ad eos qui soluerunt, non ad alia, aliasq̄ue personas, vt latius proſequitur.
- 16 Non \dagger obſt. quod si cōsuetudine quid induci potest, ergo & statuto, quia dico obiectum procedere in ciuitate quæ vicem Principis obtinet. Bar. in l. 1. §. de qua re. ff. de postulan. in l. infamem. ff. de pub. iud. Rom. in cons. 456. in casu præſupposito, num. 1. cum alijs, quæ citat Dec. in cons. 528. num. 1. & in cons. 534. num. 2. in tertio.

In huiusmodi questione dicerē, si immineret tāta necessitas

cessitas quod facultates in æstimo perscriptæ non sufficiunt ad onera sanāda, hanc capitationē ciuibus alijsq; subditis indici posse à communitate, quæ collectas imponendi auctoritatem habet, Quia etiam immunes ex priuilegio, quod in contractum transiit, coguntur de iure ad solutionem onerum necessitate urgente, quando aliæ facultates non suppetunt, vt infra in vltima parte dicetur, vltima limitatione.

28. Hæc et capitatio in quampluribus locis pro custodia castrorum rusticis tantum indicitur. Quæ si cessat, an solutio illius cesset. vide Soc. Iu. in consi. 49. nu. 31. in j. & si erratum sit in taxa, qui illam imposuere puniuntur, aliaq; fienda est eorum expensis. Castr. in consi. 50.

29. De onere et mixto vidimus, dicamus nunc an sit ordinarium, vel extraordinarium onus collecta. Bart. in l. hi qui. col. 1. versic. item quæro quæ dicatur. ff. de iu. immu. dicit quod si à lege Senatusconsulto, vel Principis constitutione indicatur, esse ordinarium, & in l. omnes. la 2. C. de anno. & trib. lib. 10. in l. j. C. de indic. eo. lib. & hoc infabibile esse testatur in l. j. C. de agri. & cens. lib. 11. in consi. 180. si aliqua possessio. Bald. in d. l. placet, col. j. Alcia. in d. l. munus tribus, & hoc si ordinato tempore de anno in annum, vel de quinquennio in quinquenniū indicatur, vt inquit Bar. in d. l. j. & si certam habet præstationē, vt

30. affirmat in d. l. vnica. C. de muli. & in quo. loc. At et cum collecta lege, Senatusconsulto, ac Principis constitutione non indicatur, indeterminatamque in se præstationē contineat. Extraordinariū munus nuncupatur, per accidens enim variatur vt testatur. Bar. in d. consi. 180. annuit Aret. in consi. 133. citato, col. 2. versic. sed tamen, & expressius

31. col. 3. versic. sed tamen. Tamen et si à statuto sancitum est eam indici, ordinarium onus nuncupabitur. Ad. Bar. in d. l. j. qui, versic. quæro quæ dicatur, si certam formam habet, vt ibi facetur Alex. nec alij improbant, quæ idem quod ind. etio est, vocabitur, vt fiscales regni affirmant, & supra diximus, citando And. de Iser. Alex. Cur. Iu. &

Deci.

ci. nos tractamus de collecta quæ incertam habet præ-
 tionem, & non vniformem, quia quandoq; plus, quan-
 q; minus indicitur, pro vt vrgent necessitates, & hæc
 minus extraordinarium esse omnes fatentur, quia ex-
 ordinem indicitur. Bald, in l. si. nu. 5, vers. Aduerte. C.
 cen. vel reliqui.

Quæ sit indictio, quodque munus, & quæ sit colle-
 , & quædam alia absoluius, nunc à quo originem
 npsierit, cur ita vocetur discutiamus.

Originem habuisse credimus ab Augusto, qui vniuer-
 m mundum describi mandauit, vt inquit Accurs. in l. j.
 de apo pub. in vers. descriptiones. lib. 10. quo tempo-
 , vt diximus ortum est tributum. Quod † cum ab aula
 cesserit, quia etiam cessauit Rom. Imperium, collecta
 fecta est illius loco. Castr, in d. l. placet, nu. 45. Ami. in
 onsi. 8. nu. 53, in cons. 146. nu. 5. Nouumq; †onus quod
 die à ciuitatibus dominorumq; locis indicitur appel-
 ur, ad antiqui oneris similitudinē, vt attestatur Castr,
 citata l. placet.

Vocatur† ergo collecta quæ personæ pro rebus indici-
 r, vt Accurs. affirmat in l. rescript. in vers. incolis. ff. de
 un. & hono. Bal. in c. j. col. si. in tit. quæ sint regal. Cur.
 in consi. 60. nu. 4. in consi. 61. nu. 6. Quia à possessori-
 is pro modo facultatum descriptarū estimo colligitur,
 in. C. sine censu vel reliquijs, vbi Sali. in tertio not,
 il. in l. si negocium. C. de nego. gest. cum alijs quæ citat
 eci. in consi. 694. nu. 10. in quarto, vbi testatus est regu-
 m tradi à Doc. Onus† soluendi collectam ad possesso-
 m pertinere, hoc verū esse affirmamus & quod prædia
 on sint perscripta illorum possessori, cum ad quencūq;
 au seāt, is obligetur, quia cū suo onere suaq; transeunt
 usa. Soci, in consi. 243. in præsentī consultatione, in se-
 ando, & æquum est vt qui possidet fructusque percipit
 t licet alter perscriptus reperiatur) collectarum onus
 beat. Deci. in consi. 285. in secundo, in consi. 156. col.
 in j. Soci. in consi. 119. in j. & hanc communem esse re-

gulam testatur Cur.Iu.in consi.42.num.1. *Intelligas de*
 37 *possessore* † qui pro suo possidet suosque facit fructus,
 quia onus hoc illum sequitur etiam quod alter aestima-
 tus sit. Rom.in consi.73.circa primum,col.fi.nu. 5. Alex.
 in consi. 34. col. 4. versu.cum ergo munus,in quarto,in
 consi.31.col.fi.in quinto,in consi.148.nu.2. in sexto,Go-
 zad.in consi.83.

38 *Hanc regulam à Doc.traditam in casu nostro nō ha-*
bere locum affirmamus in quo collecta per xs,& libram
indicitur, hoc est iuxta vires patrimonij. Barto.in l.4.§.
 actor.ff.de re iud.Ami.in consi.146.nu.6. Deci.in consi.
 133.in secundo,Crau.in consi.165. *Quia descriptio ran-*
tum,& non qui possidet consideratur, illa enim ad hoc
tendit, vt perscriptus grauetur præcise, & non alius, vt
firmat Bal.in l.etiam,col pen.versu.item habentes. C.de
 execu.rei iud.in l.1.§.quod si nemo,col.pen. versu.super
 tertio.quod cuiusq; vniuer.nomi. Bart.in l.incola. ff.ad
 municip.alia citantur à Cur.Iu. in consi. 68.in fi.ibique
 attestatur non considerari prædiorum possessorē,verum
 duntaxat estimum in indictione collectę, vt perscriptus
 grauetur,& non possessor,hanc opinionē firmat Deci.in
 39 consi.285.citato nu.quinto,versu.quarto.Curet † ergo
 perscriptus in alienatione prædiorum emptorem estima-
 ri,alias semper grauari potest ad solutionem onerum,&
 quidem idoneū.Bar in d.l.incola.Bal.in auth. sed pericu-
 lum.C.sine censu,vel reliq.in l.fi negotium.C. de nego.
 gest.licet ab emptore repereret, vt ibi,ita loquitur Bart.
 in l.1.C.de exact.trib.de debitore onerū, qui exactori re-
 sponder,ostende mihi si sum descriptus in codice estimi.

40 *Hanc cōclusionē intelligimus quo ad priuator at cō-*
tra fiscum nil opitulatur, cum & possessorem & perscri-
ptū cogere valeat ad solutionem onerū, vt inquit Cast.
in d.l.fi negotium,asserens hoc terminati per l. fi. C.sine
 41 *cens. vel reliq.vbi etiam annotat Bar. Is † .n. quē mauult*
de prædictis eligit, ac exigit, cum vtrunq; obligatum to-
neat ratione rei perscriptę, q̄ obnoxia est pro oneribus

soluendis. l. Imperatores. ff. de public. affirmat Dec. in citato cons. 1285. num. 6. Et licet † Cor. in cons. 24. nu. 10. tertio, asserat opi. Bar. & Bal. iure non probari, fatetur tamen quod in consulendo ab autoritate eorum non recederet, & quia casus super quo consuluit est à terminis nostris diuersus, eorum opinionem non sequitur.

Illam † opinionem Doctores nostri limitant si municipalis celsura sancitum sit pro collectis obnoxia fore bona, quia descriptio non consideratur, sed duntaxat possessor qui astringitur ad solutionem onerum. Aret. in cons. 105. in causa magnifici, nisi auctor soluendo non sit, nimaduertat ergo rem alienare idoneo, eumq; in codice perscribere curet ne pro eo onera soluat, vt diximus.

Et † ne dum collectas suo tempore indictas soluere coeretur, at præteritus, & hoc ratione hypothecæ bonorum. Rom. in cons. 73. num. 5. Aret. in citato cons. 105. Soc. in consil. 119. versic. decimo. licet intelligat non ratione obligationis statuti, sed tacite à iure communi introductæ dum citat d. l. Imperatores.

Indicatur † nempe collecta in dubio per æs, & libram indicta. Bar. in d. §. actor. in fi. veram si de causa impositionis appareat illi stan. est, quia ex ea impositio, an sit per æs & libram, per capita vel fumantes iudicabitur an notat Franc. de Alb. Bal. nouel. & la. ibi num. 10. & Bal. in d. l. placet, col. pen. num. 42. in d. l. prima. §. quod si nemo, versic. primo. Bar. in l. ne quid. nu. 10. ff. de incen. rui. aufr. in l. 2. C. de immu. nem. conced. in l. vnica. C. de mu. e. & in quo loc. in l. 1. C. de apo. pub. lib. 10. Bald. in d. l. tiam, in fi. Soc. in consil. 116. col. 5. versic. tertio principaliter, in primo. Bal. in l. ciuitas, col. 3. versic. sed poenæ. si cer. pet. in consil. 47. ad euidenciam, num. 5. in tertio, Guid. Pap. Decis. 87. si villa, nu. 5. Et † de modo indicandi de diuisione onerum, Bald. in l. omnium. C. de vestiga. & omis. in auth. defuncto, nu. 12. C. ad Terul. vide tex. in l. 2. C. qui etat. lib. 10. Circa † hoc in quibusdā locis statuta vigent quæ seruanda sunt, Bal. in d. l. 1. §. quod si nemo,

- versic. super. j. quæst. in d. l. etiam. nu. 28. in d. auth. de sum-
cto. num. 11. 12. Bar. in l. fi. in tit. C. de colleg. illiciti.
- 48 Ab † hac voce, in iure collectatij nuncupari possunt
qui auctionibus publicanorum reliqua emere solent,
qui cum ob grauiiores curas, vel debitorum procrastina-
tione exigere nequeunt, modico pretio venerint, hæc
Alcia. de verb. sign. lib. 4. versic. sunt coactores. car. 88. li-
cet aliter accipiatur in l. quisquis. C. si cer. pet.
- 49 Adeo † vera est illa opinio, quod ad fructus percipien-
tem solutio onerū spectat, vt si venditor rem alienet in-
nito pacto quod intra quinquennium sibi liceat illam
pro eomet pretio habere eoq; pendente si collecta indi-
catur ad emptorem fructus percipientem pertinet solu-
tio, vt inquit Cagno. in l. 2. C. de pact. inter emp. & vend.
q. 19. cum alijsq; citat Tiraq. de vtroque ratrac. in fi. to-
tius tituli, num. 84. versic. nono quæro.

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **Q** Vi potestatem sibi vendicarint collectam indi-
cendi.
- 2 **Q** Est iurisdictionis meriq; ac mixti imperij. Et nu-
mero 3. & 4.
- 5 Ratione superioritatis indicitur, ideo supremus Princeps in-
dicit eam ratione utilitatis publica, & non aliorum.
- 6 Idem in ciuitate qua vicem Principis obtinet asserimus.
- 7 Vel ex priuilegio regalia haberet, aut cōsuetudine antiqua.
- 8 Castrum, Ciuitatem, aut Villam quamlibet pro utilitate
publica collectā indicendi prohiberi dicimus absque iussu
Principis, ac pro necessitatibus, terra, vel loci, absque ius-
su illius ciuibz suis, ac incolis illam indicare posse af-
firmamus.

Renuente

reueniente ciuitate, castro, vel villa collectam indicere iudex cogit, vel dicit ipse citatis omnibus. Et nu. 10.

Quod iudex collectam indicere non valeat affirmat Parp. illius opinionem intelligemus ratione publica utilitatis, alias si immineret necessitas illum non posse affirmaret, non recte sensisse iudicamus.

Dux, Co. March. & Baro. si merū, ac mixtū imperium obtineāt, cū sint perpetuo inuestiti potestatem indicendi collectam habere credimus contra Parpal. & nu. 13. & 14.

Hij inferiores à Principe quod est ordinarium extraordinarium, & contra faciunt.

Priores ciuitatis indicunt collectam.

Collegia & artes concernentibus suis negocijs collectam indicunt consuetudine maxime vigente.

Ius indicendi collectam, alteri demandari nequit, sed illius commoditas.

In impositione collecta quot homines debent interuenire.

Per regentes, & consiliarios collecta indicitur.

Maior pars regentium quàm duas ex tribus intelligimus collectam indicere, idemq; in omnibus alijs actibus uniuersitatis communiter seruari attestamus.

Dua partes ex tribus non validant quod gestum est quando actum est expresse expediri concorditer quod in communi geritur.

Congregationem uniuersitatis iussu superioris in loco solito sono campana, vel praconis voce fieri dicimus, hac non requiruntur quando sunt praesentes consiliarij.

Quicquid gestum est à maiori parte regentium de eorumq; deliberatione debet constare, alias uniuersitas ex illo actu non obligatur ex contractu nec tenetur ex delicto, licet delinquentes poenam non effugiant. Et nu. 25.

In quampluribus Italia locis adita sunt statuta de forma congregandi regentes.

Eandem sollemnitatem in actus reuocatione requiri dicimus, qua in illius perfectione interuenisse apparet.

Si regentes citati non veniunt, an alij expediant actum.

- 29 Si superior sit absens, vel infirmus cuius iussu congregatur uniuersitas.
- 30 Dua partes in profanis negocijs cōgregant alios, qui si sunt contumaces, per eos, & minorem partem actus expeditur imminente necessitate, vel si periculum sit in mora.
- 31 Maiorem partem uocum dignitate non numero intelligimus.
- 32 Si municipali censura vel consuetudine sancitum sit, actū concorditer à regentibus geri, ex duabus partibus eorum non validari asserimus.
- 33 Regentes vel consiliarij non subrogant quenquam in locum sui in actibus uniuersitatis, nisi in munere decurionatus.
- 34 Dua partes ex tribus in actus renouatione finito tempore interuenisse censentur.
- 35 Regulam quod dua partes in illis actibus requiruntur, habere locum etiam in his qua tendunt in utilitatem uniuersitatis affirmamus.
- 36 An regentes & consiliarij absentes sint citandi in actibus uniuersitatis expediendis.
- 37 Non citantur absentes, tribus casibus exceptis, contra las.
- 38 Quo ordine se regant in impositione collecta regentes vel consiliarij.
- 39 Bona per scripta astimo, illorumq; estimationem percuncta re debere regentes in indicendo collectam.
- 40 Collecta indicitur etiam super bonis non per scriptis in astimo in locis in quibus nō astimantur bona dummodo sint estimabilia, & qua sint. Et nu. 41.
- 41 Collecta subditis duntaxat, indicitur eum personis pro rebus indicatur.
- 42 Forenses pro bonis alibi possessis grauari non posse enere col lectarum affirmamus. Imita vt nu. 44.
- 43 Etiam si domicilium mutauerint, in eoq; per annos 10. habitauerint, ibiq; bona quasiuerint, citra animum permannendi, non compelli.
- 44 Quam pro muris reparandis, pontibus, at vijs ad indicendam

extendimus.

Ad collectam iuxta aſtimum per as & libram impoſitam forenſes cogi poſſet de iure firmamus, ſi perſcriptum comperiamus in aſtimo.

Hodie forenſes ad collectas qua indicuntur pro bonis alibi poſſeſſis, & perſcriptis compelli poſſe de iure dicimus, cum & ipſi eorumq; bona ſemper deſcribantur, in quibuſcunque Italia locis. Et num. 49.

Forenſes ad ea onera compelluntur ad qua Eccleſia de iure cogi poteſt.

Qui Collectam Indicant. Cap. II.

QUOD \dagger ſit collecta, à quo originem traxerit, & vnde oriatur abſoluimus, videamus nunc qui illam indicendi authoritatem habeant. Et \dagger cum ſit iuriſdictionis, non ſubiectis indici non valet. l. reſcrip. §. h. ff. de mu. & hono. Immo \dagger ius hoc eſt de regalibus, vt teſtatur. Abb. in conſil. 13. ne hunc, num. 4. in ſecundo, & meri Imperij Bald. in l. etiam, num. 21. verſi. item non puto. C. de exec. rei iud. Cor. in conſil. 333. num. 33. in 1. Verum \dagger & mixti. Alexand. in conſil. 35. viſo, in 2. ratione enim ſuperioritatis indicitur. Qua propter \dagger non eſt dubium ſupremum Principem pro utilitate publica authoritatem hanc ſibi vindicare, vt inquit Barto. in l. 1. in 2. nota. C. de ſuperind. in l. vnica. C. de mul. & in quo loc. lib. 10. col. tertia, verſicu. quæro ſic. Bald. in d. l. placet. col. 3. num. 18. verſi. circa tertium. Alex. in l. 4. §. actor, num. 13. ff. de re iud. Felyn. in c. cum dilecta, de reſcrip. num. 65. verſicu. ſinguli. Cor. in conſil. 199. num. 23. in 1. Eandem \dagger poteſtatem habere dicimus quamcunque ciuitatem quæ iura Principis obtineat, vt

atteſtan.

- attestantur. Alexand. & Rebuff. in d. l. j. C. de superind. & Bar. in d. l. vnica, vers. prædicta vera. Abb. in consi. 61. videtur primo, num. 5. in 2. idem iudicamus in quacumq;
- 7 alia ciuitate, Castro, aut villa quæ ex priuilegio haberet regalia, vel ex antiqua consuetudine, vt affirmant Abb. in consi. 2. videtur primo, & in d. consi. 13. num. 4. Ange. consi. 206. col. 1. Alex. in d. §. actor, & latius per Crau. in consi. 195. col. 1. in 1. Deci. in l. Imperium, nu. 37. ff. de iurisd. om. iud. Alex. in consi. 52. in quinto. Cur. lu. in consi. 60. nu. 8. in consi. 62. num. 10. in consi. 68. Arnol. ferro. de consuetu. in tit. de feud. §. 17. colum. 51. vers. nec tamen,
- 8 Guid. Pap. Decis. 87. si villa. Omnibus ¶ ijs circumscriptis, castrum, ciuitatem, ac villam Imperij iura & regalia non habentem à iure prohiberi, dicimus hoc ius indicendi pro vtilitate reipublicæ absque Principis auctoritate, at pro necessitate proprie terræ vel loci, vt si debita vel necessitas alia urgeat, ciuibz incolisque suis hoc onus indicere potest quælibet ciuitas, & vniuersitas. l. omnes C. de operi. pub. Accurs. in auth. quibus mod. natu. eff. sui, in §. si quis igitur. in verbo, persoluat. Bartol. Bal. Ang. & ceteri hoc attestantur. in d. §. actor, hancque quæstionem Paduæ disceptatam refert ibi Ange. obtentumq; fuisse vniuersitatem pro suis necessitatibus, Bursam nō habentem, collectam indicere posse, affirmantq; Bar. Alex. & Rebuff. in locis citatis, glos. 2. Bal. in l. j. §. quæ si nemo, vers. quærit hic. glos. ff. quod cuius vniuers. nomi. Alexan. in d. consi. 52. & in consi. 78. num. 4. in 6 Felyn. in d. c. cum dilecta, num. 94. Abb. & Crau. in consi.
- 9 hjs citatis. Quinimo ¶ si renueret, per iudicem cogetur. d. l. omnes, & Doct. in d. §. actor. Et Guid. Pap. d. Decis. 87.
- 10 Vel iudex ipse necessitatibus illis prouidendo indicere non prohibetur, vt inquit Bart. & Doc. in d. §. actor, vers. quæro quid si. quod verum esse asserit Ias. illis de vniuersitate vocatis.
- 11 Hoc vltimum ¶ Parp. in d. l. placet, nu. 19. placuisse nō videtur eū dicat officialem auctoritatem onus hoc indicendi

dicendi sibi non vindicare, nisi ad gubernandum præpositus sit. At intelligo de illo onere, quod utilitatē publicam forte respiciebat, ergo etiam castrum & vniuersitas priuatur, vt diximus, alias si de onere quod indicitur pro necessitatibus locorum loqui vellet, illorum incolis re-nuentibus, p̄peram loqueretur, cum à iure potestatem habet, per ea quæ in d. §. actor, citantur, ac in alijs locis supra.

Quod ꝑ de sup̄mo Principe, ciuitateq; libera, vt pro publica utilitate collectam indicare valeant diximus, idē de Ducibus, Comitibus, Marchionibus, ac Baronibus affirmamus, si merum mixtumq; Imperiū ex priuilegio teneant, Bald. in d. l. placet, col. 3. nu. 18. Alex. in d. l. r. C. de superind. Cur. Iun. in d. consi. 61. num. 8. ij. n. inuestiti ꝑperpetuo iura habent Imperij, omniaq; petraçtant in eorum statu, quæ in toto orbe Cæsar obtinet, Io. And. in add. Specul. in titu. de edi instr. §. porro. in addit. hæc subst. in fi. Alex. alia citat in consi. 68. col. 4. versic. & p̄stat. in 2. in consi. primo, col. 8. versicu. præterea dicta in quinto. Cur. Iun. in consi. 1. num. 29. & in d. consi. 61. nu. 9. Crau. in consi. 13 §. nu. 2. in 1. Deci. in consi. 161 in prin. in consi. 199. num. 3. in 1.

Ex ꝑ quibus clarè concluditur. Parp. in d. l. placet, nu. 30. à vero iudicio aberrasse, firmantem quod nisi Imperij iura habeant, etiam quod merum mixtumq; Imperiū illis concessum foret, authoritatem onus hoc indicendi de iure non habere. Nam contrarium ex prædictis clarè constat, & quia cum sit iurisdictionis, ac meri mixtiq; Imperij, vt diximus, ijq; huiusmodi nacti sint. cur illa careant, videre nescio. Rursus cum sint perpetuo inuestiti. illa habere censentur, vt tot patres testantur. Quapropter ad hoc forte animaduertens dicitur hodie hanc disceptationem sopitam esse, cum omnes. Iura Imperij obtineant, de quorum potestate diffusius. Crau. de antiq. temp. par. 4. sectio. prima, num. 26. loquitur.

Hij inferiores ꝑ sua lege quod extraordinarium est, or
dinarium

dinarium faciunt, & e contra. Abb. in d. consil. 20. Bar. in d. l. 1. C. de superind. idem à statuto iudici potest, vt ibi.

16 Diximus t̄ ciuitatem, vniuersitatemq̄, collectam indicare, intelligas priores earum, qui loco sunt domini, Alexan. in d. l. 1. C. de superind. At si illas sub suo teneatur regimine, non imponunt. Deci. in consil. 199. num. 1. quod verum esse intelligo, si publicam vtilitatem cōcerneret, quia necessitate in communi urgente & veniente loco illis permittitur illius indictio, vt diximus de iudi-

17 ce supra. Fingamus t̄ collegia, artes, puta cerdonum, & similes priores habere. quæ vniuersitates nuncupantur. Petr. de Ancha. & Imo. in cap. fin. in si. de his quæ fiunt à maio. par. cap. isti pro necessitatibus illius artis imponunt collectam, deficiente bursa, Fely. in c. cum omnes, nu. 16. de constit. Tanto t̄ magis si ex consuetudine auctoritatem sibi vendicarunt. Soci. Iu. in consil. 38. num. 8. in 1. & hoc ius est ita illis eradicatum cum sit meri Imperij, quod alij concedi nequit, licet illius commoditas transferatur. Bal. in d. l. etiam, num. 21. ver. item non puto. C. de execu. rei iud.

19 Modo t̄ Occurrit, an in ea indicenda omnes homines de ciuitate aut loco interuenire debeant, iam supra proxime dicebamus, ancianis, & prioribus permillum fore onus indicendi. Guid. Pap. decis. 424. in taleis dicit quod de iure omnes debent accedere, maxime si sint dona quæ superiori elargiuntur, subiungit tamen contrariū in sua patria seruari, cum maiorem partem accersisse sufficiat.

20 Hanc t̄ consuetudinem etiam in Italia seruari affirmamus, quia per regentes, ac consiliarios aut maiorem eorum partem indicitur vt in quam pluribus locis statuta ædita sunt, vigetq̄; consuetudo, in huiusmodi oneribus indicendis. Quæ seruanda sunt.

21 Maiorem t̄ partem intelligimus si duæ ex tribus consentiunt, tot enim voces ad firmandum actum requiruntur. Abb. & Fely. in c. cum omnes, de consti. hancq̄; communem opinionem * fore testatur ibi Dec. nu. 21. Doct.

in vtriusque censuræ. Alex. in consil. 68. col. 3. versic. nec ad hoc obstat. in secundo, Ias. in consil. 101. col. 5. versic. tertio opponitur, in quarto, & in concilij cōgregatione. Dec. in consil. 151. num. 14. & 18. in 1. in concessione emphytheosis. Accur. in auth. hoc ius porrectum in verbo maiorem. C. de sacr. san. eccles. Castr. in consil. 4. circa primum, num. 1. in primo. Ias. in consil. 54. col. 2. versic. secundo principaliter, in primo, in transactione. Cur. Iun. in consil. 174. col. fin. num. 32. in donatione. Alex. in consil. 42. col. 3. versic. non obstat quod don, in quarto, in ordinatione super aquis & pascuis. Ias. in consil. 71. in tertio, in renunciatione, in consil. 140. num. 3. versic. item ad hoc in quarto, in peræquatione æstimi. Crau. in consil. 195. num. 8. in oneribus, & collectis. Bal. in consil. 462. punctus quidam, in quarto, in delictis commissis. Ang. in consil. 165. cum multitudo, & opinionem communem esse hanc affirmat Ias. in consil. 154. citato.

22 Hanc ¶ conclusionem de iure veram omnes fatētur, nisi actus vniuersitatis cōcorditer expediretur, quia duæ partes illum actum ita gestum non firmarent. Alex. in consil. 124. col. 1. & 2. in secundo.

23 Et ¶ hoc facta citatione regentium sono campanæ vel preconis voce. Alex. in d. consil. 68. col. 3. versic. nec ad hoc. Et in solito loco, superioris iussu, vt affirmat Ias. in d. consil. 71. col. 2. versic. item illud, & col. fi. nisi sit collegium, vel in municipalī censura aliud de congregationis æditum sit. Crau. in consil. 4. nu. 20. 21. in consil. 134. nu. 8. hæc tamen citatio non requiritur si sunt præsentēs consiliarij in eo loco, vt in citato consil. 4. num. 25.

24 Et ¶ si de propositione subsequutaq; deliberatione nō constar, quampiam de congregatione regentium appareat, actus validitate illa non probatur. Cur. Iun. in d. consil. 174. colum. fi. num. 37. & in consil. fi. num. 9. nec obligaretur vniuersitas contracta vel delicto. Bald. in consil. 183. visa inquisitione, in primo. Cor. in consil. 63. num. 4

25 in quarto. Et ¶ licet actus nullam firmitatem consequatur,

tur, Fel. in d. c. cum omnes. num. 41. & Dec. nu. 17. Crau. in cons. citato 134. nu. 5. & 2. pœnam tamen delinquentes non euadent. d. cons. 4. num. 21.

- 26 Circa huiusmodi congregationē, edita sunt in quam pluribus Italiæ locis statuta, quæ seruanda sunt, actusq; contra ea nullus est, Alex. in cons. 135. num. 1. in cons. 7. num. 7. in 7. Gozad. in consil. 35. num. 14. & 15. Crau. in d. consil. 4. num. 21.

- 27 Et † in eiusdem actus reuocatione solemnitas eadem met requiritur, nisi sit actus prius gestus ob necessitatē, puta onerum quibus vniuersitas grauari colueuit, quia non reuocatur, immo expeditur non seruata solemnitate illa, & a minori parte, etiam contradicente maiori parte populi ratione vtilitatis publicæ, & imminētis necessitatis, pars enim minor præualet, Crau. in citato consil. 195. num. 8. 9. & 10.

- 28 Se † offert circa prædicta quæstio, quid si superioris iussu citantur regentes, ijq; sint contumaces, an alij, etiā quod sit pars minor, authoritatem non venientium consequentur, Bar. in l. quod maior. ff. ad municipi. dicit quod sic, Abb. & Felyn. hoc idem affirmant in d. c. cum omnes. num. 57. Abb. in c. j. circa fin. de his quæ fiunt à maiori par. cap. las. in consil. 101. col. 5. in quarto.

- 29 At † superiore absente vel infirmo, vel alia de causa legitimo impedito, ad antiquiorem, non ætate, sed anterioris receptionis spectat onus alios conuocandi, si agatur de cōgregatione ecclesiastica. At † in prophanis duæ partes conueniunt, earumq; iussu alij vocantur, qui si contumaces sint, arguitur illorum contumacia, & per minorem partem actus expeditur, intelligas si necessitas immincat, vel in mora sit periculum, vt latius prosequitur Felyn. ibi. num. 57 58. 59.

- 31 Et † maiorem partem vocum intelligimus dignitate, & authoritate, licet sit numero minor, nisi aliter constitutione firmetur, puta quod fabæ albæ & nigræ secrete ponantur in vasculo, cū enim perspicere nō possit quæ sint di-

gniores & quæ non, cessat regula, minusque creditur
 lertioni consiliariorum si faterentur se albas nigrasq;
 bas dedisse, cum aliter per testes actū ita gestum pro-
 vari testetur Alex. in consi. 192. in 6.

Limitantur † prædicta quando à censura municipali,
 el consuetudine sancitum sit actum concorditer à con-
 iarijs geri, nam minor pars nequaquam firmat actū,
 Alex. in consi. 224. nume. 5. in sexto. Quam limitationem
 non veram existimamus, si actus ob imminentē necessi-
 tem à minori parte expediatur, quia firmitatem ro-
 turque obtinet, Crau. in citato consi. 185. nu. 10.

Et † in actibus per ancianos aut regentes ciuitatis vel
 niuersitatis publice pertractandis ij personaliter inter-
 eniunt, nō autem per substitutas personas, puta filios,
 el affines, aut alios actum expediunt, nisi in onere decu-
 onatus affinitati concessio. Alex. in consi. 30. in fi. in 1,
 el facultas collegialiter, commissioque formalis subro-
 ato tribuatur. Fely. in d. c. cum omnes. nu. 49.

Amplia † quod de duabus partibus diximus in actibus
 niuersitatis, vt hæc in renouatione actus gesti tempore
 ræfinito interuenisse censeatur, puta in conductione
 e dici per annum à duabus partibus consilij facta, co-
 nito renouatio per tantum tempus ab eis gesta præsu-
 nitur, vt inquit Soci. in consi. 196. in secundo.

Amplia † etiam in actibus quæ vniuersitati profunt, &
 d illius vtilitatem tendunt, finge quosdam homines te-
 utam alicuius proprietatis adeptos, aliosque actus per
 uos quæri potest possessio, vniuersitatem tecisse, quic-
 uam non quæritur nisi mandato legitimo & speciali
 ræcedente. Cor. in consi. 63. nu. 2. 5. in quarto. in consi.
 99. nu. 7. & in consi. 148. nu. 35. in 1.

Diximus † consiliarios citandos esse, Num absentes
 xtraque territorium degentes pro expedientis acti-
 us vniuersitatis sunt citandi, glo. in c. præsentium. in
 verbo, ipsorum. de testi. in 6. dicit quod, tribus casibus
 xceptis, nō sit citatio, illam singularem testatus est Ias

in

in consi. 54. col. 1. in 1 Et idem fore in similibus vel maioribus expressis affirmat, exinde distinguit, aut absentes sunt regentes voluntarie, & tunc verum dicat glo. citata, aut ex causa iusta & legitima, & tractatur de arduis casibus, & qui sint, illos enumerat, col. 3. vers. nec ad hoc citat, & tunc sunt vocandi.

37 Hanc [†] opinionem ut non veram improbamus auctoritate Castr. in consi. 4. circa primum dubium, nu. 1. in primo, affirmantis opinionem citat glo. indistincte procedere, ut in casibus expressis fiat citatio, & non alijs,

* Quam opi. attestatur communem. * Fely. in d. c. cum omnes, nu. 38. & Deci. nu. 15. & licet Fely. nitatur opiniones concordare de mente Abb. sufficit nobis istam opinionem communiter recipi, a qua nefas esset recedere. c. ne innitatis. de constitut. & quomodo sit citanda vniuersitas, & de citationis forma traditur ab Ang. in consi. 196. nam sunt, col. pen.

38 Postremo [†] quia supra tractauimus de auctoritate, quam sibi vendicant ij qui collectam indicere se preterdunt, dicamus nunc quo ordine quaque via se regant in

39 illius impositione. Ante [†] omnia codicem estimi ubi bona sunt perscripta pre oculis habere debent, & iuxta illorum estimationem descriptam collectam indicere. Barr.

in l. fi. C. de pred. & om. reb. nauil. lib. 11. Bal. in auth. de functo. nu. 12. C. ad Tertul. gl. & doct in l. sancimus, la 1. C. de aduoc. diuersi. iud. in l. 1. C. de apo. publ. lib. x. Rui.

40 in consi. 116. nu. 5. & 21. in quarto. Potest [†] etiam collecta indici super bonis non estimatis, dummodo sint aestimabilia, ut inquit Bal. in d. l. etiam, col. pen. versic. modo viden. nu. 28. C. de execu. rei iud. Bart. in l. 1. num. 28. C. de mul. & in quo loc. versic. item quero pro imponenda.

41 Cor in consi. 217 nu. 2. in secundo. Ut in [†] locis in quibus non fit aestimatum, quia facultates per deputatos circumspiciuntur diligenter, scilicet mobilia bona, immobilia, pecunia, animalia, aliaque, indiciturque collecta iuxta aestimationem de dictis bonis per officiales factam. Bal. in l. 1.

§. quod

§. quod si nemo. ff. quod cuiusque vniuer. nomi. Ami. in consi. 8. nu. 3. & ex prædictis absoluimus personas auctoritatem indicendi collectam de iure habentes, videamus quibus personis indici valeat.

2 Et vera est conclusio, quod subditis tantum & incolis indicitur, qui ratione domicilij, vel originis subiiciuntur, nam cum sit iurisdictionis, ac per es & librā indicatur, & obliget personam propter rem, ideo subiectionem requirit. l. rescripto. §. si. vbi Bar. ff. de mun. & hon. Cur. Iun. in consi. 61. nu. 2. Alex. in consi. 78. nu. 9. & nu. 11. in 6. & in consi. 111. nu. 10. in 7. Crau. in consi. sæpe citato 195. in princ. & de hoc non est hæsitandum.

3 Et qua conclusione forenses pro bonis in loco oneris indicendi possessis de iure cōi nō posse grauari onere collectæ affirmamus, vt attestantur Bar. in l. 1. C. de mul. & in quo loco & in l. munerū. §. patrimoniorum. in fi. ff. de mun. & hono. in l. cum neq. C. de incol. lib. 2. in l. forma. §. si. ff. de censu. in l. libertus. §. sola. ff. ad muni. Bald. in d. l. placet. col. 3. nume. 28. vers. de collectis. Dec. in consi. 285. nu. 4. in secundo. in consi. 358. nume. 2. eo in consi. 594. nume. 10. in quarto, Corn. in consi. 217. nume. 8. in secundo, in consi. 194. nume. 2. in quarto. Et hoc indubitatum esse attestatur. Aret. in consi. 133. in causa quæ vertitur. col. 1. in collecta. quæ per æs & librā indicitur, & non præstatur vniuniformiter, non tamen euadunt forenses quando collectuntur in proprio territorio pro bonis alibi sitis, vt tradunt Doctor. in locis supra citatis, & Corn. consi. 22. nu. 3. in primo. Guido. Pap. cōsi. 61. rationibus. col. 6. nu. 9.

4 Ampliatur primo vt procedat in Taxa quæ vniuniformiter imponitur, & personis pro rebus indicitur, vt hæc singulo anno quid certum soluant, nam non astringit forenses, idemq; foret in quocunque alio onere quod persona pro rebus indiceretur, quia subditos ligat, non forenses. Aret. in citato consi. 133. col. 2. vers. restat videre.

5 Secundo ampliatur in eo qui domicilium habitatio-

nemq; constituit in loco collectę. ibiq; per annos decem permanfit, bonaq; acquisiuit non animo in eo loco habitandi, qui ex coniecturis potest deprehendi, nam pro bonis quęstis cogi non potest ad subeundum onera collectarum. Abba. in consilio 100. videtur primo, in secundo.

46 Tercio tamplia etiam si onus hoc pro refectione murorum, vel de nouo construendorum, aut custodia ciuitatis indicatur, arg. Tex. l. 2. C. de oper. pub. ad hæc enim ciues & incolę astringuntur, vt inquit tex. ergo à sensu contrario eximuntur forenses, vt illū tex. declarat. Cor. in consi. 72. num. 14. in quarto, quid enim prodest illi si ciuitas aut castrum muniatur, cum duntaxat ibi possideat prædia, vt inquit ipse, & hac ratione attendita non videtur posse grauari etiam ad refectionem pontium & viarum, quod an de iure verum sit, statim dicemus.

47 Limitatur hæc conclusio à Doct. nostris in onere collectę quę secundū æstimum indicitur per æs & libram, quia cum forensis reperiatur æstimatus, grauatur, quia æstimum duntaxat attenditur, authore Ang. in l. fi. C. sine cens. vel reliq. Cur. Iu. consi. 42. nu. 4. Et causa finalis est ipsius æstimum Deci. in consi. 285. num. 5. in secundo, qui plura citat, & dixit Bal. in l. 1. §. quod si nemo. ff. quod cuiusque vniu. nom. versi. super tertio, col. 3. quod æstimum habentes grauantur successiue subditi, siue non, qui vero non habent non coguntur nisi subditi reperiatur, alia citat Cur. Iu. in citato consi. 42. quę possunt videri, & supra diximus in 1. lim. tertię quęstionis, nu. 38.

48 Ex quibus succedit decisio, quod indistincte cogi valeat forensis, cum hodie per totā Italiā collectę iuxta æstimum per æs & libram indicantur, regulam intelligemus de illo, qui non est æstimatus, nec eius bona in codice æstimi descripta sunt.

49 Ex qua limitatione infertur forensem ad omnes collectas oneraque indicta, quacunque de causa cogendum esse si æstimatus comperiatur. Et cum hodie vbiq; locorum

locorum præscribatur, & eius bona in libro æstimi collectæque per æs & libram indicantur, censetur se obligasse ad illarum solutionem, secundum Bar. in d. l. placet. col. quarta, versiculo de collectis. C. de sacr. san. eccles. in re peti. unde semper astringitur ad illorum solutionem per prædicta, ideo superuacuum est disceptare, an ad indicatas pro muris ædificandis ac reparandis, pontibusq; & vijs reficiendis, custodiaq; castri & terræ valeat cogi, quia ultra quod his cessantibus videatur posse compelli, cum fructus ut plurimum in castri reponat, & si illos abducit per pontes itineraque conducit, ideo consequens est ut ab oneribus hac de causa indictis non eximatur, ut hæc, & alia considerantur à Cor. in d. consi. 72. tamen attento æstimo, de quo supra res est sopita.

Rursus ad ea onera compelli potest, quibus Ecclesia, Alex. in d. consi. 68. col. 5. vers. præterea. in secundo. At Ecclesia de iure cõmuni pro citatis soluit onera, ut inquit Cor. in consi. citato. ergo & forensis, hæc ad cautelam traduntur, cum res clara pateat ex verbis limitationis ciuitatis. Adeo quod ultra non sit quærendum de alijs limitationibus ad regulam verã quia à patribus nostris aliter traduntur limitationes, eas recenscamus in cap. seq.

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1** **R** *Es ad quemcumque non vadit cum suo onere per-*
- 2** *transit.*
- 3** *Opi. quod statutum forensem cogit ad collectam*
prauallere censemus.
- 4** *Quod pertransientes per portam ciuitatis tot soluant, à sta-*
tuto dispeni potest.
- 5** *Onera supportare debet qui percipit fructus ex re aliqua.*
- 6** *Statutum sibi non subiectum non afficit.*
- 7** *Quod forenses ad onera non compellantur.*
- 8** *Si in rem statutū disponat id valere non negamus. Et nu. 8.*
- 9** *Ex cultura pradiorum à forensibus facta quasi contractus*
inducuntur cum communi.
- 10** *Forense non soluente onera, illius bona occupantur ac di-*
stringuntur.
- 11** *Pradia descripta in astimo pro collectis de iure communi*
sunt obnoxia.
- 12** *Obligationem legis fortiolem esse putamus quam homini.*
- 13** *Forensis alijs omnibus cessantibus de iure communi coge-*
tur ad collectas, ratione hypotheca bonorum, quia ea di-
stringentur.
- 14** *Tanto magis statuto distante omnia bona fore pro collectis*
abnoxia.
- 15** *Vi cuius statutis onus patrimoniale collectam esse cēsemus.*
- 16** *An subditus ad collectas in loco domicilij pro bonis aliun-*
de possessis astringi valeat. Et num. 19. 20. 21. 22.
- 17** *Forensem ad collectas teneri si astimo consensit omnes con-*
cedunt; idem si de registratione constet, indicamus.
- 18** *Ex quib. de illius cōsēsu in registratione apparere dicatur.*
- 20** *Ciues originarij Temporis diuisionem non patiuntur.*
- 21** *Duplici onere quispiam grauari non potest.*
- 23** *Quis incola nuncupetur.*

- Consuetudine Totius Italia forensis ad collectas cogitur. Ad consuetudinem indicendam decennium sufficere maiore pars Docto. videtur approbare. Et num. 26. & 27.*
- 6 Prescriptio cuius initij &c. vim privilegij obtinet.*
- 7 Decennium consuetudinem inducit, qua illius vim habere dicitur non prescriptionis, contra Aret.*
- 8 Nec tempus centum annorum requiritur ad illam inducendam, contra Deci.*
- 29 Consuetudinem per teste probari affirmamus, & quid deponere ac testificari debent, ut eorum dicta concludant.*
- 30 Notorium non probari sed allegari sufficere testantur Doctores.*
- 31 An iudex de illa se formare valeat.*
- 32 Ut consuetudo vires habeat non requiritur quod per trini actum sit in contradictorio abtenta.*
- 33 Doctore de consuetudine affirmanti credendum est quo ad presumptionem, non plenam probationem, ita communiter recipi attestantur Docto. nostri usque ad num. 41.*
- 35 Doctorum auctoritas est. Il. interpretandi non super his qua facti sunt attestari.*
- 36 An voci mortua sine iuramento credatur, cum viva fides danda non sit.*
- 37 An Doctore de consuetudine firmanti credendum esset vel non, patres nostri inter se dissensere, ac sibi ipsis varij, & contrarij fuerunt.*
- 41 Dictum Doctoris secundum legem quam citat, vel alterius doctrinam intelligendum est.*
- 42 Consuetudinem collectandi forenses ad ea tantum onera pro quibus est indicta extendimus, non ad ea qua ex pest, necessitate imminente, fuerunt indicta.*
- 43 Consuetudinem per alia contrariam tolli firmant maiores nostri.*
- 44 Si contractum transiit, opi. illam non esse veram affirmamus.*
- 45 Ad derogandum consuetudini tantum Tempus sufficere quantum ad illam inducendam nosstrates asserunt.*

An & quando forensibus indicentur collectæ. Cap. III.

1 **S**ECVNDAM † limit. citant maiores nostri, vt forensis cogi valeat ad solutionem collectarum pro bonis iam descriptis in ætumo, & in eum trāslatis, quia cum suo onere suaq; causa transeunt. Cur. Iun. in citato consi. 42. numero primo, & quinto.

Ias. in consi. 83. in tertio qui multa congerit, eaque recensere non expedit.

2 Tertia † traditur limita. si statuto sancitum est quod forensis ad collectas cogi valeret, de cuius validitate non est hæsitant. cum circa bona sibi subiecta disponat, licet in forenses verba dirigat. teste Bald. in l. 1. columna septima, num. 44. C. de senten. que pro eo quod interest. in l. si. C. sine cens. vel reliq. columna secunda, numero tertio. Alex. qui plura citat in consi. 148. in princ. in sexto, in consi. 52. columna secunda, vers. ad præd. in 5. in consi. 98. columna tertia, vers. sed per statutum, in 2.

3 Hac † ratione vrgenti, quod sicut statuere potest quod quicumq; per ciuitatis portam pertransiens tot soluat.

4 Ita † collectam indicare illis, qui colunt prædia in eo loco, cum æquum sit, vt incommoda patiantur sicut commodis gaudent fructus percipiendo prædiorum, quam rationem citauit Bal. in d. l. 1. Alexan. in consi. 101. columna tertia. vers. & etiam, in 1. hanc opinionem affirmat, & Castren. in consi. 329. columna penultima, nu. 7. vers. post prædicta, in 1. Cur. Iun. in consi. 60. nu. 2. & 8. consi. 61. num. 5. & 8. in consi. 68. nu. 4. 5. Ami. in consi. 8. num. 6. Dec. in consi. 694. nu. 6 in 4. Ias. in citato consi. 83. col. si. in fi. in tertio, & hanc opinionem ab omnibus recipi testatus est Cur. Iun. in locis citatis.

5 Contrariam † partem, statutum huiusmodi nō valere videtur firinasse Aretin. in consi. citato 133. illa ratione quod

quod sibi nō subditum ligare nequit, per quam hunc vtrū
 veram opinionem testantur Cyn. Imol. Bar. & Bald. citati
 per Corn. qui eandem firmavit in consi. 194. nu. 3. in
 quarto. Licet tñ prāiudicium statuen. ij. sancire valeant
 vt forenses ad onera non compellantur, pro bonis sibi
 non subditis, quia non est in illos statuere, sed in suos of
 ficiales, ne ab illis quicquam exigatur, vt inquit in consi.
 22. num. 6. in primo.

In hac opinione, veram Bal. conclusionem à tot pa
 tribus citatam esse putarem, per rationem Bald. nam li
 cet statutum verba in forensem dirigeret, causa tamen
 finalis est res ipsa, quæ principaliter astringitur, non per
 sona. Nam tñ cum ij forēses colāt prēdia, seminent, arent,
 & metant, videntur in eo loco cum illo communi quasi
 contrahere. Quos incognitos cōtractus statutum de no
 uo potest inducere, & quia ex eis fructus percipiunt con
 sequens est, vt ad onera cogi valeant, vt testantur Curt.
 Jun. Deci. & sequaces. quæ opin. communis* est, à qua ne
 phas esset recedere.

9 Non tñ obft. ratio Aret. & Corn. Quia non statuit ex
 tra territorium censura hæc municipalis inspecta causa
 finali. i. ipsa re quæ est intra territorium, & quam astringit
 & obligat statutum principaliter, quod facere per
 mittitur, est enim in rebus sancire, circa quas valet statu
 tum, vt inquit Innocen. in c. postulasti. versic. sed sic for
 te, de for. competen. in ijs enim habet iurisdictionem.
 10 Forense tñ non soluite, bona per occupationem distrin
 guntur ab exactore fisci secundum Inno. in loco citato.
 11 versic. sed si possessio. is tñ enim bona hypothecata habet
 pro oneribus in collectis indicendis à iure. l. Imperato
 res. ff. de publ. l. muri leguli. C. de muri leg. lib. 11. testa
 tur Bar. in l. moschis. ff. de iu. fisci. Bald. in l. 1. in prin. C.
 si propter pub. pens. in l. 1. §. quod si nemo, col. 2. versicu.
 super secundo puncto. ff. quod cuiusque vniuer. nom.
 Castr. in l. si negocium, num. 3. C. de nego. gest. in l. apud
 Iulianum, §. hæres, ff. de leg. 1. Socin. in consi. 243. col. 2.

- versu. præterea, in secundo. Curt. Iun. in consi. 185. nu. 3.
 Dec. in consi. 285. nu. 5. in secundo. sensit hoc Bal. in consi. 434. num. 2. in tertio, citando d. l. Imperatores. Quæ
 12 obligationis cum sit legis fortior est quā hominis, Crau. in consi. 111. num. 24. in primo.
- 13 Ex hac conclusione inferri potest, forenses semper cogendum fore ad collectas pro bonis alibi sitis, circumscripta etiam municipali censura, quia vigore hypothecæ eo non solvente à fisco bona sibi subiecta occupabuntur ac distringentur, & sola hac ratione omnibus alijs circumscriptis cessant omnia, quæ pro negatiua parte à
 14 Doc. citantur. Tanto magis hanc veram esse putamus, si statuto sancitum sit omnia bona cuiusq; pro collectis oneribusq; lubeundis fore obnoxia, quia contra bona stantes disponunt, non personam forensis tangunt. Et
 15 collecta isto casu onus patrimoniale quod possessoribus indicitur nuncupatur, Bar. in l. libertus. §. sola. ff. ad municip. in l. neque. C. de incol. in l. 1. col. 4. versu. item fallit. C. de mulie. & in quo loco. lib. 10. à quo nemo excusatur. l. si. §. patrimoniorum. ff. de mun. & hono. ubi Bar. expressè firmat. & Bal. in d. l. si. nu. 3. C. fin. cen. vel reliq. Innoc. in d. c. postulasti. Bald. in consi. 434. licet, nu. 2. in 3. Guid. Pap. in consi. 62. principalia, col. 3. ver. dicit etiam Barto. Curt. Iu. in consi. 61. num. 8.
- 16 Occurrit circa prædicta quæstio, si forensis municipali censura cogi potest ad collectas, ut diximus, num possit subditus cogi ad earum solutionem in loco domicilij pro bonis alibi sitis. Accur. in l. vnica, in versu. possidere. C. de mul. & in quo loc. quem approbat Bart. col. 4. versu. item quæro. firmavit communi iure non fore cogendum, at vi censuræ illius compelli potuerit, ut decedit Saly. in l. cunctos populos. C. de sum. Trin. & fid. car. cum in personam sibi subiectā disponat, quam vinculo illius oneris afficere potuit. Alex. in consi. 128. colum. 4. versu. secundo respondeo. in 1. Cor. in consi. 202. num. 5. in secundo. aliter secus esset statuto hoc non dictante, &
 dicc-

dicetur infra in quarta par. quæstione 21. nume. 69.

17 Quarto ¶ limi. est in forense qui estimationi bonorum consensit. Bal. in d. l. placet, col. 3. nu. 20. & in consil. 434. licet, in tertio. ibi enim si collectas soluturum profiteri censetur. Corn. in consil. 217. nu. 8. in secundo, in citato consil. 194. in si. idem fore in necessaria registratione affirmamus, ut tradit Cur. Iu. in citato consil. 42. & in consil. 68. Deci. in d. consil. 285. nu. 5. Et alij testantur, quos citat Cor. in d. consilij.

18 Verum tamen ¶ licet veram hanc opin. existimemus, magis tamen, & planior procedere videtur constituto de illius assensu, quod satis videtur demonstratum ex solutione collectarum vel spontanea eius assertionem. Rub. Ale. in consil. 9. nu. 10. Eo modo apparere proclamare super bonorum registratione, quia si cõperiatur illius bona perscripta, de illius consensu præsumuntur, timore proclamationis, cum nemo delinquere præsumatur, incidendo in pœnam illius, ut supra diximus in 1 par. nu. 46.

19 Quæ ¶ supra diximus in quæstione 9. rem breuiter expediui, & quia quæstionem illam latius explicare decreui, quærendum est, an quis pro bonis alibi possessis puta in loco originis, si alibi cõstituatur domicilium, ibiq; incola efficiatur, æstimo statutoq; circumscriptis, subire cõpellatur ibi collectas, vel in loco propriæ originis derelicto in quo bona possidet. Accur. Iac. Aren. & Bart. in l. assumptio. §. filius. ff. ad munic. attestantur in loco originis propriæ vel paternæ, illas subire compelli. Quia
20 ¶ originarij ciues temporis diuisionem non accipiunt, semper enim ciues fuerit, illisque semper onus collectarum indicitur. tex. vbi Andr. de Baru. & Bar. annotat in l. fin. C. de muni. origi. lib. 10. & firmat Bald. in consil. 47. ad euidenciam, nume. 7. in tertio, hanc opinio. videtur firmasse Ami in consil. 22. nume. 8. & ita à Guiliel. de Cun. Bart. Ange. communiter * recipi attestatur in l. vnica. C. de muli. & in quo loc. lib. 10. sentit Comen. in consil. 78. oriundus. in distinctione Dyn. hanc auctoritatem Bald.

P A R S S E C V N D A

Bald. firmamus in d. l. i. §. quod si nemo, col. 3. vers. super tertio. ff. quod cuiusque vniuer. nom. de recedente à loco in quo bona possidet, quia si iam collecta erat contracta ibi cogitur ad illius solutionem. At cum de iure communi bona sint obnoxia, pro ea contracta dicitur, ergo in loco originis compellatur.

21 Contrarium ¶ sentit Accur. in d. l. vnica, & Guiliel. in l. neminem. C. de sacr. san. Eccles. vbi glo. & Bart. vt in loco incolatus compelli valeat ad onera, si in loco originis illa non subit, ne duplici onere grauetur, quando incola effectus est loci prædominantis loco originis propriæ & bonorum per quam rationem concludit Alex. in consi. 78. nume. 10. & 11. in 6. Soci. in consil. 302. colum. secunda, versicu. firmant. in secundo. Et Soc. Iu. in consil. 38. nume. 15. & 16. in 1.

22 Quapropter ¶ Rom. in consil. 161. Visis, dixit quod si locus originis & incolatus sub eodem sunt Domino, in loco incolatus compellitur & non alibi, quod videtur sentire in consi. 275 Quo ad primum, num. 5. vbi loquitur de territorijs vnitis cum vnū accesserit ad aliud, expressius Ami. in consi. 22 nu. 9. quādo dominus superior vniformem habet in vtroq; loco iurisdictionē, & in indiuiduo decedit Soc. in consi. 129. præstantissimi, in 1. per quinque rationes quas non recenseo, ad obiectaq; respōdet, ea loqui in locis iurisdictionis diuersæ, alias si sub

23 eod. domino, vera est secunda opinio. ¶ Incolam illā dici putamus qui in aliquam regionem domicilium suum contulit animo permanendi, quem græci *παρίκον* appellant, vt inquit Alciat. in parerg. lib. secundo, & in l. pupillus § incola. ff. de verbo. signifi.

24 Quinta ¶ à Doc. citatur limitatio, omnibus circumscriptis, vt de consuetudine totius Italiæ cogi valeat pro bonis alibi possessis. Barto. in d. l. vnica, in l. 1. C. de aur. coron. in l. cum neq; C. de incol. lib. 10. Bal. in l. si. C. sine cens. vel reliq. col. secunda, nu. 3. in l. etiam, nu. 27. versic. sed tu dices. C. de execu. rei iud. Alex. in consi. 101. col. 3.

versu,

versu. & videtur, vol. 1. in consil. 68. col. 4. versu. his conso-
nat. in secundo, in consil. 52. in quinto, in consil. 78. num.
5. 6. ij. in 6. Cur. Iun. in consil. 60. col. 1. in cōf. 61. nu. 5. Ias.
in consil. 83. colum. 1. in tertio. Ami. in consil. 8. nu. 4. 14.
Rub. Alexan. in consil. 9. num. 10. Cor. in consil. 333.
num. 3. 2. in primo, in consil. 22. colum. 1. in consil. 199.
num. 8. in primo. Et licet in consil. 22. consulere contra-
rium videatur vbi per conventionem illi consuetudini
fuit derogatum, num. 6. quicquid dicat in consil. 83. nu. 9.
10. 13. 24. in quarto. At ibi de consuetudine non proba-
tur, alias contra opin. communem diceret. quam attesta-
tus est Cur. Iun. in d. consil. 61. num. 5. Dec. in consil. 285.
num. 1. 2. in consil. 358. num. 2. in secundo, in consil. 694.
col. 1. in quarto, Cassan. in consil. 64. num. 7. Crau. in con-
sil. 111. num. 10. in 1. Soc. Iun. in consil. 49. num. 22. 26.
in primo, qui congerit quamplura quæ non recenseo,
Guid. Pap. Decis. 87. si villa, col. 2. num. 6. ex quibus clarè
apparet ab omnibus hanc opinionem vti communem
* * esse receptam.

25 Occurrit † circa hoc Duodecimo quot tēpus ad con-
suetudinem hanc introducendam requiratur. tex. in l. 2.
C. quæ sit long. consue. videtur velle quod tempus anno-
rum 10. sufficiat. Cy. ibi alijq; notant, & Bart. firmat in
l. 1. C. de aur. coro. lib. 10. in l. de quibus, col. 6. num. 8. ff.
de legi. & ibi Bald. col. 10. in versu quantum tempus, &
Cast. num. 13. videtur eam ibi approbare. Fel. in c. statui-
mus, de maio. & obe. Alex. in consil. 122. col. 2. versu. & sub-
dit in quarto, citando Bar. in d. l. 1. C. de aur. coro. expres-
se not. in consil. 5. col. 3. versu. & ad hæc. in quinto, vbi dicit
* hoc magis communiter * teneri à iuristis, & in consil. 123.
in prin. in 5. in consil. 217. num. 4. in septimo, illamque
communiter ab omnibus recipi testatur Cur. Iun. in cō-
sil. 42. num. 7. in consil. 60. num. 3. in consil. 61. num. 6. Ias.
in d. l. de quibus, col. 10. num. 33. Ami. in consil. 111. nu. 1.
Abb. & Canonist. in c. a. de consue. Rub. Alexandri. in cō-
sil. 9. num. 12. Gozad. in consil. 23. nu. 8. in consil. 101. num.

22: Ami. in cons. 8. num. 8. 10. 23. Cor. in cons. 268. num. 15. in quarto. Et hoc verum est etiam quo ad ecclesiam, nec differt si causam discontinuam aut continuam habeat, sitq; contra ius, cum per illam ius vniuersis quærat, ut latius dicunt citati patres.

26 Opin. contrariam ꝑsensisse videtur Bar. in l. vni-
ca. C. de mul. & in quo loc. lib. 10. vers. item fallit, expres-
sius in l. cum neque. C. de incol. eo. lib. Alex. in citato cō-
sil. 52. in quinto, in cons. 78. in fi. in sexto. Arc. in cōs. 133.
col. 4. versic. ista consuetudo tot tempus requirit. cuius
initij memoria &c. quia præscriptionis naturam potius
assumit quam consuetudinis, cum præscriptionem non
consuetudinem hanc appellamus, & approbat Dec. in
cons. 185. num. 6. & sentire videtur Soc. lun. in cons. 49.
num. 23. in primo.

27 Opin. primam ꝑ vti veriore & communem affirmo
non obstantibus obiectis de Bart. in d. l. j. in d. l. cum ne-
que, quia non negat minus tempus non sufficere, expri-
mendo enim ciuitates, quæ ex consuetudine collectant
forenses, quæ vim obtinet priuilegij, non excludit tēpus
annorum 10. ut inquit Alex. in d. cons. 68. col. 6. versic. &
per statutū, & si aliter sentiret esset sibi cōtrarius & ma-
lediceret, ea ratione respondeo ad citata per Alex. in d. cō-
sil. 52. illamq; accommodabimus ad dicta per Soc. lun.
in d. cons. 49. Quinimo ipsemet, infra num. 26. dicit hoc
expresse. Non obstant citata per Alex. in d. cons. 78. Quia
titubat & veriore eius opin. puto, quam firmavit in d.
cons. 68. rationibus per illum citatis, quæ verior, & com-
munis est, ut diximus.

28 Non ꝑobstant quæ dixit Arc. in d. cons. 133. Quia sal-
ua pace, is non videtur rectè sentire, cum hanc non per-
scriptionem, sed cōsuetudinem Cur. Iun. Ias. & alij citati
esse affirmant, per quam ius vniuersis de populo quæri-
tur non habita ratione quod causam continuam aut di-
scōtinuam habeat, sicq; contra ius, in illaq; tempus de-

29 cennij & nō maius requiritur & sufficit. Minusq; ꝑob-
stant

ant obiecta Deci.in d.confil.285. quia citata per ipsum
 ontra hanc opi. nihil faciunt,nā Bar.quem citat decen-
 ium non excludit. Alexan. in d. confil. 52. & licet pro
 ius opinione citet eundem in d.confil.68 fallitur, vt cen-
 eo, cum opinionem quā supra approbauimus expresse
 rmet in versi.nec obft.quod videatur spatium tanti tē-
 oris cuius initij memoria non existit non requiri,cum
 hoc ius collectandi non sit de reſeruatis Principe, idcir-
 o inferior potest sancire vt forenſes ad onera compen-
santur pro bonis alibi poſſeſſis.

Infurgit†circa prædicta Decimatertia quaestio, quo-
 modo hæc cōſuetudo proberur,per testes & per aſſertio-
 nem Doct aſſerunt maiores noſtri probari, circa primū
 remiſſiuè loquar.Dico igitur attendendum per quæ ver-
 ba deponant testes,vt concludāt eorum dicta,vt ultra ea
 quæ ex citatis ſuprà colliguntur, traditur in d.l.de qui-
 bus per omnes,& Alex.in conſil. 136. col.4.in 1.in conſil.
 45.in conſil.195.in conſil.131.in ſecundo, in conſil.104.
 col.2.in tertio,in conſil.212.nu.23. in ſexto,in conſil.67.
 in ſeptimo,Cur.Iu.in conſil.184.num. 10. Deci.in conſil.
 134.col.2.in 1.in conſil.215.nu.2.in conſil.275.nu.10.in
 conſil.402.nu.15.in ſecundo,in conſil.483.nu.24.in cōſil.
 538.nu.8.in conſil.559.nu.7.in conſil. 586.nu.2.in conſil.
 540.nu.12.in tertio,Iaſ.in conſil.46.num. 3. in 1.Ami.in
 conſil.2.num.61.in conſil.151.num.7. Crau. in conſil.
 134.num.6.& quid ſi eſt vniuerſalis & notoria an pro-
 berur,vel citatio ſufficiat.Alexan.in conſil.67.num.2.in
 ſeptimo.Deci.in conſil.447.num.12.in conſil. 449 nume.
 25.in tertio. Cur.ſeni.in conſil. 74. nu. 61.74 Cur.Iu.in
 conſil.60.num.5.in conſil.61.num.7.Crau. in conſil.137.
 nu.5.An Iudex†in caſu iſto ſe informare valeat, & quo
 modo,& ſupplere.Alex.in conſil.14. in quinto. Cur.Iu.in
 d.confil. 60.num.5.in conſil.61. nume.7.in conſil.171.
 num.1.Cor.in d.confil. 268.nu.14.Soci.Iu.in conſil.65.
 num.49.in 1.& nu.40.in conſil.67.num. 2.co lib.Deci.
 in d.confil.285.num.6.in d.confil.402.nu. 10. in conſil.2.
 nu.9.

- num. 9. in j. in d. consil. 483. in fi. in d. consil. 559. num. 9. in consil. 516. num. 18 in consil. 665. num. 27. 28. in quarto, & an sit pars citanda, Doct. in locis citatis exprimunt.
- 32 & concludunt † quod non requiritur quando in contradictorio iudicio per trinum actum obtēta sit. Ias. in d. consil. 46. num. 2. Ami. in consil. 43. num. 2. Crau. in * consil. 55. num. 6. qui hanc opinionem communem * fore testatus est.
- 33 Quo † ad secundam varie sentiunt Doct. nostri, affirmatiuam opinionem dixit Bar. in d. l. de quibus, col. 10. num. 5. versic. quarto principaliter quæritur. Orian. in c. quoniam contra falsam. in verbo responsiones, num. 17. de probatio. Comen. in consil. 57. monasterium, in fi. & in consil. 159. viso testamento col. 1. & de Bald. illam firmante testatur Castr. in consil. 164. in præsentī causa, in prin. in secundo. Soc. in consil. 252. col. 7. versic. quarto, ea conclusio, & Ang. idem voluisse affirmat ipsemet in consil. 285. colum. 2. in secundo, & in consil. 67. colum. j. in j. Guid. Pap. in consil. 12. ex facti, colum. fin. & quæstione 139. secundum, & Cepol. in consil. 39. Lucius ciuis, num. 19. in consil. 58. Paulus Faber. col. 3. num. 3. Ias. in consil. 16. in fi. in tertio. Cur. Iun. in d. consil. 60. num. 5. consil. 61. num. 7. Gozad. in consil. 59. num. 18. Cassa. in consil. 64. num. 8. Dec. in consil. 420. in fi. in consil. 518. num. 3. in consil. 540. num. 9. in consil. 559. in tertio, in consil. 691. num. 12. in consil. 694. num. 4. in quarto, attestans hanc * esse opi. communem * & in l. 2. §. mutui datio, num. 12. 13. ff. si cer. pet. dicit opinionem Bar. communiter recipi. Crau. in consil. 66. num. 9. in j. Soc. Iun. in consil. 60. num. 10. in secundo.
- 34 Pro † negatiua opin. citatur Bal. in l. consentaneum, col. pen. num. 35. versic. & secundum hoc notatur. C. quo, & quando iud. in l. si is qui, §. antiphona. ff. de pigno. citans gl. in l. fin. col. 4. versic. item, Ioan. & Vgo. C. de fidei-commis. Imol. in l. 1. §. nunciatio. ff. de oper. nou. nun. vbi habetur non esse vni soli credendum nisi omnes asserant.

& si omnes assererent non crederetur, vt tradit Alex. l. post dotem. ff. sol. matr. col. pen. num. 29. Cum iure atum nō comperiat mortuæ voci Doct. esse credendum, quorum autoritas est ll. interpretandi, non super quæ sunt facti attestari, per quod dictū dubium trahitur opinio Dec. in c. ex parte, el primo de rescrip. licet in firmauerit in cons. 142. nu. 5. & in cons. 165. nu. 3. & in cons. 285. in fi. in secundo, & in cons. 472. num. in tertio, quia cum facti sit probanda est, Soc. in cons. colum. pen. vers. vnde potius, in tertio. Alex. in cons. 50. col. 2. versic. & licet, in quinto. Forte omnibus hoc erentibus præsumptio resultaret, vt inquit Aret. in cons. 133. col. 3. versic. tamen alias voci mortuæ minus editur quam viuæ si absq; iuramento deponeret. Cur. in cons. 79. col. fin. num. 18. versic. non obstat. Corn. in cons. 83. num. 14. in quarto, nec quo ad præsumptionem, vt per plura quæ congerit la. in d. l. de quibus. col. nul. num. 79. firmasse videtur Marsil. in pract. crim. §. in tante, Gozad. in cons. 35. num. 2. Consideret t̄ quis recti iudicij in hoc immenso pelago quomodo Doctores nostri varij & sibi contrarij ac dissentientes inter nauigauerint.

Opinionem t̄ Bar. rectè intelligendam vti cōmunem veriorē semper putauī, non obstant obiecta Alexan. sequacium, quia illa facili ter remouet Dec. in d. cons. 9. & in d. §. mutui datio, ac Soc. Iun. in cons. 60. num. in secundo, & comprobatur conclusionem hanc pluris autoritatibus, ac rationibus quas referre non ex- lit. Rursus qui opin. Bar. sequuntur plures sunt si cui- m dinumerare libet.

At si t̄ rectè illam intelligamus inficiari nemo potest in Bar. verum dicat, credo enim (inquit ipse) quod suf- at nisi probetur contrarium, nil aliud ex istis verbis erre voluisse Bart. existimo nisi præsumptionis pro- tionem & non plenam, quæ operatur vt contrarium diuersam partem onus probandi tantum transferat,

- vt supra diximus in 1. par. nu. 58 & citatur glo. in c. nuper. de testi. Deci. in d. l. 2. §. mutui datio. ita Bart. intelligunt Docto. pro hac parte citati. Quo vero† ad plenam probationem vt non credatur secunda opi. vera sit. licet hæc concordia sine scrupulo non transeat, quia Docto. citati pro opinione Bar. quod Doctori de consuetudine asserenti credatur, intelligunt quo ad plenā probationem cum simpliciter loquantur. Nisi dicamus † eos ita velle sicuti exprimit Bar. quia ipsum citando illos ita intelligere voluisse existimo, cum illorum dicta, iuxta doctrinam Bar. quam citant intelliguntur. vulg. Doctrina Bart. in l. non solum. §. liberationis verba. ff. de lib. lega. & licet, Alex. Imo. Aret. & Ias. contrarium in hoc videantur firmare, tamen cum alij plures sint numero, & vrgētiora citent fund. illorum opinio prævalere debet, eo maxime com obiecta elidantur per Dec. & Soc. Iu. in locis supra citatis.
- 42 Ampliamus† ad onus collectæ indictum causa superuenientis necessitatis post consuetudinem introductam communitati. Alex. in d. cons. 68. col. 6. vers. non obstat, in secundo, quod tamen non extendimus nisi ad ea onera pro quibus introducta est consuetudo collectandi forenses, quia si ex post alia immineant ad illa non trahitur vt collectari valeant. Cor. in cons. 142. in 1.
- 43 Huic† consuetudini per aliam contrariam derogari dicunt Doct. nostri. Alex. in d. cons. 78. nu. 6. in d. cons. 148. nu. 6. in sexto, Crau. in d. cons. 111. nu. 15. 16. Cor. in d. cons. 83. nu. 14. in quarto, etiam partium conventionem. Cor. in d. cons. 22. nu. 6. in 1. & ad illius derogationem tot tempus requiritur quot ad illam inducendam iure causum reperitur, Alex. in consil. 36. in fi. in secundo, in cons. 5. col. 4. vers. sicut in quinto.
- 44 Limitatur† in consuetudine quæ in quasi cōtractum transiit, quatenus alia contraria illi non derogaret, vt affirmat Doc. vim enim quasi contractus habere dicitur si singulo anno centum uniformiter præstentur per longum

um tempus, vel in fauorem quorundā hominum ciui-
tis vel castrī foret introducta. Cor. in cons. 266. nu. 18.
a quarto, vbi idem esset si transiret in priuilegium, non
abdito, & quomodo transire dicatur, ibi.

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

AN plures, vel legatarius & quis eorum collectas
soluere compellatur pro re legata.
Si fructus legati, oneribus equipolleant heredes ad
collectam non legatariū teneri Doct. assueuerant.
Possessorem teneri ad collectas, non descriptum, pro regula
à patribus nostris traditum est.
No ex pluribus coharedibus effecto non soluendo alij non te-
nentur. & num. 5. 6. & 8.
Possessor ad onus collectarum semper cogitur, cum rem possi-
deat, quæ cum suo onere pertransit etiam quod alter sic
allibratus. & num. 7. & 10.
Num pro alio grauari iura non admittunt.
Hoc quo ad priuatos non quo ad fiscum admittimus.
Heredes cum defuncto eadem persona finguntur.
Descriptus in aestimo conuenitur simpliciter & non solum
possessore effecto non soluendo, & quando. & num. 15. vs-
que ad num. 23.
Possessor ad quæ res pertransit ad p̄dictas collectas cogitur.
Tributum dicitur onus mere reale.
Collecta reale & patrimoniale onus iudicantur quando vi-
gore statuti bona per eas soluenda obnoxia sunt.
Si quid certum singulo anno persoluitur, collectam fiscales
regni nuncupant.
Opin. quod possessor ad collectas compellatur, intelligitur in
perscripto in aestimo.

- 20 *Posseforem ad collectas teneri à Doct. cum effectu intelligitur licet descriptus semper conueniatur, qui quod soluit à possessore repetet, & nu. 21.*
- 22 *Curet descriptus rem in aestimo emptori adnotari, alias semper conuenitur ad collectas, licet quod soluit repetat. & nume. 23.*
- 24 *Emphyteotam ad collectas compelli affirmant Doct.*
- 25 *Idem in liuellario.*
- 26 *Et usufructuario, contra Bar. & Bal.*
- 27 *Opi. Bart. & Bal. saluari posse credimus si fructus aquipol-
leant oneribus, quia Dominum non usufructuarium tene-
ri putamus. Et nu. 28.*
- 29 *Ad vassallū qui Domino non seruit in pralio onus collecta-
rum pertinet. Quam opi. veram esse non credimus, sed
quod ab illis simpliciter sit immunis. & nu. 30. & 31.*
- 32 *Vir pro dote collectas soluet, licet ipsa in aestimo descripta
comperiatur, qua ab oneribus personalibus non liberatur
in domicilio viri. & nu. 33.*
- 34 *Fiscum ad collectas teneri asserunt Doct. qui fructus colli-
git ex re confiscata.*
- 35 *Bannitus statuto de collectis loquente ligatur, ideo pro bo-
nis qua possidet illas soluere cogetur.*
- 36 *Milites nostri temporis collectas soluunt, quia gratis non
militant, secus est in militibus antiquis. Et nu. 37.*
- 38 *Onus collectarum ad locatorem non conductorem spectare
maiores nostri profitentur.*
- 39 *Tributum ex corpore fructuum soluitur.*
- 40 *Prouinciales illud prestare soliti sunt.*
- 41 *Ad collectas qua pro muris reficiēdis transitu vel exercitu
hostium indicuntur cōductorem teneri à Doct. firmatur.*
- 42 *Idem si pacto initum esse reperitur.*
- 43 *Quod non admittimus in collecta excessiua & iniusta.*
- 44 *Quemlibet possessorem ad collectas esse cogendum pro regu-
la à Doct. nostri traditum est.*
- 45 *Ex quibus causis collecta indicitur.*
- 46 *Pro omnibus necessitatibus in cōi occurrentibus indicitur.*

- Pro soluendo debito ab vniuersitate contracto indicitur.*
Et ex alia qualibet causa legitima & necessaria.
7 t si litem cum subdito habeat pro soluendis impensis qua
occurrunt in dies indicitur, et is tenetur, cum quo lis est;
collectam soluere.
Idem si pro pœna persoluenda ex delicto ab eo perpetrato.
Causam legitimam esse credimus resectio, vel murorum ci-
uitatis adificatio.
Muri ciuitatum sunt publici.
Emptio Castri est causa legitima vt collecta indicatur.
Item solutio stipendiatorum communi.
Pro salario medici, & aduocati collecta indicitur, à qua
nullus excusatur.
6 Idem si pro salario Pratoris imponatur, quam pro parte
soluunt rustici per capita.
7 Ad salarium Pratoris vel publici officialis pro parte cogun-
tur ciues incola, & forenses quibus indicitur collecta per
as & libram.

Qui soluere Collectas tentatur, an possi-
 dens vel descriptus. Cap. IIII.

DIXIMVS vnumquemq; possessorem,
 vel æstimatum cogi ad collectas, verum
 quia sæpenumero hæitari contingit in-
 ter descriptum, & non possessorem, &
 eum qui possidet quis scilicet ad colle-
 ctas tentatur. ideo secūdum exigentiam
 1 casuum aliquos discutiamus. Si igitur † inter hæredem
 vniuersalem ac legatarium sit altercatio pro re legata,
 quis eorum obligetur ad collectas. dicit Bart. in l. neque
 stipendia. ff. de impen. vnumquemque pro vt possidet, &
 fructus percipit cogi posse, & si plures inueniantur, pro
 portionibus debitum diuiditur inter eos, Bart. l. i. C. de
 anno. & trib. lib. 10. versic. in collectis. Idem in hoc con-

- cluditur ante traditionem legati hæredem teneri post legatarium, Bal. in l. prædia. col. 1. versic. item si veniunt. C. de fideicom. ideo pro præterito tempore hæres conuenitur, pro futuro vero legatarius. Et quomodo ¶ à iure hoc consideretur ponit Alex. in l. cum seruus, alias apud Iulianum. §. si quis. ff. de leg. 1. num. 6. ubi hanc opin. discutit, illam veram non putat si onus collectæ fructibus æquipolleret, quia conuenitur etiam pro futuro tempore hæres, Soc. in consil. 243. in 2. Cor. in consil. 264. nu. 7. in 4. Ang. in consil. 206. inter col. 1. & 2. loquens in legitima filiar. Et hoc ¶ pro regula tradunt Doct. quod qui fructus percipit onera subeat, etiam si alius sit in æstimo perscriptus, vt supra diximus in 3. quæst. num. 36. quæ tamen intelligenda sunt pro vt ibi, num. 38. expluimus limit. prima.
- 4 Quintodecimo quæro ¶ plures sunt cohæredes, vnus efficitur non soluendo, an ceteri teneantur, Bar. in l. placet, in repetit. colum. 5. versic. sed quid, & Bald. colum. 4. num. 26. C. de sacrosan. eccles. formant hanc q. & alios teneri concludunt, quod si factio testatoris prouenit, vt si est collecta ab eo debita, quasi illius author fuerit testator, omnes teneantur, alias si est ipsius factum, citatur glos. in l. prima. C. de anno. & trib. lib. 10. in verbo annonas.
- 5 Ista ¶ opi. non videtur vera, eo maxime quia glos. ipsa non loquitur in terminis Bart. & Bald. sed in possessore rerum effecto non soluendo, an cohæredes teneantur, &
- 6 decidit quod sic ratione prædicta. Quæ ¶ opinio nusquā verificari credimus, quia cum res pro qua soluitur onus sit illi oneri obnoxia, vt ad quemcunq; vadat cum illo onere, illaq; transeat causa. Cur. lun. in d. consil. 42. nu. 5.
- 7 Ias. in d. consil. 83. in 3. semper ¶ is apud quem reperitur, ad onera illius ratione indicta cogetur, & non potest effici non soluendo, cum rem possideat, & licet primus in quem translata est in alterum rem transferat, & non soluendo efficiatur, alius possessor rei semper cogetur,

getur, etiam quod alter sit æstimatus, Alex. in conf. 1482 num. 11. in 6. Soc. in conf. 217. col. 2. versic. octauo, in ratione obligationis rei. l. 2. C. sine cen. vel reliq. Bald. & alij notant in l. omnes. C. eo. & Alex. in d. l. neque stipendia. ff. de impen.

8 Minusque ꝑ veram putamus quæstionem quam formant Bar. & Bald. in loco citato, quia datis pluribus cohæredibus vnusquisque pro portione quam possidet cõuenitur, vt supra diximus, & Bal. in d. l. 2. in l. licet. C. de iure dor. in d. l. placet. col. 4. versic. sed verum. Alex. in d. l. neque stipendia, Bart. in l. 2. C. de præd. nauil. lib. 10. Nec

9 ꝑ vnum pro alio grauari posse iura concedunt. l. 1. C. vt null. ex Vic. lib. 11. naturali enim equitati conuenit quæque pro alienis debitis non molestari, Bart. in l. 1. §. mix-

10 ta. ff. de mun. & hono. in l. 2. C. de apo. pub. lib. 10. At ꝑ cogetur possessor in quem translata fuit portio cohæredis ratione oblationis de qua supra, & non alter cohæ-

11 res, qui non possidet. Hanc ꝑ veram esse dicimus quo ad priuatos, at quo ad fisci exactorem non procedunt, cum diuisio nulla fieri possit in eius præiudicium minusque alienatio, semper enim potest, & descriptum & possessor rei cogere, quia vtrumque obligatum tenet. Bald. in l. si negotium. C. de nego. gest. in l. 2. C. pro socio. clamans illam legem menti esse tenendam. Bart. & Bald. in d. l. omnes. Bal. expressius in l. 1. col. 2. versic. item si sunt. C. de hæred. & actio vend. etiam pro detentationem personæ. Bart. in l. nemo carcerem. C. de exact. trib. lib. 10. & infra latius dicitur.

12 Et si obijciatur ꝑ has opi. saluari posse ratione descriptionis, vt cohæredes descripti fingantur & reputentur eadem personæ cum defuncto, vt teneantur vti illius authores, vt inquit glos in d. verbo, annonas, ideo sicut conueni si defunctus poterat ratione descriptionis, & indictionis collectæ per æs & libram, vt supra q. 3. nu. 38. & q. 8. num. 47 explicauimus, ita illius hæredes, etiam quod alius possideat, quia æstimum vti causa finalis est

attendendum, & non alius quispiam possessor. Rursus dicere possumus cohæredes teneri pro collectis non solutis per possessorem, qui rem alienauit, & non soluendo effectus est ratione prædicta.

13 Respon. † quid licet hæc demulceant aures, rectè inuenienti nil faciunt, negamus enim cohæredes vti descriptos teneri pro possessore effecto nō soluendo, quia hac sola ratione non compelluntur, sed generaliter, siue sit soluendo, siue non possessores conueniuntur, & hanc fallentiam tradidere Doct. nostri ad regulam, possessorem semper conueniendum ad solutionē onerum licet alius in æstimo descriptus sit, vt ibi latius dictum fuit. Minus

14 que † est verum quod ad prædictas collectas ij cohæredes teneantur pro possessore effecto non soluendo, quia is ad quem res transit cogitur nedum ad futuras suo tempore indictas, verum & ad præteritas. Rom. in consil. 73. circa primum, num. 5. Et diximus supra q. 3. nu. 44. Possent forte saluari ista opi. si res flumine, calimate vel aliter periret, quia si possessor ad quē solutio collectarum pertinet non soluendo efficiatur, cohæredes authores teneantur pro præteritis, pro futuris nō cum æstimum mutetur, vt supra in j. par. num. 30. diximus, alias nescio videre re superextante quomodo effici non soluendo valeat possessor ad quem res semper transit cum onere illo potest etiam succurri exactori per detektionē personæ, pro vt infra in tertiâ par. in prin. num. 14. dicetur.

15 Occurrit † circa prædicta declarare melius ea quæ supra in 3. quæst. num. 36. & quæst. 8. num. 47. dicta fuerunt, & tradiderunt patres nostri per regulam ad collectas possessorem prædiorum teneri, licet alius in æstimo scriptus reperiatur. Addunt fallentiam, eum qui descriptus est esse conueniendum, & non possessorem pro collectis quæ per æs & libram indicuntur, cum æstimum sit causa finalis, tantummodo consideratur & nō is qui pollidet, hæc videntur quandam perplexitatem inducere, vt descriptus teneatur & non possessor, & possessor cogatur,

cogatur, licet alter perscriptus comperiatur in æstimo pro solutione.

16 Regulam ꝑ veram esse putavi in oneribus realibus quæ non personam sed res tantum respiciunt, vt tributum. l. i. q. i. C. si tributum. Bal. in l. omnes, num. 2. C. si ne cen. vel reliq. res enim sequuntur possessores illarum.

17 Idem ꝑ in collecta iudicari potest pro cuius solutione bona vigore municipalis censuræ sunt obnoxia. quia onus patrimoniale dicitur, & possessorem sequitur, vt supra

18 diximus quæst. 3. num. 43. & quæst. 8. num. 14. Vell si in gulo anno soluendo quid certum indicatur, hoc fiscales regni collectam nuncupant. Et dicitur onus reale quod incūbit solis possessoribus, vt supra in prin. 2. par. nu. 7. explicauimus, fallentiam autem verificari in collecta, quæ est incerta nam per æs & libram indicitur, & vt existimo, ad hanc cogitur perscriptus in æstimo & non possessor, quia æstimum reputatur causa finalis.

19 Verum ꝑ hæc mihi nō satisfaciunt, quia Doct. citati in regula loquūtur simpliciter de collecta indicta per æs & libram, & de scripto in æstimo. Dicunt enim possessorem teneri, licet alius in æstimo perscriptus reperiatur.

20 Vnde ꝑ aliter respondeo. Doct. regulam firmantes intelligere possessorem teneri effectualiter, licet alter sit descriptus, quia equum est vt si fructus colligit quod ad onera etiam teneatur. l. secundum naturam. ff. de reg. iur. Et in regula. Qui sentit. eo. tit. in 6.

21 Quo vero ꝑ ad modum conueniendi dic quod descriptus conuenietur & etiam cogetur ad solutionē, ex quo neglexit eximi ab æstimo, cumq; in quem rem transtulit annotari, ideo sibi imputandum est l. q. Damnum. ff. de reg. iur. licet quod ex causa prædicta soluerit repetat Bal. in l. si negociū. C. de neg. gest. & supra diximus quæst. 3. num. 39. Quo fit vt cesset id quod absurdum videtur alium pro altero teneri, contra l. vnicam. C. vt null. ex

22 Vic. Et isto ꝑ casu verificatur fallentia, ideo descriptus in alienatione rei curēt emptorem in æstimo annotari

vt hæc effugiat, & Idonus, alias semper conuenietur.
Aret.in cons.105.in causa mag.vt dictum fuit supra.

23 Deniq; t̄ ergo cōcludamus in terminis nostris, possessorē ad solutionē collectæ semper teneri, quia licet descriptus conueniretur & solueret ab eo repetit, & in effectu ad eum spectat solutio, ideo regula bene verificatur vt possessor teneatur, & fallentia vt descriptus conueniatur ratione prescriptionis æstimi, & soluere cogetur, dānum tamen non sentit, ex quo solutum repetit vt diximus, ista tamen quo ad fiscū magis vera firmamus, cum vtrumque conuenire valeat, & actiones habeat vt dixi, & firmat Castr.in l.2. in prin.C.sine cen.vel reliq.

24 Ex illa t̄ regula quamplures quæst.deciduntur. Prima, emphyteotam ad collectas cogēdum esse, quia fructus colligit & suos facit & pro suo possidet, vt inquit Bal in d.l.placet.col.4.versic.sed quid.in l.1.col.1. versic.sexto.C. de iure emphyt. Alex.in cons.4.col.2.& num.1.& 2.Cur.Sen. qui plura congerit in consil.36. Soc.in d.conf.119.

* Ami.in cons.8.nu.6.& hanc esse opi.commūne* attestatur Cur.Sen.in cons.citato, Idem t̄ in liuellario esse affirmat Soc.in d.conf.119. & Rui.in cons.77.in 1.

26 In usufructuario t̄ res clara redditur, cum fructus percipiat. Alex.in cons.34.col.4. versic.circa tertiam.in 4.in cons.citato 4.col.fi. Bal.in cōf.477. usufructuarius in 3. Rom.in cons.73.circa prim.num.5. Soc.in d.conf.119.col.1.in cons.243.col.2.vers.Et dico.in 2.Bar.in l.quæro.

27 ff.de vsufr.leg.& hanc t̄ veram credimus esse opin.quicquid dixerint Bar.& Bal.in d.l.placet.col.4.quia cum nihil citent erubescimus, &c.

28 Nisi t̄ saluando illos dicamus eorum dicta vera esse quando onera adeo sunt grauia quod æquipollerent fructibus, quia Dominum non usufructuarium cogendum esse arbitror, sicut de legatario & hærede tradunt Cyn. & Alex.in l.cum seruus. alias apud Iulianum.ff.de leg.j.in §.si quis.in fi.alias regulare est, quod qui ius in re habet ad eas teneatur.

29. Vassallū† ad eas teneri putamus, ex quo dominiū vtile consequitur, Alex. in d. cōf. 4. Soci. in citato cōf. 119. vers. tertio. Roma. in d. cōf. 73. num. 5. qui citat Bald.
- 30 in c. 1. per quos fiet inuest. in vñibus feud. Hanc† conclusionem in eo qui tempore Belli non seruit domino, veram esse existimo. At si in prælio dominum adiuvit onere collectarum nō grauetur, ne ad subeundum onus duplex compellatur, firmat. Cassa. in cōf. 64. num. 2.
- 31 Fortius† dicerem vassallum regulariter ad collectas nō cogendum, quia si feudum possidet, nobilis effectus est, nobilis autem ad illas non compellitur, vt infra in 4. par. latius explicabitur, ergo nec vassallus.
- 32 Idem† concludamus in viro rem vxoris possidente, quia cum rei dotalis sit dominus matrimonio cōstante. l. doce ancillā. C. de rei vend. plenius tractatur per Doct. in l. in rebus. C. de iure dot. æquum est, vt ad collectas teneatur & non vxor, licet ipsa vti descripta conueniri valeat. Alexan. in d. cōf. 4. col. fi. Bar. in l. neque stipendiū. ff. de imp. in l. 1. C. de mul. & in quo loc. colum. 5. ver. item quærit glos. Alex. in cōf. 148. nu. 4. ij. in 6. Castr. in cōf. 329. visis. num. 1. 5. in 1. Soci. in d. cōf. 119. col. 1. vers. nono, & in d. cōf. 243. col. 2. Ami. in cōf. 69. num. 23. 25. Guid. Pap. quæst. 396. quid habentibus. nume. 3. At
- 33 † vxor ad onera personalia in loco viri compellitur, vt Bar. inquit in l. origine. C. de muni. orig. & in col. lib. 10. In l. fi. §. idem rescripserunt. col. 1. vers. vlt. quæro. ff. ad municip. Alex. in citato cōf. 148. num. 5.
- 34 Fiscus† qui fructus colligit ex re confiscata ad collectas obligatur licet bannitus sit allibratus, Calc. in cōf. 68. num. 5. & ne dum ad indictas suo tempore, verum & ad præteritas. Rom. in d. cōf. 73. num. 5. Soci. in citato
- 35 cōf. 119. col. fi. vers. 11. At si bann. tus† aliqua bona possideret, pro eis ad collectas conuenitur, quia itatuto de collectis loquente ligatur, vt affirmat Bal. in l. fin. C. si propter publ. pensita. Bar. in l. inter quos. §. damni. ff. de damno infect. Castr. in l. seruus plurium. §. si quis au-

tem. ff. de leg. 1. Bal. in d. l. placet, col. 4. num. 30. versicu.
quæro an exbanniti, &c.

- 36 Miles ¶ verò ab hoc onere non excusatur. l. cura. §. fin.
ff. de mun. & hono. vbi Bal. idem firmat, in l. penult. C. de
mili. testam. licet in eo, qui non militat videatur loqui
verum, Cur. Iun. in consi. 60. num. 6. hanc opin. veram ef-
se firmamus in militibus nostri temporis, cum antiquo-
rum militum priuilegijs non gaudeant. Bar. in l. miles.
ff. ex quibus cau. maio. Cur. Iun. in citato consi. 60. in an-
tiquis verò priuilegiatis vel domino gratis seruientibus
secus esse putem, ne duplici onere grauentur. Cassa. in d.
37 consil. 64. num. 5. Qui autem hodie ¶ militant nisi solua-
tur stipendium vsque ad minimum quadrantem nō ser-
uiunt ideo cum cesset ratio, & ius cessare debet. c. cum
cessante, de appell. Rursus cum de consuetudine pro eis
grauentur, cessat quæstio, quæ est attendenda, sicut con-
traria obseruatur, vt inquit Cassa. in citato consi. 64.
- 38 In conductore ¶ simplici, vel ad septennium oritur du-
bitatio, quia Accursi. in l. 1. C. de anno. & trib. lib. 10. vide-
tur firmare eum teneri. Bar. asseruit ex illa lege mirabi-
liter notari conductorem & non dominum ad tributa
cogendum esse, nisi aliter se habeat consuetudo, inferius
autem dixit inspiciendam esse personam in collectis cui
indicuntur, & non decedit, Bal. autem hanc quæstio. de-
cidit, onus ad locatorem vti rei Dominum spectare, li-
cet conductor fructus colligat, cum pro eis soluet pen-
sionem in pecunia, & tradidit in plerisque locis Alex. in
consi. 1. col. 3. versic. secundo etiam potest responderi, in
quarto. in consil. 4. colum. 2. versic. sed in co~~col~~ctis, in 5.
in consi. 24. colum. 4. versic. vnde dicit Bald. in quarto. Et
quia alieno detinet nomine Roma. in d. consi. 73. nu. 5.
Soci. in sæpe citato cōsi. 119 col. 1. Cur. seni. in consi. 36.
Crau. in consi. 145 nu. 21. Vnde si fortè solueret repetit-
à locatore, Ias. in consi. 109. col. 2. num. 3. in primo. Nec
glos. in d. l. 1. quicquam facit, cum in oneribus mœre rea-
libus loquatur, ad quæ conductorem teneri affirmat, il-
lamque

lamque intelligit. Alex. ibi. nec aliter citati Doct. supra
 39 loqui videntur. Vt in † tributo quod legis dispositione
 de fructuum corpore soluitur, quod est pars quinquage
 40 sima fructuum, qui nascuntur ex prædio. l. modios. C. de
 suscep. lib. 10. Alexan. in citato consi. 4. col. 2. Hoc †onus
 præstant provinciales, vt inquit Tacit. lib. 20 ab Alcia-
 41 to relatus in l.ager. §. stipendium. ff. de verb. signifi. Non
 † effugeret conductor collectas quæ pro reficiendis
 42 vijs, hostium transitu aut exercitu indicuntur, vt inquit
 Ias. in d. consi. 109. num. 3. Nec † si conuentum inter lo-
 catorem, & ipsum foret conductorem ad illas teneri.
 43 Rub. Alex. in consi. 135. Quam †opi. veram non puto in
 collectis excessiuis, pro casibus insolitis indictis, vt ibi,
 vel nisi modicitas pretij resulet, & sit iniusta, Crau. in d.
 consi. 145. num. 20.

Has quæst. pro maiori declaratione in exemplis tra-
 didisse volui. At ne membranas occupemus pro regula
 44 vera à maioribus nostris traditum est. Quemlibet †pos-
 sessorem bonorum descriptorum, & fructus colligentē
 ad collectas soluendas esse cogendum, vt dictum fuit, &
 firmat Alex. in consi. 31 col. fin. in primo. Socin. in præd.
 consi. 119. vers. 8. & 10. de parte qui bona possidet. Alex.
 in consi. 133. num. 4. in septimo. latius in tertia parte ex-
 plicabimus.

45 Vidimus †per quos & quibus collecta indicat. Dissen-
 tiamus nunc ex quibus causis dici valeat. Quamplu-
 res casus traditi à patribus nostris sparsim comperiun-
 tur, alios citat Alberi. de Rosate in suo Diction. in verbo
 dominus. nouem in l. placet. C. de excusa. mun. lib. 10.
 enumerantur. Et Guid. Pap. in cons. 1. nu. 9. citat alias.

46 Regulam † Doct. nostri profitentur vt pro omnibus ne-
 cessitatibus occurrentibus in communi, si aliunde proui-
 deri nequit vniuersitas indicere collectam compellant.

47 Fingamus †illam necessitate cogēte contraxisse, ex eo
 verò contractu esse debitricem, in pecunia collecta indi-
 citur, si aliunde illud debitum sanare non potest, Dyn. &
 Bar.

- Bar.in l.3.col. fi.in fi.ff.de alim. & ciba. lega. in l.1.C.de
superind.lib.10.In l.1.§. quod si nemo.ff.quod cuiusque
vniuer.nomi.Bal.in l.etiam.C.de execut.rei iud. col.fin.
num.28.in d.l.1. §.quod si nemo. col.2.vers. super 1.Ex
48. causa † legitima & necessaria affirmant Doct. indicen-
dam esse collectam, Alex.in l.4.§.auctor,num.13. ff.de re
iud.& ceteri patres idem attestantur.in consi. 52. col.2.
vers. sed præmissis, in 2.in consi.122.col.2.ver.5. autem.
in 4.in consi.98 num.4.in 6.Ias.in consi. 71.col.fi.vers.
nec præteritis.in 3.Abb.in c.fi.col.fi.vers. dicendum ta-
men.de his quæ fiunt à maio.parte capi. Felyn.in c.cum
dilecta.in vers. singuli.de rescript.
- 49 Ut si litem † cum alieno subdito habet vniuersitas ex
qua multas erogare impensas cogitur tã in actibus, quã
in patrocinantibus, sanatur per indictionẽ collectæ, ad
quam is etiam tenetur qui cum illa litem facit, Bar. Bal.
& Doct. in l.ab omnibus.§. si Titio. ff. de leg. primo.
- 50 Vel si pro † soluenda pœna ob delictũ ab ea perpetra-
tum indicatur. Bal. in d.§. quod si nemo, & alij supra cita-
ti. ad illam tamen non coguntur innocentes. Bar. in l. aut
facta §. fi. vers. hoc præmissis. ff. de pœn.
- 51 Causam necessariã esse iudicamus resectio vel ædifi-
catio murorum ciuitatis pontium, & viarum aut alte-
rius publici operis. Bar. in l. omnes. col. 2. ver. specialis. C.
- 52 sine cens. vel reliq. Muri tenim ciuitatis proprie publi-
ci dicuntur, cum urbem muniant & mœnia contineant.
- 53 Alcia in l. quantum. ff. de verbo. signifi. Emptionem † ca-
stri legitimam causam esse assenerat. Bald. in d.l. etiam.
num.28.col.5 vers. modo viden. C. de execut. rei iud. Idem
- 54 teste ob solutionem armigerorum ad stipendium com-
munis conductorum firmat ipse Bald. ibi. Aut † si pro
55 solutione medici aut aduocati communis indicatur, vt
affirmat Iac. Rebuff. in l.1.C. de superind. lib.10. vel sala-
rii Prætoris, & officialis loci, à quo nullus excusatur ra-
tione ætatis vel sexus, nisi consuetudo aliter diceret, vt
inquit Bar. in d.l. vnica, C. de mul. & in quo lo. colum.3.
vers.

56 vers. circa primum. lib. 10. causa erit iusta. At hæc † per capita indicitur rusticis qui pro parte grauantur, vt is asseruit in l. 1. C. de capit. ciui. cens. eximen. lib. 11. Ad aliā
 57 † autem ciues, Incolæ, & forenses, vrgente consuetudine coguntur. Soc. in cons. 129. col. 5. vers. 3. principaliter. in j.
 Quæ collecta illis per æs & libram indicitur, vt seruetur communiter in partibus Lombardiæ. Et per hæc sit expedita pars secūda, cuius materia satis intricata, plusquā putarem, me longiorem traxit. Ad tertiam deueniamus.

PARS TERTIA, DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **E** Xactores singulo anno ab vniuersitate eliguntur, qui peraquatores nuncupantur. num. 2.
- 3 **E** t vocantur etiam consules qui ad hastam officium consequuntur.
- 4 *A cancellario communis collectam suscipiunt in quinterno qui alio nomine rotulus nuncupantur.*
- 5 *In illis consules eliguntur qui exigunt ibi collectam.*
- 6 *Mayor collecta in villis indicitur ob maiora onera qua ibi accidunt.*
- 7 *Contra debitores collectarum executiue agitur.*
- 8 *Aeditur proclama super solutione collectarum, quod citationis loco subrogatur. & num. 10.*
- 9 *Octo lugera terra vnum denarium astimi constituunt, & plus minusq; iuxta locorum diuersitatem.*
- 11 *Debitoribus intra tempus proclamatis non soluentibus bonis distrahuntur ad hastam.*
- 12 *Si in numero pondere vel mensura consistunt bona ad hastam non distrahuntur.*

13. *Quinque requiruntur ut bona distrabantur de iure cōf.*
14. *Debitores collectarum detinentur, non autem carceri mancipantur communi iure, & nu. 15.*
16. *De consuetudine contrarium seruatur, quia carcerantur.*
17. *Quod debitores carcerentur, eorumq; bona distrabuntur in potestate exactoris.*
18. *In priuato debito hoc non conceditur.*
19. *Minorem carceribus mancipari iura admittunt pro debito collectarum.*
20. *Pœnam proclamatum non incurrunt minores, si quid in damnum eis contingat, curatores resarciunt.*
21. *Mulierem pro fiscali debito iura carcerari non concedunt, in pluribusq; casibus non procedere testantur Doctores.*
22. *Recte renuunt debitores collectarum soluere nisi exactor licentiam ostendat.*
23. *De facto exequenti de facto potest resisti.*
24. *De iudicis licentia exactiones fienda sunt.*
25. *Iudex qui negligit, vel exequi sine eius licentia patitur, punitur, & qua pœna.*
26. *Annum exactoribus concedunt patres nostri quo finito si fuit negligentes punitur & quomodo, & nu. 27.*
28. *In exigēdo is statuta locorūq; cōsuetudines seruari cogitur.*
29. *Exactorē nō exegisse firmat Bal. in const. 229. in 1. nisi cum effectu exigat, licet debitores carceribus detrudi curet.*
30. *Exactor si pecuniam communis ad alium usum quam ad destinatum impendat, etiam utilem communi, male agit, ideo punitur.*
31. *Quod procedit si licentiam à communi detineat, quando destinatione non expressit.*
32. *Cum pecunia communis lucrari prohibetur exactor etiam in foro conscientie, & si cum ea negotiatur, mulctetur, vsque ad nu. 42.*
33. *Depositum in ea specie reddendum est. & nu. 38. 39.*
35. *Pecuniam communis commutare exactori prohibitum est. & nume. 37.*
39. *Etiam si ad tēpus illa restituenda venit, quia est communis.*

- 40 Si dua militant rationes, una cessante, altera dispositionem validat.
- 41 Exactor pecunia Principis illam non potest commutare, nec impendere, quia parata apud eum continuo esse debet pro necessitate Principis, & nu. 42.
- 43 Quod mihi non nocet tibi vero prodest non praecedente aliquo contractu, me invito facere non licet.
- 45 Exactores pecunias apud se libenter retinent.
- 46 Impendentes illas graviter puniuntur etiam furti, & nu. 47.
- 47 Et qui ministerium illis praebeant, ea mulctantur poena.
- 48 Exactoribus de receptis pecunijs à debitoribus mandant iura apochas fieri esse.
- 49 Quod exactores officio completo rationem reddant Iura praecipiunt.
- 50 Idem statuunt in tutore, curatore, procuratore, in patre, matre, fratre, patruo, filio, commissario praelato, hospitalario, capitulo, sede vacante, negotiorum gestore, socio, heredem, fideicommissario, in eo qui se pro tutore gessit. Et quolibet administratore qui alterius gessit negocia. Et in exactore collectarum.
- 66 An administratores supra citati conficiant librum particularem, in quo, quae annotentur, & si negligunt quae mulctentur poena, si debitores eorum culpa effecti sint non solvendo, an teneantur & contra eos in litem iuretur, an eorum libri sint edendi.
- 67 Exactor collectarum librum conficit, & in eo quae annotet.
- 68 Officio finito, is librum regentibus vel calculatoribus consignet.
- 69 Impensa magna sunt probanda per administratorem, de parvis Iuramento eius creditur.
- 70 Relationi à calculatoribus facta de ratione reddita per exactorem, si is sit praesens, & taceat, an sibi noceat, & an citandus sit exactor in relatione facta per calculatores.
- 71 Si furto subtracta sint pecunia communis exactori, an teneatur in aliquo, & in quibus casibus excusetur, in quibus non.

De officio exactoris circa collectas.
Cap. I.

1 **V**IA parum esset collectam indicere, si
2 executores deficerent. argum. l. 1. §. post
originem. ff. de orig. iur. de exactoribus
ergo videamus, si ab ¶ vniuersitate sin-
gulo anno eliguntur, qui ¶ communi iu-
re per æquatores nuncupantur. cum
æqualiter ab omnibus exigant. Alciat. in tit. de agri. &
3 cens. C. lib. 11. in partibus ¶ vero Lombardiæ consules
vocantur, ad hastam ponitur huiusmodi officium,
& meliorem conditionem offerenti deliberatur à can-
4 cellario communis, is ¶ collectam suscipit in quodam
quinterno annoratum, qui rotulus vocatur, in quo no-
mina illorum qui in æstimo descripti comperiuntur
scribit cancellarius, & quid, & quantum debeant, hic
consul ab incolis, qui intra mœnia & extra in suburbijs
5 degunt exigit, in villis ¶ alij consules electi à deputa-
tis earum, singulo anno creatis, Qui & ipsi collectam
indictam ab vniuersitate iuxta rotulum sibi datum per
6 cancellarium communis. Exigunt ¶ & quidem maio-
rem, quia addunt aliam collectam exigendam inter
eos, pro oneribus, quæ occurrunt, cum maiora (se-
cundum quod vrget necessitas) onera in villis accidunt,
7 contra ¶ debitores executiue agen. compellendo eos abs-
que citatione ad illius solutionem. Bald. in consil. 433.
licet. in 3. Crauer. in consil. 3. numero 1. Bald. in con-
sil. 238. ad veritatem. in l. nouissime, per Rober. Maran.
de ord. iud. in 6. parte. versic. aucto. tamen. Imprimis ta-
8 men ¶ dicitur proclama instante exactore, quod vnus-
quisque intra tale tempus soluat collectam in eius ma-
nibus, quæ est de tot solidis pro quolibet denario æsti-
9 mi, vnus ¶ vero denarius octo bubulcas terræ impor-
tat in aliquibus locis, in alijs minus, & plus iuxta lo-

- corum diuersitatem de quo loquuntur est Barto. in l. 2. C. de indict. Idem & Angel. in l. fin. eod. titu. Bald. in d. l. placet, colum. 4 numero 34. versicu. sed an. Quod loco
 10 † citationis subrogatur, lapso tempore distringuntur
 11 debitores captis pignoribus, quæ † ad hastam vendun-
 tur plus offerenti, vt tradunt Bald. & Castr. & alij in l. 2.
 columna prima, in fi. versiculo Item possunt. C. si prop.
 public. pensur. Bald. in l. fina. in fi. C. si aduers. fisc. in mul-
 12 tis partibus, vigent statuta & consuetudines. Quæ † ser-
 uantur, vt inquit Bald. in d. l. 1. numero 3. & bona que
 in numero pondere vel mensura consistunt non subha-
 stantur, quia eorum pretium est manifestum, nisi cre-
 deret affectio, quia non distrahuntur sine subhastatio-
 13 ne. Bald. in d. l. 1. in fi. in alijs verò casibus † communi
 iure necessaria sunt quinque glos. in l. 1. C. de præscript.
 30. ann. Bald. in d. l. fi. in fine. C. si eduers. fisc. & Doct. in
 citata l. 2.
 14 Alia † via exactori succurritur, si personam debitoris
 distingat per carcerationem, cum in eius potestate sit, vt
 videtur firmasse Bar. in l. nemo carcerem. in 3. not. C. de
 exacto. trib. lib. 10. Et annotat Alexan. debitorem fisci ne
 dum carcerari. Verum & illius bona distrahi posse iura
 concedunt. Quæ opinio prius etiam placuit Bart. in l. 4.
 §. Ait prætor. versu quæro an. ff. de re iud. in l. 1. C. de cap.
 & distra. pigno. lib. 10. Bald. in d. l. placet, col. 4. num. 34.
 versu. sed an Bar. ibi num. 27.
 15 Hæc opi. † sic simpliciter intellecta non videtur ve-
 ra. Quia quo ad detentionem personæ procedit, nō quo
 ad carcerationem, concedo enim debitorem detineri
 posse, & sub custodia mancipari, in carcerem verò detru-
 di minime. vt declarat Bart. in l. cum eo. col. 2. ff. ad leg.
 lul. pecul. Qui asseuerat dicta in d. l. nemo carcerem ita
 intelligenda esse, vt non soluentes capiantur, ac sub cu-
 16 stodia affidentur. Et vera † sint alia quæ in citatis lo-
 cis adducta sunt, approbat Abb. in c. 2. num. 3. de pignor.
 hæc tamen de consuetudine non seruantur. Quia debi-

tores nedum detinentur, at carceribus mancipantur.
Et non relaxantur donec minimum soluerint quadran-
17 tem. Et nihilominus † exactor manus ad illius bona
extendet vsq; quo integre sibi sit satisfactum, vt inquit
Bart.in l.confentaneum, col.fi. versi.quæro secundo. C.
quo.& qui.iud.Ang.& Alex.in d.l.nemo carcerem.

18 Aliud est † in debito priuato, quia prius bona capiun-
tur deinde persona.Bart.in d.l.cum eo,& Doct.in l.à Di-
uo Pio.§.in venditione.ff.de re iud.

19 Ampliantur † hæc in minore qui capi potest, vt su-
pra,vt inquit Bal.in d.l.placet,col.pen.num.35. versi.59.
nunquid,non incurrit tamen penam proclamatum quā
infigunt inobedientibus. Alex.in consi.31. in 5. Cum

20 eis non currat hodie aliquod tempus. Et si † damnum
patiuntur, curatores vel tutores resarcire obligantur,
glo.in l.tutoris. C.de admi. tuto Bart.in l.2. C.de fund.
patri. lib. 11. Neue absentes in pœnam eorum incurre-
rent,vt inquit Alex. in citato consi.31. columna prima.
versic.præterea.

21 Limitant † Doctores nostri in muliere, quæ non ca-
pitur pro fiscali debito, vt Barto. in d.l.cum eo. Bald.in
d.l.placet,nu.35.col.pen. tex. ad literam citatur in auth.
sed nouo iure,C.de offi.diuerf.iud. in auth. sed nouo iu-
re. C.de cust.reo. firmant Bart. & Doct.in l.plerique. ff.
de in ius voc.maxime Alex.num.12. Marfi,in pract.cri-
mi.§.attingam.nu.63. qui more solito quamplura con-
gerit. Hoc sublimitatur à Doct. pluribus modis qui ci-
rantur in d.l.pleriq;, & Marfi in d.§.attingam. Soci.in
consi.126.colum.2.versi.confirmitur hoc,in 1. Roma.in
consi.118. ad prim.vbi de illa muliere quæ cum sciret
esse tutricem, inuentarium non confecit, quia nedum
detinetur, sed torquetur.

22 Quæro j.iux.hoc † nunquid debitores renitentes sol-
uere, vel quia asserunt se non esse in quaterno descri-
ptos recte agant,nisi exactor ostēdat eis notulam descri-
ptorum, Doct. dicunt recte facere, quinimo exactorem
aliter

- aliter procedentem ad damna impensasq; teneri, teste
 23 Bar.& Ang.in l.1.C.de exacto. trib.lib.10. Et ¶ cum iniuste exequatur illi de facto resisti potest. l.prohibitum. C.de iure fi(c.lib.10. ibiq; not. Bart. in l.palatinos. C.de col.fund.fisc.lib.10. Franc.in c.cum parati. col.8.versic. sed limita.de appellat.Bar.in l.contra.C.exemp. & exact. lib.12.idem est si ultra debitum pignora capiunt. Bar.in d.l.contra. in ultimo not. restituunt enim quod exegerunt, vt inquit impen. in l.2.§.& cui, ff.de admin. rer. ad ciuit.pertin.
- 24 Et licet ¶ ordine iuris non seruato procedatur in huiusmodi oneribus, exactiones vero, non auctoritate propria, at de iud. mandato imponuntur. qui iudex ¶ si negligit vel patiatur aliter fieri, punitur in duplum, amittit salarium illius temporis, & de suo soluit, licet repetat hæc nota. Bar.in l.in fiscalibus, & in l.missi opinatores. C.de exact.trib.lib.10.in l.iudices. C.de anno. & tribu.co.lib.& Bald in d.l.missi opinatores. versic.in 3.par. & versic. nota. & in fi.criminaliter etiam potest illi poena infligi, vt per Ang.& Doct. ibi.
- 26 Secundo ¶ quæritur à maioribus nostris, quot tēpus habent si exactores ad exigēdum, de iure communi annus conceditur, nisi aliud appareat. l.sicur. C.de exact. & execu.lib.12.testatur Bart. in l.4. §.actor. versicu.quæro an pro tali debito. ff.de re iud. Quo finito, vt inquit ibi Bar. Capiuntur & detinentur, cui assentiunt Ang. Alex.
- 27 & alij, & Guid. Pap.q.87. si villa.nu.3. Nisi ¶ causam iustam ostendant, fortius & puniuntur d.l.sive, Et de suo proprio soluunt, vt inquit Bart. & Doct. in l.Meuia. ff.solu.matrim.Soci.in conf.273.col.3.versic.confirmitur ista.in 2.licet, à debitoribus repetant, vt inquit Barto.& Doct.in locis supra citatis.
- 28 In exactionibus ¶ locorum statuta, & consuetudines seruare debent, licet executiue in ijs procedant, etiam quod in mandatis haberet exactor exigere omni cohortatione, &c. Bal.in l.j.C.si pro pub. pens. col.1. versic. sed

- pœnæ, in l. etiam. C. de execu. rei iud. col. 4. versic. modo. Bart. & Ang. in d. l. missi opinatores, colum. fi. versic. not.
- 29 si modo, exigisse † autem non videtur, etiā quod ad detractionē personę debitoris deuenierit, nisi cum effectu exigat, teste Bal. in cōs 219. primum dubium, nu. 4. in 1.
- 30 Quæro tertio † fingamus exactorē pecunias impēdisse ad vtilitatem cōmunis, non tamen in vfu iam destinato, non recte egisse credimus, imo punitur in duplum, cum authoritate propria negociū gesserit, vt inquit Bar. in l. 1. C. de his qui ex publi. coll. lib. 10. citat. l. fin. C. de form. vrb. const. lib. 10. clamans contra tales quibus mā-
datur, vt aduocatis soluant salaria, pecuniasq; in alium
vsum conuertunt, nec vllō modo excusantur, nisi licen-
tia, vel mandatum regentiū ostendant. Alex. in cōs 205. colum. 5. versic. similiter videtur, in 2. fortius etiam habi
- 31 ta † licentia eorū, nisi exprimant quod ad certum vsum
iam erant pecuniæ destinatæ, exactoribus nil opitula-
tur, cum à iure lubreptitia censeatur, & non excuset eos
à pœnā, vt attestatur Cur. Iun. in consi. 19. num. 13. & li-
cet in casu illo contrarium affirmet, in quo etiam Ias.
consultuit. consi. 229. colum. fi. nu 7. in 2. exactorem ex-
cusari, id contigisse dicitur, quia impendit ille superex-
tantes pecunias, non ad certum vsum destinatas, alio-
quin pœnam incurrit, vt ibi deciditur.
- 32 Quarto † ex prædictis ad aliam q. infertur, an cum pecunia communis, illam impendendo in mercibus vel aliter negociando, aliquid lucrari valeant. Exactores saltem in foro conscientię, vt fiscus quoquam repetere ab eis valeat, decidit tex. quod non. l. vnica, ibiq; Bart. not. C. de aur. pub. persecut. lib. 10. cum alijs, quę citat Dec. in
- 33 consi. 6. in prin. in 1. Quinimo † pœna quadrupli multatur. l. Diu minime. C. de suscep. pro. & archa. lib. 10. ibiq; Bart. & in l. 1. & 2. C. de his qui ex publi. rat. mu. pecu. acci. in l. 1. C. de his qui ex publi. coll. lib. 10.

Cōtrariū asseuerat. Comen. in cōsi. 138. Thesaurarius in 2. dubio, exactores licitè, cum d. pecunia lucrari solutionem

- 34 tionem ex dictis Deci. in citato consl. 6. colligimus ꝑ si pecuniam quam statim impendere cogeantur exactores non soluant in mora constituuntur, aliter illam impendendo, ideo lucrum restitunt fisco. Idem si in necessitatibus communis illam erogare tenebantur, at si certo tempore, & non citius pecuniam communis solvere tenentur, si intra id tempus cum ea aliquid lucrantur, id sibi quærunt.
- 35 Hæc ꝑ solutio non satisfacit, quia est cōtra dicta Bar. in l. i. C. de aur. pub. persecur. vbi dicit exactores pecuniam exactam in florenos, debent reddere cum autē cū illa negociantur non redditur, cum enim nomine cōmunis illas exigant, in depositum penes se dicunt retinere, quod in ea specie reddendum est, quo fit vt nec intra tempus solutionis eorum quicquam lucrari valeant cū illis, vt attestatur Deci. ipse in consl. 473. num. 89. in 3. si vero eandem speciem restitunt, in suam vtilitatem conuertere nequeunt, Bart. in d. l. i. hæc ratio militat, & in tempore præfixo ad soluendum, cum illa pecunia sit idmet depositum nomine communis exacta.
- 36 Quapropter ꝑ Deci. in citato consl. 6. ad hoc animaduertens asseruit citata pro secunda opi. esse vera si statim pecunia erat soluenda, at si in tempore præfixo ad quantitatem videtur obligatus, & non ad certam speciem, ergo quod quærit, sibi non fisco venit quærendum.
- 37 Ista consideratio ꝑ non enervat rationem à Bar. & ab ipsomet Deci. consideratam in locis citatis, quia si prohibetur exactores pecuniam communis commutare vt firmat Bart. in d. l. i. quia in eademmet specie debet restitui, cum nomine communis & in depositum censeantur retinere, cuius ꝑ natura est, vt ea species reddatur, & Deci. fatetur in d. consl. 473. Vigent hæc rationes vtroque casu, siue statim pecuniam debet solui, siue in tempore statuto. Et dicere qui certo tempore debet solvere videtur ad quantitatem obligatus, ergo potest lucrari, cum eandem speciem non restituit. Respondeo non

- 39 esse verum † quia licet tempus habeant certum ad reddendum pecuniam, illam tamen penes se in depositum retinent, cum nomine communis exegerint, vt affirmat Bart. in d. l. i. nec inficiatur Deci. in citato consi. 473. & quæ quodocunque reddenda est ante terminum, cum sit in potestate deponentis voluntatem mutare. l. i. §. pe. ff. de pos. vbi Bar. Bal. Castr. & alij. firmat Alex. consi. 80. colum. 2. circa fin. in 3. ideo semper parata debet esse penes depositarium, & licet ratione præfixi temporis concedi hoc possit (quod negatur) non cessat ratio, quod
- 40 † pecunia est communis, quæ in ea specie restituenda est, siue statim siue ad tempus, venit reddenda, & quam rationem vti potentiorē considerauit Deci. in d. consi. 473. num. 9. ad effectum ne commutari valeret ideo dispositio non cessat. glos. in §. affinitatis. instit. de nup. cum alijs quæ citat Ias. in consi. 147. col. 3. versic. quinto principaliter. in secundo.
- 41 Quapropter Topi. Bar. ab eo in citato consi. firmatam veriorē puto, maxime cum in casu Deci. consi. 6. non constet de termino aliquo exactori assignato ad reddendum pecuniam. Quam tamē paulatim a debitoribus exigebat, vt ante terminum reddi valeat, nil ergo refert qd is statim vel ad tempus præfixum depositum reddere teneatur, quare vtroque casu vti non valet, cum ad libitum deponentis reddendum sit in ea specie, cum depositum restituendum est. at post exactiōem quod assignatum sibi fuerat tempus ad restituendum nullum verbū, vnde credo quod si quod lucrum quæsiuit, Principi, nō sibi sit quæsitum. Quia in dies exigendo in dies pecuniā Principi reddere tenebatur, cui necessitates in dies illam erogandi obuenire poterant, ideo paratā apud eum est.
- 42 se † debebāt impendendæ in necessarijs rebus Principis, nec cum illis lucrari quicquam potuit, vt concludit idē colum. fin. in fi.
- 43 Rursus † pro communi opinione citatur communis
 * regula ab omnibus cōmuniter * recepta si nō præcedēte contractu,

contractu, quod communitati non nocet & prodest alteri ad lucrum consequendum, concessum non videtur. Bar. communiter approbatus, in l. 2. in prin. ff. solu. mat. ibiq; las. num. 33. ergo inuito communi non lucratur exactor cum illius pecunia.

- 44 Non obstat l. diu. † minime, & d. l. 1. ab eo citata, duntaxat verificari in eo qui statim quod exegit in ærario debet reponere. Quia iura non excludunt casum, quando exactor ad illorum restitutionem ad certum tempus tenetur, intra quod cum sint communis, & illius nomine exactæ in depositum penes se habere censetur, & in quem dominium non est translatum, rationibus prædictis. Verum † casum exprimunt qui frequentius accidunt, cum libenter apud se pecunias isti exactores retineant.
- 45 ideo † etiam grauius puniantur, pena. l. Iuliae repetundarum tit. ff. & C. ad l. Iuliam. repetundarum. las. in consil. 3. col. 3. versi. nec hic potest. in 1. Alex. in consil. 205. col. 3. versi.
- 47 cum minus, in 2. ubi eadem † pena mulctantur ministri præbentes, penam etiam furti ad duplum non effugit exactor. Cur. lu. in consil. 19. num. 13.
- 48 Et de exactis † pecunijs apocam debitoribus soluentibus faciet exactor, quæ contra eum probabit tot exegisse ab eis, dicitur Bar. in l. 1. de apoc. publi. lib. 10. versiculo sequitur.
- 49 Officio cōpleto † rationem reddere compellitur. hoc nobis pro regula à maioribus nostri traditum est in quo libet administratore qui alterius gessit negocia ut rationem reddat, iuxta illud Euangelij. Lucæ. cap. 16. redde rationem villicationis tuæ, in † tutore testantur Socin. in consil. 2. col. 2. versi. est enim regulare, & in consil. 192. col. pen. in 2. & Deci. in consil. 120. num. 7. in consil. 178. numero 1. in 1.
- 51 Idem esse in curatore † affirmant in locis citatis, & Socin. in consil. 46. col. 2. in 1.
- 52 De procuratore † tam ad lites quam ad negocia asseruerunt Socin. in d. consil. 46. in consil. 73. col. 1. in consil. 24.

- col.2. in 1.d. consi. 192.col.pen.versic. circa quintam.in
 53 2.Deci in consi.464. in 3. stabiliuntur † idem in patre
 esse qui bona aduentitia filij gessit, ratione enim doli
 reddere compellitur rationem.Alex. in consi. 110.col.5.
 in 3.Soci.in d.consi. 49 col.2.in consi. 254.col. 2.in fi.in
 2.Cor.in consi.105.num.19. in 3.hoc etiam in matre te
 statur Alex.in citato consi.110.
- 54 Fratrem maiorem † minori fratri compellendum iura
 admittunt Socin.in citato consi.46 col.2.in d. consi.73.
 col.1.in d.consi.192.col.pen.versic.præterea. Deci.In cita
 tis consilijs.Et in consi.225.num.1.in 2.
- 55 Filium † viuentē patre eius bona administrantē teneri
 volunt.Soci.in citatis consi.& in consi.73.num.12.in 3.
- 56 In patruo † affirmat Deci.in d.consi.225.& in factore.
 Soc.in consi.180.col.1.& pen.in 2.consi.in 1.
- 57 Idem esse † in cōmissario & prælato in d.consi.2.col.2.
- 58 In hospitalario † voluit Socin.in d.consi.49.col.2.licet
 prælatus non sicut laicus rationem reddat.Deci.in con
 si.6.num.1 in 1.
- 59 Capitulum † sede vacante de gestis rationem reddit
 summo Pontifici.Rub.Alex.in consi.131.
- 60 Negociorum † gesto Soci.in d.consi.73.col.1.in d.con
 si.192.col.pen.Deci.in consi.110.num.7.in 1.
- 61 Socius socio † Bal.in consi. 418.ad prim.num.6.in 3.
 Soci.in d. consi.46.col.3.4.in d.consi.162.
- 62 Hæres † fideicōmissario.Cur.sen. consi.29.col.4.versic.
 venio ad 2.& col.fi.
- 63 Qui se † pro tutore gessit rationem reddit Soci.in d.
 consi.24.col.13.versic.3.
- 64 Seruus † Domino suo.Soci.in d.consi.24.col.2.
- 65 Et generaliter † hæc affirmamus in quolibet alio admi
 nistratore alterius negocia gerente, vt firmat Abb.in
 consi.12.num.7. versic.capio nunc.in 1.Deci. in prædicto
 consi.178.& in cōsi.464.533.nu.2.in 3.Cor.in consi.196.
 nu.4.in 3.Et hoc siue præcedat mandatum, siue non, So
 cin.in d.consi.73.num.12.in 3.

- 66 Et in exactore † vniuersitatis testatur Socin. in citato consi. 46. col. 2. Alex. in consi. 205. col. fi. versic. pro pecunijs, in 2. in ijsq; locis an librum conficiat, & quomodo & si negligit in quo puniatur, quæ verò in eo sint annotanda, reperies. si verò non exegit debitores qui sui culpa affecti sint non soluendo, in quo teneatur. An contra eum in litem iuret, an sit liber edendus, an de ommissis & neglectis rationem reddat, in locis citatis plenius à Doct traditur. & per Socin. in consi. 92. num. 7. in 4. Ias. in consi. 100. num. 5. in 1.
- 67 In exactore, † quod prædicta seruentur. Bar. in l. apparitores. C. de exact. trib. lib. 10. annotauit, alioquin bonâ rationem non reddit. vt tradit in l. comperimus. C. de nau. seu naucl. lib. 11. Ias. in consi. 111. in 1. & si hæc nō facta ab eo comperiantur, an ex causa iusta excusetur. & quæ sit ibi citatur.
- 68 In reddend. ratione liber exactoris cōmuni, vel calculatoribus consignandus est, Ias. in consi. 169. num. 1. in 2.
- 69 Qui † diligenter cōsideret impensas ab eo factas, quia magnæ sunt probandæ, de paruis eius Iuramento creditur. Bar. in d. l. comperimus, idem in quolibet alio administratore vera fore putamus. Bal. in Rub. C. de fi. instr. num. 34. versic. sequitur videre. vbi plenius, quæ impensæ ab eis approbentur & quæ non, hæc etiā citantur in
- 70 consi. 2. citatis. ratione † reddita referunt calculatores. cui relationi si exactor est præsens & taceat, an sibi præiudicet, & an valeat relatio eo nō citato traditur à Ias. in d. consi. 169. in 2.
- 71 Quæro quinto. † Quid si exactori pecuniæ communis furto sint subtractæ, an de ijs rationem reddat, & restituat tantūdem. Deci. in consi. 473. in 3. super hoc casu consuluit, & concludit ipsum teneri. si culpa sui hoc accidit, vt quia illas non custodiuit diligenter in loco tuto, sicut qlibet alius custodisset, alias si in capsâ ferreis clausuris munita reposuisset, & in loco qui à cunctis cōmuniter tutus existimaretur, hæc fracta reperiatur, diligentiam

gentiam illam adhibuisse creditur, quā adhibuisset quilibet alius diligens pater familiās, quo fit vt excusetur. Et in aliquo versus commune pro furto illo non teneatur, vt late prosequitur, ad quem me reporto.

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **P** Ro debito ciuili contracto per vniuersitatem quilibet pro parte conuenitur in pænali insolidum.
- 2 Singula persona non possunt detineri pro debito.
- 3 Nisi aliter appareat ex contractu, consuetudine, vel statuto, & num. 4.
- 5 Syndicus pagorum vel villarum prefectus nuncupatur.
- 6 Exactor pro damno, & impensa ab vniuersitate passis culpa sui obligatur.
- 7 Conuentio inter vniuersitatem & particulares de soluendo quid certum singulo anno pro collectis de iure tenet, si cum iusta causa inita sit, alias non, vsque ad num. 25.
- 8 Terra conuentionata vocantur super quibus est inita conuentio.
- 9 Qua sit iusta causa iniendi conuentionem super collectis.
- 10 Concludi per personas legitimas & non aliter concedunt Dec.
- 11 Et si nomine communitatis inita sit ab ea ratificari potest expresse & tacite, et ex quibus tacita resultat ratificatio.
- 12 Solutio particularium cum patientia, & tollerantia communitatis illi praiudicat.
- 13 Qui per annos 40. uniformiter singulo anno quid soluit in futurum astringi nequit vt in plus teneatur.
- 14 Idem si soluendo declarat nolle in plus grauari.
- 15 Hac vera sunt quo ad duas communitates.
- 16 Immo decem annorum solutio sufficit vt soluens in futurum

- rum ad plus soluere non cogantur.
- 17 Promptiores sumus ad liberandum quam ad obligandum.
- 18 Immunitatem à collectis transactione pactione $\frac{1}{2}$ super illis
Doct. nostri prohibent posse concedi & fieri. & num. 19.
20. Et cum cursu annorum 60. soluens non potest se tueri.
- 21 Si pradia allibrata non comperiuntur super ijs valet con-
uentio.
- 22 Tit. nullus ex defectu potestatis non prabet causam prescri-
bendi secus si sit ex defectu solennitatis inhabilis. & nu. 23.
- 24 Ex libro aestimi probatur quem collectas non soluisse.
- 25 Idem per testes etiam vniuersitatis verificari potest.
- 26 Testes vniuersitatis pro ea sunt id mei, & num. 27.
- 28 Quod principaliter contingit considerantur non si in conse-
quentiam.
- 29 Liber exactoris probat quem soluisse, & e contra.
- 30 Negatiuum per inspectionem librorum probat Doct. con-
cedunt.
- 31 Huiusmodi libris creditur etiam sine subscriptione nota-
rij, vsque ad num. 43.
- 33 Maior fides huiusmodi libris quam testibus adhibetur.
- 34 Scripturis ab electis personis annotatis creditur.
- 38 De consuetudine ita seruatur etiam in libris exactorum.
- 39 Libro ciuitatum & Ecclesiarum à publica persona conscri-
ptos fidem facere firmanotates.
- 42 Libri argentariorum qui de publico eligebantur olim pro-
babant.
- 43 Opi. las quòd libri huiusmodi semiplene tantum probent
non esse veram affirmamus.
- 44 Libri exactorum vniuersitatis etiam contra forenses pro-
bant secundum veriore op. vsque ad num. 53.
- 45 Ad Principem pertinet notarios creare qui extra territo-
rium instrumenta recipiant, non ad communitatem qua
huiusmodi caret potestate.
- 46 Forensis ratione descriptionis bonorum suorum in aestimo,
& quia ibi colit, & metit pradia, ac fructibus colligit, di-
citur contrahere cum communitate.

- 47 Forensium bona capiuntur & distringuntur si collectas non soluant .
- 49 Ratione quasi contractus, & rei sita dicitur forensis iurisdictionem illius iudicis prorogasse ut ibi conueniri valeat .
- 49 Ratio disceptetur inter forensem & exactorē super collectarum solutionibus extra territorium exactoris , & nu. 50 .
- 51 Leges adaptantur ad ea qua frequenter accidunt .
- 52 Instrumentum quodd recipit notarius inter forensem & alium in territorio notarij alibi probabit, & nu. 53 .
- 54 Solutio continua trium annorū operatur ut soluens pro annis retro molestari non valeat si est reiterata, secus si unica tantum est, tres solutiones continens, & num. 56 .
- 55 Vera est hac opi. siue tributum collectasue, aut aliud debitum solutum repetunt .
- 57 Et in Ecclesiasticis personis verificari Doct. admittunt .
- 58 Soluens collectam pro vero Domino repetit ab eo. & nu. 59 .
- 60 Nisi aliter conueniatur inter contrahentes , quod quo ad priuatos valet, non quo ad fiscum .
- 61 Confors pro consorte soluens ab eo repetit , colonus pro domino, etiam clerico repetit, immo Rem potest distringere, & num. 62. 63. 64 .
- 65 Idem affirmatur in possidente rem iure pignoris, & in quolibet alio nomine alieno soluente , & nu. 66 .
- 67 Vera hac sunt in publico officiali, qui soluit pro debitoribus culpa sui non exactis quem ab eis repetit .

Debitum contractum ab vniuersitate qualiter exigatur. Cap. I.

I

EXTRA occurrit circa prædicta q. an ad debitū vniuersitatis quod sanatum non fuit tempore debito per exactorem, quilibet alius conueniri valeat . Bart in l. ne quid. col. i. versic. quæro quando. ff. de incen. rui. naufra. cui assentiunt Alex. & ceteri

- teri in l. 4. §. actor. ff. de re iud. decidit in pœnis quemlibet in solidum teneri, at in debito ciuili pro parte sua, vt attestatur ipse met in d. §. actor. vers. quero an, Alex. num. 14.
- 2 & Angel. si de reali agatur executione. At † si de personali, singulæ personæ non detinentur, vt firmiter Bar. & Bal. in l. 1. §. quod si nemo. ff. quod cuius vni. nom. & Bal. in l. etiam. col. 4. versic. modo restat. num. 25. C. de execution. rei iud. nisi statuto, consuetudine, vel pacto aliter dispositum esse constaret: Quapropter † aduertendum esset cēsent patres nostri ad verba sindicatus, si simpliciter aut in solidum personæ se obligarint, Quia syndicus eandem obligationem cum creditore vniuersitatis contraxit, quo fit vt q. ex contractus decidatur, vt dicunt in dicto §. actor, in dicto §. quod si nemo. Barr. & Bald. & latius Alex. in hac obligatione. Etiam † si vigore municipalis censuræ habeat syndicus potestatem personas particulares obligandi in contractu, illasque si non erant de ciuitate, aut vniuersitate tempore contractus initii non comprehendi attestatur Bald. in consil. 47. ad euidētiā, nu. 3. in 3. tenentur tantummodo qui se obligauerunt, vel facultatem sindaco tribuere, non quos vniuersitas obligaret, cum nullam potestatem ab eis habere censeatur nisi appareat, hæc ipse latius persequitur. Syndicus iste † præfectus pagorum, vel villarum nuncupatur. Alciat. in l. cui præcipua. in prin. ff. de verb. signif. Crederem † in hac q. exactorem ad omnia damna ac expensas si culpa sui contingerent teneri, quando huiusmodi debitum illi soluē. destinatum fuit, per ea quæ sunt dicta supra q. 3. num. 30.
- 5
- 6
- 7

Quæro Septimo. Diximus supra vnumquēq; ad collectam cōpelli iuxta vires sui patrimonij, quia ita exactio- nes se habent. l. 1. C. de quibus mu. se excus. lib. 10. ibi à summis sarcina ad infimos. An inter † vniuersitatē & particulares valeat pacisci minorem quantitatem solui, quam illorum sit rata bonorū, vt si conueniant cum aliquo de soluēdo quid certum singulo anno pro suis prædijs quæ maiorem

8 maiorem summam important. Alias † vidi similes compositiones cum quibusdam hominibus per vniuersitatem initas. Quas vocant terras conuentionatas, quasi quod de corpore illius ciuitatis vel loci cū quo pactum est factæ sint. Soc. lun. in consil. 49. num. 10. in 1. Et circa eas æditum comperio esse consilium à Crau. in consil. 3. in 1. in causa sua propria.

9 Pro cuius † decisione videtur dicen. hanc conuentionem nō tenere, si inita comperitur cum personis ratam bonorum suorum soluere consuetis pro indicto onere collectarum. Quia sicut ab ea immunitas ab illis oneribus in totum concedi valet, nisi iusta causa interueniente. vt infra in 4. par. discutiētur, ita nec in parte. l. vacuatis. ibiq; Bar. & Doct. C. de decurio. lib. 10. in l. 2. ff. de iure immuni. causam iustam considerant Doct. esse si is cum quo conuentum est litem habebat cum vniuersitate, vel erat forensis qui asserebat nō teneri vt considerat Castr.

10 in consil. 29. visis, in fi. in 1. Huiusmodi † conuentionem si per personas legitimas concludatur de iure validam

11 affirmat Castr. in citato consil. † Aut si ex post illius conclusionem nomine vniuersitatis initam, ipsa illam approbet vel solutiones secundum cōventionem recipiat, quia ratificasse censetur, vt inquit Cor. in consil. 22. nu. 7.

12 in 1. Hæc q; † particularium solutio præiudicat vniuersitati, si patiatur huiusmodi onera solui eo modo, quia patientia & intolerantia illam astringit vt in futurum contradicere non valeat, vt affirmat Crau. in consil. 55. nu. 2. in 1. de vniuersitate exempta quæ tolerauit passaq; est à particularibus solui onera ex quorum solutione in futurum tenetur ad illarum solutionem.

13 Hæc † maxime vera sunt accedente ad solutionē prædictam præscriptione anno. 40. vniiformiter iuxta cōventionem factam. Quia si sunt tuti vt in futurum in plus grauari nequeant, Cor. in consil. 268. num. 20. 21. 22. in 4.

14 Idem † si expresse se nolle plus soluere declarāt soluendo singulo anno quid certum vniiformiter pro collectis,
quia

quia in plus non grauantur, teste Bar in consi. 59. commune Spoleti.col.2.ver.que autem,& Rom.in consi.444. an dictum Castrum num.4.verfi.quinino.

- 15 Amplia ¶ ex mente Cor.hæc in citatis cōsilijs quo ad duas communitates, cū ex stipulatione notarij qui pro omnibus quorum interest stipulatur,vt communiter in omnibus contractibus reperire censeatur inita cum particularibus conuēntio, agere que & se tueri vigore illius contractus possunt particulares.
- 16 Restringas ¶ conclusionem de præscriptione,vt vera sit si per decennium quis onera singulo anno soluit vniformiter quid certum soluendo, quia in futurū grauari nō posse testatur Bal.in l.fi.col.fi.num.9.verfi.vnde si per libros.C.sine cens.vel.reliq. Deci. in consi.285.nu.2. in 1. Ias.in consi.101.colum.fi.verfi.4. in 4 qui quamplura in proposito citat,quæ non referam, cum à quo piam possint circumspici.Crau.cons.3.num.7. Ratio vrgens citatur. Quia ¶ si ad obligandum quempiam decennalis sufficit solutio vniformiter facta vt in futurum iste eandē mer præstare compellatur.l.cum de in rem in verso. ff.de usu. l.fi certis annis. C.de past.& communiter* recipitur teste Alex.in consi.69.col.2.verfi.præterea,in 2. Quanto magis non est astringendus ad solutionem maioris summx, quæ per decenniū vniformiter soluisse comperitur. Iuxta conuenta fauorabiliores simus ad liberandū, quā ad obligandum, vulgata.l.Arianus.ff.de act.& oblig.hoc argumento vtitur Cur.Iu.in consi.177.num.2.
- 18 Aduertendum ¶ censeo ad q.de conuentione collectarum. Quia videtur reddi dubia. per ea quæ traduntur à Cur.Iu.in consi 60. num. 12,13 qui asserere videtur immunitatem à collectis ab vniuersitate concessam nō valere nec in totum, nec in partem,minusq; super ea transigi vel pacisci posse, & si laudum ¶ ferratur non tenet nec approbari à partibus potest, earumque assensus in vim pacti quicquam operatur, ibiq; 30.homines illi immunitati consenserunt.

20 Nec ille ꝑ immunis se potest tueri quia soluant etiam si steterit per 60. annos exemptus, vt ibi num. 14. 15. responderꝑue ad dicta Bar. in l. licitatio. §. earum. ff. de publi. quæ huic opi. contrariare videntur. Quarum respon- sionem ante cum citauit Alex. in consil. 30. col. 4. versic. præterea. in 2. eamꝑue non referam, cum videri valeat.

21 Opi. primam ꝑ quam affirmat Cast. & Crau. vti verio- rem sequor, quod ex causa iusta & legitima vniuersitas quem immunem facere valeat, & cum eo pacti de solu- uendo quid certum singulo anno nomine collectæ, quā do maxime terræ & prædia nō erant descripta, nec is pro eis soluit collectam iuxta eorum ratam, pro vt alij solu- unt, ita volunt ipsi, nec hoc inficiatur à Cur. Iun. nu. 13.

22 At si prædia ꝑ a librata forent æstimo, & solitam colle- ctam solueret, quicquam à communitate in præiudi- cium collectæ agi potest sine causa, de non libera intelli- go. & franca communitate, vt loquitur Castr. ibi. Nec vi-

23 gore ꝑ alicuius tituli præscribit ob defectum potesta- ris, at si à Principe vel ciuitate libera concederetur, vel pacisceretur cum illis, defectus vero aliquis circa solem- nia interuenisset, is tamen si per tantum tempus soluis- set vniuniformiter in futurū tutus est ne in plus astringi va- leat, ita citata per Cur. Iun. intelligenda sunt, vt is sentit num. 16. 17. respōdendo ad Bar. in d. licitatio. §. earum, cuius immunitatis materiam latius in 4. par. explicabi- mus, de illius probatione discutiamus aliqua.

24 Quærent octauo ꝑ Doct. quomodo probabitur quem soluisse collectam & non soluisse, Quod sit aliquis debi- tor, satis constare dicitur ex libro æstimi in quo eius bo- na sunt descripta qui fidem facit inter ipsos, & commu-

25 nitatem, vt supra diximus in 1. par. Probatio ꝑetiam per testes de iure videtur posse defendi, etiam quod sint vni- uersitatis, quia vtilitas ad communitates principaliter pertinet, licet in consequentiam illorum commodum resultet, quod vult, non considerare quominus integri & idonei reputentur, teste Alex. in consil. 68. col. 5. versic.

non

non obſt. in 2. Et in conſ. 99. col. 4. verſi. ſecundo reſpon-
 deo, in 2. Et in conſ. 136. col. 5. verſic. vltcrius non obſt.
 in 2. Ami. in conſ. 8. nu. 25. in conſ. 25. num. 7. 8. Deci. in
 conſ. 342. num. 4. in 2. Cur. Iun. in conſi. 61. nu. 12. Rub.
 Alex. in conſi. 9 num. 12.

- 26 Contrarium † aſſeuerat Archid. 12. q. 2. in ſumma,
 quod iſti teſtes non reputentur integri, & idonei pro vni-
 uerſitate etiam quod commodum non ſpectat ad ſingu-
 larem perſonam, niſi cum illis iuncta ſint alia, cui aſtipu-
 latus eſt Alex. ſibi contrarius in conſi. 42. col. 6. verſicu.
 quia licet alias, in 4. Bart. in l. non tantum. §. vniuerſita-
 tis. ff. de rerum diuiſ. cum alijs citat. à Deci. in c. in ſuper.
 num. 6. 7. de teſt.

* Primam opinionem verioreſſe arbitror, quam ſe-
 cutus eſt Alex. met in conſi. citatis, & communem * aſſe-
 rit Ami. in conſ. 8. num. 34. minusq; opi. Archid. vt infra
 apparebit obſtabit.

- 27 Vide † non obſt. obiectum de Archid. Quia Alexan. in
 citato conſilio 68. & d. conſi. 99. melius ſentiendo dicit
 eius opinionem veram, quando aduerſarius cōmunita-
 tis pro ſe habebat vltra duos teſtes, alios teſtes quia nu-
 merus ſupplet fidem, alioquin putat ipſum male loqui,
 citat Abb. in c. in ſuper, de teſti. Et confirmando opinio-
 nem hanc in citato conſi. 99. affirmat illorum teſtimō-
 nium de iure eſſe validum, & iam quod de intereſſe ip-
 ſorum tractaretur. ſecundum Io. And. in add. ad Specu.
 in tit. de teſt. §. j. ſuper verbo, Item quod in cauſa vni-
 uerſitatis, vt ſi ſuper pascuis, aut nemoribus deponer-
 ent. Ex quibus aliquod percipiunt emolumentum,
 quia per hoc quod falſum dixerint, à iure non præſu-
 mirur, hoc idem aſſeuerat in citato conſi. 136. Aliter
 reſpondet Ami. in conſi. 8. Archid. opin. veram eſſe quan-
 do teſtes principaliter commodum ſentirent, vt ſi ſuper
 pascuis, & nemoribus teſtificarentur, idem ante cum fir-
 mauit Bald. in conſi. 168. caſus hominis, in 2. At quia
 hæc ſolutio eſt contra dicta Alex. in conſi. citatis, maxi-

me in dicto consi. 42. ubi commodum ad vniuersitatem non ad singulos spectabat, ideo non satis facit. Nisi saluando dicas Alex. loqui, de minimo, Ami. vero de magno commodum, quicquid sit opi. Archi. communiter re-
 28 probatur. Quia † verum est dicere quod d. testes sint idonei & integri, licet commodum in consequentiam reportent, quod à iure licet non consideretur, sed quod principaliter contingit. l. si quis nec causam. l. rogasti. ibiq; Bald. & ceteri. ff. si cer. petatur. tamen non admitterentur, vel aliter dicas, quod quando simpliciter agitur de interesse vniuersitatis, admittuntur, ita procedant consi. Alex. citata in prima opin. non tamen sunt integri, ita intelligitur Archid. & erit fallen. vt tradit Deci. in d. cap. insuper, num. 7. & hoc modo nulla esset contrarietas in dictis Alex. secundum eum, quia citata in prima opi. intelliguntur quando non de particulari commodum illorum de vniuersitate tractatur. in 2. opin. quare non sint integri, licet tractetur simpliciter de interesse vniuersitatis, vt per Barto. in d. §. vniuersitatis, circa hoc Bald. in citato consi. 168. & in consi. 438. præmitten. nume. 3. in consi. 481. vertente, nume. 1. in 1. in consi. 420. verba Principis, nume. 6. in 1. & in consi. 445. qualiter probentur, in 2. nu. 9. sequitur Afflic. Decis. 400. nobilis ubi omnes. Dicunt quod si commodum principaliter respicit vniuersitatem & non singulos, tunc sunt idonei, si singulos vt super pascuis & nemoribus, non &
 * dicit Bald. hanc esse opi. communem * secundum quam fuit decissum in consi. Neap. vt patet. in d. decis. 400. ideo opi. Archi. non est vera, vt patet ex supradictis, quam etiā non tenet Deci. in d. c. insuper, & Alex. in d. consi. 99. & Abb. in tract. de test. in cap. quando testes repelluntur. col. fi. & dicit Deci. in d. c. insuper, num. 6. quod opi. communis est hæc, quod quando de particulari interesse tractatur testes vniuersitatis non admittuntur, secus si simpliciter de commodum vniuersitatis.

29 Aliam † probationem & faciliorem admittunt Doctores

- res nostri per librum exactoris, quia cum de perscriptio-
ne bonorum in libro æstimi appareat, & quod sit in di-
cta collecta illiusq; debitores in quaderno exactoris pro
tanta summa descriptos, si per libros illius constet eos
non soluisse utique fatendum est, esse debitores, negati-
30 uam † hanc ita probari attestatur. Bald. in d.l. placet.
num. 3. 4. & in rub. C. de fide instru. col. si. nu. 43. versic. 4.
31 supra citat tex. in l. census. ff. de probat. persona † enim
exactoris est autoritate publica electa, consequens est
ut illius libris fides adhibeatur, ut firmat Alexan. in con-
silio 136. col. 2. versic. Item etiam de solutionibus, in 2.
Et eod. vol. in consi. 185. col. 2. versicu. nec etiam, & licet
infra versu. sequenti. dicat Bal. in l. Imperator. ff. de statu
32 homi. firmasse, ita † demum illis libris fidem adhiben-
dam esse, si à notario subscripti sint & non aliter, illius
opi. non est vera ut infra apparebit, & contrarium ipse-
met affirmat in l. si. num. 9. versic. unde. C. sine cens. vel
33 reliq. Et † Cur. lun. in consi. 106. nu. 5. asserit maiorem
* fidem illis adhiberi quam testibus, & ita cōmuniter * re-
cipi à Doct. firmat. Ang. in §. coges. in authen. de manda.
prin. Deci. in consi. 285. nume. 7. in 2. huic opi. adhaeret.
Cor. in consi. 333. nume. 34. in 1. Ami. in consi. 101. nu-
me. 32. 33. asserit Bar. & Doct. communiter ita firmasse
34 in l. quædam. §. nummularios. ff. de eden. Fortius † & ij at
testantur credendū esse scripturis notatis ab illis qui pu-
blice ad exigendum collectas eliguntur, quam opi. Cor.
35 in citato consi. comprobavit, & ita † de consuetudine
seruatur. Dec. in consi. 496. num. 8. in 3. hanc opin. secta-
tur, citat Bal. in l. Titia textores. ff. de leg. 1. & approbat
idem Bal. in l. iustum. ff. si cer. per.
36 Huic † opi. Bal. in l. Imperator. ff. de sta. ho. aduersari vī
ut huiusmodi libris exactorū fides nō sit adhibēda, ni-
si à notario subscripti cōperiāt, & eandē opi. improbavit
Alex. in cōs. 68. col. 5. ver. nō obst. in 2. ut libri isti nō pro-
bent, sed dūtaxat adminiculentur, & opi. Bal. firmat. Idē
Alex. in consi. 185. col. 2. vers. Vnde dī, in 2. supra citato.

- 37 Quibus † obiectis non obstan. opi. prim communem veriotem esse existimo, quod hisce libris à notario non subscriptis plena fides adhibenda sit. Quam firman. Io. Platea. in l. apparitores. per illum text. C. de exact. trib. Ami. in cons. 101. nume. 33. qui asserit hoc de generali
- 38 consuetudine † seruari, quam opin. affirmavit Alex. in d. l. quædam. §. nummularios. in 2. not. & arguit contra decis. Bal. in d. l. Imperator. & asseruit in cons. 187. nu. 2.
- 39 in 7. quod libris † ciuitatum, Ecclesiarum, & similium datur plena fides, si à publico officiali autoritate publica electo conficitur, & conseruatur in loco publico. Nō obst. decis. Bal. in d. l. Imperator, quæ fundata videtur in l. 2. C. de conu. fisci. debet. lib. 10. Quia ad hunc text. respondet Bart. ibi, & declarat Alex. & Ias. in d. §. nummularios. quorum responsio cum videri à quopiam valeat eam non referam.
- 40 Non obst. † quæ citat ipse Alex. in citato cōsi. 68. quia loquitur in forense contra quem extra territorium liber non probat, sed adminiculum facit, & an hoc sit verum statim dicetur.
- Non obst. citata in d. cons. 185. Quia in eo in ver. nec etiam videtur hanc opin. firmare, quia si in casu illo posset apparere, librum manu officialis scriptum, nō negat quin fides adhiberetur, & licet in sequenti versic. unde dicit Bal. citer Bal. tenere fidem non adhibendam deficiente subscriptione notarij, hoc dictum videtur in di-
- 41 scursu verborum, non quod illam opi. affirmet † cum in citatis consilijs supra cōtrarium clare affirmauerit, quæ opi. communiter à Doctoribus recepta est, & quam fir-
- 42 masse videtur Bart. in d. §. nummularios. vbi † qua ratione argentariorum, nummuliariorumve libri olim plene probabant, quia de publico colligebantur, ea ratione libri officialium autoritate publica constitutorum pro-
- 43 bant plene. Ex qua † conclusione inferitur, Ias. ibi (Iudicio meo) errasse, concludentem huiuscemodi libros semiplene duntaxat probare, cuius contrarium is met as-
- firmavit

DE C O L L E C T I S . 31
firmauit in l admonendi. in rep. colum. 44. versu. 3. prin-
cipali casu. ff. de iureiur.

- 44 Et ex ¶ istis ad limit. infertur huiuscemodi libros cō-
tra forensem non probare, sed duntaxat inter subditos,
vt videtur firmasse Alex. in d. consi. 68. col. 5. in versu. ac-
cedunt, in 2. adminiculantur tantum, non quod plenam
faciant probationem. Confirmatur, quia sicut notarius
à communitate creatus instrumenta extra territorium
stipulari nequit, cum ad solum Principem spectet, vt per
plura firmat Ias. in consi. 168. col. 7. in 4. ita nec eligent
officialem cuius liber probet contra non subditum.
- 45 Contrarium ¶ de iure verius esse arbitror quod hu-
iuscemodi libris etiam contra forensem plena fides ad-
hibeatur. cum firmare hanc cōclusionem videatur Alex.
in d. consi. 136. colum. 2. si per vniuersitatem contra fo-
rensem agatur ad solutionem collectarum, probatur
(inquit Alexan.) earum solutio per librum exactoris au-
thoritate publica electi, illamque approbare comperi-
mus. Cor. in consi. 333. nume. 34. in 1. inter duas vniuer-
sitates scilicet campli, & citadellæ, inter quas pro solu-
tione collectarum erat orta disceptatio, asseruit librum
exactoris campli plene probare contra vniuersitatem ci-
tadellæ. Et clarius ista opi. cuiuspiam esse videbitur, si ob-
iecta remoueantur pro quorum solutione. Considero
- 46 quod ¶ forensis ratione bonorum perscriptorū in æsti-
mo, & quia ibi possidet prædia, colit, metit, & fructus co-
rum colligit videtur cum vniuersitate contraxisse, sibi
obligasse ad soluendum ibidem collectas, vt supra dixi-
mus in 2. limi. 2. par. quæst. 8. num. 49. ideo ratione hu-
iuscemodi quasi contractus semper in territorio exacto-
ris conueniri potest, quia forum videtur sortiri tam cau-
sa contractus, quam rei sitæ illis oneribus obnoxia com-
muni iure. l. Imperatores ff. de pub. cum alijs, quæ supra
citauimus in 2. par. 8. quæst. limit. 2. num. 2.
47. Considero etiam ¶ quod forense non soluente colle-
ctas, Exactor habet paratam exactionē quia bona illius

capiet, eaquę subhastabit vt supra diximus in 3. parte, in prin. num. 2. & distinget secundum Imol. in c. postulasti. vers. sed si post, de foro compe. & supra dictum est.

- 48 Quibus † pro veris pręsuppositis ad obiecta apparet clara responsio, nam nunquam, vel nemo potest contringere descriptionem inter exactorem, & forensem oriri ratione solutionis collectarum, nisi in loco exactoris, in
- 49 quo † videtur forensis iurisdictionem prorogasse ratione quasi cōtractus & rei sitę, iuxta no. in l. hæres absens. §. proinde. in si. ibiq; glo. in verbo, debebit. ff. de iud. not. Dec. conf. 464. si quæritur. Spe. in tit. de comp. iudi. add. §. i. ergo liber plene probabit, quia sumus intra territorium nō extra, & dicere potest extra territorium con-
- 50 ueniri, & fidem non faceret. Dico † hoc etiam possibile, sed à iure non considerabile, quia non esset ita fatuus exactor, qui potest bona subhastare, eaq; distingere in suo territorio, extra territorium forensem conuenire.
- 51 leges † enim ad ea quę frequentius accidunt adaptantur, non ad ea quę de raro. l. nam ad ea. ff. de legi. Quapropter cessat ratio vniuersitatem constituendi notariū auctoritatem non habere, vt is extra territorium instrumenta recipiat, quia fateor, at intra territorium illam auctoritatem habere dicitur, sicut sibi vendicari facultatem vt intra id exactoris libris credatur.
- 52 Rursus † quid si forensis contrahat cum subdito in territorio subditi, illumq; contractum recipiat notarius publicus per instrumentum, non ne id extra forensem probabit vbique, quis ergo dubitet cur non probabit liber exactoris collectarum contra forensem alibi, quam in loco collectę indictę, si forensis tam ratione descriptionis bonorum suorum in æstimo, de qua supra diximus in 2. par. 8. q. limi. idest nu. 47. quam consuetudinis totius Italix, & quasi contractus init cum comunitate cum qua videtur contraxisse, & se obligasse ad soluen-
- 53 dum ibi collectas, non video. Si † notarius reciperet instrumentum extra territorium inter subditum & forensem,

sem, fateor ipsum Carere authoritate, cum communitas illam non habeat, sed solus Princeps, vt dixi. Non obstat citata per Alex. in d. consi. 68. quia eius opi. non videtur vera, & melius considerauit in d. consi. 136. cuius opinioni assensit Corn. in citato consi. 333. & verior apparet ex solutionibus ad obiecta supra datis.

54 Circa prædicta dubitari contingit de illo qui per annos tres continuos collectas soluit, an pro alijs annis retro soluisse præsumatur. Bar. in l. quicumque. C. de appo. publi. hoc per illum tex. affirmasse dicitur. Et ita de facto obtinuisse asserit exaltando vocem suam ibi And. de Barul. per d. l. in censu emphyteotico. Specu. in titu. de loca. col. 27. §. nunc aliqua ex singulorum. Accurs. in l. 2. C. de iure emphy. in verbo repellere, per cuius opi. Saly. dixit se de facto obtinuisse. colum. 2. illamque l. mirabilem vocat ibi Bar. Et dictum Accurs. aureum clamat esse Bal. in c. literæ, de dilat. in fi. Anch. in c. potuit. col. 44. illumque omnes in iure sectari. in d. l. 2. vt attestatur ibi Ias. num. 135. cui opin. adhæsit Steph. Aufr. decis. 235. Item fuit quæsitum, Curt. Iunior. consi. 97. nume. 5. Ex Alex. in d. l. quicumque.

55 Nec præiiciatur d. l. quicumque in tributo loqui, vt inquit Accurs. in citata l. 2. Quia idem in quocunque alio simplici debito iudicatur. Et in debito collectarum affirmat Bald. in d. c. literæ, & Ias. in d. l. 2. nume. 137. eo maxime non collecta loco tributi hodie sit suffecta, vt supra diximus, in j. parte, in princ. nume. 8. Et hæc vera sunt iuris præsumptione, nisi contrarium probetur per partem aduersam cui hoc onus incumbit, vt colligitur ex not. per Doct. supra.

36 Limitant primo patres nostri non esse plane veram quā reperitur quem semel soluisse pro tribus annis vltimis, quia hæc vnica solutio non releuat soluentē quominus pro alijs annis retro cōueniri valeat. Alex. in d. l. quicumque. requiruntur enim actus reiterari, alioquin soluenti non prodest. Cy. & Bal. in l. 2. C. de dot. promiss.

- 57 Limitant secundo ¶ etiam Doct. non esse veram in ecclesiasticis personis, quia anni duo sufficere videntur, vt testatur Host. in sum. in tit. de loc. in vers. 27. Hæc limi. improbatur à Io. And. in add. ad Specu. in d. vers. 27. in tit. de loc. §. nunc aliqua, rationibus per eum citatis. cui assentit Ias. in d. l. 2. nume. 136. vt siue de secularibus, siue de ecclesiasticis personis tractemus dictum Accur. in d. l. 2. pro vero affirmandum sit.
- 58 Quid si collecta ¶ per alium solvatur, quā per descriptum in æstimo, illius tamē nomine an illi profit, & solvens ab eo repetere solutum valeat. Bal. in l. 2. C. pro soc. firmat non referre à quo solvatur, quia solventi contra verum debitorem à iure repetitio conceditur. finge venditorem ¶ prædij descriptum id vendidisse, pro emptore quæ soluisse collectos, nam repetit ab eo. Idē in quocunque alio qui soluit collectas pro tercio, vt ibi clamat Bal. l. illam memoriæ mandari quod in l. si negotium. C. de neg. gest. attestatus est, & in l. omnes, vbi etiam Bar.
- 60 C. sine cens. vel reliq. nisi aliter ¶ conuentum foret inter contrahentes; quia quo ad eos seruatur, nō quo ad fiscū in cuius præiudicium nulla pactio valet de iure, vt in 2. nota. ipse Bal. ibi annotat, & Bar. in l. si. C. de præd. &
- 61 alijs rebus. lib. 11. Et ¶ in consorte qui pro alio soluit, tradit Bal. in l. 1. colum. 2. vers. Item si sunt. C. de hæred.
- 62 & act. vend. In colono ¶ simplici pro domino solvente qui retinet tot de fructibus. Testatur Bald. in l. cum duobus. §. si in coeunda. ff. pro soc. in 2. not. hoc idem esse firmat in colono clericorum. in l. 1. col. 1. vers. sexto in
- 63 munere. C. de iure emphyt. Fortius ¶ & rem vendere à iure conceditur pro solutione earum. Bald. in auth. Sed periculum, in fi. C. sine cens. vel reliq.
- 64 Idem statuunt ¶ Doct. esse in creditore rem pignoris loco possidente. l. in summa. Ibiq̃ue Bald. C. de pignor. tex. est ad literam in l. si. in verbo, omnes, & Bal. in 3. not. C. sine cens. vel reliq. l. inter debitore. cum Bar. ff. de pact. Bal. in l. cum notissimi, col. 2. vers. ex pijs, numero 2.

- 65 C. de præscrip. 30. anno. Et in quo visi † alio rem alieno nomine detinente hoc sibi vindicat vt repetat quod pro illo soluit. Alex. in consi. 34. col. 4. versi. cum quo minus.
- 66 in 7. Ideo † curret descriptus in alienatione rei sit idoneus alienator, cumq; in æstimo annotari, alias semper conueniretur ad collectas, vt explicauimus supra in 2. par. in 3. q. in 1. limi. num. 38. 39.
- 67 Hanc † opi. de repetente verificari in officiali publico qui soluit pro debitoribus sui negligentia non exactis, affirmant Doct. nostri Bar. & Ang. in l. missi opinatores. C. de exact. trib. lib. 10.

Ex ijs finis impositus sit tercię parti ad quartã nũc discẽdamus de immunitate à collectis, quam in duo mēbra diuidemus. primum erit, quid de cōmuni iure. secundum, quid de priuilegiatis per concessionem hominis.

PARS QUARTA, DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **E**cclēsia à collectis immunis est, illisq; onus aliquod imponentes mulctantur, & qua pœna. Hanc immunitatem ad bona patrimonialia extendunt nostrates. 2. 3.
- 4 Etiam si bona prædicta essent in æstimo descripta laicorum & collecta prius soluebantur.
- 6 Bona allibrata laicorum æstimo si post in Ecclesiam peruenire ab æstimo releuantur.
- 6 Consuetudine induci nequit vt Ecclesia subeat collectas, minusq; solutio spontanea afficit eam.
- 7 Immunitatem hanc extendunt patres nostri ad clericos prima tonsura si habitum & tonsuram deferunt.

Et

- 8 Et ad oblatos Ecclesia cum suis bonis.
- 9 Excluduntur fratres tertij ordinis minorum.
- 10 Huiusmodi fratres non sunt persona ecclesiastica.
- 11 Duntaxat normam viuendi habent & eorum habitus est in apparentia. & num. 12.
- 13 Item milites gaudentes, non gaudent immunitate tota, nisi indultum habeant à summo Pontifice. & num. 14.
- 15 Quod Ecclesia ad onera qua pro reparatione murorum ciuitatis viarum & pontium compellatur verior est opinio affirmatiua necessitatis & utilitatis causa.
- 16 Idem pro plaustris, & curribus qui transeunt portas.
- 17 Pro reparatione putei vicinia.
- 18 Pro salario custodum ciuitatis. & num. 19.
- 20 Et pro ageribus fluminum reparandis, & pro euitandis incursionibus hostium, si ab episcopo indicitur collecta. & num. 21. 22. 23. 24.
- 25 Et ubicunq; necessitas urget, & cōis veritur utilitas, quia hostes inuadunt territoria ecclesia, ubi pradia possidet, equum est ut cogat, vocato clero eius. & num. 26. & 27.
- 28 Idem si laicorum facultates sunt diminuta, ecclesia verò aucta. & num. 29.
- 30 Ad hanc collectam cōpellūtur clerici pro soluēdis militibus qui de die nocteq; ciuitatē custodiunt, non aut si pro stipēdiatis indiceretur qui ciuitate defendunt. & nu. 31. 32.
- 33 Lex ad instructiones. C. de sacrosan. eccl. non est correcta.
- 34 Legum correctionem euitant Doct & leges. & 35.
- 36 Muri cinitatis sunt omnium tutela.
- 37 Ecclesia ad illa onera qua de iure compelli pōt per episcopū loci cogenda est, non per secularē ad illorum solutionem.
- 38 Qui habet commodum incommodum debet subire.
- 39 Dua rationes vni tantum praeponderant, maximè quando sunt maiores & fortiores. & num. 40.
- 41 Persona cunctis rebus anteferenda est.
- 42 Ecclesia cum aliena latura ditari à iure prohibetur.
- 43 Ecclesiam cultricem Iustitia Iura nuncupant. & 44.
- 45 Non cogitur ecclesia ad reparationem viarum & pontium, si vnus

*si vnus loci pedagium exigit, quod extendimus ad quascun-
que personas.*

- 46 *Ecclesia tenetur ad onera indicta per statuta laicorum, si
mandauit ea in foro suo obseruari.*
47 *Statutum quod Ecclesia ad onera teneat & collectas, Valer.*
48 *Si ecclesia grauaretur causatiue & non directe ad onus ali-
quod tenetur, & quando, & qua sint hac onera. & 49.*
59 *Ecclesia non tenetur ad collectas pro bonis qua in ipsa tran-
sire, etiam quod prius illas soluerent ratione descriptio-
nis in aestimo laicorum.*
51 *Bona transeunt cum suo onere suarq; causa.*
52 *Ad onera extraordinaria non compellitur ecclesia.*
53 *Bona semel allibrata in aestimo laicorū, pro quibus soluebā-
tur collecta, ab illo aestimo eximuntur post quā ad ecclesiā
peruenire, ut pro futuris collectis nō cōpellant, sed prateritis.*
54 *Ad tributum & censum compellitur ecclesia.*

Ecclesiæ an & pro quibus bonis collectari possint. Cap. I.

- 1 **D**E Iure ꝑ cōmuni, ecclesiā à collectis quæ
per as & librā indicuntur immunes per
2 cōstitutionem Federici Imperatoris lan-
cicum est. & ꝑ cōtrafacientes ad triplum
mulctantur, Bannoq; Imperiali subijciū-
tur in auth. item nulla cōmunitas. C. de
epis. & cleri. vbi Bar. & Doct. & idem affirmat Bar. in l.
de ijs. C. de episcop. & cleri. clarus est tex. in c. non mi-
nus, Ibiq; cano. omnes. de immu. Eccles. Bar. in l. vnica.
C. de mul. & in quo loc. lib. 10. colum. 4. ver. Item quæro
vtrum collecta, in l. vlti trib. ff. de mun. & hono. in l. qui
immunitatem. C. de mun. patr. lib. 10 in l. fi. C. de exact.
eo. lib. Bal. in d. l. placet. col. 3. num. 21. ver. de clericis. in l.
fi. C. sine cen. vel reliq. col. 3. num. 6. verfi. Sed hic dubita-
tur in lege neminem. C. de sacrosan. Eccl. Alex. in cōf. 68.
col. 1.

col. 1. in 2. Dec. in consi. 285. num. 4. in 2. Grat. in consi. 206. num. 4. in 1. Cur. Iu. in consi. 42. num. 3. Calc. in consi. 7. col. 5. num. 12. Et cum hæc opin. ab omnibus * recipiatur. de ea non est hæsitandum.

- 3 Illam ampliant † Doc. etiam quo od bona patrimonialia clericorum illis relicta, est tex. clarus in c. quanquam, de cens. in glos. ibi, ac res ipsorum, Clem. præsent. cod. Tit. ibi, rebus proprijs, ibique gloss. Et attestatur Abb. in c. si. de vit. & honest. cleri. in 3. no. super glos. num. 12. at Specul. in Tit. de cleri. coniug. §. 1. versicu. huiusmodi, tribus opi. recitatis videtur in hac residere, Io. de lig. & Ant. de Butr. in d. c. si. pro vera illam admiserunt, & dicit Butr. se de facto respondisse. cum qua. Imo. ibi num. 16. videtur pertransire, firmat Fely. in c. Ecclesia Sanctæ Mariæ. colum. 3. num. 2. versu. Adde de const. Et expresse. Bar. attestatur in consi. 180. si aliqua possessio & Alexan. in l. Titio. ff. ad municipi. pro qua consuluit Ami. in consi. 146. quamplura congerens, & Castr. in consi. 423. Ex pñ
- 4 cto, col. si. nu. 4. in 2. Quam † maxime verum esse admittunt citati patres etiam quod clericorum bona prius castris forent æstimata, pro quibus consuevere laici collectas solvere. Quia prædictas collectas soluent non futuras, imo † ab æstimo eximuntur postquam ad clericos peruenere, vt à patribus vtriusque censure communiter recipi restantur Abb. in consi. 53. succinte. in 1. Minusq;
- 5 † soluit sponte facta per certum tempus illis nocet, cum nulla cōsuetudine induci possit contrarium, vt fisco optuletur. vt inquit Parpal. in d. l. placet. num. 72. C. de sacrosan. eccl. Hanc † conclusionem extendimus duntaxat ad clericos qui habitum & tonsuram deferunt. Et ad cōiuratos, qui matrimonio soluto ordines minores assumunt, vt testatur ibi Parp. num. 20. & 23.
- 8 Ad oblatos † Ecclesiæ cum bonis suis opi. prædictam extendimus, cum eo gaudeant privilegio, Bar. in auth. in gressu. col. 2. num. 4. versu. sed quæro. C. de sacrosan. Eccl. Abb. in citato consi. 53. Ang. in cōsi. 24. vt ad futura non conueniatur,

conueniatur, teste Bart.in citato consil.180. & Castr.in dicto consil.423.

- 9 Hanc†opi.veram esse in fratribus sancti Francisci ter
tij ordinis testatur Bart.in l.semper. ff. de iure immu.§.
quibusdam, dummodo in fraudem habitum non assu-
mant quam secutus est Abb.in c.vnico,de oblig.ad ratio.
nu.6.verfic.hoc putat Bar.Philip. Franc.in c.j.de immu.
eccl.in 6.pro ea consuluit Ami.in d.conf.146.nu.2. Bal.
in conf.272.super eo quæritur, in 1. putat citatas perso-
nas. Ex quo sunt Ecclesiasticæ, à collectis eximi. clarius
in conf.60. quædam soror,in 5.
- 10 Istam ampliacionem † non veram esse existimamus.
~~Quia negamus istos fratres esse personas ecclesiasticas.~~
Quinimo glos.in clem.cum ex eo.de sent.excom.& Bar.
- 11 in l.1.in fi.prin.de pœn.firmant. Quod † regula eorum
non efficit illos clericos, nec religiosos, sed normam vi-
uendi tribuit habent enim accidentalìa sine subiecto il-
lorum, quia habitus est quædam apparentia in habitu
- 12 potiusquam essentia. ideo † Ecclesiasticas personas non
esse affirmant expresse Bal.in l.officiales. in fi.C.de epis.
& cler.Abb.in c.cum & plantare,nu.4 de priuil. vbi non
sunt planè translati in Ecclesiam,& viuunt in coniugio.
Bal.in Auth.nisi rogati. C.ad Treb. in fi. Rom.in consil.
367.circa prin.nu.14.Et quod à collectis non eximātur.
Bal.in d.l.placet,col.4.num.22.ver.fed quid de fratribus
testatus est,& Ang.in conf.218.visa narratione,colum.j.
qui plura citat in ijs terminis. & Corn.in consil.205. in
- 13 primo, Et † hoc nisi à summo Pontifice indultum ha-
beant, vt Ecclesiæ priuilegijs gaudeant. & hanc verio-
rem* esse opin.iudicamus, ex citatis p̄r Ang.& Corn. :
- 14 Idem † dicimus de militibus gaudentibus vt loquuntur
Doctores supra citati, nec verā esse putamus distin. Bal.
in d.confil.60. per rationes citatas ab ipsomet Bal.Bart.
Ang.Rom.& Corn. in locis allegatis.
- 15 Limitant † opin. hanc Iac. de Aren. & Iac.Butrig. in
l.ad instructionē.C.de sacrosan.eccl. in reparatione mu-
rorum

- rorum ciuitatis, pontium, & viarum, quia si pro istis collecta indicitur immunitatem non consequuntur nisi necessitas immineat. Bald. in d. l. ad instructionē, & quo ad moenia firmat Guid. Pap. q. 78. an Ecclesia. nam nullus, siue nobilis, siue miles aliusque qui priuilegio suffultus est, etiā Pontifex excusatur. vt idem latissimē firmat q. 7.
- 16 habentes. Idem ¶ si pro plaustris & curribus quiper portas ciuitatis pertranseunt. & ¶ in reparatione putei viciniā. si prædia possidet Ecclesia, aliās non, vt ibi Bal. firmat, & Alex. in cons. 68. col. 5. vers. præterea, in 2. Ami. in
- 18 citato cons. 146. nu. 1. qui idem ¶ indicat in salario custodum terrarum. Quod videntur velle imo Hostien. & Anch. in c. non minus. de immu. Eccles. in qua opin. fuit Abb. ibi. num. 18. col. 5. tradit Anch. ibi generalem doctrinam.
- 19 nam. Quod ¶ quando de vtilitate clericorum & laicorum simul tractetur, clerici ad collectas indiētas compelluntur. Hanc ¶ vtilitatem imminere iudicat, si pro ageribus fluminum, quorum aquę incidant prædia, ne emergantur, indicatur collecta. Idem si pro euitandis ostium incursionibus & similibus. Bart. in l. fi. C. de curs. publ. lib. 12.
- 21 Et hoc ¶ si ab episcopo, & non secularibus collecta indicatur, vt citati Doct. attestantur, & asserit Bald. in consil. 3. 12. si de iure. num. 3. in 3. Cepol. in tract. de ser. rust. præd. in Tit. de seru. viæ. num. 47. Ias. in d. l. placet. nu. 14.
- 22 C. de sacrosan. eccles. Contra hanc ¶ limit. videtur tex. in d. c. non minus. l. qui loquitur in fossis & custodia ciuitatis, vbi communis vertitur vtilitas, tam clericorum, quam laicorum, & decidit tex. clericos non grauari onere collectæ.
- 23 Secundo ¶ citatur Auth. Item nullas communitas. C. de epis. & cler. quę omnes collectas, angarias, & perangarias ecclesijs indici prohibet.
- 24 Terzio ¶ Accur. & Bart. in d. l. ad instructionem, hanc opin. pro vera attestantur. licet in l. fin. C. de quibus an. lib. 10. Accur. loquatur per verbum, forte, circa muros. & Ioan. And. in d. c. non minus. super gl. Host. in sum. de immu.

immu. Eccl. §. quibus, versic. extraordinaria, Abb. in consil. 3. quidam potens. in 1. hanc affirmat. super qua multa effundens verba Abb. in d. c. non minus. obiecta remouendo asserit se pro hac opi. cōsuluissē, quod consilium
 25 citauimus, videtur tamen residere. Quod si utilitas & necessitas principaliter & non à remotis utilitatem ecclesiæ & laicorum cōcernit, vt si hostes territorium inuadunt, idque depopulantur, in quo ecclesia possidet prædia, ipsam ad onus teneri æquum est vocato clero vnanimiter, qui si renuit, per episcopum loci cogendus
 26 est. Contra quam Ecclesiam executio per diocesanum demandatur, vt attestati sunt Bald, in d. l. ad instructionem, & Cast. in cons. 423. col. 3. versic. quædam aliæ. in 2.
 27 Cor. in cons. 72. num. 16. in 4. secus si indicitur pro refectione murorum, viarum, & fossarum, quia non obligantur, nisi laicorum facultates non suppetant. Quia tunc summus Pontifex consulendus est. vt inquit Abb. Et
 28 confirmat Castr. in citato consil. Hæc opera sunt publica, ad quæ non tenetur ecclesia nisi necessitatis causa, & clericorum facultates crescerent, laicorum vero diminuerentur, prædia tunc clericorum obnoxia collectis affici possunt per laicos, cuius opi. adhæret Crau de antiq. tēp. in
 4. par. sectio. 6. nu. 9. qui plura citat quæ videri possunt.

Ex quibus inferitur Bar. in l. fin. C. de cur. publ. lib. 12.
 29 recte sensisse quod cum ibi collecta indicebatur pro dando hostibus territorium depredantibus, vt ab eo recedant idem esse iudicat Castr. in cons. 423. Ex puncto, colum.
 30 fin, num. 4. in 2. si pro soluendis militibus conductis pro custodia ciuitatis, tam de nocte, quam de die, cum à
 31 murorum vigilijs non eximantur. Quod secus si esset in stipendiatis pro defensione ciuitatis, & comitatus, quia non vertitur utilitas, & necessitas illorum, vt is latius prosequitur citando Bald, in quodam consilio, qui huic opin. obstare videbatur, illiq; respondet. Quam opin. approbat Cor. in cons. 72. in 4. In hac varietate opin. dice-
 32 rem, Ecclesiam non esse immunem à refectione via-

- rum & pontium. per d.l.ad instructiones. C.de sacrosan. eccles. ibique glos. Bald. Castr. & ceteri, quam opin. fir-
marunt Bald. & Anch. in consilijs infra citandis, & re-
stantur Ias. & alij pro affirmatiua parte supra citati. &
Felyn.expresse in cap.Ecclesia Sanctæ Mariæ. de constit.
33 num.144. Non ¶ obst. quod d.l.ad instructiones sit ho-
die correctæ per auth.Item nulla communitas, vt viden-
tur firmasse ibi Bart.& Castr.in citato consil.423. Quia
non est verum, & contrarium affirmavit Inn. in c.non
minus. de immu.eccles. Bald.in d.l.ad instructiones. &
* Alb. de Ros. qui attestatur se communiter * hoc vidisse
obseruari nec Castr.in d.conf.423. affirmat hanc corre-
ctionem, nisi ita demum si clerici de directo compelle-
rentur ad solutionem collectæ, secus si per indirectum.
Quæ opin.non videtur tuta, cum sit nimis generalis ex-
cludens necessitatis casum, & vtilitatis cõmunis, etiam
34 clericorum. Et propterea ¶ correctionem in quantum
possumus euitari iubet nobis.l.præcipimus. in fine. C.de
appel. vt dicamus quo ad pontes & vias ecclesias tene-
ri. per dicta l.ad instructiones, quo ad alia onera non
d.auth.Item nulla communitas, quapropter idem indi-
cari censemus,quo ad constructionem murorum ciuita-
tis illorum quæ refectionem urgente necessitate, & quia
35 ¶ principaliter vertitur vtilitas clericorum, cum bona,
& propriam personam intra mœnia conseruent, & à fu-
ribus latronibus, ac repentino hostium incurso tuean-
tur, ergo ea iuris esse debet dispositio, non video cur ma-
gis compellantur ad collectas indictas ratione incursum
hostium territorium depredantium, vt ab eo remouean-
tur, secundum Abb. Castr. & sequaces, quam ad indictas
36 pro muris ciuitatis reparandis, pontibus, & vijs cū ¶ mu-
ri sint omnium tutela, vt firmar Bal.in conf.312. si de iu-
re, in 3. æquū est ergo vt contribuant, non si ad ornatum
vel pōpam struerentur. Et attestatur ipsemet Bal.in con-
37 sil.246. in antiqua. in 3. vt per ¶ episcopum compellan-
tur ad similes collectas, quia incolamitati ecclesiæ &
publicæ

publicæ vtilitati prouideretur. Non videtur ergo incongruum si per l.ad portus. C. de operi. publi. sancitum est, quempiam etiam privilegio dignitatis honoratum ab instaurationibus murorum ciuitatis non eximi, & Accur. ibi dicit esse speciale. Et citat d.l. ad instructiones quasi quod illud sit speciale quod ecclesia teneatur, hoc idem firmatur in l. si. C. de quibus mul. lic. se excus. lib. 10. ibi hoc excusatione cessante. Quod aduertere videtur. Corn in consil. 72. num. 16. per rationes, idem ius cense-
 38 reri vbi ea est ratio. rursus, cur magis cogitur ecclesia pro collectis indictis pro expensis in petendo anima-
 lia, in custodiendis fructibus, in solutione salarij medi-
 ci ab vniuersitate conducti. vt attestatur Castr. in citato
 consil. 423. col. 2. versic. breuiter. nisi quia sentit com-
 modum & vtilitatem, sed vbi sentit minorem quam pro
 constructione, ac reparatione murorū ciuitatis, qui sunt
 omnium tutela, & tuentur bona ac persona clericor-
 um à furibus, & latronibus, & hostibus, qui enim cōmo-
 dum & vtilitatem sentiant maiorem quis dubitat? ergo
 onus debent supportare. l. secundum naturam. ff. de reg.
 iur. itidē de pontibus, & vijs, vrgente necessitate ratione
 citata indicandum est, ob vtilitatem cōm quam sentiūt
 clerici in conducendo fructus, res & bona sua, & per iti-
 39 nera æquitando, & eundo. Nec obijciatur ꝑ quod onera
 sunt publica, ad quarum impensas cogi non possunt, vt
 Castr. & alij supra citati videntur affirmare. Quia dico
 hanc rationem non esse considerandam vrgēte necessi-
 tate, & vtilitate cōmuni vertente. Quia ꝑstā dux ratio-
 nes præponderant publicis operibus, cum sint plures &
fortiores magis stringunt quam simplex ratio in cōtra-
 rium citata cū duplex vinculū magis liget. c. 1. de treug.
 & pac. in §. sed hodie, inst. de adop. rursus ratione istæ ne-
 cessitatis, & communis vtilitatis. Et proprie clericorum
 præferri debent rationem vtilitatis publicæ, quæ est vni-
 ca & parua respectu rationis vtilitatis clericorum, & cō-
 modi, ergo præferendæ sunt. l. 1. §. sunt autem qui pu-

- tant. ff. ne quid in flumi. publi. & decedit Ias. in l. i. nu-
 40 me. 39. ff. solu. matri. Quis † dubitat quod ratio proprij
 commodi & vtilitatis & necessitatis est fortior, & ma-
 ior, maxime cum agatur nedum de conseruandis bonis
 intra menia ciuitatis vbi degunt clerici, verum & per-
 sona propria. Et si pro impensis quæ circa res erogan-
 tur collecta indicitur, vt fatentur Abb. & Castr. in lo-
 cis supra citatis, multo magis pro tuenda persona, quæ
 est cunctis rebus præferenda, l. sancimus, in fine. C. de
 41 sacrosan. eccles. quapropter † dignum est vt qui simi-
 lem cum alijs vitam suscipiunt similem sentiant in legi-
 bus disciplinam, vt in hoc proposito citat Anch. in cons.
 96. super dicto dubio. Resultaret enim absurdum si ali-
 42 ter diceremus. Quoniam † ecclesia cum aliena iactura
 ditaretur si eximeretur ab istis oneribus quæ vtilitatem
 eius respiciunt, quod à iure non præsumitur, cum sit ius-
 titiæ cultrix, & aliquid se nōstis fieri contrā iuris dispo-
 sitionem. cap. 1. §. si diuersum, in tit. de alien. feud. Socin.
 Jun. in consi. 189. numero 109. in 2. hancque rationem
 necessitatis & communis vtilitatis considerauit Ias. in
 d. l. placet, numero 14. & alij citati pro pri. opin. quam
 43 † veram esse putamus istis duobus rationibus existentibus,
 quibus deficientibus, secunda opin. supra citata ver-
 rificetur, dummodo per episcopum loci compellantur
ad solutionem collectæ, & non per Principem secula-
rem, vt attestantur Doctores hanc opin. firmantes, &
Marf. in pract. crimi. §. aggredior. num. 63. vbi dicit, quod
gratia vtilitatis conseruandæ. & necessitate imminente
quilibet cogi potest ad onera, nulla immunitate obstan-
 44 te. Ea etiam ratione † cōpellitur pro impensis quæ sūt
 pro curribus & plaustris transeuntibus per portas ciui-
 tatis, vt tradit Cēpol. in loco citato, & alij pro opi. affir-
 matiua supra citati, & si negatiuam partem sequi vellet
 45 quispiam limitatur † quod de via & pontibus dictum
 est non esse verum quando Dominus loci pedagium à
 transeuntibus colligit, quia suis sumptibus reficere de iu-
 re

re debet. Archid. in cap. si quis peregrinus. 23. q. 3. cum alijs quæ citat Cæpol. in loco supra adducto.

46 Limitant † Doct. in ecclesia quæ statuta laicorum approbavit, ac in foro suo observari mandavit, nam ad collectas cogitur, nec immunitate aliqua se tueri potest, quia cum beneficijs illorum gaudeat circa successiones & alia, æquum est, ut incommodum reportet, quo ad onera gratia æqualitatis conservandæ, tam de iure canonico, quam civili. cap. si 3. q. 9. 17. q. 7. c. 1. Unde † statutum quod hoc dictat est æquum, & sanctum ratione citata æqualitatis, & æquitatis, sicut consuluit Calc. in statuto Cremonensi in consi. 7. col. 5. num. 12. qui quam plura congerit quæ videri possunt.

48 Colligi † potest alia limitatio, ex dictis Castr. in dicto consi. 425. col. 3. vers. quædam aliæ, hæc non esse vera, si clerici non directo, sed causatiue inducerentur ad solutionem collectæ, puta ordinatum est per civitatē quemcunque teneri ad soluendum tot pro libra carnis & piscium vendendorum ad minutum, quæ auctio & exactio pecuniæ conuertitur in reparationem vel constructionē murorum civitatis, pontium & viarum, & similes utilitates publicas, quia & si hæc impensa quæ circa prædicta soluitur, licet principaliter non concernat utilitatem clericorum, si tamen carnes & pisces comedere volunt, coguntur soluere illam auctionem quæ exinde conuerteretur in reparationem murorum pontium & viarum, ut latius ipse prosequitur. Adde Gram. decis. 100. num. 26. quod clericus tenetur ad gabellam vini minutatim venditi si ea loco onerum succedit, scilicet viarum, pontium, & murorum reparationem. nam hæc non potest dici collecta quo ad terminos nostros, quia non indicitur per æs & librā, sed est quid certum & determinatum quod super carnibus & piscibus indicitur, ad effectum erogandi in murorum &c. reparationem, ad quod clerici etiam ad utilitatem publicam coguntur, ut habetur per Doct. in d. l. placet. C. de sacrosan. eccles.

49 Idem ¶ esset si per vniuersitatē sancitum forte quem-
piam tot soluere pro singulo capite bestię pasculantis in
pascuis eius, quia clerici, qui illa volunt vti commodita-
te ad illud onus tenentur, hoc enim non est illis datum
imponere, sed vsum fructum pascuorum vendere. Ab. in
conf. 6. casus super quo. in 1.

50 Limitatur ¶ à nostra vbi in bonis in æstimo descri-
ptis, & oneribus collectarum affectis. Quæ ad ecclesiam
peruenire, quia ad futuras collectas compellitur, cum
transeunt cum suo onere suaq; causa, gl. ordinaria com-
muniter * approbata hoc affirmat in c. 1. in verbo, bo-
norum. de immu. eccl. in 6. Ibiq; Ioan. And. Archi. Gemi.
& Pet. de Anch. At Arch. & Gemi. in tributo loquuntur,
verum hoc idem esse iudicamus in collecta quæ per æs
& libram indicitur, teste Bald. in l. omnes. C. sine cens. vel
reliq. col. 3. num. 6. versic. 53. Hic dubitatur, & in tit. de

51 pac. const. col. 6. Prædij tenim iam onerata collectis trā-
seunt cum suo onere, vnde clericus in quem pertran-
siere, ad illud onus cōpellitur. Quam Decis. approbat las.
in conf. 83. col. 1. in 3. & sentit Alex. in conf. 136. col. 4.
versic. & quod d. possessio in 2. Et Guid. Pap. q. 29. An cle-
rici. Abb. in c. 1. de cens. num. 8. & 9. & quia ad onus rei
annexum tenetur ecclesia.

Hanc limitationem improbat Canonistæ & Iuristæ,
quoniam onus hoc collectarum non durat postquā res
ad ecclesiam peruenit. Archi. & Gemi. ac ceteri in d. c. 1.
hoc tenent. Et Ang. in consil. 14. Ecclesia. Bart. in d. l. pla-
cet. col. 4. versic. de clericis. C. de sacrosan. eccl. ibiq; Bal.
num. 21. & Bar. in consil. 180. si aliqua possessio, Calc. in
consil. 7. col. 5. num. 12. Fel. in c. ecclesia Sanctæ Mariæ,

52 de consti. nu. 85. Ad hæc tenim collectarum onera, cum
extraordinaria sint, non compellitur ecclesia. Abb. affir-
mans hanc opin. multa citat in consil. 53. hunc casum,

* in prin. & dicit à patribus vtr. Iu. censuræ cōmuniter * re
53 neri. Immo ¶ ab æstimo. laicorum eximuntur postquam
pertransiuerunt in ecclesiam, vt ad collectas pro prædijs
allibratis

allibratis non cogantur subire nec onus aliquod, vt ibi concludit. Quam opin. veram esse testatur in consil. 13. succinte. in 2. De cuius opin. veritate infra in sequen. fall. tractabimus.

Non obstant citata in contrarium, quia in tributo locum sibi vendicant. Ita glos. quam citat Alex. Bal. vero in d.l. omnes nil pro sua opi. Citat, & in tit. de pac. constan. Immo contrarium firmavit in terminis fortioribus, vt infra statim dicetur. minusque Ias. in hoc se firmat, & 34 hanc opinionem veram esse iudicamus in censu, & tributo, prout intelligunt glos. & Doct. supra, vt pradia illis obnoxia transeant in ecclesiam, quia erat praestatio certa, à quo onere non eximitur, vt fatentur omnes in d.l. placet.

DE COLLECTIS.

SUMMARIVM.

- 1 **S**i municipali iure sancitum sit bona oneribus fore obnoxia, si pradia in ecclesiam transeant iam oneribus effecta, cum suo onere pertranseunt, & ecclesia compellitur.
- 2 Citatum statutum non est contra libertatem ecclesiasticā.
- 3 Extraordinarium onus à statuto ordinarium induci potest.
- 4 Quod ecclesia ad collectas citatas obligetur. est cōmunis opi.
- 3 Si mandat testator capellā super pradio oneribus obnoxio fore struendā, nisi de licētia cōtatis strui nequit & nu 6.
- 7 Onus si est rei iniunctum, ad id ecclesia obligatur, si iniunctum sit antequam ad eam perveniat.
- 8 Hypotheca per statutum cōtracta rem sequitur quaecunque vadit mediante fictione translativa. cum plur. seq.
- 14 Bona postquam ad ecclesiam pervenerunt ab assimo laicorum eximuntur.

- 15 Opin. quod ecclesia obligetur ad onera pro bonis in eam translatis, eget decisione summi Pontificis.
- 16 Opi. Bar. in l. Ratio §. si. ff. de mun. & hon. loquitur in praestatione incerta ad quam non obligatur ecclesia. & nu. 17.
- 18 Ecclesia non solvente pradia occupantur & distringuntur, vel compelluntur conductores & coloni. & num. 19.
- 20 In bonis ecclesia fundatur obligatio vigore statuti obligantis bona collectis & cum illo onere pertranseunt in eam. & num. 21.
- 22 Ecclesia obligatur ad collectas, saltem considerata temporum conditione pessima.
- 23 Si ad collectas pro pradijs in ecclesiam peruentis non obligaretur ecclesia, estimum deficeret, si forte omnia pradia in ipsam alienarentur.
- 24 Et fisco praiudicium generaretur, quia collectarum careret subsidio, vel reliqui in plus grauarentur.
- 25 Ecclesia est cultrix iustitia, & quod iuris est etiam contra se exequi patitur.
- 26 Onus diuisum in pluribus facilius supportatur.
- 27 Iniustum est & forte impossibile quempiam pro alio teneri ad onera.
- 28 Quod pradia in ecclesiam non alienentur de iure statutum esse validum affirmamus. & num. 29.
- 30 Fraus non praesumitur à iure.
- 31 Ratione conuentionis, ecclesia ad collectas conuenitur.
- 32 Ecclesia non solvente isto casu exactor occupat bona illius auctoritate propria.
- 33 Fratres sancti Francisci tertij ordinis ad subeundum collectas obligari dicimus.
- 34 Fratres tertij ordinis bona immobilia habere nequeunt.
- 35 Qui bona contra iuris regulam possident perdunt priuilegium.
- 36 Dicuntur huiusmodi Fratres mendicantes, qui si de facto bona possident mendicantes non vocantur.
- 37 Ecclesia obligatur ad onera indicta de triennio in triennium, licet declarentur ex post durante termino, si in eam transferantur. & num. 38.

- 39 Ecclesia qua successit in bonis alicuius, cuius bona erant oneribus obnoxia, pro praedictis collectis obligatur. & numero 40.
- 41 Ex diuersis non fit illatio.
- 42 Pro futuris collectis non compellitur Ecclesia, sed ad praeteritas sic.
- 43 Emphyteotam Ecclesia pro bonis ab Ecclesia sibi concessis obligatur ad solutionem collectarum, 44. 45.
- 46 Qui soluit tertiam partem fructuum singulo anno non obligatur ad solutionem collectarum.
- 47 Bona liuellaria à peraquatoribus minus perscribuntur in aestimo quam libera, ideo minor soluitur collecta.
- 48 Emphyteotam qui obligatus est ad collectas unico tantum onere grauatus censetur.
- 49 Emphyteotam ad collectarum solutionem de consuetudine cogi affirmamus.
- 50 Colonus partiarius Ecclesia ad collectas pro portione sibi tangente non obligatur, idem priuati, sed dominus.
- 51 Collectam indici pro aestimo, eiusque sequelam censent Doctores nostri.
- 52 Fructus qui à colonis partiarijs colliguntur ex cultura laborum suorum percipi affirmant patres nostri, ideo ad collectam non tenentur. § 4.
- 53 Iura abhorrent quempiam pro alieno debito grauari.
- 54 Ad gabellam pro portione fructuum coloni compelluntur.
- 55 Idem est quo ad decimas ratione fructuum.
- 56 Vera sint etiam quo ad dominum, nedum ad colonum bona non ammoueantur de aestimo alienantis, nisi describantur idonea persona ad solutionem collectarum, alias alienas semper conueniretur.
- 57 Ideo cautelam citant patres nostri contra Ecclesiam, ut obligent eam ad earum solutionem ex pacto & conuentione.
- 58 Pauperes à collectis eximi de iure maiores nostri attestantur.
- 59 Immunitas concessa ab oneribus extraordinaria non excludit.
- 60 Ab officialibus immunitas concedi potest pauperi.

- 63 *Pauperes & lapsi facultatibus de aſtimo delentur. 64.*
- 65 *In paupere vera eſſe putant noſtrates, qui vix de operibus ſuis ali poteſt, & dietim viuut.*
- 66 *Ab oneribus perſonalibus pauper eximitur.*
- 67 *Portionem pauperis exemptam alij de vniuerſitate ſuppellant 68.*
- 69 *Ob paupertatem nouum aſtimum conſcitur.*
- 70 *Si vniuerſitas ſoluit ſalarium pratori, & una villa eximatur, alia ſupportant onus exempta.*
- 71 *Si per vniuerſitatem mille ſingulo anno ſoluebātur ſuperiori, iſq; aliquā eximat, alij nō ſupportāt onus illius portio nis, ſed detrahūt de ſumma, et minus ſuperiori ſoluit. 72.*
- 73 *In conſeſſione immunitatis ſit interpretatio contra concedentem. 74.*
- 75 *Opi. illam quod detrahant de ſumma, & minus ſuperiori ſoluatur, veram eſſe in ſupremo Principe affirmamus, licet alij aliter ſenſerint.*
- 76 *Erubescimus cum ſine lege loquimur.*
- 77 *Diuerſa ratio diuerſam reddit diſpoſitionem.*
- 78 *Licet vnus eximatur de vniuerſitate, remanet tamen ea vniuerſitas.*
- 79 *Princeps tertio non cenſetur praiudicaſſe.*
- 80 *Princeps inferior, & vniuerſitas immunitatem concedere nequeunt niſi cum cauſa.*
- 81 *Immunitas qua caret, Clauſula, non obſtante, non valet. numero 82. 83.*
- 84 *Princeps derogando in conſeſſione immunitatis. l. vacuatis. C. de decurio. lib. 10. non videtur in praiudicium tertij de rogaffe, ſed ſui ſc. cum pluribus ſequent.*
- 91 *Ob immunitatem conſeſſam pluribus, paucis exceptis, ſi illi pauci onus exemptarum ſupportarent, iniuſtum foret & impoſſibile.*
- 92 *Principem de iure predicare iuribus tertij, ſi de eius volū tate conſtet, poſſe admittimus.*
- 93 *De eius mente an dicatur ſatis apparere quando in diſpo ſitione inſerit clauſulam, non obſtante.*

Continuatur materia præcedens circa immunitates Ecclesiarum & bonorum earum à collectis. Cap. II.

- A** Doctoribus & utriusq; censure limitatur citata conclusio ut ecclesia ad collectas compellatur quando municipali censure sanctum est, quod bona obnoxia sint oneribus, & collectis, quia cum onus rebus, & non personis iniunctum dicatur, si prædia in Ecclesiam alienentur, cum suo onere transeunt, auctore Barto. in l. Ratio. §. si. ff. de mun. & hono. in d. l. placet. in lect. C. de sacrosan. Eccle. in l. si. C. de exact. trib. lib. 10. in l. 1. C. de mul. in quo loc. eod. lib. in si. Alexan. in l. incola. ff. ad municip. Et in d. l. Ratio. §. si. Abb. in cap. quod clerici. num. 41. de foro comp. vers. & pro hoc. in c. non minus. de im. Eccle. col. 4. vers. Item Ecclesie. Cald. in consi. 2. tit. de cens. incip. Statuto Perusino, in consi. 7.
- 2 an si statuto, colum. 3. in tit. de constit. Et attestatur huiusmodi statutum non esse contra ecclesiasticam libertatem, cum aliud sit imponere onus rei, quod illi erat annexum antequam ad Ecclesiam pertranseat, & quod fraude cessante cum illo ad eam perveniat, quæ in dubio
- 3 non præsumitur. Hoc tamen onus extraordinarium pro publico bono & civitatis tuitione à statuto ordinarium
- 4 induci potest, verum si onus finiungeretur bonis postquam ad Ecclesiam pervenire, contra libertatem illius fieri censeretur, ut latius ipse prosequitur, amovendo contraria quæ huic opi. ob stare videbantur, urgentes rationes pro confirmatione huius q. citat. Soci. in consi. 12. in 4. attestans hanc opi. esse communem *opi. Bart. inualuisse affirmat. Bal. in consi. 280. præmissio. in 2. Quamplures auctores illam firmantes citat Cur. Iu. in consi. 68. nu. 4. confirmatur ex prædictis per Bal. in Rub. ff. de rerum diuis. in verbo ex ijs not. Vbi si ordinat testator capellam strui
- super

- super prædio oneri collectarum obnoxio, vi statuti non
 constructur capella absque communitatis licentia, secus
 si prædium liberum erat, & hæc opi. nedum cōmuniter
 recipitur. At vera censetur per vrgentes rationes à tot
 6 patribus citatis in locis supra citatis, illa ¶ viua ratione
 inter alias, quia onus personæ nō est iniunctum, sed rei,
 7 quod à statuto ordinarium factum est. Quod ¶ quidem
induci potest, vt inquit Bar. in d. l. j. C. de superin. lib. 10.
 Rursus res abnoxia collectis est subiecta quanquā per-
 sona non subiiciatur iurisdictioni statuti, cui antequam
 ad ecclesiam deueniat onus iniunctum est vt asserit Bal.
 8 in d. consi. 280. Ideo ¶ hæc hypotheca per statutum con-
 tracta rem ipsam videtur sequi quocunq; vadat. Anch.
 in consi. 303. hoc statutum, num. 4. qui opi. Bar. in d. §. fi.
 approbat. Quam veram esse attestatur Castr. in l. pen. C.
 9 sine cens. vel reliq. Mediante ¶ fictione translatiua de tē-
 pore collectæ indictæ ad tempus statuti conditi, illum
 firmat Dec. in c. Ecclesia Sanctæ Mariæ, nu. 68. de const.
 qui ad obiecta respōdet, & latius loquitur, ad quem me
 reporto, & magis communem testatur Barb. in consi. 1.
 in 3. remanentq; omnia obiecta eorum qui contrarium
 asserunt subtrata, vt fufius tradit Hom. de coll. Car. 9 42.
 10 Opi. contrarium ¶ firmavit Bald. sibi contrarius in
 l. placet, in lectura. in 4. not. C. de sacrosan. Eccle. asserens
 11 opin. Bar. in d. §. fi. esse falsam, quia ¶ statutum hoc, nisi
 à Principe conditum sit, onus extraordinarium ordina-
rium inducere nequit. immo est contra libertatem Eccle-
siasticam, nec pro futuris collectis aliqua obligatio con-
trahi potest, in l. neminem, in auth. Item nulla commu-
nitas. C. de epis. & cler. in versic. quærit hic, & in versic.
deinde expressius confutat opin. Bart. in l. fi. C. sine cens.
vel reliq. col. fi. vers. sed hic dubitatur. hanc de iure ve-
riorem existimat Castr. in d. l. placet Et in l. j. num. 2. in
 12 fi. & nu. 9. C. de epis. & cleri. consilium ¶ Bar. asserit fal-
sum esse. Ias in d. l. placet, in lectura 1. circa finem, & in
l. fi. colum. antepen. versic. 2. facit, colum. pen. versic. non
 obft.

obst. C. de pact. Rom. in l. si publicanus. ff. de public. Par.
 pal. in d. l. placet, num. 77. testatur opin. Bal. contra Bart.
 13. esse veriore, & communem. Hocq; † statutum per
 indirectum contra libertatem Ecclesiasticam fore asse-
 rit Abb. in c. fina. de vita & honest. cler. super glo. ibique
 Imol. num. 16. versic. extra glo. col. pen. Felyn. in d. c. Ec-
 clesia Sanctæ Mariæ. q. 5. firmat sustentabiliorem, & ve-
 14. riorem esse hanc opin. Quia † statim cum prædia ad
 Ecclesiam perveniunt, ab æstimo laicorum eximuntur,
ne collectas aliave onera subeant, plura citat quæ videri
possunt, latius in c. verum, num. 19. de foro compe. pro-
sequitur Card. in cap. propendimus, in rep. col. 20. versic.
venio ad tertium, de senten. excommu. Bal. in consi. 102.
de generali, num. 7. col. 3. versic. & est verum, in 2. asserit
opin. Bart. non valere vnam festucam. Quapropter Fe-
lyn. in citato loco, quatuor casus de mente Doct. consi-
derat, quos non refero cum perspicui valeant, cui opi. as-
 15. sentit Soci. in consi. 45. in 4. & testatur opi. Bar. in d. §. si
minime teneri. Quod † ista opi. ageat decisione summi
Pontificis exprimit Cald. in d. consi. 2. in tit. de cens. du-
biam etiam reddit Cor. Perns. in consi. 205. num. 6. in 1.
quod Bar. in d. §. fin. loquitur de indeterminata præsta-
 16. tione † ad quam ecclesia non compellitur, vult Ang. in
consi. 24. ecclesia.

In hac magna varietate opi. adhæreo opi. Bar. in d. §. si.
 17. cessante fraude, † & illa ratione, quia à statuto non gra-
 uatur persona clerici. sed duntaxat bonis obligat, illis-
 que onus indicit iniiciendo vinculum obligationis, ut fir-
 mant Doct. pro eo citati, & ismet in fortioribus termi-
 nis, circumscripto statuto, loquitur in consi. 180 qua
 18. nō cogetur † clericus ad collectas, sed prædia illius affe-
 cta erunt obnoxia, quæ ob non solutionem onerū occu-
 pabuntur ab exactore fisci, & distringentur, pro ut supra
 latius diximus de bonis forensium in 2. parte, in princ.
 19. nu. 2. colonive † ac eorum conductores compellentur,
 secundum Inn. in c. postulasti, de foro compe. & Bald. in
 d. l. pla-

- 20 d.l. placet, versic. sed periculum, ex qua † declaratione cessat ratio. Bal. in d.l. fi. Fely. & aliorum asserētium personam non inueniri in qua obligatio fundari valeat, quia fundata dicitur obligatio contra bona vigore statuti citati, quæ incipit sumere effectum cum indicitur collecta, & retrahitur ad tempus statuti conditi dictantis bona collectis fore obnoxia, † quæ cum illo onere transeunt in clericum vel ecclesiam. teste Castr. in l. 2. C. sine cens. vel reliq. saluante Bart. ab impug. Bal. & aliorū. Contra quam, ob non solutionem collectarum, fit executio per occupationem & distractionem iuris ordine non seruato, sed executiue procedendo, vt latius diximus supra in 3. par. in prin. num. 7. vel coloni † & conductores cogentur, vt dictum fuit, & exprimit Bald in l. etiam C. de execu. rei iud. col. pen. num. 28. vers. sed tu dices. Et licet ex dictis Bal. Cald. Anch. Soci. & Ias. citatorum pro hac opi. colligatur, respondeo ad obiecta, maxime Deci. in d. c. Ecclesia sanctæ Mariæ. Vnde ex hac ratione ita declarata magis remota sunt omnia obstacula.
- 23 Rursus † considerata temporū conditione, qua laici tot graua onera supportare nequeunt, quæ etiā pietatē respiciunt ob interesse pauperum, suadet ratio, vt Ecclesia ad ea obligetur, non ipsam dico, sed eius bona iam oneri collectarum affecta. vt hæc & quam plura ad hoc propositū cōsiderat Anch. in cons. 96 super dicto dubio.
- 24 Porro † si esset Ecclesia immunis ab oneribus prædiorum in eam translatorum. quæ vigore statuti citati illis obnoxia erant, faciliter æstimum afficeret si omnia prædia in Ecclesiam alienarentur, & maximum resuleret filco præiudicium, at si maior illorum pars in eā deueniret, alij descripti multo plus grauarentur, quod iniquum esse videtur & contra l. vnicam. C. vt nul. ex vic. l. si. 10. maxime hoc in Ecclesia non est cōpatiendū. cum
- 25 sit † culerix iustitiæ, nolitq; cū iactura alterius locupletari, & contra se patiūtur fieri quod dictat æquitas, & iustitia, vt latius multa effundēs verba cōsiderat Anch. in citato

- citato consi. Et quę etiam secutus est Fely. in d.c.eccle-
 16 sia Sanctę Marię, colum. 26. nu. 83. Si enim † Ecclesia
 pro d.prædijs collectas soluet alij descripti facilius onus
 supportabunt, quia quod diuisum est in pluribus por-
 tionibus facilius sustinentur. Ancha. in consi. 389. visis,
 num. 5. Quapropter dixit Abb. in c. 2. de immu. Eccles.
 17 nu. 16. verlic. 4. quęst. quod † pro exemptis onus colle-
 ctarum per alios non est supportandum, quia iniustum
 est & forte impossibile. Et, vt dixi, graue damnum esset
 fisco, quia carere posset subsidio collectarum si prædia
 in Ecclesiam alienarentur, vnde ratione huius præiudi-
 cij dicamus Ecclesiam teneri pro bonis in eam transla-
 18 tis. videmus † enim statutum de iure esse validū quod
prædia collectis obnoxia in Ecclesiam non alienentur,
ne collectarum subsidio careat fiscus, vt attestatur Bal.
in c. quę in Ecclesiarum, col. 3. de constit. quod dictum
firmat Ias. in consi. 236. col. 3. verfi. hic in 2. pari ratione
concludamus Ecclesiam ad collectas cogendam esse pro
 19 alibratis prædijs, quę in eam peruenere, ne si æltimum
dehiceret ob alienationem terrarum in eam, fiscus † sub-
sidio earum careret. Nec est afficere Ecclesiam onere col-
 lectarum, sed ipsa bona iam obnoxia, minus est contra
 libertatem Ecclesiasticam per indirectum, cum prius
 antequam in eam peruenirent erat obligatio contracta,
 & hypotheca super bonis onere affectis, quę transeunt
 cum suo onere, ex quibus patet clarę quomodo obiecta
 20 contra hanc opinionem illeſa remaneant. Non omitto
 quod Deci. in d.c. Ecclesia Sanctę Marię, num. 68. vnico
 30 verbo † remouet obiecta contra Bart. in d. §. fin. vt vera
 sint. Quando appareret statutum illud fore in fraudem
clericorum conditam, quę fraus cum non præsumatur,
vt supra diximus, opi. Bart. præualet, & de iure vera cen-
setur, vt ipse latius ibi loquitur.
- 31 Limitatur † septimo citata conclusio, vbi Ecclesia
 conueniat de soluendo onera pro citatis prædijs, quia
 ratione huius pacti cogitur, vt inquit Inno. in c. verum,
 de

- de foro compe. Guiliel. & Bal. in l. neminem. C. de sacro-
 32 san. eccle. Quas † si non soluit, exactori licet authorita-
 te propria illius bona occupare, vt in legato rei oneribus
 obnoxia ecclesia facto firmant Host. & Io. And. in d. c. ve-
 rum, & Fely. in d. c. Ecclesia Sanctæ Mariæ, num. 84. &
 Ias. in d. l. placet, in 1. & 2. lect. & Bal. in auth. sed pericu-
 lum, & in l. si. col. si. nu. 9. C. sine cens. vel reliq.
- 33 Limitat octauo, † & opi. citatam non esse veram atte-
stat. Anch. in consi. 109. contra fratres, in si. in ecclesia
seu fratribus minoribus sancti Francisci, qui de iure im-
mobilia possidere nequeunt. Nam si de facto detineant
illa, pro illis collectas soluere coguntur, nec aliqua im-
munitate se possunt tueri. c. recolentes, de statu mon. Vbi
 34 possidens † bona contra iuris ordinem priuilegiu per-
dit, & cum alijs tenetur similē in legibus subire discipli-
nam, fratres enim isti si bona aliqua detinent, est contra
sua regulæ ordinem, quo fit vt aliqua immunitate non
 35 gaudeant. Nam † mendicantes nuncupantur ab omni-
bus, at si possiderent immobilia non vocarentur mendi-
cantes, ergo non audiendi, firmat Parp. in d. l. placet,
nu. 76. illa ratione, quia de facto bona detinent.
- 36 Limitatur nono † ab Ang. in consi. 206. inter ordina-
mēta, in bonis quib. indicta erat collecta soluen. de trien-
nio in triennium, quia si in ecclesiam transeūt, & decla-
retur quid & quantum ecclesia est debitor in quolibet
termino, durante triennio, ipsa cogetur ad solutionem,
quia retrahitur ad tempus collectæ indictæ in consu-
so, quo dies nondum venerat, & late prosequitur ipse
exemplificando in collecta indicta viuo testatore qui le-
gauit bona ecclesiæ, & post eius mortem declaratur præ-
dicta collecta postquam illa in eam peruenere.
- 37 Obstant † huic limitationi, quæ supra diximus. ec-
clesiam non teneri ad collectas quæ incertam habent
præstationem, quia postquam in eam peruenere, non po-
test onus declarari in eius præiudicium, immo amplius
non durat, & ab eo eximitur, vt firmant Arch. Domi. &
 ceteri

ceteri in c.1. de immun.ecclef. in 6. ergo non est verum quod dicit Ang. hoc onus, testatore mortuo, declarari posse in præiudicium ecclesiæ.

- 38 Solutio † citata per Ang. in d. consi. vera est, quia collecta viuo testatore iam erat indicta, isque destinatus solutioni, cuius bona erant illi hypothecata, ex quo erat contracta obligatio, quæ licet post eius mortem postquam in ecclesiam peruenire declararetur, nihilominus
- 39 † ex quo successit in bonis præsentis, tenetur ad debitum iam contractum, vt habetur in auth. ingressi. C. de sacrosan. ecclef. & firmat Ange. ibi in fi. colum. 2. versic. sed ille, & cum dies solutionis iam cessisset, ad ecclesiam
- 40 pertinet illius oneris solutio. At in contrario † aliter, quia collecta indicebatur postquam bona ad eam peruenierunt, illaque declarabantur, quæ prius erat indeter-
- 41 terminata, nimirum si cogi non potest, quia sunt † termini diuersi, ergo non recte infertur illatio. l. Papinianus exuli. in fine ff. de mino. nam nullus inficiatur quod
- 42 ecclesia non cogatur ad præteritas collectas, licet † pro futuris minime astringi valeat pro prædijs ad eam peruentis, vt not. in l. incola. Vbi Alexan. ff. ad municip. Bal. in d. l. placet, colum. 4. num. 21. versic. De clericis, & Bar. ibi, colum. 4. Iac. Butrig. & Bal. in auth. Item nulla communitas. C. de epis. & cler. in auth. sed periculum. C. siue cens. vel reliq. Cano. in c. 1. de immun. ecclef. in 6. Castr. in citato cons. 423. ex puncto, in fine. in 2. Soci. in consilio 243. in 2. Et no. per Doct. in locis supra citatis.
- 43 Limi. 10. Ista quæst. non † extenditur ad emphyteotā ecclesiæ, cum faciat fructus suos, dato quod directū dominium sit ecclesiæ, quia reassumit conditionem à persona non e contra, hoc affirmat And. de Iser. in cap. 1. in tit. quæ sint reg. super verbo & plaustrorum & nauium, quod dictum approbat Alex. in cons. 101. colum. 6. versic. ergo si apparet in j. ratio redditur à Bal. in d. l. placet, nu. 26. versic. sed quid in emphyteota. quia res est illi descripta vel æstimo describenda, hancque opinionem fir-
mat

mat in l. 1. col. 1. vers. 6. C. de iure emphy. in l. si pendent. § sed quid cloacari. ff. de vsufu.

- 44 Hanc limitationē dubiam reddere videtur Bar. in l. priuare. C. de excus. mun. lib. 10. qui asserit emphyteotā ecclesiæ ad solutionem collectæ nō compelli pro bonis liuellaris, ne duplici grauetur onere soluendo censum & collectas, quam opi. Parp. in d. l. placet. nu. 73. approbare videtur, cum qua transit etiam las. in l. 2. num. 31. C. de iure emphyt. primam opinionem veriore esse puto,
- 45 illa ratione, quia ꝑ fructus emphyteota colligit, & cum personæ indicatur pro rebus, inuenitur persona subiecta, à qua res sumit originem. Item cum sit æstimo perscriptus vel saltem perscribendus cogitur ad onus.
- 46 Non obstat. Citata ꝑ in contrarium, quia Bart. intelligi debet in eo qui quolibet anno tertiam partem fructuum sonit, vt expresse dicit text. at si quid modicum solueret
- 47 nomine cēsus aliud esset. Rursus ꝑ quādo bona allibantur in æstimo minus æstimantur ob onus censu, quod soluunt quolibet anno, & hoc considerant per æquatores, quia minores fructus percipiuntur ob censum quā si libera essent. l. pro locis. ibique Bar. C. de anno. & trib. lib. 10. ne quis ultra debitum grauetur, quo fit vt emphy
- 48 teota ꝑ non dicatur grauari nisi vnico onere, habito respectu ad bona vt quæ minus sunt æstimata, minori onere etiam grauentur, vnde cessat ratio de duplici onere.
- 49 At cum hodie ꝑ de consuetudine compellantur ad collectas, vt firmat Alex. in citato consi. Bar. & las. in citatis locis. quæstio transit. sine dubio.

Limita. 11. citatam quæstionē non vendicare sibi locum vt affirmatur à Doc. nostris in rustico, seu partiaro colono ecclesiæ quia ꝑ cum portionem separatam à portione ecclesiæ percipiat de bonis prædictis congruum est quod pro collectis grauetur, diuersæ enim sunt personæ teste Fed. de Sen. in consi. 111. colum. 5. vers. Item queritur an rustici, firmat Bald. in consi. 31. statuto ciuitatis circa fi. in 1. Ami. in consi. 19. colum. 1. numero 9. Parpa. in d.

- 51 in d.l.placet, nu. 73. rationem citans, quia † cum ecclesia non compellatur ad collectas, consequens est vt ipsi grauentur, quod secus est in colonis priuatorum. hæc ille. Contra hanc decis. videtur Accurs. in l. si penes. in ver-
- 52 bo recepta. C. de agri. & cens. lib. 10. vbi † coloni pro terra Domini ad collectas nō compelluntur ibiq; And. Ba. & Io. Plate. & attestatur Soci. in consi. 119. colum. 1. versic. sexto, in 1. Bald. expresse in l. cum duobus. §. si in coeunda. ff. pro soc. in 2. not. in l. placet, colum. 4. versic. Item quæro quis. illa ratione, quia cum collecta indicatur pro æstimo, eiusq; sit sequela, æstimumq; in domini persona perficiatur, is non colonus cogetur, & ita de consuetudine seruatur. l. sine hærede. §. Lucius. ff. de admin. tut. Alex. in l. neque stipendium. ff. de impens. in re. dot. hæc enim est rationabilis ratio, cū colonus fructus
- 53 ratione † laborum in cultura percipiat, & si onere collectarū grauaretur duplici grauaminē afficeretur, quod iura non permittunt. Alex. in d. l. neque stipendium.
- 54 Hanc opinionē † veram esse putamus indifferēter siue sint coloni ecclesiæ siue priuatorū, nec ratio citata in contrariū per Parpa. videtur tuta. Quia diuersitas per-
- 55 sonarum inducit separationē, ideo cum pactiones † sint separatæ. Iura abhorret quæmpiā pro alieno debito grauari posse. l. vnica. C. vt null. ex vic. lib. 10. Quapropter cum de consuetudine seruatur contrarium q. est decisa.
- 56 Non obst. † citata per Federici in prædicto cōsi. Quia in datio & gabella loquitur, ad quæ onera ratione bonorum suorum tenētur, in ijsmet terminis est vera decisio Bal. in citato cons. eodem admissio in gabella & emptore fructuum & prædiorum. Rursus exprimunt de colono soluente decimas, ad quas is de iure compellitur. c. tua nobis, de decim. Dec. in consi. 156. nu. 4. & etiam domi-
- 57 nus † ratione perceptionis fructuum. Soc. in consi. 268. col. 1. in 2. At nos in collectis, ad quas dominus in æstimo perscriptus solus compellitur, quo fit vt resulent varij effectus. Ex diuersitate rationis, nec bene firman-

illationem d.l. Papinianus exuli. in fi. ff. de minor.

- 58 . Postremo † ad remouendam disceptationem, securiorem citant viam nostrates. Quod prædia non amoueantur ab æstimo alienantis, nisi præscribatur alter idoneus in catastro, qui compelli ad collectarum solutionem valeat testem Bar. in l. incola. ff. ad muuicip. & Bal. in auth. sed periculum. C. sine cens. vel reliq. Castr. in d. l. placet, in fi. in l. pen. C. sine cens. vel reliq.ingas ergo prædium
- 59 . quod est † collectis obnoxium in ecclesiam alienari quapro futuro tempore conueniri nequit, non est de æstimo nomen venditoris delendum, nisi ecclesia se obligat ad subeundum onera collectarum, alias venditor semper conuenietur, vt inquit etiam Bal. in l. j. §. quod si nemo. colum. 2. in fi. versic. sed iuxta hoc. ff. quod cuius. vni. nomi. & Imol. in c. fi. nume. 16. versic. melior modus, de vita & honest. cleric. vbi facta alienatione in clericum, alienans conuenitur non clericus.

Hucusque de ecclesia ac ecclesiasticis personis satis discussimus, an à collectis sint immunes, vnde de secularibus videamus.

- Quærendum est de paupere an à collectis immunitatem consequatur † doct. intelligitur de illo, qui dietim viuit, & illius opera vix ali. potest, ratio in contrariū citari videtur, cum nullus ab ordinarijs onerib. eximatur. Omnes laici, vbi notat Bart. C. de anno. & tribut. lib. 10.
- 61 inferens hac † simplici immunitate concessa ordinaria onera non includi. At Bart. in l. omnes, la j. C. de ann. &
- 62 trib. eo. lib. firmat, pauperibus † immunitatem per officialem cōcedi posse, & in terminis decidit Bal. in auth.
- 63 defuncto. in versic. & ideo. C. ad Tertul. Quod † pauperes ad collectas non compelluntur, & sunt ab æstimo delenda.
- 64 di. Idem † quo ad illos qui facultatibus sunt lapsi asserit, & expressius attestatus est in l. etiam. col. pen. versic. modo viden. nume. 28. C. de exec. rei iudic. Alex. in l. 4. §. actor. nu. 17. ff. de re iud. l. as in lauus neptis. nu. 13. ff. de pact. And. de Iser. & Mat. Afflic. in c. 1. super verbo plaustrorum,

strorum, in tit. quæ sint reg. Gui. Pap. q. 87. si villa, nù. 4. & q. 400. an census, & Ias. in d. §. actor, num. 21.

65 Hanc ¶ conclusionem esse veram putamus in illo pau-
pere qui vix de eius operibus & bonorum redditu ali-
potest, vt quia onera adeo sunt grauia quod non suffi-
ciunt omnia in simul iuncta pro eius alimentis, alias si
ex operibus suis vitam sustentaret. Crederem quod de
redditis bonorum cogeretur onera supportare. Et
isto casu de æstimo non esset dolendus, quia cessat ra-
tio. Ideo & iuris dispositio cessare debet. l. adigere. §.

66 quamuis. ff. de iurè patro. à personali vero ¶ onere libe-
ratur, vt inquit Bal. in consi. 410. quæritur, num. 6. in §.

67 Et data paupertate ¶ vt non cogatur ad collectas, quis
illam portionem soluet. Bart. Ias. & omnes in d. §. actor
firmant homines de vniuersitate cogendos. per l. 1. C.
de om. agro defer. lib. 10. ibique Alexan. annotat. Con-
trarium sentit Bar. in l. fi. §. mixta. ff. de mun. & hono. vbi
nullus de iure communi onere alterius grauari potest:
l. 1. C. vt nul. ex vica. lib. 10.

68 Solutio ¶ ex dictis Bar. ibi colligitur, nemo grauatur
pro alio, sed vniuersitas sic, nisi pacto, aut statuto aliter
constet, vt si collector suscipiat officium, quod pro defi-
cientibus teneretur ad collectas. d. §. mixta, qui ob Alex.
in d. §. actor. nu. 19. & in l. 1. C. de om. agr. defer. lib. 10. ita
intelligitur. tali enim pacto vel statuto circumscrip-
to ad portionē pauperum obligatur vniuersitas. Quapropter

69 per ¶ illos sic noua descriptio, vt inquit Bal. in d. l. etiā.
Quam opi. veram esse Bar. Existimat, quando onus toti
vniuersitati foret indictum, secus si cuiuslibet de per se,
quia vnus non grauatur pro alio. in l. 2. C. de apo. publi.
lib. 10. approbatur ab Alex. in d. l. 1. C. de om. agr. defer.
& in d. §. actor, cum quo etiam pertrāseunt ceteri Doct.

70 Ex ijs ¶ infertur ad not q. municipali sancitū est cen-
sura, comitatenses obligari ad salarium prætoris, si vna
villa eximatur, an aliæ portionem illius exemptæ sup-
portabunt. Iac. de Aren. Bart. & Ang. in l. ab omnibus. ff.

de leg. 1. affirmatiuam partem stabilire videntur. Et Anchar. in clem. præfenti, de cens. in consi. 10. videtur efficaciter, col. fi. vbi in obligatione à pluribus cōtracta vno exemptio, ceteri grauantur.

- 71 Contrarium ꝑ videtur firmasse Specu. in titu. de cens. §. nunc dicendū, vers. quid si vniuersitas vbi loquitur in annua præstatione superiori per vniuersitatē debita, vt si is aliquē eximat, alij de ea portionē exempti soluere non cogentur, dictū hoc approbat Io. And. in c. 2. de immu. eccles. Guiliel. & Rom. in l. si vnus. §. si cum mihi decem. ff. de pact. Guiliel. Rai. Alber. & Ang. in d. l. si vnus. §. si pactus, eo. tit. Anch. in cōf. 260. incip. omne, nu. 2. quia
- 72 ꝑ detrahatur portio exempti, & domino tantum minus soluitur, vt inquit Alex. in consi. 136. col. 5. vers. Imo fortius, in 2. Et Henricus Bohic. in c. pastoralis, vbi gl. in fi.
- 73 de priuileg. & hoc immunitatis ꝑ priuilegium cōtra cōcedentem interpretatur, vt affirmant Doct. in locis citatis. pro solutione huius q. intricatæ. Ias. in l. auus neptis. nu. 9. ff. de pact. tres casus considerat aut Princeps cui illa præstatio annua acquiritur vnū eximit, & detrahatur de summa, & tanto minus illi soluent, quia cōtra eū cōcessio interpretatur, & ita vera sit opi. Spec. & sequaciū. Aut vniuersitas immunitatem concessit, & alij soluunt partem exempti, quia non potuit superiori facere præiudicium, sed sibi tantum. Aut ꝑ Princeps eximit quempiā à salario prætoris, & ceteri tenentur, quia non videtur tertio præiudicasse. l. 2. §. si quis à Principe. & §. merito. ff. ne quid in loco pub. Abb. in c. accedentes, de præscrip. nu. 8. vers. nunc quæro, quatuor casus considerat, & quo ad terminos q. nostræ cōcludit portionem exempti alijs accrescere, si à supremo Principe concedatur, secus si ab inferiore, nisi cum causa rationabili illū eximat, quia à iure potestatem videtur habere, hæc dicta videntur contradictionē implicare, quia supra firmat inferiorem immunitatē concedere non posse, nisi iura habeat Imperij, & infra asserit posse cum causa, intelligi potest, quod
superior

superior concedit sine causa, inferior cum causa, vel de inferiore qui iura Imperij habet. Illam contrarietatem citat Fely. ibi. nu. 20. Qui per nouem conclusiones hanc maximam discutit. Et tandē si ab inferiore eximeretur villa alij non grauantur, sed de summa detrahitur quādo collecta venit soluenda illi, secus si à supremo Principe, quia indistincte seruanda est. Et ceteri grauantur.

- 75 Hæc distinctio ¶ videtur contra opin. omnium Doct. qui firmani interpretacionem sumi contra concedentem si negocium ipsum tangit, quia quo ad sui præiudiciū valuit exemptio, siue sit superior siue inferior, licet quo ad tertij damnum non, cum non videatur iura illius lædere istam cōmunem * opinionē esse attestatur las. in d. l. auus neptis, & hoc est de mente Id. And. Butr. & Abb. in d. c. 2. quos citat Felyn. in d. c. accedentes Bald. verò in l. etiam. nu. 29. vers. sed p̄c̄nā. C. de execu. re. iud. quem simpliciter Felyn. sequitur in d. c. accedentes vide-
- 76 tur dicere ¶ quod aut immunitas conceditur ante contracta obligationem, & alij de vniuersitate compelluntur, aut post contractam. Et tunc quia eximenti satisfactum esse videtur, non obligantur, quia dicitur ille gratis remisisse, hoc dictum parū videtur obstare quæstione de qua supra, quia Bal. nil citat, & erubescimus, cū sine l. loquimur. l. illam. C. de coll. Rursus in casu diuerso loquitur à q. nostra. & in terminis Specul. supra citati. At possumus dicere Bald. in alio debito intelligendum. pro quo collecta erat indicenda, quia si ille eximatur ante obligationem, ex quo nullum vniuersitati resultat damnum, quia non erat ius aliquod quæsitum, alij coguntur soluere, si ergo post ortam obligationem concedatur immunitas, & post distributam per indictionem collectę, non coguntur alij, quia iste immunis non efficitur in præiudiciū oneris iam indicti, hoc dictum nempe si verum esset quæstionē nostram dubiam reddit, cum per id alij non poterunt cogi pro parte exemptę villę, quia iam debitū salarij prætoris erat contractū, pro quo om-

nino erat indicenda collecta, quod est cōtra opi. cōmunē Doct. in d. l. ab omnibus. & alijs locis supra, verū cū nil citer pro hac opi. quanquā eius authoritas sit magna, nō est probabilis. iuribus vulg. præterea in casu isto nō erat collecta indicta nec distributa, vt in casu Bald. ideo, &c.

- 77 Quapropter ꝑ cum diuersa sit q. nostra à q. Specul. dispositio à iure diuersa redditur, & ex dictis maiorum notitiorum supra potest dici, quod si villa eximatur à salario prætoris, siue à supremo Principe, siue ab inferiore, aut vniuersitate ex causa legitima, ex quo onus collectæ obligat vniuersitatem, quia remanet ea ꝑ licet vnus eximatur, vt inquit Barto. in l. 2. C. de apo. publi. lib. 10. alij compelluntur, ratio redditur, quia Princeps, vt supra, potuit ab initio vniuersitatem in toto grauare, ergo
79 & ꝑ vnum eximere à debito citato, vt ceteri teneantur pro eo, cum non censeatur prætori præiudicasse Barto. Ang. & Castr. in d. l. omnibus. Alex. in consi. 177. colum. pen. vers. licet secus. in 2. Et hoc esse verum affirmamus quando concessio immunitatis non peccat ex defectu potestatis. At si esset inferior, vel vniuersitas quæ careret
80 potestate concedendi ꝑ immunitatem, vt si absque causa legitima concederet, non valeret. Cur. Sen. in consi. 27. num. 3. vers. c. sed inferior. Deci. in c. quæ in ecclesiarij. num. 29. de consti. Intelligamus, illum immunem esse
81 declaratum à supremo ꝑ vel inferiore iura Imperij possidente, vel ciuitate libera vel aliter de iure ritè & rectè, cū clausula, non ob. l. vacuatis. C. de decurio. lib. 10. quia alias immunitas concessa non valeret. vt latius dicitur infra q. is. num. 37.

- At si immunis quis efficiatur in q. Spec. si onus applicabatur Principi supremo ꝑ qui immunitatem concessit, portio exempti de summa detrahatur, ne concessio præiudicet alijs, Castr. in d. l. auus neptis & ita loquitur Specul. & videntur intelligi Alexan. in citato consi. 136.
83 illa ꝑ declaratio nō videtur tuta, quia si cōmunitas grauaretur, nunquam præiudicium tertij cōsiderabile esset, cuius.

- cuius contrarium dicitur. d. l. vacuatis, immunitatem nō
 84 valere in damnum tertij. vnde † quando à Principe supremo, vel alio potestatem habente, concessio valida facta reperitur derogando, d. l. vacuatis. præiudicio tertij derogatum esse censetur, vt infra citabitur. q. 16. versic. 10. supra firmatis. nu. 3. ideo alij ratam exempti supportant. & concessio prout reperitur seruanda est Io. And. Abb. & alij in d. c. peruenit. hoc casu concedens est consulendus si grauis est læsio, vt ibi comprobat Apost. cap. tolosa. decis. 348. Item pone.
- 85 Vnde in paucis tot verba stabiliēdo, si superior concedat immunitatem cui soluenda erat quantitas pecuniarum detrabitur de summa portio exempti, nec alij grauantur, idem in inferiore iura Imperij habente & ciuitate franca iudicamus, quando illis debitum erat soluendum non obst. quod præiudicium tertij non esset considerabile, si ceteri non grauantur. Quia respondeo verificari in præiudicium concedentis, & non aliorum, ea ratione, quia contra eum fit interpretatio, & vera sit
 86 opinio, isto casu Specul. & sequa. & sgrauiatur † communitas. vt per Alexan. in d. consi. 136. quia emolumentum præstatur concedenti, idem in consi. 177. col. pen. versic. licet secus. num. 2.
- 87 At si inferior † & vniuersitas eximeret quempiam à collecta cuius quantitas superiori erat soluenda Ex quo illi non potest præiudicare, alij tenentur ad portionem exempti, quia in sui damnum, nō superioris, valet immunitas, nec obijciatur quod inferior & vniuersitas non pos-
 88 sunt immunitatē † cōcedere, vt dixi, quia regulariter est. verū, at cū causa sic, puta si fabro illa cōcedatur, vt inq̃t gl. si. in d. l. vacuatis. isto casu nō possit superiori præiudicare, sed alij de vniuersitate grauantur, vt inquit gl. citata.
- 89 Huic † consideratione licet videantur obst. ea quæ dicunt Abb. Fel. & alij in d. c. accedentes. & Io. And. & Abb. in d. cap. peruenit. vt referunt Apost. cap. tolosa. Decis. 448. quod in supremo seruanda sit immunitas resonat.

- & non fit detractio summæ, verum integra illi soluitur. In inferiore autem vera sit opi Specu. si immunem quæ constituat vt de summa detrahatur quia vniuersitati præiudicare nequit. Sed sibi tantum. Respondeo tamen opi. Specul. & aliorum in supremo veram esse propter rationem.
- 90 nem Doct quod interpretatio fit contra concedentem ne redundet cōcessio in præiudicium aliorum, hæc ratio vera est etiam quo ad superiorem, ergo idem iuris esse debet dispositio, rursus alia suadet ratio, quia si hoc casu quando à superiore conceditur ¶ immunitas alij grauarētur, sequeretur absurdum, quod si quasi omnes immunes efficerentur, paucis exceptis, onus illi soluendū remaneret, quod esset iniustum, & forte impossibile. Abb. Host. & Inno. in d.c. peruenit. col. 3. faciunt ea quæ supra diximus. nu. 24. 25. 26. 27. ergo etiā in supremo immunitas non est seruanda pro vt sonat, vt alij teneantur, sed detrahatur de illa summa, exempti portio, nec est verum quod Ioan. And. & Anto. in d.c. peruenit hoc affirmant. Imo in rege, & superiore loquuntur, vt attestatus est Ias. in d.l. auus neptis. num. 9. Et licet Abb. in c. accedentes. nu. 16. 17. & Fel. nu. 21. hanc doctrinam cōfirmant tamen non videtur tuta per rationes supra citatas, quæ etiam in supremo Principe sibi locum vendicant. vt supra diximus nu. 74. 75. fateor ¶ quod superior potest iuri tertij derogare si de eius volūtate cōstat, vt infra dicemus in immunitate ex priuilegio, at nō videtur velle. d. l. 2. §. merito. & §. si quis à Principe. ne quid in loc. pub.
- 93 Et si adhuc ¶ obijciatur, videtur velle iuri aliorū præiudicare per clausulam, non obstantibus, in concessione insertam, sine qua non valet cōcessio. d. l. vacuatis cum ibi not. & infra dicemus, respondeo satis verificatur in iure concedentis, contra quem fit interpretatio, & non contra alios, vt dicunt doct. in d. l. auus neptis, quia potius iuri suo quam aliorum videtur Princeps derogasse, & hæc de expressa mente Doct. eliciuntur, maxime Ias. in d. l. auus. licet non ita diffuse & plene ea discutiat,

tiat, at si summa ei non venit quærenda, per concessio-
nem immunitatis alicui datæ cum clausula, non obstan-
tibus, nedum communitati, verum alij videtur præiudi-
dicasse, vt ij portionem exempti subeant, per rationes ei-
tatas infra, versic. Ex supra firmatis. num. 3. 4. in q. 16.

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **I**mmunem à collectis nobilem esse extimamus.
- 2 Nobilis est qui feudum possidet.
- 3 **I** Dominos castrorum à collectis eximunt patres nostri.
& num. 4.
- 5 Qui doctoratus insignibus ornatus est etiam quod ortus sit
plebeius est immunis à collectis quia nobilis.
- 6 Idem de consiliarijs etiam si ter, vel bis soluerint.
- 7 Etiam si ab officio sint amoti.
- 8 Ad eorum uxores immunitatem extendimus ipsis defunctis,
etiam quod vir sit plebeus, si uxor est nobilis, & num. 9.
- 10 In ijs qui ruri degunt immunitas porrigitur.
- 11 Cincinnatus dictator electus deposito aratro Romam profici-
scitur, ac hostibus fugatis ad aratrum reuersus est.
- 12 Agricultura fauorabilis est, ita vt instrumenta ad illam
doputata pignorari prohibeantur, & contrasacientes pu-
niuntur.
- 13 Nullus à collectis qua per as & librâ indicuntur eximitur.
- 14 Talea à collectis differunt.
- 15 Nobiles de consuetudine in patria del final non coguntur
ad onera.
- 16 Nobiles non eximuntur à collectis per supremum Princi-
pem indictis vniuersitatibus.
- 17 Nobiles pro prædijs tributarijs onera subire coguntur con-
tra Guid. Pap.

- 18 *Mutata pſona mutatur rei conditio ſi pſona nō res effecta eſt.*
- 19 *Res obnoxia oneribus ad quemcunque tranſit cum illo onere vadit, & num. 20.*
- 21 *Nobiles pro pradijs acquiſitis in villa ad collectas ibi indi-
ctas per ruſticos an compellantur.*
- 22 *Maiora onera ſunt in villis quam in ciuitatibus.*
- 23 *Ad onus capitatū dūtatur ruſtici grauātur, uſq; ad n. 29.*
- 30 *Ciues licet acquiſiuerint pradia in villis ibi aſtimatis non
eximuntur à ſolutione onerum ibi indiſtorū de iure cōi.*
- 31 *Niſi de conſuetudine aliter conſtet, vel vniuerſitas illa con-
ſentiat, uſque ad num. 35.*
- 36 *Bona deſcripta in aſtimo ſunt obligata pro collectis.*
- 37 *Suppoſita enim ſunt cuidam ſeruituti.*
- 38 *Onus rei annexum non amouetur per alienationem rei.*
- 39 *Ex præſcriptione bonorū in aſtimo quidā quaſi cōtractus vi-
detur initus cum vniuerſitate de ſoluendo ibi collectas, à
quo nō poteſt recedi per unū inuito altero, uſq; ad nu. 43.*
- 44 *Munera ciuilia qua ſint.*
- 45 *In partibus Lombardia acquirens bona in villis ea ſtatim
aſtimo ubi acquirens degit aſcribit, ibiq; collectas ſubit.*
- 46 *Doct̃or. l. immunis eſt à collectis cum ſit nobilis.*
- 47 *Vulpianus nobilis & nobiliſſima à lege nuncupatur.*
- 48 *Scientia reddit quem nobilem.*
- 49 *Doct̃or. l. illuſtris vocatur.*
- 50 *In eo qui actu docet ſcientiam reſtringimus, & nu. 51.*
- 52 *Eſt probabilis non neceſſaria authoritas Doct̃oris.*
- 53 *Doct̃orum à collectis immunem eſſe atteſtāmur, ſi is in exa-
mine rigoroſo & non aliter inſignitus ſit.*
- 54 *Legē medicos. C. de profef. & med. lib. 10. in Doct̃orib. q. actu
docet ſcientiā intelligendā aſſerimus, contra Guid. Pap.*
- 55 *Roma communis patria nuncupatur.*
- 56 *Doct̃or Roma ſcientiam docendo veram ſcientiam dicitur
interpretari, ſi alibi adulterinam.*
- 57 *Opinionem illam de Doct̃ore à collectis exempto, in eo qui
actu legit, eſt qua ſcientia eminentioris declaramus ve-
ram eſſe, non aliſer.*

- 59 *Aduocatus indotus non includitur appellatione aduocatorum.*
- 60 *Medicos à collectis eximi affirmamus.*
- 61 *Medicinam dignitatem esse asserimus.*
- 62 *Medicos nobiles esse affirmamus.*
- 63 *Maioris sunt conditionis quam legum Doctores.*
- 64 *Obstetrices qua dolorem dentium, aut auricularum curare solent vocantur medici. 65. 66. 67.*
- 68 *Consules, praesules, secretarij, & officiales à collectis qua per as & solidum inducuntur non esse immunes credimus. 69. 70.*
- 71 *Qui duodecim habet filios ab oneribus collectarum & alijs oneribilibs est immunis. 72.*
- 73 *Hanc opinionem esse communem attestatur Ioan. de Ana. & Bologni.*
- 74 *Immunitatē à iure concessam habēti duodecim filios extrin qui patre defuncto, arbitramur, & ratio subnectitur. ibi.*

De immunitate nobilium. Cap. III.

- 1 **VAERUNT** † Doct. quid de nobili, an immunis sit de iure communi. si loquimur de eo cui feudum fuit concessum, & habet merum & mixtum imperium, ac oēs iurisdictiones affirmat And. de Ifern. in tit. de cap. qui cur. vend. circa prin. hūc esse ab oneribus collectarum immunem, etiam quod or
- 2 tu non sit nobilis, quia † feudum de quo inuestitus est reddit illum nobilem. Guid Pap. Decis. 385. quid autem, talis enim nobilis existimatur à Bald. in consil. 429. factum proponitur. num. 4. in 2. Decidit Cassa. in cons. 64.
- 3 nu. 6. & † in dominis castrorum annotat Cor. Perus. in
- 4 cons. 194. nu. 9. 10. in 4. Idem † de alio nobili qui nobiliter viuit licet feudum non possideat, firmat Guid. Pap. Decis. 384. sed quid. & Decis. 88. sed quæro, col. 3. versic. multo

5. multo magis. Item † doctores plebei, qui post insignia doctoratus adepta nobiles efficiuntur, si nobiliter viuāt
- 6 à tales eximuntur, & idem in † consiliarijs parlamenti delphinalis tam cōmuui iure quàm de consuetudine ibi vigente decidit. idem Gui. decis. 376. in generali. nec dicuntur sibi † præiudicasse etiam quod bis vel ter soluerint, vt dicit idem Guid. decis. 387. Sed quid. & hoc extenditur ad remotos ab officio, vt decis. 377. quid ergo,
- 8 & in consi. 217. omiſſa, nu. 48. Hæc † vera sunt nedum quo ad ipsos, verum & ad eorum vxores illis defunctis, vt idem Guid. dicit in decis. 379. Quæro quid, etiā quod
- 9 vir esset † plebeus, dummodo vxor sit nobilis, vt dicit idem Gui. Pap. q. 380. incip. Sed quid de muliere.
- 10 Amplia † vt verum sit in eo qui in villa degit, ruralia-
que exercet, quia nobilitatem non perdit. nam apud antiquos ciuibus nobilibus imputabatur agricultura, vt
- 11 de Cincinato † apud Liuium, ceterosq; historicos legitur, qui creatus à Senatusconsulto Rom. dictator missis nuncijs vt hæc nunciarent, illū cū bobus arare inuenerūt, is ergo deposito aratro Romam profectus est, dictaturam suscepit, hostes deuicit, finitoque officio ad ar-
- 12 trum redijt. Quapropter † adeo fauorabilis iudicanda est agricultura, vt neque boues instrumentaque id illā deputata pignorari valeant nec distrahi. Et qui contrarium attentare præsumpserint in quadruplum mulctantur ablata restituunt, infamia notantur, animaduersioneq; Imperiali puniuntur, in auth. agricultores. C. quæ res pigno. obli. possint. Ideo & cultoribus fauendum est. Bal. in auth. ad hæc, in 2. not. C. de vsur. latius à Cor. hæc citata sunt in consi. 155. nu. 4. in 1.
- 13 Hanc decisionem † Guid. Pap. & Cass. in locis citatis in collectis quæ per æs, & libram indicuntur, non esse veram puto, quia nemo ab istis oneribus excusatur, nisi l. statuto. auth. consuetudine eximatur. l. omnes. la. 2. ibique Doct. C. de annon. & trib. lib. 10. cogitur enim quisque soluere collectas iuxta facultatem sui patrimonij.

Indictiones. 3. eo. tit. & de hoc non ambigitur, & remotis obiectis clara redditur conclusio. Non obste. ergo tot
 14 decif. Guid. Pap. quia † non in collectis quæ per æs, & libram indicuntur loqui videtur, sed in taleis, quæ pro focis aut alijs oneribus indicuntur, & vigente consuetudine in illis partibus, in qua magis videtur se fundare, diuersa enim sunt hæc onera, & diuersa est consuetudo, vt dicetur infra.

Non obste. ea quæ citat Cass. in d. consi. 64. qui licet loquatur in collectis, citat tamen Guid. Pap. in d. decif. qui in diuersis oneribus loquitur, & cum nil aliud ad hoc propositum citet, de eo non est curandum. d. l. illam. C. de colla. est verum quod Guid. Pap. decif. 87. si villa, annuere videtur quod taleæ quæ indicuntur per æs, & libram in plerisque locis indicuntur, vt in Brianfonesio & alijs locis quam pluribus, & etiam per capita fit distributio, vt Gracionopoli, & ita se habet consuetudo. Quia respondeo quod in patria delphinali, vbi decif. emanarunt taleæ non indicuntur per æs, & solidum, ideo nobiles eximuntur, in alijs locis si per æs & libram indicun
 15 tur, & ab illis eximuntur nobiles, illud est † vigente consuetudine in illis partibus, & de iure communi contrarium est verum, vt ipsemet fatetur in citata decif. 87. si villa, de mente Bar in l. 4. §. actor. ff. de re iud. & hanc opi. de iure veram esse existimo.

16 In hac † conclusione crederem, quod si vniuersitas indicat collectam pro oneribus in ea occurrentibus, regulariter dominos castrorum & pagorū grauare nequeat, cum superiorem imperium non habeat, vt firmat Corn. in citato consi. 194. in 4. At si superior vniuersitati collectam indiceret, quæ distribuenda sit super bonis, & iuxta patrimonium cuiusque Domini Castrorum cogi possent, & ita in partibus Lombardiæ seruatur, vt ad onera, quæ per supremū Principem indicuntur, nemo siue sit nobilis ortu, siue ex feudo quod possidet excusatur.

Præsupposita conclusione Guid. Pap. & Cass. Pro vera quæ

quæ mihi dubitabilis videtur. Limitatur primo veram
 17 non esse in prædijs ꝑ prius collectis obnoxijs, quæ trans-
 lata fuerunt in nobiles, cum transeant cum suo onere,
 suaque causa. l. pen. l. fin. C. sine cens. vel reliq. annotat
 Cur. in consil. 174. colum. 1. & plenius scribit las. in con-
 sil. 83. in 3.

18 Huic limitationi ꝑ obstant Decis. Guid. Pap. 384. vbi si
 prædia registrata & tributaria transeunt in nobiles, con-
 ditionem illorum sequuntur, quia ex mutatione perso-
 næ mutatur rei conditio. Bart. in l. Paulus in fi. ff. de acq.
 hæred. firmat etiam idem Guid. Decis 372. & in parla-
 mento delfinali ita refert fore decisum.

19 Hanc ꝑ opinionem de iure non esse veram arbitror,
 quia cum onus sit rei annexum ad quemcunq; transeat
 res cum illo de necessitate pertransit, nec à re amoueri
 nequit, vt declarat Cur. Iun. in citato consil. & plenius
 20 las. in d. consil. 83. non obst. ꝑ quod mutata persona mu-
 tatur priuilegium, quia id personæ erat annexum, ideo
 si Ecclesia vel respublica transit in priuatū, priuilegium
 perdit, quia personam respicit, aliter si onus rei sit anne-
 xum, vt in casu nostro, quia ad quemcunq; res transit,
 cum illo transit onere.

Lim. 2. Etiam in casu quo nobilis ad collectas compel-
 21 litur, si in castro ꝑ aut villa prædia allibrata possideat,
 quæ in eo fuerunt alienata. iuxta æstimum ciuitatis non
 22 castri, aut villæ collectas soluet, nam ꝑ maiora sunt one-
 ra, quæ comitatenses soluunt, quam quæ ciuibus indi-
 23 cuntur ratione capitationis, ad cuius ꝑ onus duntaxat
 rustici grauantur. l. vnica. C. de cap. ciui. cens. exim. lib. 11.
 24 Et aliorum ꝑ onerum, quæ in villis occurrunt, quæ gra-
 uiora sunt. Bart. in l. 1. ff. ad muni. Cor. in consil. 155.
 num. 10. 2. in 1. Calc. in consil. 101. num. 1. cum seq. hanc
 opin. firmasse censetur Bar. in l. 2. in 2. not. C. de præd. &
 om. nau. lib. 11. not. inquit ipse pro illis, qui rusticorum
 prædia emunt, quæ maioribus oneribus sunt obnoxia,
 vt non teneantur nisi pro ijs rebus tantum. Et hoc ces-
 sante

- 25 sante fraude, vt maiora † onera rusticus euitaret, quia sibi opitulatur. Bart. in l. 1. C. de nau. non excus. lib. 11. in l. ordine. §. in fraudem. ff. ad muni. Bald in l. sacrosancta, in fine. C. de sacrosan. eccles. nouissime quæ approbat Plot. in l. si quando, in princ. nume. 21. C. vnde vi, vbi si in casu isto ciuis ad collectas rusticorum non compellitur pro bonis cum eis æstimatis, multo magis nobilis, quia ipsa nobilitas valde prodest.
- 26 Istam opinionem † semper dubiam putauimus, quia cum sit res iam allibrata æstimo rurali, & in nobilē alienetur, transit cum suo onere, vt sic ad onera, quæ in castro aut villa indicuntur compelli valeat, nec quicquam ei ciuitas aut nobilitas cōfert. l. alienatio. ff. de cōtrah. emp. l. in venditione. ff. de actio. emp. firmat Abb. in c. nō minus, colum. 5. de immu. eccles. videmus & in forense
- 27 † qui de iure communi ad collectas pro bonis alibi possessis compelli nequit, tenens prædia in alio loco registrata. Ibidem ad collectas obligari potest vt supra diximus
- 28 in 2. parte, in 2. limit. nu. 1. Idem † iudicandum est in ecclesia, vt supra in 4 par. lim 5. nu. 50. dictum fuit. Cur.
- 29 † idem affirmare non audeamus in nobili, maxime cū illam approbet Ias. in cons. 83. in 3. & Cur. Iun. in cons.
- 30 42. nu. 5. Et † quanquam is pro ciuibus consuluerit, ex vi quorundam capitulorum id contigisse attestatur, dū nititur remouere rationem, quod res transit cum suo onere, illam dicit non vrgere in casu suo, ob capita firmata à summo Pontifice ciuibus Parmensibus, & ob in-
- 31 ueteratā consuetudinem, cuius † vigore ciues pro bonis æstimo ruralium allibratis nunquam coacti fuerunt ad solutionē collectarum cum rusticis aliqñ circumscriptis
- 32 capitulis & consuetudine approbat opi. istam † quod si cum rusticis compellantur ad onera iuxta æstimum eorum, illa ratione, quia res cum suo onere pertransit. hāc opinionem Calc. in d. consi. 101. sectatus est, qui licet pro ciuibus ius dicat, culpa comitatensium euenit, qui ciuitati consenserunt, vt inquit ipse ibi num. 4. vericu. non obst.

33 obst.aliter † ob ciuilitatem adeptam à ruralium æstimo
 34 non eximerentur, cui bona sunt perscripta, nec † hoc
 Principē voluisse dicitur. l. 2. §. merito. & §. si quis à Prin-
 cipe. ff. ne quid in loc. publi. firmat Bal. in consi. 138. pē-
 35 nitus. in 1. & in consuetudine † si extaret, quæ idem
 quod consensus operatur. tradit ismet in consi. 119. con-
 suetudo. cod. vol. Alexan. in consi. 148. in 6. cui opin. ad-
 hæret. Rub. Alex. in consi. 9. nume. 10. 2. vbi nobiles de
 bonis coguntur ad collectas indicatas ab oppidanis ibi-
 36 dem possessis. Confirmatur, quia cum † de iure com-
 muni res descripta in æstimo sit obnoxia pro collectis
 indicendis. l. Imperatores. ff. de publi. l. 2. l. omnes. auth.
 37 sed periculum. C. sine cens. vel reliq. est cuidam † seruitu-
 ti supposita, & sic non potest alienari in nobilem sine
 onere soluendi collectā, quo fundamento vitur Ias in
 38 citato consi. 83. Porro † onus illud est rei annexū, nec
 per alienationē in nobilem eradicari nequit, vt non sub-
 eat nobilis id cum rusticis sicut ante solitum erat solui,
 39 vt supra diximus. Nam inter vniuersitatem † & perscri-
 ptum ratione descriptionis bonorum æstimo dicitur ce-
 lebratus quasi contractus de subeundo onera in loco, vt
 inquit Bar. & Bal. in d. l. placet. col. 4. vers. de collectis. C.
 de sacrosan. eccles. glos. & Bar. in l. incola. ff. ad municip.
 Bal. in l. etiam, col. pen. nu. 18. C. de execu. rei iud. versic.
 Itē habentes. Ancha. in consi. 352. pro intelligentia, in fi.
 Rub. Alex. qui concordantes congerit, in d. consi. 9. nu. 7.
 40 in præiudicium ergo † huiusmodi oneris non potuit
 fieri alienatio in nobilem, vt non compellatur ad colle-
 ctas, quæ in villa indicuntur, quia esset recedere ab illo
 41 quasi contractu inuita vniuersitate † quod iura nō ad-
 mittunt, l. de consensu. C. de rescin. vend. nec superior per
 42 ciuilitatem † aliquibus concessam dicitur præiudicasse
 castro in quo sunt allibrata bona, quominus illi ciues
 de nouo creati subeant onera in loco, vbi bona eorum
 sunt æstimata, vt inquit ipse.

Et ab hac opi. nō recedendo quæ de iure verior cen-
 sur.

tur. Non obſt. citata in contrarium, & quod aſſerit Bar. in d.l. 2. Quia pro hac opin. citari poteſt, nam ſumit ibi
 43 argumentum, quod ꝑ qui emit bona ruſticorum maioribus oneribus obnoxia, non grauantur, niſi ratione illorum quæ ad eum peruenerunt. Et probatur in d.l. 2. ergo & iſte nobilis compelletur ad collectas, quas cogebatur alienans pro rata bonorum, quæ ad eum peruenerunt ſoluere & ſic ad indiſtas iuxta æſtimum villæ.

44 Non obſt. ꝑ citata per eundem Bart. in d.l. ordine. §. in fraudem. Quia de muneribus ciuilibus ſenſiſſe videtur, vt loquitur tex. & quæ hæc ſint exprimuntur in l. 1. ff. de mun. & hon. & alibi.

45 Opin. ſupra ꝑ citatam putarem ſaluari poſſe in villa quæ collectam indicit iuxta æſtimum caſtri vel ciuitatis, quam non ſubeunt oppidam nec eius in partibus Lombardiæ, maxime in ſtatu Pallauicinorum, etiam ſi ruſtici adiungant illi collectæ aliam maiorem, ab onera quæ in villis ſunt maiora, vt diximus. Nam facta alienatione prædiorum in villis conſiſtentium in oppidanum, vel ciuem, is ſubito aſcribit ea æſtimo loci vbi degit, & cum eo onere ſubit, non cum ruſticis, vt prius alienans ſubibat, & hoc caſu res non tranſit cum ſuo onere, vt collectam indiſtam à ruſticis ſoluat.

Quæro quarto nunquid Doctores legum onere collectarum grauari valeat & dic ſi nobilitas quæ eximit, is im-
 46 munis efficitur, cū ſit nobilis ꝑ vt inquit Accuſ. in verbo, ſocietas, in l. ſocietas. §. ſocietas. ff. pro ſoc. & plus nobilis nuncupatur, quā ſi genere ortus eſſet, vt inquit Cyn.
 47 in l. prouiden. C. de poſtu. quia ſcientia ꝑ reddit illum nobilem. Alex. in conſ. 213. nu. 2 in 6. Iecirco Vulpianus
 48 nobiliſſimus appellatur ꝑ in l. dicemus, in ſi. in l. 2. §. fin. ff. de excuſ. tur. plura cumulantur per Caſſ. in catalog. gl. mun. in 8. par. 10. conſideratione. quem approbat Soc. Jun. in conſ. 39. num. 26. in 2. qui quamplures prærogatiuas quaſi Doctores conſequuntur citat. latius Alex. in leg. 1. in prima add. C. de dignit. lib. 12. Felyn. in Rub. de

49 mag. Fortius illustris vocatur, † ab Alex. in l. Centurio. nu. 23. vers. quinimo. ff. de vulg. & pupil. Quapropter si nobilitatem in immunitate cōsideramus, & is immunis iudicatur, affirmat Bar. in l. medicos. C. de profess. & me-
 50 di. lib. 10. vbi annotat ex illa l. Doctores † de iure dig-
 storum, immunitatem ab oneribus patrimonialibus nā-
 cisci, approbat Franc. de Alber. in suo cons. punctus talis
 est. Magister Cechinus. Alexan. in d. l. 1. Card. & Imol. in
 cle. 2. de magi. nu. 37. Odofred. in l. 1. C. de mun. patrim.
 lib. 10. & Accur. in l. ijs oneribus. in verbo, angariarū, &
 in l. sunt munera, in verbo principali. ff. de vaca. & excus.
 mun. citat d. l. medicos, vbi excipiuntur specialiter, vt
 firmat ipse in verbo, muneribus. hanc partē tenet Odof.
 in l. 1. C. de mun. patrim. lib. 10. & in citata l. medicos, &
 testatus est veram esse Guid. Pap. decis. 388. quo vero, &
 in decis. 88. in qua non fuit q. decis. sed in d. q. 388. con-
 clusum fuit, hos esse immunes. Alcia. in pract. iud. 1. par.
 vers. perso. quæ conuen. non poss. Car. 46.

51 Quam opin. † comperio restringi à Bart. in d. l. medi-
 cos, & in l. vnica. C. de mul. & in quo loco col. 4. vers. fal-
 lit in Doct. lib. 10. in ijs tantum qui actu legunt, at si
 non legerent, immunitatem non consequuntur.

Contra quam restrictionem insurgit Guid. Pap. in
 vtraque decis. asseuerans Bart. non recte sensisse, cum d.

52 l. medicos indistincte loquatur. Item † quia nihil citat
 consequenter non est illi credendum, licet eius authori-
 tas sit probabilis, non est tamen necessaria, vt inquit
 53 Accurs. in l. 1. C. de lega. quinimo † si Doctoratus insi-
 gnia susceperint in rigoroso examine, procurationisq;
 officium exerceant, licet actu non legant, immunitatem
 nanciscuntur, vt latius prosequitur.

54 At Bar. † ab hac impugnatione defendi posse non am-
 bigimus, quia licet is secundum eum nil citer, videtur
 eius opi. approbari in d. l. medicos, in fi. citata per Bart.
 ibi, multos instituunt, idest instruunt, quæ de ijs qui le-
 gunt intelligenda est, cum ad proxima veniat continua-

tue.

tiue. Thomas Parpa. in d. l. placet, numero 66. ex qua
 consideratione tolluntur obiecta in contrarium citata
 per Guid Pap primo, quia d. l. medicos. non loquitur in-
 distincte, sed de actu legentibus. Secundo, quia Impe-
 rator ibi in si. hoc expressit. Tertio, quia citando d. l. me-
 dicos. quæ hoc probare non videtur. Bart. loquitur sine
 lege. quarto, quia d. l. sancimus, de oneribus persona-
 libus intelligitur à Bar. & Bald. ibi fortificat istam opin.
 Barto. ex decis. Accursi. & eiusmet in l. sed & reprobari.
 §. amplius. ff. de excus. tut. ubi actu legens in vrbe Rom.
 55 est immunis ¶ quia cōmunis patria opinatur ab Accursi.
 ibi in verbo, remissionem, qui intelligit immunitatem
 in sua patria nancisci, cum quo pertransit Barto. ratio
 56 redditur quia Romæ ¶ legendo veram docet scientiam,
 at si alibi legeret, adulterina nuncupatur, quam ratio-
 nem impugnat ibi Iaco Arenen. & Bal. attestantes ubi-
 cunque legant immunitatem consequi, cum sit suæ pa-
 triæ, decus si eminentioris sint scientiæ. Quapropter
 57 ¶ inferri potest, doctores non esse ab oneribus huius-
 modi immunes, nisi actu legant & sit scientiæ eminen-
 58 tioris, alioquin ¶ indocti non eximuntur, vt dicimus de
 59 aduocatis indoctis qui appellatione aduocatorum ¶ non
 includuntur, vt sentit Accur. in l. 2. C. de postul. Aduer-
 tendum est quod restrictio Barr. ex alio non videtur ve-
 ra, quia si est nobilis, vt dictum est, consequenter non re-
 quiritur, quod actu legat, cum sola nobilitas eximat il-
 lum ab oneribus, dummodo sit eminentioris scientiæ.
 Quæro quinto. De medicis & quod à collectis sint im-
 munes videtur tex. d. l. medicos. Et tradit Gui. Pap. decis.
 60 394. de medicis ¶ asserens semper vidisse ab oneribus il-
 los immunes præseruari. Ex eo quia sunt constituti in
 61 dignitate, cum ¶ medicina sit dignitas, vt firmat Alex. in
 consi. 15. col. si. in consi. 94. col. 2. vers. sed ita est, in 1. &
 62 cum ¶ insignia doctoratus suscipiant publice, nobiles
 nuncupari possunt, vt inquit Bart. in l. si. C. de decurio.
 63 lib. 10. Quinimo legum Doctores ¶ peioris conditionis

esse existimantur quam medici, quia ij ubiq; habent potestatem à iure docendi scientiam, ex qua immunes efficiuntur, quod secus est in legum doctoribus, vt per gl. & Bar. in d. §. amplius. Alcia. in d. pract. vbi supra.

- Ista q. videtur dubia, cum eorum scientia ars mechanica reputetur † ij enim obstetricibus æquiparantur, quæ certam corporis partem curare solent, vt dolorem dentium & auricularum, vt asserit Bald in l. 1. C. mand. approbat Alex. in d. consi. 15. videtur probari hæc conclusio. in l. si duobus, in prin. ibi, medicos autem & obstetrices. C. cōmu. de leg. vbi æquiparantur. † & glo. in c. non sane, in verbo nec medico. 14. q. 5. annotat Spec. in titu. de salario. §. postremo, in princ. At prima pars est tenenda † per ibi citata, & obiectum verū est in medicis, qui insignis doctoratus non decorantur, quia & si medici nuncupari solent, non tamen gaudent privilegijs medicorum, vt exprimit l. 1. §. medicos. ff. de var. & extraord. cogni. & Bal. in d. l. 1. C. mand. col. 2. versu. quid de medico, & testatus est Bar. in d. l. medicos, in doctoribus aliarum scientiarum, qui † immunes sunt à collectis, alias si doctoratus insignijs careant nō eximuntur ab eis, vel potest responderi, quod illa æquiparatio de medico & obstetrice vera est quo ad ibi expressa, in alijs non.
- 68 Quid de consulis † secretarijs, & præsulibus. Guid. Pap. decis. 393. & 398. eos esse immunes à subsidijs attestatur. in consiliarijs † ciuitatum, & officialibus hoc idem esse affirmat Bar. in l. 1. C. de immu. nemi. conced. lib. 10. qui ab extraordinarijs patrimonialibus excusantur, non ab ordinarijs. l. Exact. C. de exact. trib. lib. 10. quid de philosophis, grammaticis, oratoribus, & de filijs, ac vxoribus citatorum, supra. Alcia. in d. pract. in præd. loco decidit, concludendo istos omnes non excusari à collectis quæ indicuntur per æs, & solidū, cum quispiā p rata facultatis patrimonij sui cogendus sit onera sustinere, vt supra latius diximus, ita de cōsuetudine in partibus nostris seruatur, quæ vti † potēs in istis onerib. est atten-

attendenda, vt sæpe dictum fuit, sicut in partibus Guid. Pap. seruatur illa de nō soluēdo onera, per supra citatos.

71 Quærunt sexto maiores nostri, an habens duodecim filios † ab istis collectarum oneribus eximatur. l. si quis decurio. C. de decurio. lib. 10. hanc q. videtur decidere, quam approbat Bar. ibi. & in l. semper. §. legem. ff. de iur. immun. vbi numerus duodecim vel sexdecim filiorum excusat quem à collectis, & licet ibi expresse dicat de 16. sic ibi contigerat de facto, vt Accur. in verbo, sexdecim, declarat in d. §. legem, hanc opin. esse veram attestantur And. de Bar. Ang. & Io. Platen. in d. l. si quis decurio, & Anch. in c. 1. de censu. Guid. Pap. quæst. 401.

Contrarium firmat Bald. in d. l. si quis decurio, & declarat illam l. veram esse † ratione cuiusdam specialitatis curæ officij, pro qua opinione videtur l. neque. C. de muner. patri. lib. 10. quæ generaliter disponit † ergo generaliter intelligenda est. l. de pretio. ff. de publici. & istā opinionem late tenet Aegid. Thom. in suo tract. de collectis, char. 292. versu. numerus liberorum.

Opinio Bar. supra citata est omnino tenenda, cum de iure sit verior, per adducta in ea, & quam vti communem * sectatus est Io. de Ana. in cons. fi. Circa dubium. Vbi Bologni. in addi. nu. 6. versu. circa cuius decisionem. Couarru. in epito. 2. par. cap. 8. num. 1. Viuius in lib. 1. suarum opinionum communium, opinione 226. vbi attestatur de communi. & quia multa citantur à prædictis patribus, cum possint circumspecti nō recenseam. ad iura quæ in contrarium citata sunt patet responsio ex firmatis in prima opi. Et latius citantur per Anan. in prædicto consilio, quam opi. approbat Soci. in cons. 84. in prin. in versu. & vltra, in 3. qui asseuerat, hanc immunitatem de-
74 functo patre, extinguere, quia † à iure patri conceditur ob filios, non e contra. l. si. C. de ijs, qui num. liber. lib. 10. & plura de ista immunitate ob numerum filiorum ponūt. Aegid. Thom. in loco supra proximo citato. & Ioan. Bapti. Plot. in Rep. ad l. si quando. C. vnde vi. super decre-

to dominiy Mediolani. sub rub. de immuni. & iure 12. li-
ber. ad quos lector remitti potest, cum satis hãc speciem
immunitatis amplectantur.

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **Q** Vi nunquam soluit onera collectarum potest se
tueri ut in futurum non cogatur ex præsript.
40. ann. & num. 2.
- 3 In præscriptione 40. ann. allegato tituli sufficit.
- 4 Non esse verum in publicis functionibus Cæsari debitis, nisi
debitor titulum inualidum demonstrat, & se tueatur
citata præscriptione, testatur Alex. & num. 5.
- 6 Qui non fuit exactus per 20. annos immunis à collectis cre-
ditur, immo per decennium. & num. 7.
- 8 Consuetudo collectandi à iure speciali inducitur & spatio
decennij concluditur, eo modo præscript. libertatis aduer-
sus collectas.
- 9 Ad præscribendam libertatem aduersus collectas tempus
ann. c. non requiritur, ut communis est opin. Et num 10.
11. 12.
- 13 Præscriptionem aduersus pedagia tempore ann. 40. conclu-
di asserimus si de libertate agitur, si de exactius, maius
tempus requiritur. & num. 14.
- 15 Libertas est fauorabilis, seruitus odiosa.
- 16 In præscriptione 40. ann. aduersus collectas non requiritur
interpellatio communitatis debitori, at quod is tantum
sit vocatus ad solutionem cum scientia & patientia com-
munis. & num. 17. 18.
- 19 Quod de interpellatione diximus in actibus voluntarijs &
mera facultatis, verum putamus.
- 20 Data mala fide debitoris non procedit præscriptio. 40. ann.

ut communiter à patribus nostris recipitur contra Bald. lās. & Rub. Alex. & vsque ad num. 21.

- 21 *Canones in dominio Imperiali, si de peccato agitur, seruantur. 22. 23.*
- 24 *Bonam fidem ex possessione. 40. ann. à iure praesumi affirmās patres nostri.*
- 25 *Debitorem ius ad se pertinere ignorantem non excusamus. 26. 27.*
- 28 *Oneri non leuandi sal spatio longiss. temporis non praescribi asserimus, data mala fide debitoris.*
- 29 *Homines ab initio nati sunt liberi.*
- 30 *Praescriptio libertatis seruitutis rustica spatio ann. decem completur absq; bona fide, urbana verò non, si bona fides absit. & num. 31.*
- 32 *Hac qua de praescriptione citauimus nedum in debitore, verum & in eius haredede vera affirmamus.*
- 33 *Qui in aestimo perscriptus non comperitur, licet pradia possideat pro quibus exactus nunquam fuit licet pro alijs al libratissoluerit, immunis est pronon registratis. 34.*
- 35 *Libris aestimi Creden. & maior fides adhibetur quā testib.*
- 36 *Relationi exploratorum attestantium tot bona praescripta esse aestima & tot non, creden. est. num. 37.*
- 38 *Quem collectas soluisse, & non soluisse ex libro exactoris probatur. 39.*
- 40 *Ex descriptione bonorum in aestimo videtur quasi contractus initus cum proscripito, & communitate de soluē. collectas. 41. 42.*
- 43 *Princeps à contractu inito cum priuato recedere nequit, etiam de plenitudine potestatis. 44. 45.*
- 46 *Maior causa utilitatis publica tollit minorem rempublicā respicientem, & qua sit. & num. 48. 49.*
- 47 *Onus diuisum in plures facilius sustinetur.*
- 50 *Maior praesumptio tollit minorem.*
- 51 *Quod inferior Princeps vel vniuersitas ciui suo immunitatem concedere non valeat à patribus nostris pro regula nobis traditum est. & num. 52.*

- 53 *Pactio, transactio, compromissum, ac laudum super collectis non soluendis à iure prohibentur, nec partium consensu quicquam firmari potest.*
- 54 *Inferiorem concedere immunitatem in sui praiudicium plerique attestantur, si releuat ceteros à solutione exempti, vel cum causa, puta meritorum. & num. 55. 56. 57. 58.*
- 59 *Doctori, & Medico, aut cui nouello immunitatem concedi omnes admittunt in prædictis duobus, ratione specialitatis. & num. 60. 61.*
- 62 *Interest Reipublica ut hominibus ciuitas repleatur. & numero 63. 64.*
- 65 *Quibuscunque prodesse valentibus, vel ijs qui prosunt communitati immunitas concedenda est, & qui sint.*
- 66 *Ambasciatoribus & Legatis benemerentibus immunitas à collectis datur.*
- 67 *Anciani, consiliarij, ac regentes de bonis communitatis benemerentibus donare de iure possunt.*

De immunitate ratione præscriptiones, in quo late tractatur materia præscribendi immunitatem à collectis. Et an talis immunitas ex priuilegio concedi valeat. Et de duplici immunitate, concessa scilicet ab inferiori, & ac supremo Principe. Cap. IIII.

V A E R O septimo an qui nunquā coactus fuit ad solutionem collectarū, quæ ab vniuersitate cōtinue indicebātur ad sanandum necessitates cōi contingentes se aliqua immunitate tueri valeat. † Bar. in l. licitatio. §. earum. ff. de pub. quem se citantur Ang. Imo. & Cast. affirmauit contra fiscum spatium 40. annorum præscribi in vectigalibus, hanc opinio.

in

- 2 in collectis testatur Cor. Perus. in consi. 199. nu. 10. in 1.
in consi. 142. nu. 2. vsq; ad fi. in 3. & in consi. 268. nu. 21. in
4. quāplura citat maxime cōsilia Bar. & Rom. quē à quo-
- 3 quā possūt perspicī, & sufficit allegatio tituli ¶ vt fatetur
ipse, huic opinioni adhæret Cast. in consi. 363. circa pri-
mū, nu. 3. vers. vlt. videtur. in 1. qui & ipse consilium. Bar.
communi Spoleti. citat, Alex. in consi. 30. col. 4. vers. quo
- 4 ad secūdum, in 5. Hanc ¶ non esse veram in publicis fun-
ctionibus Cæsari in signum recognitionis debitis atte-
statur ipse, quia nisi titulū validum possideat, soluens nō
tenetur cursu. 40. ann. hanc opi. approbat Ias. in consi. 25.
col. 2. vers. clarum est in 3. & in consi. 101. col. fi. in 4. quē
- 5 opi. in sciēte ¶ se teneri ad earum solutionem etiam vera
est, vt inquit Iason. ibi Cass. in consi. 64. num. 3. 1. 3. 2.
- 6 Fortius firmat Barb. in consi. fin. inter consilia Alex.
in 4. col. 4. vers. & adduco, quod minori tempore tutus
est soluens, vt si per annos 20. non fuit exactus. & Ias. in
consilijs citatis approbat, quia agitur de præscriptione
- 7 fauorabili libertatis ¶ aduersus collectas, in qua decēniū
forte vniuersitatem excluderet, vt videtur firmasse Cor.
in citato consi. 268. cum collectandi consuetudo à iure
- 8 ¶ specialiter introducta decennij spatio concludatur, er-
go & præscripto libertatis citatæ. tradit Cur. Iu. in consi.
42. col. fin. eo vtens argum.
- 9 Nec obijciatur ¶ in præscriptione aduersus collectas
tēpus. c. ann. requiri cum eæ discontinuam in se habeant
causam, vt approbare videtur Alex. in consi. 6. in 1. Cur.
Iu. in consi. 90. col. 3. num. 9. Rubr. Alex. in consi. 21. nu.
- 10 4. cum ¶ factum hominis exigatur, vt per citatos Doct.
Quia dico non esse verum in casu nostro tantum tēpus
esse necessariū, tutus. n. est non soluens per id tempus de
quo supra, & si obiecta remoueamus, clara erit opinio.
Non obst. quod videtur asserere Alexan. in d. consi. 6.
Quia nō firmat tot tempus requiri in huiusmodi præ-
scriptionibus, sed quia ibi de facto contigit, vt de consue-
tudine inueterata ageretur, quæ vigeat, ideo tot tēpus
exprimitur.

- 11 exprimitur minusq; facit consilium. Cur. Iu. cum tagatur de vectigali imponendo in territorio alieno. Et sic de seruitute, nos de libertate agimus, quæ ex non usu colle-
- 12 ctandi inducta † dicitur, Guid. Pap. consi. 65. col. 6. vers. præterea hoc probatur, latius Crau. in consi. 111. in 1.

Non obst. cons. Rub. Alex. quia is discutit an in præscriptione ann. c. scientia requiritur, verum quod in casu nostro tot tempus necessarium sit nullum verbū, opi. * nostram vti cōmunem * latius prosequitur Crau. in citato cōs. 3. quod scripsit in propria causa. Videmus etiā

13 præscriptionem libertatis † aduersus pedagia tempore ann. 40. concludi, vt inquit Ias. in consi. 81. col. fi. vers. sexto, in 3. & tractant Doct. in locis supra citatis.

- 14 Est enim † fauorabilis hæc præscriptio, sicut odiosa est contraria, cum in earum exactione maius tempus requiratur ratione rei liberæ à iure cōi præsumptæ, tradūt Host. & Io. And. in c. nimis, de iureiur. relati. à Crau. in
- 15 consi. 3. citato, nu. 9 libertatem † enim fauorabiliorem seruitute exprimit. l. Arrianus. ff. de act. & oblig. Corn. in citato consi. 268. nu. 19. 29. & Crau. ibi.

- Quæst. 8. Occurrit circa prædicta à quo tempore hæc
- 16 præscriptio initium sumat. † Alex. in consi. 136. col. pen. vers. item ad hoc, in 1. dicit incipere à die qua debitor est certioratus quod soluat collectas, alioquin (inquit ipse) si is non probat se ad earum solutionem vocatum, mini meq; paruisse, nō tuctur hac præscriptione, interuenien
- 17 te semper bona fide, scientia, & patientia † communis. hæc ille, col. fi. ver. item nondū, & vers. requirebant, de patientia firmat Abb. in consi. 18. primo quod cōmunitas, vers. vnde non præscribitur, in 2. Cassa. in cōs. 64 nu. 32.

- Hoc dictum de interpellatione alienum à veritate censemus, cum à tot decisionibus patrum citatorum deuiare videatur, in quibus nulla expressio de interpellatione citatur. stabiliunt † enim conclusionē in casu contingenti indictionis collectarū quas debitor soluere nō recusauit, imo quod interpellatio non requiratur huic

opi.

opi. stipulatur. Rub. Alex. in citato cons. 21. num. 3. qui illam firmavit ex pluribus. Minusq; probant citata ab eo Alex. opin. suam. ut latius hæc consideravit Crau. in memorato cons. 3. nu. 21. cum sequen. At opin. Alex. veram esse ¶ in actibus meræ facultatis & voluntatis, non in necessarijs, ut in collectis, declarat ismet Crau. ibi.

Non ab re, circa hanc octauam q. aduertendū cēso, quia dubiam semper putavi, ob malam ¶ fidem quā habet debitor, nam cum sciat se descriptum, & ad collectas vocatum, est in mala fide, & non præscribit, secundum canones qui nedum in ecclesiastico ¶ sed imperiali dominio, & ubiq;, cum de peccato agimus, seruantur. c. fi. de præscrip. in regula malæ fidei possessor. ibique glo. & Doct. de reg. iur. in 6. approbat Rom. in cons. 275. quo ad primum, nu. 9. quæ in præscriptione 30. & 40. ann. necessaria communiter à Doctoribus existimatur. ¶ Alex. in cons. 136. col. fi. vers. item nedum, in cons. 37. nu. 6. in * 6. qui affirmat cōmunem * hanc esse opi & in cons. 97. col. 2. in prin. in 4. latius ¶ in cons. 51. col. 2. vers. sed præmissis, in 5. quam communem etiam videtur Deci. in cons. 266. col. fi. & in cons. 267. col. pen. in 2. & in cons. 375. col. fi. cod. vol. Alex. in cons. 167. num. 7. in 6. Crau. in cons. 134. nu. 15. hæc ¶ enim bona fides ex possessione 40. ann. præsumitur, ut attestantur isti patres supra citati. At si appareat debitorem esse descriptum cum te- neatur ¶ scire illud ius ad se pertinere, nō excusatur plene. Crau. tradit in cōs. 116. nu. 6. latius in cons. 146. in 1. & supra diximus, quia descriptus vocatus fuit ad collectas, quo fit ut se esse debitorem sciebat, adde Rub. Alexandri. in cons. 13. nu. 14.

Hac opi. communi ¶ præsupposita. Bald. in cons. 257. in 2. & Ias. in cons. citatis errasse videntur, affirmāces immunitatem hac præscriptione 40. ann. etiam à sciente se obligatum præscribi, quia data mala fide ob scientiā citatam non potest se tueri præscribens, ut inquit Bald. sibi contrarius, & Ang. in l. si quis emptionis. C. de præscrip.

scrip. 30. vel 40. anno. Fel. in c. illud. col. 2. num. 3. de præ-
 27 scrip. hæc mala † fides spatio illius temporis nunquam
 purgatur, late Crau. in citato cons. 146. num. 6.

Eodem errore lapsum putamus Rub. Alex. in citato
 28 cons. 21. num. 3. qui oneri † non leuandi se longissimo
 tempore præscribi cum mala fide affirmat, citatq; Alex.
 & Felyn. vt latius per eum, at ex prædictis opinionem
 eius improbamus.

29 Nec obijciatur † illam sustentari fauore libertatis,
 cum rē ad ius cōe reducat, quo bona sunt libera, nosq; li-
 beri orti sumus absq; onere aliquo iniūcto, vt citat ipse.

Quia dico opin. nostram veram esse, tam in præscri-
 benda libertate, quam seruitute, ita indifferēter loquun-
 tur Doct. supra citati, nec quicquam Alex. & Felyn. in op-
 30 positum citati faciunt, quia † ad præscribendum liber-
 tatem rusticæ seruitutis ann. 10. sufficiūnt, absque bona fi-
 de & tit. in odium negligentis, ipsi affirmāt, & approbant
 31 idem Alex. in consil. fin. in prin. in primo. At † si urba-
 nam seruitutem præscribimus & illius libertatem, bona
 fides requiritur, ergo ex ijsdem met verbis illorum com-
 prehenditur opin. illius non veram, quod ad præscriben-
 dum generaliter libertatem, bona fides non exigatur,
 maxime in longi, vel longissimi temporis præscriptione,
 de qua tractamus, cum ij affirmant bona fidem non
 requiri in præscriptione libertatis rusticæ seruitutis tan-
 tum, in alijs vero data mala fide libertatem non præ-
 scribi asseuerant.

Primo, Ampliatur hæc consil. in hærede, qui in ius de-
 32 functi successit † etiam quod factum ignoret, Alex. in
 consil. citato 97. col. 1. in 4. in consil. 84. in 1. in consil. 3.
 col. fin. in 5. in consil. 51. col. 3. versic. quinimo, in eo. vol.
 in consil. 110. col. 3. versic. secundo, in 1. Dec. qui alia con-
 33 gerit, & attestatur hanc esse opin. communem * in con-
 sil. 272. col. 5. & 6. in 2. Soc. lun. in consil. 93. num. 15. cum
 sequen. in 2. hoc non procedit in prælato successore præ-
 lati mortui; qui non in ius vniuersum, sed in beneficio
 quod

quod ab instituyente recognoscit succedit, quia licet antecessor malæ sit fidei, si is sit bonæ, præscribit. Abb. c. grauis, num. 10. de rest. spol. nam illius vitium non afficit successorem.

Quæst. 9. Decipi potest ex prædictis, de præscripto in
 33 æstimo † communis prædia possidente, & non allib-
 ra, an dicatur immunis. Bar. in l. Titia textores, in 2. not.
 cum quo omnes transeunt, affirmat hunc immunē esse,
 34 quia cum ex inspectione æstimi bona perscripta nō com-
 35 modi enim libris creditur, & maior † fides illis adhiben-
 da est quā testibus. l. census & monumenta. ibiq; Accurs.
 ff. de prob. citat Cur. Iun. alias in cons. 106. num. 5. 6. & su-
 36 pra diximus, libri enim † per exploratores à iudice de-
 mandatos inspiciuntur, quæ bona ibi sint perscripta, &
 quæ non, quorum relationi credendum est, ut inquit
 37 Cur. ibi. num. 10. sicq; † collectas soluisse & non, ex illo-
 rum inspectione solutiones verificentur. Barb. in cōf. 52.
 inter cons. Alex. col. 2. versic. ubicunque, in 4. si debitor
 38 † descriptus non comperitur clare constat illum debito-
 rem non esse. Cor. in d. cons. 268. nu. 21. in 4. Dec. in con-
 39 sil. 496. nu. 8. in 3. finge aliquem duo prædia † possidere,
 vnum allibratum pro quo subit onera, alterum non, pro
 quo non fuit exactus, ex isto immunē esse credimus, ma-
 40 xime ex taciturnitate vniuersitatis, si pro † descripto col-
 lectas acceptet, & pro alio non registrato nō petierit de-
 scribi in æstimo, ut prosequitur Crau. in citato cōf. nu. 4.
 Hucusque vidimus, qui à iure communi sint immu-
 nes, superest ut discutiamus de immunitate ex priuile-
 gio & qui illam concedere valeant.

Quæro ergo decimo, an immunitas priuilegio conce-
 41 di valeat † ut quis ab oneribus collectarum, quæ per æs
 & solidum indicuntur subleuentur, rem dubiam reddat
 42 descriptio æstimi † bonorum alicuius, qui cum vniuer-
 sitate quasi contrahere censetur de subeundo collectas
 ab ea indectas pro d. bonis, cui ius est in illis adeo quæsi-
 tum,

- rum, quod descriptus in dicta vniuersitate ab illa recede
43 re non valeret. Nec Princeps ꝑ concedens immunita-
tem, si cum priuato contraxisset, ab ea recedere posset.
l. de contractu. C. de rescin. vend. c. 1. de probat. Cy. & ce-
teri not. in l. digna vox. C. de leg. supra late firmauimus
in 3. q. in 2. limi. nu. 39. 40. quartæ partis, imo de pleni-
tudine potestatis contrauenire nequit, vt inquit ibi Ca-
sar. ideo sicut directe contractum tollere non potest, ita
nec per indirectum priuilegio immunitatis mediante,
vt inquit Deci. in consi. 48. col. 3. versic. 4. ista conclusio.
in 1. is enim habet vim legis l. Cesar. vbi Bart. ff. de pu-
bli. in l. ciuitas. ff. si cer. pet. in l. penul. C. de dona. inter
vir. & vx. & eius contractus dicitur bonæ fidei, teste
Bal. in tit. de pac. Const. §. si qua vero. las. Instit. de act. §.
actionum, in princ. maxime cum de iure vniuersitatis
44 agamus ꝑ quod, vti quæsito ex contractu, tollere non
potest, vt moder. affirmant, in d. c. 1. de probat. ij q; sunt
45 iurisgentium ꝑ vt dominia. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iu.
tolli quæ talia, ab eo nequeunt nisi cum causa quæ utili-
tatem publicā respiciat. l. itē si verberatū. ff. de rei vend.
46 At maior ꝑ causa videtur utilitas publica, vt quis ad
functiones publicas pro prædijs descriptis compellatur,
cum eius & patriæ intersit ne ab illis exoneretur in præ-
iudicium aliorum qui ob immunitatem illam in plus
grauarentur, subeundo onera pro exempto, quod à iure
non conceditur. l. 1. C. vt nul. ex vic. lib. 10. onus enim
47 quod in plures ꝑ diuiditur facilius sustinetur. arg. tex.
c. si. de concess. præb. hæc vt supra diximus etiam ab An-
char. considerantur in consi. 260. in quæstione.
48 Rursus hæc onera ꝑ pietatem & personarum tuitio-
nem etiam miserabilium respiciunt, quia multoties in-
dicuntur pro reparatione murorum castri, vel ciuitatis,
pontium, & viarum, vt ab incurso hostium defendan-
tur vt ij à territorio quod inuadunt & deuastant disce-
dant, & similibus, in quibus utilitas publica versatur, &
à quib. nō eximitur ecclesia, vt diximus, quæ alias est im-
munis,

munis, vt latius hæc citat Anc. in cōf. 96. super d. dubio.

- 49 Præponderat † enim hæc vtilitas publica alteri vtilitati publicæ, ideo præferri debet l. 1. §. sunt autem qui putant. ff. ne quid in flum. publi. affirmat Ias. in l. 1. nu. 39. ff. solu matr. simile dicimus de duabus præsumptionibus,
50 vnam † fortiolem vincere debiliorem, vt no. glo. in cap. transmissæ, qui filij sunt legit.

Ijs & alijs, quæ in contrarium citari possunt non obstan. opinionem contrariam de iure veriolem esse existimo, & hanc q. in duo membra partiendam duximus, in primo de immunitate ab inferioribus data tractabimus in 2. quid de concessa à supremo Principe.

- 51 Circa † primum, per inferiorem Principem aut vniuersitatem à iure prohibitum est immunitatem cui suo regulariter impartiri. l. vacuatis, ibiq; Bart. C. de decur. lib. 10. notat. in l. 2. ff. de iure immu. citatur l. 1. C. de immu. nemi. cōced. li. 10. sub nullitatis pēna, vt inquit Bar.
52 in d. l. 2. hæc † enim est regula à patribus nostris tradita teste Alex. in cōf. 101. col. 3. versic. nam regula est, in 1. Cur. Sen. in cōf. 27. nu. 33. versic. sed inferior. Deci. in d. c. quæ in ecclesiarum, nu. 29. qui citat concordantes. Ias. in cōf. 101. nu. 1. in 4. in cōf. 83. col. 2. versic. non obstat. in 3. Deci. in cōf. 638. nu. 10. in 4. Calc. in cōf. 101.
* num 2. & hoc omnes * admittunt vt inquit Cur. Iun. in cōf. 60. num. 12.

- Primo amplia vt nedum concessio valeat, verum nec
53 pactio, transactio, † compromissum, ac latudum latum, nec in vim pacti partiumve consensu firmari valeat. Cur. Iun. in cōf. 60. num. 13. & supra diximus.

- 54 Quam plures tã patribus nostris citantur limitationes in quibus immunitatem hæc concessam de iure validam esse affirmatur, prima est in præiudiciū illorum, qui immunitati assensere, non fisci, vel alterius. Accur. & Bart. testibus in d. l. vacuatis. Calc. in citato cōf. 101. col. 2. versic. & licet Ias. cōf. 101. col. 2. versic. primo supra memorato. citant. l. inter debitorem. & l. episcopalia. §. pactum. ff. de pact.

- paſt. Rom. in conſil. 252. pro deciſione, in primo dubio.
- 55 Hæc limitatio ita ꝑ generaliter intellecta videtur dubia, quia Bar. in d.l. vacuatis, in ſi. declarat gloſ. ibi conſeſſione non ſubditi, & in d.l. 1. affirmat ciuitatem immunitatem ciui ſuo concedere prohiberi, licet alij de nouo venienti ad habitandum concedatur, in iſdem terminis videtur intelligendus Rom. in citato conſ. 252.
- 56 Quapropter ꝑ Alex. in conſ. 30. col. 4. verſic. præterea illa gl. in ſ. non approbavit gl. in d.l. vacuatis, vt generaliter communitas ciui ſuo immunitatem dare valeat, niſi cū cauſa, vt quia de illa eſſet benemeritus. Quam opi. videtur firmaviſſe in conſ. 101. in primo, vbi inualida fuit immunitas data illi qui ad collectas cogebatur per communitem, expreſſius improbavit Abb. hæc deciſionem in c. 2. num. 16. 18. 21. verſic. ex ijs infero, de immu. eccleſ. communitem ciui ſuo immunitatem concedere non poſſe in ſui vel ſuperioris præiudicium, citat d.l. 2.
- 57 ff. de iure immu. & Bart. ita firmaviſſe ibi ꝑ declarat, niſi ex cauſa concederet, vt Doctori medico, vel de ea benemerenti. l. 1. C. de decur. lib. 10. aut ciui nouello, quia ijs caſibus valida à iure cenſetur. d.l. 2. l. pen. ff. de decr. ab ord. facien hanc opinionem videtur etiam approbaſſe in c. accedentes, de præſcrip. colum. 3. verſic. ſecundo caſu, & ibi Fel. num. 21.
- 58 Teneo limit. citatam, ꝑ nec placet declaratio Abb. ita generaliter firmata, quia non video cur inferior in ſui præiudicium immunitatem dare non valeat, detrahendo ratam exempti ſi ſibi eſt ſoluendum, vel ſoluendo alteri dictam portionem, quia videtur tex. in d.l. inter debitorem, vbique Accur. firmaviſſe videtur, & in d.l. episcopalia. §. pactum, & in ijs terminis declarare velle videtur Accur. in d.l. vacuatis, in verbo vacuatis, vt in præiudicium concedentis, non ſiſci valeat immunitas, & melius & expreſſius firmatur in gloſ. fin.

Et in villa conſuluit Aug. in conſil. 227. punctus talis eſt. tradidere quæ Calc. & laſ. in citatis conſ. 101. & Ioan. And.

And.in d.c.2. Specul.in tit. de cens.§.nunc dicendum, & per citata iura fuit de mente Rom.in citato consil.252. qui,licet pro ciue nouello opin firmauerit, vrget tamen ratio indifferenter citata,quod pro oneribus nō soluen. valeat conuenire, etiam pro subdito, quod ad præiudiciū paciscentium, non fisci,vel alterius.

59 Non obstant ea † quæ adducit Alexan. in d.consil.30. quia glos.expresse firmat, villam fabro concedendi immunitatem potestatem habere, soluendo pro eo, ne alij in plus grauentur, nec ibi requiritur cōstare de benemeritis. Nec obijciatur quod ratione eius exercitij immunis ille faber efficiatur, quia villæ benefaciebat, quia si hac ratione esset immunis, glos.non exprimeret, quam concedentes soluent pro eo ne alij grauentur, quia immunitas de iure valeret simpliciter absque solutione aliqua illius partis vti concessa illi qui prodest villæ, vt infra in sequēti limitatione num.65.firmabitur, & si dicet quis Alex. citare aliā gl.in verbo vacuatis. dico illā probare quæstionem istam vt in præiudiciū cōcedentium valeat cōcessio, eo maximè si ceteri in plus non grauentur, alioquin si non releuētur ceteri, fateor concessionē non valere, & isto casu forte saluari potest Abb.& Alex. qū ceteri grauarentur si ita intellexissent,at quia præsupponunt concessionē non valere si de meritis non cōstat, consequens est quod illa gl.aliter non possit intelligi, patet vt supra diximus, quia præsupponendo præiudiciū concedentis nō requiritur causa meritorum, quia cum causa, & absque consideratione illius præiudicii.

60 Nec obiecta d.consil.101. quicquam faciunt, † quia commune Rhodigij impugnabat immunitatem ab eo concessam ratione magnæ læsionis, in casu nostro aliter est, quia soluendo pro exempto non subest ratio cur valida non sit de iure.

61 Et ex † ijs secunda elicitur limitatio, vt inferior ciui nouello concedere immunitatem valeat, loquor semper de Principe inferiori vel vniuersitate, aut commu-

nitati inferiori. Bar. in d. l. vacuatis, & in citata l. 2. firmavit immunitatem de iure validam, & Rom. in citato consil. 252. redditur ratio, vt hominibus respublica repleatur, cum eius ¶ intersit, vt sentit Rom. in consil. 59. ad discutiendum, quam opi. firmat Alex. in consil. 148. num. 9. in 6. & in citato consil. 101. col. 1 & 2. & 3. vers. & ideo, & in d. consil. 30. col. 3. vers. 9. ad 3. in 5. Calc. in citato consil. 101. num. 2. 3. Ias. in consil. 1. col. 1. vers. & per hoc, in 1. Alia ratio traditur ab Alex. in citato consil. 101. col. 3. vers. nec mirum quam videam.

Eo modo ad tertiam limitationem inferitur, vt Doctori ¶ & medico concessio immunitatis data per inferiorem valeat. l. 1. C. de decur. lib. 10. Bart. in d. l. secunda, vers. sed quæro, & firman. Alex. Ias. Abb. Felyn. ac ceteri relati in locis citatis, & hoc ratione specialitatis istis inferioribus à iure conceditur, vt inquit Accur. in l. 1. in verbo cura. vbi Alex. firmat. C. de decret. decur. lib. 10. ratio concessionis est, quia valde profunt ciuitati. Videretur
64 hæc immunitas ¶ superflua in ijs duobus, cum à iure communi immunitatem nascantur, vt supra diximus quæst. 4. num. 46. & quæst. 5. num. 60. At non est vana, quia citata supra sunt in legentibus scientiam. l. medicos. C. de medi. & professo lib. 10. hic in non docentibus actu, sed qui aliter profunt ciuitati, ideo dignum est vt immunitatem consequantur, nisi consideremus nobilitatem ob quam immunes efficiuntur, vt diximus, quia varia esset concessio ex priuilegio, at prodesse valet, iura iuribus addendo.

65 Hanc limitationem ¶ ad quoscunque alios extendimus qui profunt vel prodesse valent communitati, vt sunt quæstores, assistentes lateri Principis, & similes, vt loquitur Bar. in d. l. vacuatis, & plene tradit Ias. in citato consil. 101. col. 2. vers. respondeo.

Quartam citant nostrates limitationem, vt ambas
66 toribus legatisq; redeuntibus, ¶ & similibus concedi valeat immunitas ob eorum merita, vt inquit Bar. in l. ambitiosa,

bitiosa, col. 2. vers. quæro utrum liceat. ff. de decr. ab ord.
facien. Alex. in prædicto consil. 101. col. 4. versic. præterea
illa glos. in 5. Ias. in d. consil. 101. col. 3. versic. Quinto,
Felyn. in d. c. accedentes, in fi. Anciani † vero, consiliarij
ac regentes communitalis de bonis ciuitatis, vel loci au-
thoritatem habent à iure donandi benefacientibus, &
de illis benemeritis. l. iubemus. §. scientes. C. de sacrosan.
eccles. iuncta glos. ibi.

DE COLLECTIS.

SUMMARIUM.

IN actu quem partes de iure facere nequeunt earum as-
sertioni de meritis non est credendum, secus si libere
disponere valent, quia generalis assertio sufficit, & nu-
mero 2. 3. 4. 5.

6 Citatam opinionem non esse veram dicimus iuramento in-
terueniente, quia assertioni de meritis in specie expresse
inter personas prohibitas fides adhibetur, ut disposi-
tio valeat.

7 In immunitate ab inferiori, vel vniuersitate alicui data
probanda sunt merita secundum quosdam.

8 Alij vero quos approbamus affirmant non probari merita,
sed assertioni simplici credi, ratione p. eos citata, & nu. 9.

10 Assertio geminata meritorum operatur illorum probatio-
nem quo ad damnum tertij, & num. 11.

12 In casu quo assertioni meritorum adhibetur fides, præsum-
ptiue tantum creditur, non quo ad probationem plenam
contra Ias. & num. 13.

14 Maior auctoritas in Principe, quo ad assertionem conside-
ratur, quam in decurionibus, ciuitatis.

15 Donationi, à patre filio in potestate cellata contraheniri nõ
posse dicimus, veri. re opinionem sectando, & nu. 16. & 17.

- 18 *Opinio quod assertioni non credatur, non procedit si habet iuris praesumptionem pro se.*
- 19 *Si Principis confirmatio immunitati ab inferiori data accedat, eam non infringi affirmamus. & 20. 21.*
- 22 *Idem in approbatione legati de latere dicimus.*
- 23 *Quempiam non eximi à collectis si per statutum, aut literas decernatur, si eximatur cum clausula, non obstante, valet immunitas.*
- 24 *Qui pecunias communitati mutuat à collectis eximi potest contra Alber. Ros. & 25. 27. 28.*
- 26 *Vsurarium non esse putamus qui communitati pecunias mutuo concessit ut à collectis eximatur, & nu 27.*
- 29 *Ius municipale civi nouello immunitatem dare potest.*
- 30 *Immunitatem à supremo Principe dari nemo ambigit. & num. 37.*
- 31 *Imperatorem ab imperando dici putamus, & nu. 32.*
- 33 *Summus Pontifex, & Papa idem est, & à Numa, vel Moyse nomen accepisse creditur.*
- 34 *Imperator & Papa gladij potestatem nanciscuntur, sed diuersimode. & num 35.*
- 36 *Quis horum sit maior.*
- 39 *Deus leges Principi subiecit, non contractus.*
- 40 *Ea seu in ijs qua sunt iuris positiui Principem sine causa ius quasitum tollendi facultatem habere omnes concedunt, & num. 41.*
- 42 *Quam plura citantur exempla à iure positiuo producta, qua auferre sine causa potest Princeps, & qua sine, & num. 43. 44.*
- 45 *In Gallia foemina in feudis succedunt.*
- 46 *Mulieres fortissima & viriles, quales Mauiā Venij uxor, Amalassunta Asalarici Regis mater, Zeonopea nobilis attestantur veteres historia, succederet in feudis, ob earum animum virilem, prudentiam, & fortitudinem. 47. 48. 49.*
- 50 *Ioanna Regina hereditario iure in iurisdictione feudali successisse a patribus nostris traditur, et 51. 52. 53. et 54.*
- 55 *Dominium à iuro civili quasitum sine causa tolli à Principe plerique*

plerique affirmauere, alij vero contrariū asseuerarunt.
 quorum opi. vti veriorē testantur nostrates ac approbāt.

6 Quauquam Princeps ius quasitum de iure ciuili recte tollere valeat sine causa, tamen peccat.

8 Princeps ex rectitudine rationis agere debere, & non aliter Doctores testantur.

Merita an requirantur in donationem,
 & multa de authoritate Principis
 circa ius positium.
 Cap. V.

Vodecima ex prædictis occurrit q. quam incongruam non putamus, an de meritis eorum, quibus test facta cōcessio constare debeat, vel assertioni cōcedentis sit credendum. Bar. in l. si forte ff. de cast. pecul. videtur affirmasse quod si sit genera-

lis assertio meritorum in dispositione partium quæ à iure actum facere prohibentur, vt pater & filius in potestate, probanda sunt merita, quia libere disponere nequeunt, & hoc etiam si nominatim merita exprimerentur, aliter dispositio de iure effectum nō sortitur, firmat Alex. in cons. 55 col. 2. vers. non obst. quod in d. donatione. in 1. & talia vt inquit Alex. quod digna sint remuneratione & competentia dispositioni, nec assertio generalis meritorum iuramentō firmatur, vt inquit Rub. Alex. in cons. 145. in fi. si vero sumus in dispositione & quam partes libere possunt facere, videlicet cum generali assertione meritorum, vt attestatur Bar. in loco citato, & Dec. in cons. 132. in 1. cons. 2. eo. in cons. 366. num. 11. 12. in 3. in cons. 536 num. 4. in 3. Soc. in cons. 84. num. 7. in 3. Et inter extraneos affirmat Arnol. Feno. de consuet. in tit. de feud. §. 17. col. 5. vers. 18.

Contrarium & videtur asserere Bald. in l. si donatione.

- 53 *Pactio, transactio, compromissum, ac laudum super collectis non soluendis à iure prohibentur, nec partium consensu quicquam firmari potest.*
- 54 *Inferiorem concedere immunitatem in sui præiudicium plerique attestantur, si releuat ceteros à solutione exempti, vel cum causa, puta meritorum. & num. 55. 56. 57. 58.*
- 59 *Doctori, & Medico, aut cui nouello immunitatem concedi omnes admittunt in prædictis duobus, ratione specialitatis. & num. 60. 61.*
- 62 *Interest Reipublicæ ut hominibus ciuitas repleatur. & numero 63. 64.*
- 65 *Quibuscunque prodesse valentibus, vel ijs qui prosunt communitati immunitas concedenda est, & qui sint.*
- 66 *Ambasciatoribus & Legatis benemerentibus immunitas à collectis datur.*
- 67 *Anciani, consiliarij, ac regentes de bonis communitatis benemerentibus donare de iure possunt.*

De immunitate ratione præscriptiones, in quo late tractatur materia præscribendi immunitatem à collectis. Et an talis immunitas ex priuilegio concedi valeat. Et de duplici immunitate, concessa scilicet ab inferiori, & ac supremo Principe. Cap. IIII.

V A E R O septimo an qui nunquā coactus fuit ad solutionem collectarū, quæ ab vniuersitate cōtinue indicebātur ad sanandum necessitates cōi contingentes se aliqua immunitate tueri valeat. † Bar. in l. licitatio. §. earum. ff. de pub. quem sciantur Ang. Imo. & Cast. affirmauit contra fiscum spatio 40. annorum præscribi in vectigalibus, hanc opinio.

in

- 2 in collectis testatur Cor. Perus. in consi. 199. nu. 10. in 1.
in consi. 142. nu. 2. vsq; ad fi. in 3. & in consi. 268. nu. 21. in
4. quāplura citat maxime cōsilia Bar. & Rom. quē à quo-
- 3 quā possūt perspicī, & sufficit allegatio tituli ¶ vt fatetur
ipse, huic opinioni adhæret Cast. in consi. 363. circa pri-
mū, nu. 3. vers. ult. videtur. in 1. qui & ipse consilium. Bar.
communi Spoleti. citat, Alex. in consi. 30. col. 4. vers. quo
- 4 ad secū dum, in 5. Hanc ¶ non esse veram in publicis fun-
ctionibus Cæsari in signum recognitionis debitis atte-
statur ipse, quia nisi titulū validum possideat, soluens nō
tenetur cursu. 40. ann. hanc opi. approbat Ias. in consi. 25.
col. 2. vers. clarum est in 3. & in consi. 101. col. fi. in 4. quē
- 5 opi. in sciēte ¶ se teneri ad earum solutionem etiam vera
est, vt inquit Iason. ibi Cass. in consi. 64. num. 3 1. 3 2.
- 6 Fortius firmat Barb. in consi. fin. inter consilia Alex.
in 4. col. 4. vers. & adduco, quod minori tempore tutus
est soluens, vt si per annos 20. non fuit exactus. & Ias. in
consilijs citatis approbat, quia agitur de præscriptione
- 7 fauorabili libertatis ¶ aduersus collectas, in qua decēniū
forte vniuersitatem excluderet, vt videtur firmasse Cor.
in citato consi. 268. cum collectandi consuetudo à iure
- 8 ¶ specialiter introducta decennij spatio concludatur, er-
go & præscripto libertatis citatæ. tradit Cur. Iu. in consi.
42. col. fin. eo vtens argum.
- 9 Nec obijciatur ¶ in præscriptione aduersus collectas
tēpus. c. ann. requiri cum ex discontinuam in se habeant
causam, vt approbare videtur Alex. in consi. 6. in 1. Cur.
Iu. in consi. 90. col. 3. num. 9. Rubr. Alex. in consi. 21. nu.
- 10 4. cum ¶ factum hominis exigatur, vt per citatos Doct.
Quia dico non esse verum in casu nostro tantum tēpus
esse necessariū, tutus. n. est non soluens per id tempus de
quo supra, & si obiecta remoueamus, clara erit opinio.
Non obst. quod videtur asserere Alexan. in d. consi. 6.
Quia nō firmat tot tempus requiri in huiuscemodi præ-
scriptionibus, sed quia ibi de facto contigit, vt de consue-
tudine inueterata ageretur, quæ vigeat, ideo tot tēpus
exprimitur.

- 11 exprimitur. minusq; facit consilium. Cur. Iu. cum tagatur de vectigali imponendo in territorio alieno. Et sic de servitute, nos de libertate agimus, quæ ex non usu collecta.
- 12 Etandi inducta † dicitur, Guid. Pap. consi. 65. col. 6. vers. præterea hoc probatur, latius Crau. in consi. 111. in 1.

Non obstat. consi. Rub. Alex. quia is discutit an in præscriptione ann. c. scientia requiritur, verum quod in casu nostro tot tempus necessarium sit nullum verbū, opi.

- * nostram vti cōmunem * latius prosequitur Crau. in citato cōf. 3. quod scripsit in propria causa. Videmus etiā
- 13 præscriptionem libertatis † aduersus pedagia tempore ann. 40. concludi, vt inquit Ias. in consi. 81. col. fi. vers. sexto, in 3. & tractant Doct. in locis supra citatis.

- 14 Est enim † fauorabilis hæc præscriptio, sicut odiosa est contraria, cum in earum exactione maius tempus requiratur ratione rei liberæ à iure cōi præsumptæ, tradūt Host. & Io. And. in c. nimis, de iureiur. relati. à Crau. in

- 15 consi. 3. citato, nu. 9. libertatem † enim fauorabiliorem servitute exprimit. l. Arrianus. ff. de act. & oblig. Corn. in citato consi. 268. nu. 19. 29. & Crau. ibi.

- Quæst. 8. Occurrit circa prædicta à quo tempore hæc
- 16 præscriptio initium sumat. † Alex. in consi. 136. col. pen. vers. item ad hoc, in 1. dicit incipere à die qua debitor est certioratus quod soluat collectas, alioquin (inquit ipse) si is non probat se ad earum solutionem vocatum, minimeq; paruisse, nō tueretur hac præscriptione, interueniente
- 17 te semper bona fide, scientia, & patientia † communis. hæc ille, col. fi. vers. item nondū, & vers. requirebant, de patientia firmat Abb. in consi. 18. primo quod cōmunitas, vers. vnde non præscribitur, in 2. Cassa. in cōf. 64. nu. 32.

- Hoc dictum de interpellatione alienum à veritate censemus, cum à tot decisionibus patrum citatorum deuiare videatur, in quibus nulla expressio de interpellatione citatur. stabiliunt † enim conclusionē in casu contingenti indictionis collectarū quas debitor soluere nō recusauit, imo quod interpellatio non requiratur huic

opi. stipulatur. Rub. Alex. in citato cons. 21. num. 3. qui illam firmavit ex pluribus. Minusq; probant citata ab eo Alex. opin. suam ut latius hæc consideravit Crau. in memorato cons. 3. nu. 21. cum sequen. At opin. Alex. veram esse ¶ in actibus meræ facultatis & voluntatis, non in necessarijs, ut in collectis, declarat ismet Crau. ibi.

Non ab re, circa hanc octauam q. advertendū cēseō, quia dubiam semper putavi, ob malam ¶ fidem quā habet debitor, nam cum sciat se descriptum, & ad collectas vocatum, est in mala fide, & non præscribit, secundum canones qui nedum in ecclesiastico ¶ sed imperiali dominio, & ubiq; cum de peccato agimus, servantur. c. si. de præscrip. in regula malæ fidei possessor. ibique glo. & Doct. de reg. iur. in 6. approbat Rom. in cons. 275. quo ad primum, nu. 9. quæ in præscriptione 30. & 40. ann. necessaria communiter à Doctoribus existimatur. ¶ Alex. in cons. 136. col. si. vers. item nedum, in cons. 37. nu. 6. in * 6. qui affirmat cōmunem * hanc esse opi & in cons. 97. col. 2. in prin. in 4. latius ¶ in cons. 51. col. 2. vers. sed præmissis, in 5. quam communem etiam videtur Deci. in cons. 266. col. si. & in cons. 267. col. pen. in 2. & in cons. 375. col. si. eod. vol. Alex. in cons. 167. num. 7. in 6. Crau. in cons. 134. nu. 15. hæc ¶ enim bona fides ex possessione 40. ann. præsumitur, ut attestantur isti patres supra citati. At si appareat debitorem esse descriptum cum toneatur ¶ scire illud ius ad se pertinere, nō excusatur plene. Crau. tradit in cōs. 116. nu. 6. latius in cons. 146. in 1. & supra diximus, quia descriptus vocatus fuit ad collectas, quo fit ut se esse debitorem sciebat, adde Rub. Alexandri. in cons. 13. nu. 14.

Hac opi. communi ¶ præsupposita. Bald. in cons. 257. in 2. & Ias. in cons. citatis errasse videntur, affirmātes immunitatem hac præscriptione 40. ann. etiam à sciente se obligatum præscribi, quia data mala fide ob scientiā citatam non potest se tueri præscribens, ut inquit Bald. si bi contrarius, & Ang. in l. si quis emptionis. C. de præscrip.

scrip. 30. vel 40. anno. Fel. in c. illud. col. 2. num. 3. de præ-
 37 scrip. hæc mala † fides spatio illius temporis nunquam
 purgatur, late Crau. in citato cons. 146. num. 6.

Eodem errore lapsum putamus Rub. Alex. in citato
 28 cons. 21. num. 3. qui oneri † non leuandi se longissimo
 tempore præscribi cum mala fide affirmat, citatq; Alex.
 & Felyn. vt latius per eum, at ex prædictis opinionem
 eius improbamus.

29 Nec obijciatur † illam sustentari fauore libertatis,
 cum rē ad ius cōe reducat, quo bona sunt libera, nosq; li-
 beri orti sumus absq; onere aliquo iniūcto, vt citat ipse.

Quia dico opin. nostram veram esse, tam in præscri-
 benda libertate, quam seruitute, ita indifferēter loquun-
 tur Doct. supra citati, nec quicquam Alex. & Felyn. in op-
 30 positum citati faciunt, quia † ad præscribendum liber-
 tatem rusticæ seruitutis ann. 10. sufficiūt, absque bona fi-
 de & tit. in odium negligentis, ipsi affirmāt, & approbant
 31 idem Alex. in consil. fin. in prin. in primo. At † si vrba-
 nam seruitutem præscribimus & illius libertatem, bona
 fides requiritur, ergo ex iisdem met verbis illorum com-
 prehenditur opin. illius non veram, quod ad præscriben-
 dum generaliter libertatem, bona fides non exigatur,
 maxime in longi, vel longissimi temporis præscriptione,
 de qua tractamus, cum ij affirmant bona fidem non
 requiri in præscriptione libertatis rusticæ seruitutis tan-
 tum, in alijs vero data mala fide libertatem non præ-
 scribi asseuerant.

Primo, Ampliatur hæc consi. in hærede, qui in ius de-
 32 functi successit † etiam quod factum ignoret, Alex. in
 consil. citato 97. col. 1. in 4. in consil. 84. in 1. in consil. 3.
 col. fin. in 5. in consil. 51. col. 3. versic. quinimo, in eo. vol.
 in consil. 110. col. 3. versic. secundo, in 1. Dec. qui alia con-
 gerit, & attestatur hanc esse opin. communem * in con-
 sil. 272. col. 5. & 6. in 2. Soc. lun. in consi. 93. num. 15. cum
 sequen. in 2. hoc non procedit in prælato successore præ-
 lati mortui; qui non in ius vniuersum, sed in beneficio
 quod

quod ab instituyente recognoscit succedit, quia licet antecessor malæ sit fidei, si is sit bonæ, præscribit. Abb. c. grauis, num. 10. de rest. spol. nam illius vitium non afficit successorem.

Quæst. 9. Decipi potest ex prædictis, de præscripto in æstimo. † communis prædia possidente, & non allibrata, an dicatur immunis. Bar. in l. Titia textores, in 2. not. cum quo omnes transeunt, affirmat hunc immunem esse, quia cum ex inspectione æstimi bona perscripta nō comperiuntur † non cogitur pro illis onera subire, huiusmodi enim libris creditur, & maior † fides illis adhibenda est quā testibus. l. census & monumenta. ibiq; Accurs. ff. de prob. citat Cur. lun. alias in cons. 106. num. 5. 6. & supra diximus, libri enim † per exploratores à iudice mandatos inspiciuntur, quæ bona ibi sint perscripta, & quæ non, quorum relationi credendum est, ut inquit Cur. ibi. num. 10. sicq; † collectas soluisse & non, ex illorum inspectione solutiones verificentur. Barb. in cōs. 52. inter cons. Alex. col. 2. versic. vbicunque, in 4. si debitor † descriptus non comperitur clare constat illum debitorem non esse. Cor. in d. cons. 268. nu. 21. in 4. Dec. in consil. 496. nu. 8. in 3. siuge aliquem duo prædia † possidere, vnum allibratum pro quo subit onera, alterum non, pro quo non fuit exactus, ex isto immunem esse credimus, maxime ex taciturnitate vniuersitatis, si pro † descripto collectas acceptet, & pro alio non registrato nō petierit describi in æstimo, ut prosequitur Crau. in citato cōs. nu. 4.

Hucusque vidimus, qui à iure communi sint immunes, superest ut discutiamus de immunitate ex privilegio & qui illam concedere valeant.

Quæro ergo decimo, an immunitas privilegio concedi valeat † ut quis ab oneribus collectarum, quæ per æs & solidum indicuntur subleuentur, rem dubiam reddat descriptio æstimi † bonorum alicuius, qui cum vniuersitate quasi contrahere censetur de subeundo collectas ab ea indetas pro d. bonis, cui ius est in illis adeo quæsitum,

- 43 tum, quod descriptus in dicta vniuersitate ab illa recedere
re non valeret. Nec Princeps † concedens immunitatem,
si cum priuato contraxisset, ab ea recedere pōsset. l. de contractu. C. de rescin. vend. c. 1. de probat. Cy. & ceteri not. in l. digna vox. C. de leg. supra late firmauimus
in 3. q. in 2. limi. nu. 39. 40. quartæ partis, imo de plenitudine potestatis contrauenire nequit, vt inquit ibi Cast. ideo sicut directe contractum tollere non potest, ita
nec per indirectum priuilegio immunitatis mediante, vt inquit Deci. in consi. 48. col. 3. versic. 4. ista conclusio.
in 1. is enim habet vim legis. l. Cæsar. vbi Bart. ff. de publi. in l. ciuitas. ff. si cer. petat. in l. penul. C. de dona. inter vir. & vxor. & eius contractus dicitur bonæ fidei, teste Bal. in tit. de pac. Const. §. si qua vero. Ias. Instit. de act. §. actionum, in princ. maxime cum de iure vniuersitatis
44 agamus † quod, vt quæsito ex contractu, tollere non potest, vt moder. affirmant, in d. c. 1. de probat. ij q; sunt
45 iurisgentium † vt dominia. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. tolli quæ talia, ab eo nequeunt nisi cum causa quæ utilitatem publicam respiciat. l. itē si verberatū. ff. de rei vend.
46 At maior † causa videtur utilitas publica, vt quis ad functiones publicas pro prædijs descriptis compellatur, cum eius & patriæ intersit ne ab illis exoneretur in præiudicium aliorum qui ob immunitatem illam in plus grauarentur, subeundo onera pro exempto, quod à iure non conceditur. l. 1. C. vt nul. ex vic. lib. 10. onus enim
47 quod in plures † diuiditur facilius sustinetur. arg. tex. c. si. de concess. præb. hæc vt supra diximus etiam ab Anchar. considerantur in consi. 260. in quæstione.
48 Rursus hæc onera † pietatem & personarum tuitiorem etiam miserabilium respiciunt, quia multoties iudicantur pro reparatione murorum castri, vel ciuitatis, pontium, & viarum, vt ab incursum hostium defendantur vt ij à territorio quod inuadunt & deuastant discedant, & similibus, in quibus utilitas publica versatur, & à quib. nō eximitur ecclesia, vt diximus, quæ alias est immunis,

munis, vt latius hæc citat Anc. in cõf. 96. super d. dubio.
 49 Præponderat † enim hæc vtilitas publica alteri vtili-
 tati publicæ, ideo præferri debet l. i. §. sunt autem qui pu-
 tant. ff. ne quid in flum. publi. affirmat Ias. in l. i. nu. 39.
 ff. solu matr. simile dicimus de duabus præsumptionibus,
 50 vnam † fortiolem vincere debiliorem, vt no. glo. in cap.
 transmissæ, qui filij sint legit.

Ijs & alijs, quæ in contrarium citari possunt non ob-
 stan. opinionem contrariam de iure veriolem esse existi-
 mo, & hanc q. in duo membra partiendam duximus, in
 primo de immunitate ab inferioribus data tractabimus
 in 2. quid de concessa à supremo Principe.

51 Circa † primum, per inferiorem Principem aut vni-
 uersitatem à iure prohibitum est immunitatem cui suo
 regulariter impartiri. l. vacuatis. ibiq; Barr. C. de decur.
 lib. 10. notat. in l. 2. ff. de iure immu. citatur l. i. C. de im-
 mu. nemi. cõced. li. 10. sub nullitatis pœna, vt inquit Bar.

52 in d. l. 2. hæc † enim est regula à patribus nostris tradita
 teste Alex. in cõf. 101. col. 3. versic. nam regula est, in 1.
 Cur. Sen. in cõf. 27. nu. 33. versic. sed inferior. Deci. in d.
 c. quæ in ecclesiarum, nu. 29. qui citat concordantes. Ias.
 in cõf. 101. nu. 1. in 4. in cõf. 83. col. 2. versic. non ob-
 stat. in 3. Deci. in cõf. 638. nu. 10. in 4. Calc. in cõf. 101.

* num 2. & hoc omnes * admittunt vt inquit Cur. Iun. in
 cõf. 60. num. 12.

Primo amplia vt nedum concessio valeat, verum nec
 53 pactio, transactio, † compromissum, ac latidum latum,
 nec in vim pacti partiumve consensu firmari valeat.
 Cur. Iun. in cõf. 60. num. 13. & supra diximus.

54 Quam plures † à patribus nostris citantur limitationes
 in quibus immunitatem hæc concessam de iure validam
 esse affirmatur, prima est in præiudiciū illorum, qui im-
 munitati assensere, non fisci, vel alterius. Accur. & Barr.
 testibus in d. l. vacuatis. Calc. in citato cõf. 101. col. 2. ver-
 si. & licet Ias. cõf. 101. col. 2. versic. primo supra memorato.
 citant. l. inter debitorem. & l. episcopalia. §. pactum. ff. de
 pact.

- pañt. Rom. in consil. 252. pro decisione, in primo dubio.
- 55 Hæc limitatio ita † generaliter intellecta videtur dubia, quia Bar. in d.l. vacuatis, in fi. declarat glos. ibi concessione non subditi, & in d.l. 1. affirmat ciuitatem immunitatem cui suo concedere prohiberi, licet alij de nouo venienti ad habitandum concedatur, in iisdem terminis videtur intelligendus Rom. in citato cons. 252.
- 56 Quapropter † Alex. in cons. 30. col. 4. versic. præterea illa gl. in 5. non approbavit gl. in d.l. vacuatis, vt generaliter communitas cui suo immunitatem dare valeat, nisi cū causa, vt quia de illa esset benemeritus. Quam opinio videtur firmasse in cons. 101. in primo, vbi inualida fuit immunitas data illi qui ad collectas cogeatur per communitatem, expressius improbavit Abb. hæc decisionem in c. 2. num. 16. 18. 21. versic. ex ijs infero, de immu. eccl. communitatem cui suo immunitatem concedere non posse in sui vel superioris præiudicium, citat d.l. 2. ff. de iure immu. & Bart. ita firmasse ibi † declarat, nisi ex causa concederet, vt Doctori medico, vel de ea benemerenti. l. 1. C. de decur. lib. 10. aut cui nouello, quia ijs casibus valida à iure censetur. d.l. 2. l. pen. ff. de decr. ab ord. facien hanc opinionem videtur etiam approbasse in c. accedentes, de præscrip. colum. 3. versic. secundo casu, & ibi Fel. num. 21.
- 58 Tenco limit. citatam, † nec placet declaratio Abb. ita generaliter firmata, quia non video cur inferior in sui præiudicium immunitatem dare non valeat, detrahendo ratam exempti si sibi est soluendum, vel soluendo alteri dictam portionem, quia videtur tex. in d.l. inter debitorem, vbiq. Accur. firmasse videtur, & in d.l. episcopalia. §. pactum, & in ijs terminis declarare velle videtur Accur. in d.l. vacuatis, in verbo vacuatis, vt in præiudicium concedentis, non fisci valeat immunitas, & melius & expressius firmatur in glos. fin.

Et in villa consuluit Ang. in consil. 227. punctus talis est, tradidere quæ Calc. & las. in citatis cons. 101. & Ioan. And.

And.in d.c.2. Specul.in tit. de cens.§.nunc dicendum, & per citata iura fuit de mente Rom.in citato consil. 252. qui, licet pro ciue nouello opin firmauerit, vrget tamen ratio indifferenter citata, quod pro oneribus nō soluen. valeat conuenire, etiam pro subdito, quod ad præiudiciū paciscentium, non fisci, vel alterius.

59 Non obstant ea † quæ adducit Alexan. in d.consil.30. quia glos.expresse firmat, villam fabro concedendi immunitatem potestatem habere, soluendo pro eo, ne alij in plus grauentur, nec ibi requiritur cōstare de benemeritis. Nec obijciatur quod ratione eius exercitij immunis ille faber efficiatur, quia villæ benefaciebat, quia si hac ratione esset immunis, glos.non exprimeret, quam concedentes soluent pro eo ne alij grauentur, quia immunitas de iure valeret simpliciter absque solutione ali qua illius partis vt concessa illi qui prodest villæ, vt infra in sequēti limitatione num.65.firmabitur, & si dicet quis Alex. citare aliā gl.in verbo vacuatis. dico illā probare quæstionem istam vt in præiudiciū cōcedentium valeat cōcessio, eo maximè si ceteri in plus non grauentur, alioquin si non releuētur ceteri, fateor concessionē non valere, & isto casu forte saluari potest Abb.& Alex. qm̄ ceteri grauarentur si ita intellexissent, at quia præsupponunt concessionē non valere si de meritis non cōstat, consequens est quod illa gl.aliter non possit intelligi, patet vt supra diximus, quia præsupponendo præiudiciū concedentis nō requiritur causa meritorum, quia cum causa, & absque consideratione illius præiudicij.

60 Nec obiecta d.consil 101. quicquam faciunt, † quia commune Rhodigij impugnabat immunitatem ab eo concessam ratione magnæ læsionis, in casu nostro aliter est, quia soluendo pro exempto non subest ratio cur valida non sit de iure.

61 Et ex † ijs secunda elicitur limitatio, vt inferior ciui nouello concedere immunitatem valeat, loquor semper de Principe inferiori vel vniuersitate, aut commu-

nitare inferiori. Bar. in d. l. vacuatis, & in citata l. 1. firmavit immunitatem de iure validam, & Rom. in citato cōfil. 2. § 2. redditur ratio, vt hominibus respublica repleatur, cum eius ꝑ interfit, vt sentit Rom. in cons. 59. ad discutiendum, quam opt. firmat Alex. in cons. 148. num. 9. in 6. & in citato cons. 101. col. 1. & 2. & 3. vers. & ideo, & in d. cons. 30. col. 3. vers. 9. ad 3. in 5. Calc. in citato consil. 101. num. 2. 3. Ias. in cons. 1. col. 1. vers. & per hoc, in 1. Alia ratio traditur ab Alex. in citato cons. 101. col. 3. vers. nec mirum quam videam.

Eo modo ad tertiam limitationem infertur, vt Doctori ꝑ & medico concessio immunitatis data per inferiorem valeat. l. 1. C. de decur. lib. 10. Bart. in d. l. secunda, vers. sed quæro, & firmant Alex. Ias. Abb. Felyn. ac ceteri relati in locis citatis, & hoc ratione specialitatis istis inferioribus à iure conceditur, vt inquit Accur. in l. 1. in verbo cura. vbi Alex. firmat. C. de decret. decur. lib. 10. ratio concessionis est, quia valde profunt ciuitati. Videtur hæc immunitas ꝑ superflua in ijs duobus, cum à iure communi immunitatem nascantur, vt supra diximus quæst. 4. num. 46. & quæst. 5. num. 60. At non est vana, quia citata supra sunt in legentibus scientiam. l. medicos. C. de medi. & prof. lib. 10. hic in non docentibus actu, sed qui aliter profunt ciuitati, ideo dignum est vt immunitatem consequantur, nisi consideremus nobilitatem ob quam immunes efficiuntur, vt diximus, quia varia esset concessio ex priuilegio, at prodesse valet, iura iuribus addendo.

Hanc limitationem ꝑ ad quoscunque alios extendimus qui profunt vel prodesse valent communitati, vt sunt quæstores, assistentes lateri Principis, & similes, vt loquitur Bar. in d. l. vacuatis, & plene tradit Ias. in citato cons. 101. col. 2. vers. respondeo.

Quartam citant nostrates limitationem, vt ambasciatoribus legatisq; redeuntibus, ꝑ & similibus concedi valeat immunitas ob eorum merita, vt inquit Bar. in l. ambitiosa,

bitiosa, col. 2. vers. quæro vtrum liceat. ff. de decr. ab ord. facien. Alex. in prædicto consil. 101. col. 4. versic. præterea illa glos. in 5. Ias. in d. consil. 101. col. 3. versic. Quinto, Felyn. in d. c. accedentes, in fi. Anciani † vero, consiliarij ac regentes communitatis de bonis ciuitatis, vel loci auctoritatem habent à iure donandi benefacientibus, & de illis benemeritis. l. iubemus. §. scientes. C. de sacrosan. eccles. iuncta glos. ibi.

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- I**N actu quem partes de iure facere nequeunt earum assertioni de meritis non est credendum, secus si libere disponere valent, quia generalis assertio sufficit, & numero 2. 3. 4 5.
- 6 Citatam opinionem non esse veram dicimus iuramento interueniente, quia assertioni de meritis in specie expresse inter personas prohibitas fides adhibetur, ut dispositio valeat.
- 7 In immunitate ab inferiori, vel vniuersitate alicui data probanda sunt merita secundum quosdam.
- Aly vero quos approbamus affirmant non probari merita, sed assertioni simplici credi, ratione p eos citata, & nu. 9.
- 10 Assertio geminata meritorum operatur illorum probationem quo ad damnum tertij, & num. 11.
- 12 In casu quo assertioni meritorum adhibetur fides, presumptiue tantum creditur, non quo ad probationem plenam contra las. & num. 13.
- 14 Maior auctoritas in Principe, quo ad assertionem consideratur, quam in decurionibus, ciuitatis.
- 15 Donationi, à patre filio in potestate cõllata contraheniri nõ posse dicimus, veri: rē opinionē sectando, & nu. 16. & 17.

- 18 *Opinio quod assertioni non credatur, non procedit si habet iuris praesumptionem pro se.*
- 19 *Si Principis confirmatio immunitati ab inferiori data accedat, eam non infringi affirmamus. & 20. 21.*
- 22 *Idem in approbatione legati de latere dicimus.*
- 23 *Quempiam non eximi à collectis si per statutum, aut literas decernatur, si eximatur cum clausula, non obstante, valet immunitas.*
- 24 *Qui pecunias communitati mutuatur à collectis eximi potest contra Alber. Ros. & 25. 27. 28.*
- 26 *Vsurarium non esse putamus qui communitati pecunias mutuo concessit ut à collectis eximatur, & nu. 27.*
- 29 *Ius municipale cui nouello immunitatem dare potest.*
- 30 *Immunitatem à supremo Principe dari nemo ambigit. & num. 37.*
- 31 *Imperatorem ab imperando dici putamus, & nu. 32.*
- 33 *Summus Pontifex, & Papa idem est, & à Numa, vel Moyse nomen accepisse creditur.*
- 34 *Imperator & Papa gladij potestatem nanciscuntur, sed diuersimode. & num. 35.*
- 36 *Quis horum sit maior.*
- 39 *Deus leges Principi subiecit, non contractus.*
- 40 *Ea seu in ijs qua sunt iuris positiui Principem sine causa ius questum tollendi facultatem habere omnes concedunt, & num. 41.*
- 42 *Quam plura citantur exempla à iure positiuo producta, qua auferre sine causa potest Princeps, & qua sint, & num. 43. 44.*
- 45 *In Gallia foemina in feudis succedunt.*
- 46 *Mulieres fortissima & viriles, quales Mauius Venij uxor, Amalassunta Atalarici Regis mater, Zeonopea nobilis attestantur veteres historia, succederet in feudis, ob earum animum virilem, prudentiam, & fortitudinem. 47. 48. 49.*
- 50 *Ioanna Regina hereditario iure in iurisdictione feudali successisse a patribus nostris traditur, et 51. 52. 53. et 54.*
- 55 *Dominium à iure civili questum sine causa tolli à Principe plerique*

- plerique affirmauere, alij vero contrariū asseuerarunt.
 quorum opi. uti veriorē testantur nostrates ac approbāt.
 16 Quāquam Princeps ius quasitum de iure ciuili recte sol-
 lere valeat sine causa, tamen peccat.
 18 Princeps ex reilitudine rationis agere debere, & non ali-
 ter Doctores testantur.

Merita an requirantur in donationem,
 & multa de autoritate Principis
 circa ius positium.

Cap. V.

Decima ex prædictis occurrit q. quam
 incongruam non putamus, an de meri-
 tis eorum, quibus test facta cōcessio con-
 stare debeat, vel assertioni cōcedentis sit
 credendum. Bar. in l. si forte ff. de cast. pec-
 cul. videtur affirmasse quod si sit genera-

lis assertio meritorum in dispositione partium quæ à iu-
 re actum facere prohibentur, ut pater & filius in potesta-
 te, probanda sunt merita, quia libere disponere nequeūt,
 & hoc etiam si nominatim merita exprimerentur, ali-
 ter dispositio de iure effectum nō sortitur, firmat Alex.
 in cons. 55 col. 2. vers. non obst. quod in d. donatione. in
 1. & talia ut inquit Alex. quod digna sint remuneratio-
 ne † & competentia dispositioni, nec assertio generalis
 meritorum iuramento firmatur, ut inquit Rub. Alex. in
 3 cons. 145. in fi. si vero sumus in dispositione † quam par-
 tes libere possunt facere, videlicet cum generali assertio-
 ne meritorum, ut attestatur Bar. in loco citato, & Dec. in
 cons. 132. in 1. cons. 2. eo. in cons. 366. num. 11. 12. in 3.
 in cons. 536 num. 4. in 3. Soc. in cons. 84 num. 7. in 3. Et
 inter extraneos affirmat Arnol. Feno. de consuet. in tit.
 de feud. §. 17, col. 5. vers. 18.

- 4 Contrarium † videtur asserere Bald. in l. si donacione.

C. de coll. quod expressio meritorum ē in specie dispositionem conualidet inter personas prohibitas, & quæ actum libere facere nequeunt. quam opi. approbavit Socin. in consi. 295. in 2. & Rub. Alexan. in consi. 95. col. fi. num. 14. & Ias. in consi. 73. col. fi. in 3. cum qua videtur transire. Cur. Sen. in consi. 68. in princ. videturque Bald. in loco citato. Barto. in dicta l. si forte intelligere quod loquatur de meritis generaliter & non in specie expressis, cui assentit Ias. in consi. 154. col. 3. vers. contra hoc opponitur, in 2. comprobando opi. Bal. vt latius per illum qui adducit ea quæ prius citauit Alex. pro Bald. in d. l. si donatione. nu. 10. ad quæ improbando illius opi. respondet, Dec vero ibi nu. 20. cum sequen. quamplura citat, tres casus cōsiderando, & quo ad terminos nostros pro opi. Alex. per eum comprobata, vt etiam si merita exprimerentur inter personas quæ libere disponere nequeunt, eorū probatio requiratur, viua ratione, quia fieret fraus legi, cum semper exprimerentur merita nominatim pro
 5 conualidatione † dispositionis, quam rationem citat etiam Deci. in citato consi. 366. nu. 12.

6 Primo limita hæc q. nisi iur̃m interueniret vbi in specie exprimuntur merita inter psonas prohibitas, q̃a actus valet. Bal. in d. l. si donatione, col. 1. Alex. in cōs. 18. col. 2. ver. quāto magis, in 1. Ias. in citato cōs. 73. col. fi. secus si in genere exprimerentur, quia non firmatur dispositio iur̃o, vt supra diximus, citādo Rub. Alex. in cōs. 145. in fi.

Quapropter inferendo ad terminos nostros, nedum merita in specie sunt exprimenda verū probanda quando immunitas cōceditur ab vniuersitate, vel illius decurionibus, † aut à Principe inferiori, qui libere actum gerere nequeant, quia in publicis functionibus persolendis æqua debet esse inspectio, vt inquit Anch. in cōs. 389. visis, col. 2. vbi latius de hoc, & supra diximus, nisi ob merita cōcedat, & affirmavit in terminis Alex. in cōs. 101. col. 5. vers. & per hoc, in 1. in cōs. 30 col. 4. vers. præterea, in 5. Ias. in cōs. 101. col. 3. vers. nec huic fundamēto, in 4.

Hanc

- Hanc quæstionem dubiam esse existimo. Quia Bar.in l.ambitiosa,col.pe.verf.vifis, & examinatis. ff. de decret. ab ord. faci. affirmat quod in immunitate à decurionibus ciuitatis † concessa non requiritur probatio merito rû, sed illorum assertioni creditur, cum ad illud officiũ nõ elegantur, nisi graues homines & electi, cui assentit Soci.in consi.84.nu.7.in 3.& Ias.in cõs.101.col.4.ver.3. adhuc,in 4.approbat in consi.257.colum.7.verf.10.in 2.
- 9 Quod idem verum esse putat in Iudice † & alia persona publica, cum pro istis leges valde præsumant, secus in priuatis in actũ gerentibus cum assertione meritorum, quia illa probari debent,vt inquit ipse in citato cõs.101.
- 10 in verf. confirmatur. tanto † magis si assertio illorum esset geminata. verf.2. Quapropter si in concessione immunitatis merita in specie ab eis nominarentur absque alia probatione robur obtinet exemptio, & nedum hæc
- 11 vera † sunt quo ad illorum præiudiciũ, sed & tertij. Aduerten.censeo ad dicta Ias.in citato consi.227.ver. nono,qui affirmat huiusmodi assertioni credendum fore
- 12 re plene † quo ad damnum tertij,quia non recte sensisse putem,cum præsumptiue tantum credatur & non plene,vt decidit Barto.in d.l.ambitiosa, ibi. sed contra istos admittitur probatio in cõtrariũ, & Principe, vt firmiter Ias.stabiliunt Anch. Castr.Corn. Cur. Deci. & alij citati per Crau.in consi.135.colum.10.nu.42. in 1. illius assertioni credi tantum in præiudiciũ tertij, & ita in casu isto in damnũ non exemptorum præsumptiue fides adhiberetur. Confirmat is opi. hanc viua ratione, quia
- 13 sequeretur, † quod præiudiciũ per indirectũ tertio resultaret,asserẽdo causam iustam ex sui inspectione,quod omnes negant,huic opi.assentit et is in consi.171.col.3.nu.2.plura citans, quæ non recenseam cum perspicui valeant,& ita Deci.in consi.191.nu.4. in 4.in 2. velle intelligimus,& si hæc in Principe vera sunt magis in decurionibus sibi locum vendicat hæc consideratio, cum ho-
- 14 rum † sit minor authoritas quam illius, at in corũ dā-

- num crederem plene assertionem meritorum probari,
quia Bal.in c.edoceri,col 4.de præscrip.& Saly. in l.filiæ.
15 C.fami.erciſc.hoc videntur firmasse,dum decidunt † pa-
trem non posse contrauenire donationi in filium in po-
testate constitutum collatæ, & quamuis Alex. in l.si do-
natus. nu.2. C.de col.improbet decif.eorum, quia cum
16 sit † contra legem potuit per patrem contraueniri, eius
tamen ratio non videtur vera, cum non sit contra. l.sed
præter legem, nam oritur naturalis obligatio etiã quod
17 merita non exprimantur, minusq; probentur, † vt in-
quit Bar.in l.frater à fratre, col. vlt. ver. si vero donatus.
ff. de cond. indeb. quæ Ias. in citato consi. 154. col. 4. vers.
quarto, in 2. fall. defendit.

- Secundo, Cõclusionem supra citatam, quod assertio-
18 ni nõ credatur † inter personas prohibitas, limitant ma-
iores nostri, si assertio pro se præsumptionẽ iuris habeat,
quia standum est quo ad tertij damnum. Saly. in l. si ma-
ter. C. de contrahen. emp. & quia quamplura citat Crau.
de antiq. temp. in 1. par. sectio. 3. nu. 69. & in 2. par. nu. 22.
in assertionem iudicis, vltius non prosequar. Et hanc
19 immunitatem † ab inferioribus impartitam nullum du-
bium pati credimus si confirmatio Principis superiores
accederet, cum clausulis motus proprii, ex certa scien-
tia, & de plenitudine potestatis, vt firmat Alex. in consi.
30. col. 3. versic. tamen in contrarium, in 5. Ias. plene in
20 citato consi. 101. col. 2. versic. 3. respondetur, in 4. † nec
quicquam in contrarium adducet tertius. Corn. Perus.
in consi. 83 nu. 16. in 4. At si in forma communi concre-
21 deretur † à Principe confirmatio nil opitulatur exem-
pto, vt firmat Anch. in consi. 389. visis, nu. 5.
22 Eundem effectum confirmatio legati de latere face-
ret, quia cum non sit de reservatis Principi, vt tradit in
ancianis ciuitatis Lombardiæ, & legati de latere. Alex.
in consi. 148. nu. 8. in 6. Soci. in citato consi. 84. num. 7.
in 3. valida cõsetur.

Primo, Hæc ampliuntur, et si decreta, aut literæ ema-
nassent

23 nassent † quempiam non esse immunem à collectis sine clausula, non obstantibus, quia si ex post concedatur immunitas cum clausula, citatis, decreto & literis derogatum esse asserimus, vt per plura firmavit Ias. in sæpe dicto consi. 101. col. 2. vers. secundo respondeo, in 4.

Quarto limitantur ea, quæ supra conclusa sunt in
24 11. quæstio. vt vera sint † in eo qui pecunias cōmunitati mutuauit, quia immunitas illi cōcessa de iure valet, quicquid in contrarium asserit Alber. de Rosate, in 2. par. stat. c. 140. incip. an si ciuitas vel villa, cui adhæret Parpa. in d.l. placet, num. 3. 2. quia si licet beneficienti, & benemeriti † immunitatem à collectis concedere, vt supra firmauimus, cur & huic concessio impartiri non valet? hæc enim causa est iusta ad paciscendum super collectis, vel immunitatem donandam per ancianos vel ciuitatis lecuriones, vt firmavit Guiliel. in Specu. in titu. de vsu. vers. sic. sed pone, à Ioan. And. ibi approbatus. & Anch. in
26 cons. 376. secundo † colum. 2. vers. facit etiam optime, approbato à Crau. in consi. 186. nume. 7. vers. Amplius dico. nec obijciatur Doct. citatos disceptare, an vsurarius dici valeat ille mutuans, at de conuentione vel immunitate super collectis nullum verbum.

27 Quia † cum citati patres concludant hunc nō esse vsurarium, præsupponunt conuentionē valere, quia si non cogeretur soluere collectas in vanū esset disceptare, an vsurarius voceretur, ideo cū vsurarius vere non sit ex quo ad collectas non cogitur, cōsequenter valet cōuentio, sicut hoc vitio ille caret, qui coacte mutuat cōmunitati indigenti pecunias singulo anno quinq; pro centenario accipiēs, vt inquit Abb. in c. in ciuitate, nu. 8. de vsur. Feder. de Sen. in cons. 303. col. 4. vers. ex præmissis, & Crau. in citato cons. 189. eo maxime, quia concessio esset temporalis durante mutuo, quæ facilius à iure sustinetur quā
28 si esset perpetua, sicut in ciue nouello † vt si ei immunitas ad tempus concessa fuit, decidit Alexan. in cons. 101. colum. 3. vers. & ea ratione, in 1. & supra dictum fuit.

Et

Et circa hoc, non omitto, quod per ius municipale,
 29 sicut ex concessione † decurionum ciui nouello datur
 immunitas, & vtrunq; firmitatē obtinet. Bar. in l. omnes
 populi, in rep. in 4. q. 3. q. prin. versic. circa prædicta. ff. de
 iust. & iur. Bal. post Nicol. de Mutina in l. si cum mihi ff.
 de donat. Alex. in citato cons. 101. col. 1. versic. idem tenet
 Bal. Barba. in consil. fin. inter consil. Alex. in 4. Ias. in
 cons. 56. col. fin. in 1. Calc. in cons. 101. num. 5.

Non obstat. obiecta citata in primo membro, quia in fi.
 7. seq. q. respondebimus, vltra quod ex prædictis responsis
 clara colligitur.

Ad secundum membrum deueniamus & sic 13. quæ-
 ro, quid de immunitate à supremo Principe concessa,
 30 † vt Imperatore, qui super omnes est & ab imperando
 vocatur eo quod exercitui imperat, id enim nominis ne-
 31 mo consuequebatur † nisi re bene gesta atq; aliquot mi-
 litibus hostium cæsis, teste Plinio lib. 7. cap. 26. laudes
 32 Pompei citante, & à summo Pontifice † quem Papam
 appellamus, est enim sacer magistratus, & differt à mino-
 ri, quem Numa constituit, sacraq; ei omnia attribuit, vt
 non cœlestes modo ceremonias, verum iusta quoq; sune-
 bria, placandosq; manes doceret. Liui. lib. j. ab urb. cond.
 33 Alij † hoc nomen à Moise suscepisse affirmant quem
 summum sacerdotem fuisse dicunt. Bald. in l. rescripta,
 col. 2. versic. Papa. C. de prec. imper. offer. Dec. in cōs. 602.
 34 num. 12. in 4. vterq; † tamen imperiū, quod est potestas
 gladij nanciscitur, nō dico naturalis, sed iuris puniendi
 facinorosos homines. Alcia. de verb. sig. lib. 4. pag. 93. ver-
 sic. sunt tamen. At hoc diuersimode à iuris dōctoribus
 35 consideratur † quia Cæsar habitu, & actu gladij potesta-
 tem cōsequitur. Papa vero habitu tñ, vt affirmant Abb.
 36 Fel. & alij in c. nouit, de iud. vbi † quis eorum sit maior
 disceptatur. Soc. in cons. 277. in causa fratrum. col. 4. ver.
 præterea. etiā in 2. de veritate tñ & sano intellectu huius
 dicti videatur Archiepiscopus Floren. in summa sua in
 2. par. 3. par. princ. super Rub. de statu summi Pontificis

Reuertamur ergo ad q. non reficitur in dubiū quin
 37 Princeps immunitatem ꝑ concedere valeat, quia is solus
 prout sibi libuerit dat & cōcedit cum clausula nō obstā
 te tali lege, vt stabiliunt Bar. Bal. Ang. & Alex. in l. vacua
 tis. C. de decu. lib. 10. Cyn. & Bal. in l. nec damnoꝝ. col. i.
 versi. iuxta hanc partem. C. de preci. imp. offer. Cyn. in l.
 fin. circa fi. C. si con. ius. vel vtil. publi. alias sine illa clau
 sula non habet firmitatem concessio, vt per Doct in lo
 cis citatis, & testatus est Bal. in l. omnium. C. de vecti. &
 comi. & Bar. in l. in fraudem. C. de anno. & trib. lib. 10.
 diffusius à Ias. traditur in cons. 83. colum. si. in 3. Ex qui
 38 bus ꝑ declarantur Bart. in l. i. C. de decret. decur. lib. 10. &
 ceteri qui affirmant Principem quem à collectis im
 munem facere posse, cum clausula prædicta & non ali
 ter, sed si cum clausula, motus proprii, immunitas con
 cederetur, quæ illi clausulæ æquiparatur secū dum Abb.
 post Ioan. And. in c. 2. de immu. eccl. num. 16. forte de iure
 concessio valeret per prædicta, hoc tamen non firmo, &
 hanc conclusionem omnes fatentur esse veram in præiu
 dicium communitatis & aliorum, quibus potuit Prin
 cept cum citata clausula præiudicare.

At huic quæstioni obstant citata supra in 10. q. nu. 41.
 39 cum sequen. ius esse communitati ꝑ quæsitum. Ex quasi
 contractu, qui à Principe tolli non posse videtur, quia
 vt inquit Bal. in c. 1. de nat. feud. in prin. Deus illi leges
 subiecit, tamen non cōtractus, ex quibus obligatur, adeo
 quod resilire nequeat, approbat illud dictum Ias. in cōs.
 135. col. 4. versi. nec obst. in 2.

Quæst 14. Antequā hæc obiecta tollamus, quæ distu
 40 limus in 16. q. versi. ex supra firmatis ꝑ nu. 3. remouen
 da, nō alienum existimo in primis pro maiori intelligen
 tia discutere illam altam & profundam q. an & quando
 Princeps auferre ius tertio quæsitū valeat cum causa &
 sine causa, in qua patres nostri inter se dissentientes varia
 censere, breuiter tamen quam postero illam explicabo.

41 Veram iuris resolutionē ꝑ testantur ij, quod id is quæ
 sunt

- sunt iuris positiui Princeps habet latas habenas, quia sine causa liberam habet disponendi, corrigendi, & immutandi potestatem. c. proposuit. de concess. prae. Io. de Ana. in consi. 81. viso. num. 4. ibiq; Bologni. in addi. Deci. in c. quæ in ecclesiarum. post Abb. & alios, nu. 36. & 40. de consi. versic. superest. & num. 41. Abb. in consi. 77. in quæst. quæ col. 2. versicu. sed is in 2. Cur. Iun. in consi. 1. nu. 18. & quamplura tradunt exempla citati patres puta si actiones quas is inuenit auferat, Abb. ibi Alex. in consi. 9. col. 9. versic. nõ obstat etiam in 5. præscriptionemq;
- 43 & sententiam tradunt secundum Abb. in consi. citato. & Alex. in consi. 94. col. 2. ver. nec in 2. in consi. 123. in fi. in consi. 87. col. fin. versic. non obstat. eo. vol. Crau. plene in consi. 135. nu. 22. in 1. & licet Alex. in consi. 16. col. pen. in 5. dicere videatur. Quo ad præscriptionem posse Principem cum causa in damnum tertij, insertis clausulis ex certa scientia & de plenitudine potestatis, præiudicare, tamen non assertiue hoc affirmat, quia loquitur per verbum saltē, vel & secundo, nam ita in casu suo erat de facto, quia illæ clausulæ cōperiebantur insertæ, nõ tamen infert quod de necessitate requirantur, similiter si habilitat fœmi-
- 44 nam quo ad succedendum in feudo, quæ per consuetudinem expulsa reperitur illam ad ius cōmune, quo admittitur, reducēdo. Bru. asten. in consi. 1. Dec. in consi. 269. in consi. 390. in 2. in consi. 498. nu. 24. in consi. 557. nu. 3. in 3. Cur. Iun. in consi. 1. nu. 23. 24. in consi. 138. num. 4. 5.
- 45 Hæc apud Gallos non seruantur, cum fœminæ ex more in feudis succedant, vt inquit Iac. de Belui. And. de Iser. & Alcia. in 6. sed quia, quæ sui. prima cau. bene. ami. Cur. Iun. in tract. de feud. in 3. par. limit. 8. Quinimo fortissi-
- 46 mæ fac viriles fœminæ in eis succederent, Quales Plutar. in lib. de clar. mul. ac Valer. Maximus, & passim etiã veteres historiæ referunt, quibus non indigna est, quæ
- 47 enumeretur Mauiæ traditrix vxor, quam viro mortuo Pharnabazus dignam iudicauit quæ imperaret, eam scribit Xenophon rerum græcarū lib. 3. militasse cum Pharnabazo

- nabazo cōtra Medos & Persas, & ab illo ob insignē fortitudinem magis affectam honoribus, ita vt consilijs se-
- 48 cretoribus adhiberetur, ijs quoque ꝑ annumerabitur
- Amalassunta Atalarici Regis Gottorum mater, qua prudentia, & virtute præexcellentem & virilem præseculisse animum testatur Procopius lib. 5. qui primus est Belli
- 49 Gotici, talis fuit Teopena ꝑ nobilis Tit. Liu. Elog. 4. quæ fugiens Philippi Macedonum Regis libidinem se & liberos interemit, hæc Arnol. Ferr. de consuet. in tit. de feud. 17. argumento. §. 17 ac quamplures aliæ, quibus in muliebri corpore non defluit virilis animus, ac omni laude dignissimus, vt Zonobia orientis Regina, Pantefilea, & vxor Mitridatis, refert Curt. Iun. de feud in 3. par. 7. limi. nu. 9. at quid æternis & antiquis egemus historijs,
- 50 cum apud nos compertum est ꝑ Reginam Ioannam in iurisdictione feudali hæreditario iure successisse, vt testantur Host. Imol. & Panormi. in c. dilecti, de arb. de filio
- 51 adoptato in præiudiciū ꝑagnatorum ad feuda, quod ius quærendum venit tenore inuestituræ & facilius tollitur. Cur. Iun. in consi. 138. num. 4. 5. 6. Goz. in consi. 9. num 51. Crau. in consi. 144. num. 18. & in citato consi.
- 52 135. num. 7. ij legitimam ꝑ quæ à iure ciuili orta est auferre valent, Guid Pap. in consi. 65. colum. 4. vers. quod autem possit, & in consi. 244. pro decisione, in fi. sic defensionem à iure ciuili productam, quæ competit alieni, Aff-
- 53 flict. Decis. 391. num. 4. item legitimat ꝑ quempiam ad feuda, qui nō tollit alicui ius, sed obstaculum remouet, Cur. Iun. in consi. 1. num. 2. nec potest aliquis tertius cōqueri, Cass. in consi. 66. col. pen. vers. & si Princeps. nu. 63. Cur. Iun. in consi. 157. nu. 18. 19. Ius adeundi agnatis de
- 54 latum tollit ꝑ Princeps, quod à iure ciuili ortum habuit Bart. in l. ex hoc, Iur. ff. de iust. & iure. etiam quod hæreditatem aduerint, vt tradit Alex. in consi. 2. col. 6. versic. sed si esset addita. in 1. qui multa citat, secus si dominium illis perfectæ quæsitum foret, quod de iure est gentium d. l. ex hoc iure, quia id sine causa nō auferitur l. fi. l. rescripta.

l. rescripta. C. si contra ius vel vtil. publi. Ibiq; not. & infra dicemus latius.

Opin. hanc sectati sunt Cur. Iu. in citato cons. 157. nume. 18. Goz. in consi. 41. num. 12. Soci. in consi. 63. nu. 16. & in consi. 120. num. 11. 12 in 3. vbi plenius loquitur.

55 *Et licet maiores † nostri in hoc varient, an dominium de iure ciuili quæsitum, ex quo est iuris gentium, quamquam modus acquisitionis à iure ciuili ortum habuerit à Principe tolli valeat sine causa vel non quamplures affirmatiuam partem firmauerint, alij contrariam sectati sint quas opi. late refert Crau. in citato consi. 135. num. 21. & qui opi. primam affirmarunt Decisione Castr. in consi. 178. donatio. col. 2. in 1. illam tutauerunt, at de eo non est curandum, vt inquit ille nu. 20. cum alibi cōtrarium dixerit, vel saltem anceps fuerit in consil. 34. super eo. colum. pen. in 2. Rursus qui hanc partem approbant, vt Abb. Socin. Deci. & alij, quos ipse citat contrarij sibi ipsis extiterunt. Negatiuam partem esse communem * attestatur ipse in consi 103. nu. 3. 15. in consi. 172. num. 3. & de antiq. temp. in 1. par. q. 1. num. 51.*

56 *Idcirco † vt concludamus, ea quæ sunt iuris positivi sine causa à Principe tolluntur, Abb. Felyn. Deci. & alij,*
 57 *in d. c. quæ in Ecclesiarum. nu. 36. & licet † de iure procedat, quod non valeat ab eo factum improbari, peccat tamen is si sine causa agat, vt inquit Alex. in citato cōf.*
 58 *2. versi. dicit Pau. quia ex rectitudine & rationabili debet agere. Guid. Pap. in consi. 195. col. fi. quamplura cumulat Crau. de ant. tem. in 1. par. q. 1. nu. 38. & in 4. par. secti. 1. num. 38. de potestate Principis circa ius positium.*

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **E** *A qua sunt iuris gentium à Principe tolli sine causa nonnulli affirmare.*
- 2 *Plenitudini potestatis nil resistit, quia nulli necessitati est subiecta. & num. 3.*
- 4 *Princeps est supra & contra ius & est sacrilegium de illius potentia disceptare. & num. 5. 6.*
- 7 *Ius gentium, aut dominium quasitum alteri sine causa tolli à Principe à iure prohibetur, ut stabiliunt plerique nostrates.*
- 8 *Hac opi. in dominio quasito clare, & non conditionaliter vera est.*
- 9 *Et procedit in utroque dominio tam directo quam utili.*
- 10 *In auferendo dominium cum causa, utilitatem publicam respiciat.*
- 11 *Hanc opi. non procedere nisi soluto pretio patres nostri testantur.*
- 12 *Et vendicat locum si directe id aufert Princeps, secus si per obliquum per viam. l. generalis.*
- 13 *Vanum est disceptare an Princeps sine causa auferre possit dominium quasitum tertio, si pretium venit soluendum.*
- 14 *Causam non exprimi à Principe in ijs qua sunt iuris positi ui admittunt maiores nostri, secus in ijs qua sunt iuris gentium. & num. 15.*
- 16 *Si aliquo modo causa imaginari potest, eius expressio non requiritur, si iusta & legitima fuerit, num. 17. 18.*
- 19 *Per expressionem causa actus consuevit, quo ad iuris tantum praesumptionem non plenam probationem secundum communem opinionem. & num. 24.*
- 20 *Causa praesumitur in ablatione domini iure gentium quasiti, contra Alex. & Goz. & las. & 21. 22.*

Clau sula

- 23 *Clausula motus proprii, non operatur quo ad incognita Principi.*
- 25 *Si Princeps causa fuit acquisitionis, illud dominium sine causa auferre & tollere potest, ut aliqui affirmant. Ut si ex donatione ius quasitum. & num. 29.*
- 26 *Ex prescriptione & sententia procedit, & usucapione.*
- 27 *Eo modo si actionem auferre vellet sine causa illā aufert, & privilegia à se concessa.*
- 28 *Quod de privilegio diximus in gratis concessio verum putamus, secus si dato pretio, quia est irrenocabile.*
- 30 *Causa acquisitionis dominij est de iure ciuili, & sine causa à Principe aufertur.*
- 31 *Dominium quod accessoriè venit ad acquisitionem absque causa aufertur à Principe. & 32.33.*
- 34 *Qua directe tolli nequeunt, per indirectū tolli prohibentur.*
- 35 *Hanc regulam veram existimant Doctores quādo actus venit uti principalis ad alterum secus si in consequentiam.*
- 36 *De volūtate Principis, quod dominium tollere voluerit, dicitur apparere per clausulas, de plenitudine potestatis, ex certa scientia, & non obstantibus, ut nonnulli affirmant.*
- 37 *Clausula, ex certa scientia, habet vim expressionis verborū.*
- 38 *Per citatas clausulas quod ius tertio quasitum non tollatur à Principe nisi aliter de illo expresserit, hanc opinionem veriore putamus, usque ad num. 52.*
- 39 *Citata clausula sunt quasi paris potentie. & num. 41.*
- 40 *Clausula, de plenitudine potestatis, omnes alias clausulas sub se continet.*
- 43 *Clausula memorata ad incognita Principi non extenduntur. & num. 48.*
- 44 *A Principe debet expressio iure tertij specialiter fieri alias si generaliter exprimatur, de inualido vel paruo iudicat.*
- 45 *Ius tertij à Principe expressum censetur si de illo appareat aliquo modo n. minato in actu.*
- 46 *Si compertum sit Principem de actu super quo disponit bene informatum fore, clausula citata effectum operantur, & videtur iuri questio derogasse. 47.48.*

Informa-

- 49 *Informatum Principem præsumimus ex narratione facti per eam citata cum tenore in literis inserto.*
- 50 *Et si comperiat Principem aliter cogitasse de illo iure, illi derogatum censetur vi clausularum citatarum.*
- 51 *Quod de præiudicio asserimus de paruo etiam intelligimus in quo omnia citata sibi locum vendicant.*
- 52 *Citata clausula non operantur effectum, si non constat Principem causa cognita egisse.*
- 53 *Pretium à Principe non datur pro iure quasito ablato, quando is per viam. l. generalis id tolleret. Secus si particulariter procederet auferendo illud ius, quia ad pretium teneatur, ita communiter recipiunt.*
- 54 *Hoc vltimum putamus non esse verum quo ad non subditos quos l. generaliter non ligat.*

An causa in Principe præsumatur quando
aliquid facit in præiudicium iuris
tertij. Cap. VI.

V A E R I potest i. s. nam maiorem hæsitacionem tradunt patres nostri circa ius gentium, & ab eo inuenta. Et ij varia dixerunt inter se dissentientes, adeo quod in immenso pelago per quod nauigamus emergi dubitamus. firmanonnulli sine causa cum clausula, de plenitudine potestatis, Principem dominium quasitum tollere, & contrarium asserentes mentiuntur, vt inquit Ang. in l. item si verberatum. §. i. ff. de rei vend. & ante eum plures hanc opi. dixerunt veram. Io. And. in c. i. de caus. poss. & propriet. Hosti. & Io. And. in c. in nostra, de procur. Butri. in c. cum olim. de re iud. Bal. in l. nec causas. C. de appell. in l. fin. C. de fruct. & liti. expens. in l. 3. §. si is pro quo. ff. quod quisque iu. in l. 2. C. quomo. & quando iud. & idem Angel. in l. 2. C. de quad. præscrip. Barb. in consi. 64. col. penult. in 4. l. as. in

confi. 227. col. 9. vers. 12. in confi. 236. col. 2. versic. confirmare, in 2. in confi. 107. colum. 2. versic. planum, in 4. vbiq. decisionem Ang. approbans, & consulit Alber. de Rosate, in ciuitate Pergami, vt refert Castr. in l. quoties. C. de preci. Imper. offer. quamplura citat Sicu. in d. c. quæ in ecclesiarum, col. pen. de constit. Deci. in confi. 191. num. 4. & in confi. 269. num. 7. in 2. sectatus est opi. citatam.

- 2 Ratio citari potest, quia plenitudini potestatis nil resistit, quia si libet licet. l. Princeps. ff. de leg. Bal. in c. 1. colum. 11. de constitut. huic plenitudini nemo contradicit, cum nulli necessitati sit subiecta, nullisq. publicis regulis limitata. vt inquit Bald. in l. 2. col. 7. C. de ser. &
- 3 aqu. est † enim super ius Princeps, & de plenitudine potestatis, supra, & contra ius disponere potest. cap. propositum, de concess. præben. est lex animata † in terris, vt faretur glo. in §. pen. in auth. de consul. & in l. & quia. ff. de iurisdic. omn. iud. nec ei dici potest cur ita facis. Bal. in præiud. feud. char. penul. & in l. si. colum. 1. C. senten. rescind. non poss. & de illius † potentia sacrilegium est disceptare. l. sacrilegij. C. de crim. sacrileg. Nimirum † ergo si cum clausula supra citata potest subdito dominium quæsitum sine causa auferre.
- 7 Contrariam partem, † & de iure veriore plerique affirmarunt, sine causa tolli hoc dominium quæsitum alteri Principem prohiberi, cum causa vèro iusta concedi, Io. de Ana. in confi. 81. num. 4. Rom. in confi. 310. in casu proposito. Abb. in confi. 77. in quæstione quæ. col. 2. in secundo. Socin. in confi. 266. colum. 17. versic. sed præmissis, in confi. 164. col. 7. versic. quintus casus, in 2. in confi. 120. col. pen. nu. 14. versic. sextus & vltimus, in 4. Cur. Iuu. in confi. primo, num. 29. in cons. 138. nu. quinto, asserens communiter * recipi, quam communem opinionem testatur. Fulg. in confi. 61. domina Catherina. col. 3. versic. 4. quia ratum, & Fely. in c. quæ in ecclesiarum, nu. 54. de const. & Deci. nu. 26. Bal. in confi. 401. super

per co.nu.2.in 4.Cur. Sen. in consi. 66. col.7. 8. Castr.in
 consi.517.vifo & examinato,col.pen. versic. ijs non obft.
 in 1.Alex.in consi. 101. col.5. versic.qnæ superior, in 1.
 in consi.189 col.1.& 4.versu ad tertium, & in consi.215.
 col.4.versic.seculo, & versu.pro hoc, in 2.las.in consi-
 lio 233.col.7.versu.vndecimo facit,& in consi.227. col.9.
 versu.tertiodecimo,in 2.Deci in consi.271. nu.6.in consi.
 361.nu.8.in cōs.269.nu.7.in cōs.390.nu.10. in cōs.357.
 nu.5.6.in 2.in consi.520.nu.4.5.in consi.588.nu.13. in 3.
 in consi.606.nu 8.in consi.689.nu.13.in 4.Goz. in cōs.5.
 nu.18.19.21.in consi.9. nu.48.49. Crau. in consi.5. nu.5.
 in consi.7.nu.10.in consi.135.nu.7.19. 20. 27. & de anti-
 temp.in 1.par.q.1.nu.51.vbi latissime, ex quibus citatis
 cuipiam clare constat, hanc esse communem opin.

- 8 Quam † veram testatur Soc.Iun.in consi.94. num.17.
 in 2.in dominio quæsito ex actu puro,secus si is erat cō-
 ditionalis, & nedum in directo hæc opin.verificatur, ve-
 9 rum & in utili dominio, † vt inquit Alexan. in consi.11.
 nu.6.in 6.& Dec.in consi.citato.606.num.8. causa au-
 tem in Principe consideratur quæ utilitatem publicam
 10 respiciat, † vt pro bono pacis, pro enirandis scandalis,
 vt asserit Alexan.in consi.136.column.fin.in j. & traditur
 per Doct. supra citatos. casus speciales citat Guid. Pap.
 in consi.195.in causa,col.2. versu.seculo quia, alios ci-
 tat Afflict.decis.361. nu.5.6. hanc opi.intelligunt Doct.
 11 dummodo pretium † tradatur illi cui dominium rei au-
 fertur, vt inquit Arch.in c.principalem,9.q.3. Fely.in d.
 c.quæ in ecclesiarum, vbi quam plura congerit. nu.41.
 & Dec.numero 26.& in consi.520. num. 10. in 3.las.in
 consi.1.column.8. versu.nono, & in consi.133. column.8.
 versu.vndecimo,in 1.Soci.in consi.120. num.11. in 3.
 12 qui concordantes citant. Et veram illam † affirmant
 citati patres quando per directum tollitur à Principe
 dominium, alioquin si per viam legis generalis. Anchar.
 in consilio 351.pro intelligentia, columna finali, aut il-
 lius culpa eueniret. Deci.in citato cap. quæ in Ecclesia-

rum,num.26.& in consi.520.num.10.in 3.de hoc latius infra num.53.dicetur.

- 13 Et hac † quæstione pro vera existente, quod Princeps tollat ius quæsitum sine causa, aut cum causa, differentiam non inuenio, cum ob pretium obligetur, quo fit, vt Ang. in citata lege, item si verberatum. §. 1. & sequaces saluari valeant, cum vtroque casu non inferatur damnum illi cui dominium aufertur vt considerat Deci. in d.c. quæ in ecclesiarum, num. 41.
- 14 Oritur † ex prædictis q. an causa exprimatur à Principe, vel in eo præsumatur. Alex. in consi. 2. col. fi. in 1. fatetur causam in ijs quæ sunt iuris positiui semper præsumi, approbat Ias. in consi. 233. qui concordantes adducit, col. fi. in 2. Cur. Sen. in consi. 66. num. 73. col. 7. latissime per Crau. in citato consi. 135. nu. 41. vbi quam plura cumulat, verum de hoc quærere vanum existimo si pretium à Principe venit soluendum, vt dictum est.
- 15 At si ea † quæ iuris gentium concernunt consideramus, causam ab eo exprimi oportere, & quidam iustam, vtilitatem publicam respicientē, testatur Soci. in consi. 4. nu. 5. & in consi. 120. nu. 12. in 3. in consi. 260. col. penult. vers. aliquando & tertio, in 2. Fulgo. in d. consi. 61. Deci. in consi. 357. nu. 6. Crau. latius in citato consi. 135.
- 16 Primo hæc opi. limitatur † quando causa aliquo modo imaginari valet, quia eius expressio non requiritur, & tunc pro actu Principis est præsumendum. Soci. in citato consi. 266. col. pen. versic. aliquando & secundo. Cur. Sen. in consi. 66. nu. 7. consi. 74. versic. & istud, in consi. 20. col. 4. num. 17. versic. quinto respondeo, & consi. 5. nu. 21. & in consi. 50 col. 77. nu. 410. Cur. Iun. in consi. 170. nu. 23. Ias. in consi. 233. in fi. in 2. Soci. Iun. in consi. 65. nu. 8. in 2. Goz. in consi. 5. nu. 19. Dec. tamen in citato c. quæ in
- 17 Ecclesiarum † & ante eum Imo. in c. nā concupiscentiā, col. 11. versic. extra glo. de constit. hanc opin. improbant, quia semper aliqua causa posset imaginari, vt per eos latius, at cum prima opi. sit cōmunis * vt patet ex prædictis,

Etis, de eorum opi. non est curandum, nec quicquā facit
 obiectum, nam si ex verisimili causa & iusta agat Prin-
 18 ceps, † nullaq; alia valet imaginari, ex illa Principem
 egisse dicemus, nec alia iustificatio requiritur, vt asserūt
 Cur. Sen. in d. cons. 20. num. 21. ceteriq; supra citati, nec
 verum putamus causam semper imaginari, quia datur
 instantia in casibus quibus cōsulerunt Soc. Sen. & Soc.
 Iun. ac ceteri tuentes opin. hanc, qui asserunt in illis casu-
 19 bus nullam posse imaginari, ergo non semper imagina-
 tur, vt fatetur Imol. & decis. declaramus illam † quæ-
 stionem, causam non iustificari expressam à Principe, &
 quidem iustam, veram esse quo ad præsumptionē dunta-
 xat, non plenam probationem, ob quam opus probandi
 contrarium in aduersam partem transfertur, vt testatur
 Crau. qui hoc latius prosequitur in citato cons. 135. nu-
 me. 42. quia si plena induceretur probatio illius assertio-
 ni fides adhiberetur, contra ea quæ citata sunt supra in
 prima lim. 12. q. nu. 12. 13. 14.

20 Ex quibus † videtur posse dici. Alex. in d. consi. 101.
 col. 6. in 1. non recte sensisse, quod dominium ex contra-
 ctu quæsitum tolli à Principe valeat cum causa, quæ in
 eo præsumatur, à qua opin. videtur recedere in cons. 97.
 col. fi. in 3. & in cons. 203. nu. 11. & in cons. 224. nu. 6. 7.
 in 6. Quia nō præsumimus causam nisi quando alia ima-
 ginari non valet, in quo casu Alexan. non ita velle cense-
 mus. in eum errorem lapsus est Goz. in consi. 5. nu. 19. &
 in cons. 41. nu. 13. quod clausula, motus proprii, in Prin-
 21 cipe † causam præsumi operatur, immemor contrariū
 firmasse in cons. 14. nu. 18. Principem tertio præiudicasse
 nolle per citatam clausulam nisi aliter de præiudicio lo-
 22 queretur, etiā quod parū esset, cui de paruitate † præ-
 iudicii, assentit Ias. in cons. 213. nu. 6. versi. ad istud, in 2.
 & Dec. in d. c. quæ in ecclesiarum, nu. 35. hanc opinionem
 de citata clausula quod causæ expressionem operetur,
 firmavit Ias. in consi. 105. col. pen. versi. nec huic, num. 4.
 in 1. cuius contrarium attestatur in consi. 233. col. 3. ver-

23 sic. 4. facit, & col. fi. in 2. causam ꝑ non præsumi in Principe in ijs quę sunt iuris gentium agendo cū clausula, motus proprii, cum in ijs quę à Principe, ignorari præsumuntur, & illi sunt incognita, effectū nō sortitur, quod approbat Cur Iun. in consi. 142. nu. 8. 9. Soci. in cōf. 120. num. 9. 10. in 3. Dec. in consi. 689. num. 11. 12. in 4.

24 Et licet ꝑ vt firmauimus supra nu. 19. causam à Principe expressam quo ad præsumptionem effectum sortiri, non deficiunt qui contrarium sensere, vt Curt. Sen. in consi. 66. nu. 73. col. 7. vers. & ideo dux, quod probatio in contrarium non admittatur. Quam opinionem approbasse videtur Soci. in consi. 87. col. 8. num. 20. in 3. Goz. in consi. 5. nume. 19. Afflict. decif. 305. num. 15. opinionem contrariam vti veriolem, & communem * admittunt alij Doct. & quam firmavit idem Soci. in cōf. 120. num. 12. in 3. & in consi. 266. col. pen. vers. & ad obiectionem, in 2. latius Crau. in consi. citato, & de antiq. temp. in j. par. q. j. num. 14. cum sequen.

Secundo limitant nostrates opin. quod sine causa ius
25 quæsitum à Principe ꝑ tolli non valeat, non procedere si Princeps fuit causa acquisitionis, vt si rē donauit Titio, reuocat donationē sibi quæsitam perfecte absq; causa, citatur Ange. in l. Antiochenium. ff. de priuileg. cred. Bal. in l. qui se patris, col. pen. C. vnd lib. vbi reuocat Princeps suum privilegiū etiam quod ius sit quæsitum. Ang. approbat Goz. in consi. 8. nu. 38. in consi. 5. num. 17. ibi in dominio alicui quæsito ex scientia, præscriptione, vel vsu
26 capione, ꝑ decif. in consi. 252. in fi. in 2. in consi. 498. numero 29. in 3. Cur. Iun. in consi. 1. nume. 20. in consi. 138. numero 5. 6. in consi. 156. num. 18. Qui asserit hanc limitationem dubiam reddi quando dominium fuit perfecte quæsitum, attamen illam firmavit in consilio 174. nu. 13. & veram resolutionem testatus est Cassa. in consi. 66. col. pen. nu. 60. vers. contrarium tamen opinionem, nam cū sit acquisitionis causa Princeps, nil obstat quin ad sui libitum reuocare valeat, cui opi. accedere videtur

- Alex. in consi. 2. colum. pen. vers. nec ad hoc obst. in 1. vbi Princeps aufert actionem ex contractibus descendente, licet ipsos contractus sine causa non tollat, licet hoc verum sit in dominio iure ciuili quaesito, vt sunt actiones,
- 27 at in priuilegio † à se concessio contrarium firmat in consi. 1. vol. 6. vers. & pro hoc patet, & in consi. 214. col. 4. vers. secundo, nu. 2. Dec. in d. c. quæ in ecclesiarum, numero 37. citat Ang. in d. l. Antiochenium.
- 28 Quod sane intelligas † qñ sine pretio & gratis conceditur, alias si pretio accepto, quia in contractum transiuit est irreuocabile, & dolum committeret Princeps, & de fide rupta argueretur, nec qui secum cōtraheret inueniret, vt per plura concludit Dec. in consi. 286. num. 4. & in consi. 292. nu. 7. in 2. Ias. in consi. 1. col. 2. vers. 3. principaliter, in 1. de hoc plene dicemus infra in 5 par.
- 29 Et per hanc † limitationem quæ cōmunis videtur, altera magis cōmunis destruitur, quam supra citauimus q. 14. nu. 5. quod dominium à iure ciuili quaesitum sine causa tolli nequeat à Principe, quia cum illius facto processerit sola eius voluntate adimitur, vt decidit Ang. in l. Lucius. ff. de euct. ab omnibus citatus, hæc opi. viua ratione comprobatur, quia licet dominium sit de iure gentium. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iure, quod sine causa tolli nequeat † vt omnes communiter restantur, tamen causam illius acquisitionis quæ est de iure ciuili, vt omnes admittunt, aufert Princeps sola eius voluntate, ideo vti principalis est consideranda, non dominium quod venit in consequentiam. Bald. authore in l. si. col. si. vers. si pone. C. senten. rescin. non pos. vbi sublata † sententia per Principis rescriptum, & dominium quod vti accessorium consecutiue venit sublatum censetur, quam rationem citat Dec. in d. c. quæ in ecclesiarum, num. 36. & tacito authore dixit Goz. in cons. 85. nu. 15. illamq; in primis adduxisse videtur Alex. in d. consi. 2. col. pen. vers. nec ad hoc obst. in 1. remouendo obiectum de testamento quod à Principe sine causa tolli nequit, cum à iure

gentium ortum habeat, asserit actiones ex eo descendentes, † ac ex omnibus contractibus quæ sunt de iure civili sine causa tolli ab eo. Quo fit vt auferendo ius agendi ex testamento tollat ius quæsitum ex eo, licet acquisitio à diuino iure nascatur.

- 33 Hæc ratio † non satisfacit, quia sequeretur quod dominium semper per indirectum tolleretur auferendo acquisitionis causam, quod à iure prohiberi videtur. c. eū quid vna via. de reg. iur. in 6. l. scire oportet. §. materia. ff. de turo. & curat. dat. ab ijs, tradit Dec. in consil. 48. col. 3. 34 versic. vnde, in 1. per quæ iura † asserit Principem per indirectum priuilegia non reuocare quando directe nequit, ne per indirectum liceat, quod de iure directe prohibetur.

Rursus si auferendo causam acquisitionis dominium sublatum foret, nunquam casus cōtingeret, in quo opi. communis verificari posset, scilicet quod Princeps sine causa nō potest dominium quæsitum auferre de iure civili, quia resultaret semper extinctio domini, tollendo eius causam, & frustra foret disceptatio illius opin. hoc idem in dominio quæsito iure gentium procederet, tollendo ius agendi, cum sublatum dominium remaneret.

- 35 Ijs obiectis † remotis, ratio illa de iure vera videtur, & ad obiectum regulæ, cum quid vna via dico quod nō est verū, quando vnus actus venit in alterius consequentiam, sicut venit dominium ad causam acquisitionis, vt diximus supra num. 31. declarat illam regulam Alex. in cons. 151. num. 12. in 7. in cons. 220. num. 8. in 6.

Minusq; aliud officit, quia nego assumptū finge, non per viam acquisitionis Principem tollere dominium per indirectum, sed directe cum causa, non ne iste est casus in quo verificatur est opi. communis? certe sic. ergo corruit obiectum, cum detur instantia in actu quem agit Princeps, id cum causa auferendo, prout potest, vt diximus, & adhuc viuit illa ratio efficax ad quam hactenus non vidi per quempiam responsum.

Quæst.

Quæst. 16. Occurrit circa prædicta, an apparere de-
 36 beat de voluntate † Principis aliter expressa quam per
 clausulas, ex certa scientia & de plenitudine potestatis
 vel non obstantibus, vel satis expressa sit illius mens ex
 vi d. clausularū, vt velit ius tertio quæsitū auferre, Ana.
 in consil. 81. viso. num. 4. & Bologni. ibi, concludunt per
 illas expresse apparere de voluntate Principis quod ius
 tertio quæsitum velit auferre, approbat hanc opinionem
 Alex. in consil. 215. col. 5. versic. sexto confirmatur, in 2. in
 consil. 34. col. pen. versic. non obst. in 4. qui æquiparat clau-
 37 sulam † ex certa scientia expressioni verborum, & in ter-
 minis firmat in consil. 92. num. 3435. in 6. tradit Dec. in
 consil. 191. nu. 3. 4. in 1. in consil. 269. nu. 1112. in consil. 271.
 num. 8. 9. in 4. in consil. 498. num. 25. 26. in 3. in consil. 624.
 nu. 11. in 4. Cur. Iun. in consil. 157. nu. 21. Goz. in consil. 92.
 col. fin. num. 21. 22. Adde Castr. in consil. 178. donatio. col.
 11. versic. circa prædicta, in 1. & de clausula de plenitudine
 potestatis. Goz. in consil. 5. num. 25. 26.

Opi. contrariam firmat Compost. in c. causam quæ, de
 rescriptis, quem approbat Alex. in consil. 11. num. 4. in 6.
 38 quod per clausulam † non obst. ius quæsitū alteri non
 tollatur, & idem asserit de alijs clausulis æquipollētibus,
 vt si clausula ex certa scientia exprimeretur, cum maio-
 rem vim habeat quā clausula non obstan. vt inquit Dec.
 in consil. 341. nu. 10. in 2. vel saltem eiusdem est efficaciar,
 39 Fely. in c. nonnulli, num. 51. descrip. idem † de clausula,
 de plenitudine potestatis, esse censemus Alex. in citato cō-
 sil. 215. versic. sexto sunt hæ clausulæ paris potentiar, im-
 mo plenitudo potestatis omnes alias clausulas in se con-
 40 tinet † & illas superat. Cur. Sen. in consil. 66. num. 14. Soc.
 Iun. in consil. 69. num. 64. in 1. vnde nisi Princeps expri-
 mat se tollere ius tertio quæsitum per clausulam, ex cer-
 41 ta scientia, quod † est ius naturæ, quod clausula nō obst.
 illi non videtur derogasse, vt profitetur Alex. in consil. 23.
 colum. 3. versic. nec ad hoc, in 5. nam dicta clausula effe-
 ctum non operatur in ijs quæ sunt Principi incognita.
 Compost.

Compost.approbat Deci.in consi.292.num. 5.in 2.& in
 consi.689. num.16 in 4.vbi quam plura citat firmando
 42 illam opinionem,quod † per clausulam, non obft.& ex
 certa scientia, non præiudicatur iuri quæfito immemor
 Deci.quod illud dictum Compost. in consi.191.num.8.
 in 1.imptrobauit,quod sectatus est Dom.in c.si postquã,
 col.si.de præben.in 6.videtur recensere Cur.Iu. in consi.
 142.num.3.& Goz.in consi.14.num.19.

In tanta varietate.Opi.Compost.veram esse existimo,
 43 quod ad † tollendum ius quæsitum alteri clausula non
 obstan.vel aliæ citatæ non sufficiunt,nisi Princeps id ex-
 primat,& specialis expressio requiritur.Cur.Sen.in con-
 44 si.66.num.126.quia†si generaliter exprimeretur, de in-
 ualido vel paruo dominio iudicandum est,aliter non ap-
 parente de Principis mente, vt inquit Alex. in consi. 11.
 nu.4.in 6.Iaf. in l.quoties. nu.4. C. de preci. Imperator.
 offer.Goz. in d.consi.14.nu.19.20. de quo satis constare
 videtur si de illo iure aliquo modo expressio à Principe
 45 facta comperiat, † tunc per d clausulam illi deroga-
 tum censetur,vt fateretur Alex.in consi.1.in 5.

46 Quam opi.veram † dicimus etiã si concurrerent aliæ
 citatæ clausulæ,ex certa scientia, de plenitudine potesta-
 tis,motu proprio,si non constat Principem esse informa-
 tum, vt exprimit ibi Alexand.& clare declarat Deci. in
 d.consi 191.nu.5 in 1.ex qua declaratione opi.concorda-
 ri poterunt vt prima vera sit,quando aliquo modo cõpe-
 47 ritur expressio iuris quæfiti †secunda verò, quando ge-
 neraliter dispositio cõcepta fuit. Verum clausula de plen-
 itudine potestatis etiam quod generaliter proferatur,
 ita concipi potest quod per illam ius quæsitum tollere-
 tur.Cur.Sen.in cõs.13.nu 38.in add.alias regulariter nõ
 præiudicant citatæ clausulæ tertio, quia non obtinent
 48 firmitatem quo ad incognita, †sed in ijs quæ præsumi-
 tur Principem non ignorare, vt si sunt iuris, & non fa-
 cti,prout sunt contractus.Iaso.in consi.233.colum.pen.
 versic.non obstat ergo.in 2.Soci.in consi. 164. colum.3.

versic.

verfic. sed ad istas in 2. in consi. 120. num. 10. in 3. Deci. in consi. 407. num. 23. 410. num. 21. in consi. 544. nu. 10. in 3. Ias. in consi. 119. col. fi. in 4. Deci. in consi. 142. nu. 7. in 1. Cur. Iun. in consi. 170. col. fi. num. 31. Aret. in cōs. 15. Reuerendissime. col. 4. versi. venio ad 2. Cor. in consi. 189. 49 num. 6. in 4. Quæ opi. vera est † nisi constet Principem informatum fore, vt inquit Aret. in consi. citato. col. 7. Alex. in consi. 15. colum. 2. versi. præterea. in 5. Fely. in d. c. nonnulli. num. 49. aliter prima opi. procedit vt inquit ipse in consi. 52. nu. 11. & in consi. 215. nu. 4. in 7. Oporteretque apparere eum bene informatum, Soci. Iu. in consi. 77. nu. 105. in 1. vt si is factum narrat cuius tenor in literis insertus comperiat, scientiam habuisse optimæq; informatum esse arbitramur. Alex. in citato consi. 11. num. 2. in 7. Cur. Sen. in citato consi. 66. nu. 87. vel si aliter cogitasse Principem † de citato iure appareret, Goz. 50 in consi. 5. num. 26.

51 Ista vera esse affirmamus etiam si ageretur de paruo præiudicio, vt sup. diximus. num. 22. 44. & firmat Ias. in consi. 213. num. 6. col. 5. in 2. in consi. 119. colum. fi. in 4. Cur. Iun. in consi. 142. num. 9. Deci. in consi. 407. num. 19. in consi. 410. num. 23. in 3. & in d. consi. 689. num. 10. in 4. Guid. Pap. in consi. 195. col. 3. versi. & in dubio.

52 Rursus citatæ † clausulæ effectum non operantur nisi cōstet Principem causa cognita egisse, vt inquit Cur. Iu. in d. consi. 142. num. 8. & in consi. 170. col. fi. nu. 32. Soci. in consi. 164. col. 5. versi. ex quibus. in 2. Deci. in citatis consilijs, fortius qui vtuntur d. clausulis pēna. l. meminerint. C. vnd. vi. plectuntur, vt fatetur Guid. Pap. in citato consi. si auferunt ius tertio quæsitum.

53 Postremo illa opi. quam supra firmauimus. q. 15. nu. 12. quod Princeps ad pretium obligatur auferendo ius tertio quæsitum. Tertio Limitatur nō procedere si per viam. l. generalis ius illud tolleretur, & sic per indirectum, quia recōpēsatio nō datur, vt affirmat Bar. in l. Antiochē sum. ff. de priui. cred. & in consi. 172. dubia occurrentia.

in prin. ita loquitur Ang. in consi. 139. colum. 2. versic. non obft. § constat. Alex. in consi. 189. col. 1. versic. Tertio quia licet. & col. 4. versic. ad tertium arg. in 2. Ias. in consi. 1. col. 8. versic. nono. num. 5. in 1. & in consi. 233. col. 7. versic. vndecimo, in secundo, in consi. 46. num. 4. in quarto. Socin in consi. 266. colum. antepen. versicu. & si dicatur, in secundo, & in consil. 120. nume. vndecimo, in 3. Ami. in consi. 12. num. 15. Deci. post alios in d. c. quæ in ecclesiæ- rum. nu. 26. & in consi. 357. nu. 6. in 2. in consi. 520. nu. 10. in 3. Rom. in consi. 310. in casu proposito. num. 4. Goz. in consi. 5. num. 20. Crau. in consi. 95. nu. 7. in consi. 135. nu. 30. 31. Et communiter * ista opinio recipitur, alias si particulariter ageret, prohibetur, nisi soluto pretio, vel re- compensatione data.

Et hæc in sibi subdito vera essent, quia non subiectus
54 qua lege nō ligatur † cum ad eum iurisdicctio non porri-
gatur. Castr. in consi. 229. num. 2. in 2. Et ex his comple-
ta sit hæc lunga, & intricata q. cum sua materia.

DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M.

- 1 **I**mmunitatem non valere patres nostri affirmant si-
ne clausula, non obstan. l. Vacuatis. C. de decurio. lib.
10. & num. 3.
- 2 Clausula, non obstan. generaliter concepta operatur in
gratia data in forma communi, secus si gratia esset exu-
berans, quia specialis requiritur.
- 3 Clausula non obst. qua tollit. l. vacuatis, tollit etiam ius al-
teri quasitum. & num. 4.
- 5 Ius querendum facilius tollitur quam quesitum.
- 6 Priuilegium immunitatis non cōsumat effectum nisi de die
in diem, quia habet causam successiuam.

Communi-

- 7 *Communitas non habet aliquod ius quasitum in bonis descriptorum in astito, nisi hypotheca, ideo tollitur per clausulam non obft. l. vacuatis.*
- 8 *Immunitas à collectis fauorabilis iudicatur, quia res ad primam naturam reducit. & num. 63.*
- 9 *Princeps ex reſtitutione rationabili debet agere, nam ſi à norma iuris deflexerit, tyrannus cenſetur.*
- 10 *Clausula de plenitudine poteſtatis contra ius dicitur plenitudo poteſtatis, & num. 11.*
- 11 *Princeps quod iuſtum eſt præſtat, ac iuſtitiam & aquitatem ſeruat.*
- 12 *In Principe tria conſiderantur, potentia, ſapientia, & vultus diuinus, in vltimis duobus ſe magis conſidat, quia Deum habet vltorem.*
- 13 *Princeps dicitur ſons iuſtitia, vnum calamum & vnā debet habere linguam, & quod ſcripſi ſcripſi, & ſicut polus in cælo dicitur, ita debet eſſe firmus, & ſicut lapis angularis.*
- 14 *Duces, Com. March. & Barones in ſtatu ſuo omnia agunt quæ Cæſar in toto orbe, & ſunt loco Principis, & num. 17.*
- 15 *Qui ſint, & de eorum dignitate & officio.*
- 16 *Citati Principes vtiuntur clauſulis quibus vtiuntur ſupremus.*
- 17 *Et omnem plenitudinis poteſtatem habere volunt, & diſceptare de eorum poteſtate eſſet mundum reuagare.*
- 18 *Intelligamus de illis qui iure imperij poſſident, alias non.*
- 19 *Rationem assignatam per laſ. cur inferiores immunitatem concedere non valeant, quia ſuperiorem recognoscunt, improbamus.*
- 20 *Principes inferiores immunitatem cōcedentes ex cauſa vti miniſtri. l. agunt.*
- 21 *Ciuitas franca vicem Principis obtinet.*
- 22 *Pedagia imponit d. ciuitas quæ ſunt de reſeruatis Principi. & num. 25.*
- 23 *Immunitatem concedit ciuitas libera.*
- 24 *Venetiarum ciuitas locum Principis obtinet.*
- 25 *Nulli Principi obedit Venetia, & libertatem ab Imperio Romano*

P A R S Q U A R T A

*Romano ex priuilegio obtinuit & praeario nomine ciuitas
tem, secundum aliquos, sed natura liberi sunt ipsi, & eo-
rum ciuitas, secundum veriore opinionem.*

- 29 *Veneri prohibere possunt ne quispiam per gulfum suum na-
uiget.*
- 30 *Priuilegium Venetorum signatum in bulla aurea se vidif-
set Alb. Ros. attestatur.*
- 31 *Ianua iura imperij nanciscitur & est ciuitas libera.*
- 32 *Luca ciuitas franca est & locum Principis obtinet.*
- 33 *Pisa olim erat libera, nunc subiecta.*
- 34 *Florentia iam libertate gaudebat, licet sit serua. & nu. 35.*
- 36 *Dux naturaliter agit omnia in ducatu suo, qua Caesar in
toto orbe & in eum iura imperij sunt translata.*
- 37 *Dux naturaliter maiore potestate nanciscitur quam Caesar,
quia statum ad suos transferre, quod nequit Caesar Imperium.*
- 38 *Dux naturaliter in suo Ducatu Imperator esse censetur.*
- 39 *Opi. Alb. Ros. Castrum & Ias. hunc ducem ius quasitum alteri
potestatem auferendi non habere falsam esse putamus.*
- 40 *Opi. Soc. Iun. Ducem Urbini clausulis, de plenitudine potesta-
tis, et non obstat, uti non valere non esse tutum affirmamus, n. 40.*
- 41 *Reges an Imperatores electi fuerunt, & in regnis suis locum
Caesaris obtinent legitime & non de facto, & num. 42.*
- 43 *Expulsione Regum a Rom. populo is sibi Dei iram ven-
dicauit.*
- 44 *Rex Francia non habet superiorem, & in Regno agit sicuti
Caesar in Imperio.*
- 45 *Rex maiorem potestatem in Regno habet quam Caesar, ra-
tio assignatur.*
- 46 *Norma immunitatis concedenda, videtur omnia onera in-
cludere ut traditur a patribus nostris, & num. 47.*
- 48 *Immunitas est fauorabilis licet iuris stricti censeatur.*
- 49 *Immunitas est contra ius commune, num. 60.*
- 50 *Immunis nemo afficitur ab oneribus salis & taxa equorum.*
- 51 *Dictio, quibus vis aut quoquo modo, casus insolitos in im-
munitate includit.*
- 52 *Clausula, quibus vis, aut quoquo modo, in immunitate in-
serta*

serta non operantur quando statutum editum est nullum eximi ab oneribus nisi habeat literas speciales cum derogatione statuti.

- 53 *Casus insoliti, guerra, pestis, & famis, in immunitate non includuntur, nisi de illis Princeps cogitauit, & quando verum sit. & num. 55. 56. 57.*
- 54 *Licet statuta & ll. transgredi ob salutē humanis corporis.*
- 58 *Quod de guerra supra diximus, de bello diuino intelligimus, nedum in humano. & num. 59.*
- 60 *Immunitatē à Principe concessam ad bona ex post quæsitā. extendi putamus, secundum opi. veriorem, vsq; ad finem.*
- 64 *Si ex immunitate tertius grauiter laderetur, quæsitā ex post non veniunt, num. 65.*
- 66 *Immunitas cōcessa laico super decimis non includuntur futura, clerico vero cōcessa, veniūt, ratio redditur ibi. et 67.*
- 68 *Enormi latione ob priuilegium immunitatis prasupposita id reuocari debet.*
- 69 *Opinio, quod ex post quæsitā in immunitate includātur ad bona æstimata in oppido Principi subiecto extendimus.*

De immunitate cum clausula non obstantibus, & plura de huiusmodi clausulis, & concessionibus. Cap. VII.

V AESTIO 16. ex supra firmatis ad terminos nostros inferitur. † Concessionem immunitatis de iure effectum sortiri cum clausula, Nō obst. l. vacuatis. C. de decur. lib. 10. secundum Bar. Bal. Ang. & Doct. ibi. Alex. in cons. 30. col. 3. vers. ta

men in contrarium, in 5. in cons. 1. col. 2. vers. non obst. quod D. Dux. eo. vol. Bald in l. nec damnosa, col. 1. vers. iuxta istam partē. C. de prec. imp. off. Ias. in cons. 83. col. 2. vers. non obst. in 3. nec sufficeret uti ea generaliter, non obst. aliqua. l. in contrarium faciunt, pro ut alibi suffice-

re affirmat Bar.in extrauagan.ad repri.in vers.non obft.
 * col.1. Quæ opi.communiter * recipitur, vt inquit Ias.in
 consil.75.col.1.in primo . Et Bal.in l.nec damnosa. C.de
 2 prec.imp.offer. Quia † procedit in gratia à Principe do-
 nata in communi forma,at in casu isto dicitur concessio,
 & gratia exuberans, in qua expressio specifica requiritur,
 vt declarat Cur.Sen.in d.conf.66. nu.128. citando
 Bal.in c.naturales, in 3.col. si de feu.fue.contr.int.dom.
 Ibiq; Alciat.& Mod. cōiter approbant , vt si Princeps ad
 feuda spurium legitimaret non sufficit expressio illius
 clausulæ generale , nisi dicat,non obft.c.naturales , quia
 illa gratia non dicitur communis, sed exuberans .

3 Et si obijciatur † non videri per d clausulā ius quæsi-
 tum alteri sublatum, fm opi.Compost. & veram, quia il-
 lius expressio facta non comperitur, maxime cū sit quæ-
 situm cōitati ex quasi contractu, quod Princeps sine cau-
 sa iusta & legitima auferre nequit, vt supra diximus .

Quia respondeo, & nunc obiecta citata supra q. 10.
 num.41.& q.13.num.39.remoueamus multipliciter.Et
 primo clausulam illam solam, nō obft.l.vacuatis, ad va-
 lidandam immunitatem sufficere attestantur Doct. etiā
 in præiudicium communitatis, si quod ius ei quæsitum
 est, de quo dubito, vt infra dicetur, quia per indirectum
 aufert illud ius quod venit accessorie, non tollendo.l.va-
 4 cuatis, sublatū remanet ius ex ea quæsitū † communitati,
 quod ad illam venit consecutiue , quod Princeps sine
 causa ad sui libitū auferre pōt , vt supra diximus, q.15.
 nu.30.31.citando Bal.in l.fi.C.de sen.rescin.non pos.col.
 fin.vers.pone, illud enim dominium nō consideratur, sed
 d.l.vacuatis, vti principalis est considerata, quæ prohi-
 bet immunitates concedi, cum in præiudicium aliorum
 tendant, ideo remouendo Princeps d.l.dicitur remotum
 damnum, quod ad illam venit consecutiue .

5 Secundo respondeo, obiecta † procedere in dominio
 quæsito perfecte & non conditionali, vt in casu nostro ,
 nam quæritur communitati per traditionē collectæ, si ea
 indicatur ,

- indicatur, & si non indicatur nullum ius competit, quia quæst. nil ponit inesse, l. cedere diem. ff. de verb. sign. omnino incerta non debet attendi, vt inquit Iac. Butr. in l. in tantum. ff. de rer. diui. ab Alex. approbatus in cons. 99. col. 4. in fi. ver. l. secundo respondeo, in 5. vnde hoc ius sine causa tollitur, quia quærendum venit, & non est perfecte quæsitum, cum sit incertum, vt supra dixi in q. 15. nu. 8. nam de die in diem quæritur eius secundum quod collecta indicitur, & habet causam successiuā in omnibus, quia si nunquam collecta indiceretur, quod facile contingere potest, vt diximus supra, nullum ius communitati quæsitū dicitur ista solutio etiam probatur ex decisione Castr. in cons. 229. visis, & ponderatis, col. fi. in 1.
- 6 vbi in priuilegio immunitatis à collectis considerat † id effectū non consummare, nisi de die in diē, quia habet causam cōcessiuā in omnibus, vnde ius aliquod quæsitum non habet immunis, sed quærendū ius tollitur faciliter.
- 7 Tertio respondetur † negando aliquod ius esse quæsitum communitati, nisi hypothecæ, quod habet communitas in bonis æstimatis, cum de iure cōmuni sint obligata. l. Imperatores. ff. de publ. & dictum fuit supra, quod perfecte non dicitur quæsitum, ideo tollitur per dictam clausulam, nec reperio. l. aliquā hoc dicentem, nisi quod ipsa ius hypothecæ habet in bonis allibratis, & si pur aliquod ius habet non est purum nec perfecte quæsitum.
- Quarto obrogando. d. l. vacuatis, Princeps tollit dominium per indirectū, nec causa vel iuris tertij expressio requiritur, sicut in condendo. l. generalem, per indirectum resultat dominij extinctio absq; eo quod causa, & de illius iure exprimatur, vt dictum est supra lim. 3. nu. 53.
- 8 Quapropter † Princeps sine causa id pro suæ libito voluntatis auferre potest absque eo quod id exprimat, eo maxime, quia cum immunitatis cōcessio fauorabilis iudicetur, quia reducit rem ad primū statum primitiuamque naturam, quo prædia sunt libera, habet Princeps in citata conclusione, latas habenas, vt inquit Guid. Pap. in

confi. 65. viso themate, col. 5. ex quibus omnia obiecta euacuata videntur, quia ad primum de quasi contractu apparet responsum. Quod adsit aliorum præiudicium non consideratur, quia per illam clausulam (si quod ius etiam eis esset quæsitum) dicitur sublatum, quod pietatem onera indicta respiciant, non infertur Principem non habere potestatem circa immunitatis concessionem, prout diximus.

- 9 Non ꝑ inficior Principem in ijs concessionibus mature & consultius deliberare, nã ex rectitudine rationabili agere debet. Guid. Pap. confi. 195. col. fi. Soc. in cõf. 164. col. pen. versic. secundo ex par. in 2. & si cum clausula de plenitudine potestatis agat, quod sibi de iure nõ licet, dicitur illa plenitudine tempestatis non potestatis vti, vt inquit ille, idq; sibi licere existimat quod leges permittunt
- 10 ita quo norma si vel minus deflexerit iam nõ Principis, sed tyranni nomen meretur, iustitia enim plenus esse debet. l. 2. §. merito. §. si quis à Principe. ff. ne quid in loco pub. Bal. in conf. 395. pro domino Dinaldo. num. 2. in 2. Et quod est iustum præstare debet, vt inquit Paul. c. vlt.
- 12 ad Collo. Old. in conf. 284. illa. Qui ergo regioni præest iustitiam, & æquitatem seruat, iuxta illud, diligite iustitiam qui iudicatis terram, tria in eo requiruntur ꝑ potestiam, sapientia, & vultus diuinus, in duobus vltimis magis confidat, quia Deum habet vltorem, & ea mensura metietur, qua ipse alios meretur. l. rem nõ nouam. C. de iud. Bal. in conf. 311. permittendum est, in 1. in ipso voluntas
- 14 constans, fons iustitiæ debet adesse, eiq; conuenit ꝑ quod scripsi scripsi, semel Deus loquutus est, vnum calamum, vnamq; linguam habeat, & quæ de labijs meis procedunt non faciam irrita, immobilis sit si vt lapis angularis & polus in cælo. hæc à Bal. cumulantur in conf. 327. pridie enim consului. num. 4. in primo. Qui autem exempti portionem soluant supra dictum est. q. 2. num. 70.

Quæstio 17. occurrit, vt quod de supremo Principe diximus idem de inferioribus iura imperij ꝑ possidentibus

- bus censendum sit, ea. n. omnia in suo statu possunt, quæ Imperator in toto orbe, & vocatur Duces, Comites, Marchiones, & Barones, Videamus cur isti ijs nominibus appellentur, hoc. n. pro dignitate & diuersè accipimus, nam Matchiones ab aliquibus limitanei Duces interpretantur stratores, regumq; consilij, apud nos, & hoc loco propriè iurisdictionis sibi nomen vendicant, Comites, qui cuncti Imperatori, Cæsariq; assistunt, inde comitatus, qui locus dicitur vbi vitam agit Princeps, & pallatini omnes, Alciat. in tit. C. de excus. artifi. lib. 10. Duces apud Cicer. in Verr. Sed nunc inopes relictī à duce præfecto classis &c. idem primo Tusculan. Dux in cælum. Alciat. in l. neque, in fi. ff. de verb. signific. Duces qui alijs præcedunt nuncupantur. Barones, fortes viros appellasse videtur Cic. ad Atti. lib. 5. de Epicureis disserēdo, licet Itro-nica, eos fortes appellat, cū molles & effeminatos innuere velit. Quapropter Castr. in consil. 34. nu. 2. 4. incip. super primo dubio in 2. asserit hoc, loco Principis haberi
- 17 ¶ cum sint perpetui, firmat Alex. in l. hostes. ff. de capti.
- 18 Cur. Iun. in consil. 100. num. 3. & omnibus ¶ clausulis vti possunt, quibus supremus vtitur, vti latissime congerit quamplura Crau. in consil. 135. num. 2. & in comite virtutū qui post Dux Mediolani electus fuit, tradit Ang. in consil. 217. col. 1. & Alex. in consil. 30. col. 3. in 5. & in Duce Ferrariæ in consil. 1. col. 8. ver. præterea, eo. vol. vol-
- 19 lunt enim habere omnem plenitudinis ¶ potestatem, ideo de eorum potestate disceptare esset reuagare mundum, vt inquit Cor. in inferiori temporali, in consil. 194. num. 7. in 4. authore Bal. in consil. per ipsum citato, de potestate itorum tractat latissime Crau. de antiq. temporis, in 4. par. sect. 6. num. 5. 6.
- 20 Alias si iura Imperij ¶ non haberent, nec forent perpetui, vti d. clausulis non possent, vt inquit Alexan. in consil. 101. col. 4. versic. sed solus, in 1. & in consil. 123. in fi. in 2. Soc. in consil. 69. num. 63. in 1. vbi clausula, non obstante, nequeunt vti nec immunitatem alicui concedere,

dere, ita intelligas omnes qui asserunt inferiorem immunitatem non concedere in temporali non habere iura Imperij, vt inquit Alex in l. nemo potest, colum. 1. ff. de leg. 1. Crau. in cons. 13 2. num. 2 1. rationem reddit Ias. in consil. 1 19. col. 2. versic. quinto facit, in 4. Quia reco-
 21 gnoscunt † superiorem. At hæc ratio non satisfacit, quia etiam si recognoscerent superiorem, prout quasi omnes Cæsarem recognoscunt, si tamen sunt perpetui, immunitatem concedunt, cum clausula non obst. alijsque vtuntur clausulis, vt clare constat ex citatis.

Decimooctauo circa prædicta dubitari contingit, si inferiores vt non valent clausula, non obst. vt dictum est, ergo nunquam aliquo casu etiam cum causa immunem quem facere possunt, quia l. vacuatis, derogare nequeunt, cuius tamen contrarium supra conclusum fuit, in q. 1 1. vbi in quampluribus casibus dant immunitatem.

22 Solutio † in casibus quibus concessum est à iure illis immunitatem concedere cum causa, est lex quæ permittit hoc fieri cum causa, patet in l. iubemus. §. sciētes, cum glos. C. de sacrosan. eccl. vbi licet ecclesiæ immobilia concedere benemerētibus ex causa remunerationis, ex quo rex. sumitur consideratio, vt cōsiliarij de bonis communis donare valeant alicui benemerenti, vt supra diximus q. 1 1. 4. Lim. num. 67. & similiter in alijs casibus supra citatis permissis à iure conceditur, ideo licet isti immunitatem concedant in casibus citatis, vt l. ministri agūt, Quæ in illis casibus expressis, vt exceptuatis d. l. vacuatis, declarat immunitatem posse concedi, quo fit vt non requiratur illius. l. derogatio cum clausula non obstan. cum à iure communi à d. regula casus illi exceptuētur, sunt enim limitationes ad illā, vt ibi firmauimus, cum quælibet regula exceptionem patiatur, Iuribus vulg.

23 Idem † de ciuitate franca censemus, quæ vices Principis obtinet, eandemq; met potestatem sibi vendicat, secundum Bar. in l. 1. §. de qua re. ff. de postu. in l. infamem. ff. de publi. iud. in l. hostes, in fi. ff. de capti. in l. 1 1. col. 2. versic.

- versic. sed debetis scire. ff. de iure ff. Rom. in cons. 456. in proposito casu, num. 1. cum alijs citatis per Dec. in cons. 528. num. 1. & in cons. 534 num. 2. in 3. Imponit enim
 24 tpedagia, & vectigalia. Bald. in l. fin. C. de vectig. & commiss. Castr. in cons. 34. super primo dubio, col. 2. num. 2. in 2. Alex. in cons. 1. col. 8. versic. si vero, in 5. Dec. in cons.
 25 citato 534. quod ius competit illis ciuitatibus t quæ vicem Principis obtinent, cum sit de reseruatis ipsis, vt inquit idem in cons. 403. nu. 7. in 3. & quod immunitatem
 26 t concedere valeat à collectis firmit Bar. in l. 1. C. de decret. Decur. lib. 10. Bald. in cons. 406. lata fuit, in fi in 5. Abb. in cons. 61. incipiente, videtur primo. num. 5. 6. in 2.
 27 Exempla t citatur à Doctoribus Respublica Veneta, Res quæ superiorē nō habet, & locum Principis obtinet, vt affirmat Castr. in cons. 317. viso & examinato, col. 5. vers. 3. & ult. num. 2. in 1. & in cons. 187. col. 4. num. 5. ver. quintum vero, in 2. Bal. in Rub. ff. de rer. diuis. col. 2. versic. sed vt dixi. asserit hoc de consuetudine procedere.
 28 Quapropter Bart. in d. l. hostes. ff. de cap. fatetur t quod nulli obedit Principi, & libertatem ab Imperio Romano ex priuilegio obtinuit, illamq; precario nomine Veneti tenet, quæ ab eis reuocari valeret, nisi obstaret præscriptio dic tu tamen, quod natura liberi sunt, rursus cum ciuitas sit in mari fundata nacti sunt Veneti libertatē, & de iure prohibent alios ne per gulfum suum nauigent, late tradit Ang. in cons. 290. thema tale est, & Ias. in l. ex
 29 hoc iure. ff. de iust. & iur. nu. 26. 27. omnia t enim in dominio suo exercent, quæ in toto orbe Cæsar agit, Ias. in
 30 cons. 70. num. 2. vers. præmissis, in 3. Quapropter t siue ex priuilegio concessio, quod asserit Alber. Rosa. in l. cunctos populos. C. de sum. Trin. & fide Cath. col. 4. se vidisse in bulla aurea sigillatum, siue præscriptione tati temporis cuius initij memoria in contrarium non existit, siue natura, nil refert. Soc. Iun. in cons. 73. num. 5. in 1.
 31 Idem t attestantur in ianua, quæ Principis iura nanciscitur, vt inquit Dec. in cons. 534. citato, num. 2. in 3.

& licet Castr. in consi. 423. quia scio, colum. 6. nu. 9. in j. & Dec. sibi contrarius in consi. 361. nu. 7. in 2. afferūt Regi Francorū subijci in quem eius libertatem transtulit, respondetur quod tempore Castr. & Dec. quando id consilium 361. in lucem edidit subdita erat. At à quampluribus annis citra, & nunc, libera & franca viuit, locumque Principis possidet.

- 32 Et de Luca † affirmat Soci. in consi. 275. col. j. in 2. in consi. 83. num. 1. in 4. Deci. in consi. 403. numero 2. & in consi. 528. in 3. vbi ijs duabus, ne accidat, quod Pisis, Floren. & Sen. ob peccata aut conditiones temporum contingit, quæ sub iugo seruitutis comperiuntur, cum prius
33 in ea dulci libertate quiescerent. Et de Pisis † inquit Soci.
34 ci. in consi. 79. nu. 24. in 4. De Florentia † in consi. 275. colum. 6. vers. postremo, in 2. in consi. 81. colum. 2. in 1. de Senis loquitur Bal. in cōsi. 407. super facto, in 5. Soci. in consi. 74. colum. 3. in j. in consi. 63. num. 4. in 4. Dec. in consi. 580. num. 2. in 3. in consi. 600. num. 2. eod. volum. Cumq; earū excessus delicta aliorum superauerint de-
35 teriora patientur, † caueant à discordijs, odijs intestinis, ex quibus ciuilia bella oriuntur diligantque iustitiam, ne à diuitibus pauperes opprimantur.
- 36 In duce † naturali videtur hæsitatio, & licet supra firmauimus omnia agere in suo dominio, quæ Cæsar in toto orbe exercet, citando Alex. in consi. 30. colum. 3. in 5. cum omnis potestas Imperialis in eum translata reperitur, vt inquit ipse in consi. 2. colum. 4. vers. quinimo, in j. nec superiorem recognoscat, nulliq; sit subditus, & iura Imperij in dominio exercet, præscriptione tutus tanti temporis cuius initij memoria nō est vt firmat in consi. 11. nu. 9. in 7. estq; loco Principis, vt inquit Castr. in cōsi. 34. super prim. col. 2. in 2. Dec. in consi. 191. colum. 1. in 1. fortius Ana. in consi. 81. nu. 3. fatetur hunc ducem maiorem
37 rem † potestatem nancisci in suo ducatu, quam Cæsar in Imperio, quia illū ad suos hæredes transmittit, Cæsar vero prohibetur. Cur. Sen. in consi. 49. nu. 43. in consi. 66. col. 4.

col.4.verf.præmiſſis, num. 129. plura de huius poteſtate differit, & in conſ.74.num.88.89.Cur.Iu.in conſ.61.num.9.
 38 in cōſ.100.num.2.in conſ.157. nu.32. ſupremus ꝛ Imperator in ſuo territorio eſſe cenſet. Cur.Sen. in d.cōſ.49. col.12.num.43.44. ideo immunitatē cōcedit cū clauſula, non obſtante, vt habetur per Doct.in locis citatis.

Alber.tamen Roſat.à Caſtr. approbatus in l.quoties. C.de prec.Imper.offe.& Iaſ.in conſ.119.col.2.verf.quinto facit, in 4.aſſerunt hunc Ducem non poſſe ius quæſi-
 39 tum alteri auferre cum cauſa, ꝛ cum hoc ad Cēſarem pertineat, qui ſuperiorem non habet, at iſte dux, alijqꝫ, & March.Com.& Barones qui ſuperiorem recognoſcūt cum clauſula, non obſtante, concedere immunitatem prohibentur. Quam opinionē videtur approbaſſe Dec. ſibi contrarius in conſ.410.num.23.in 3.aſſerens hunc Ducem ſuperiorem recognoſcere, nam ex ſupra citatis liquido apparet in quantum lapſi ſint errorem, cum per tot proceres contrarium concluſum ſit per rationes citatas. Item cum ſint iſti Duces & alij nominati perpetui,iuraqꝫ ſupremi Principis poſſideant, vt ſupra diximus.q.17.num.15.cum ſequen. non video cur ius quæſitum tertio cum cauſa auferre nō valeant, & ſi dicatur, recognoſcit ſuperiorem ergo caret illa poteſtate.Reſpon-
 deo, quia licet vt i vaſſallus habeat Cēſarem ſuperiorem, habet tamē illius iura, quæ exercet vt i ſupremus in eius dominio ſicut Cēſar in toto orbe. Iccirco infero etiam
 40 Soci.Iun.in conſ.69.num.63.in 1.non recte ſenſiſſe affirmantem,Ducem Urbini ꝛ clauſula,de plenitudine poteſtatis, vt non poſſe minus clauſula, non obſtantibus. Quia cum ſit Dux perpetuus, Iuraqꝫ ſupremi Principis ſibi vendicarit,omnia in eius ducatu exercet, quæ poteſt in Imperio Cēſar, & prout ſibi libuerit facere, maxime ex præſcriptione longiſſimi temporis, cuius initij memoria non extat in contrarium.

41 Decimonono ꝛ hæſitare contingit de Regibus. Quia Abb.in c.peruenit,num.13.de immu.eccle.aſſerit, quod

- Imperij iura vsurpauerunt, eaq; præscripserunt, & vt inquit Oldra. in cons. 23 l. vt eius de quo quæritur, vers. nisi fortè, col. j. Castr. in citato cons. 34. nu. 4. in 2. Alexan. in consi. 1. colum. 8. versic. præterea, in 5. de facto locum tenent in regnis suis Imperatoris, at verum non videtur
- 42 quod hoc sit de facto, vt firmat ex aduerso. Quia † prius ij fuerunt quã Cæsares, vt scriptum comperitur lib. Regum de Saule, Dauid, & Salomone, & alijs vnitis iussu Dei super populum Israel c. 1. §. in veteri, de sacra vñct. Rursus apud Romanos prius Reges fuerunt cõstituti, vt de Romulo, & Remo, ac alijs ex post expulsis, vt declarat. l. 2. ff. de orig. iu. ex qua expulsionẽ pop. Rom. iram
- 43 Dei sibi † vendicauit. 7. q. j. c. deniq; tradit Old. sibi contrarius in cons. 68. consuevit dubitari, qui conatur ex pluribus citatis ostendere quod Reges prius inuenti fuerunt, quam Imperatores, nihilq; sibi vsurparunt, quia legitime monarchiam, & supremam potestatem sibi vendicarint, & maiorem habent potestatem quam l. communis, vel consuetudo. Cur. Sen. in citato cõsi. 49. nu. 43.
- 44 & de Rege Franciæ † quod non habeat superiorem, & dominium quæsitum cum causã alicui auferre valeat, & sit in regno suo Imperator differit Deci. in consi. 269. nu. 6. & in consi. 270. nu. 4. & in consi. 300. in 2.
- 45 Quinimo † maiorem potestatem in regno suo nanciſcuntur, quia id transmittunt ad filios, quam Imperator in Imperio, quod non transmittit Cur. Iun. in consi. 1. num. 30. quapropter sicut collectas indicare valent. c. 1. quæ sint reg. Alexan. in l. 1. in fi. C. de superind. lib. 10. ita ab illis immunitatem concedere possunt, vt decidit Cassa. in consi. 64. num. 24. in Rege Franciæ.
- Quæst. 20. Hactenus de potestate immunitatẽ concedentiũ absoluiamus, videamus per quæ verba immunitas
- 46 concipiatur vt omnia onera comprehendat. † Bar. in l. 2. col. 1. vers. quæro qualiter. ff. de iu. im. tradit formam vt ab omnibus muneribus, personalibus, ordinarijs, & extraordinarijs concipiatur, alioquin si simpliciter concedatur

datur à muneribus patrimoniali non includuntur, nec onera ordinaria, ac honores, extraordinaria duntaxat inclusa videntur. *Ami. in consi. 118. num. 8. qui citat l. 1. C. de vac. mun. publi. lib. 10. propterea concipiatur eum*
 47 *expressione munerum † & onerum, alias concessio non est tuta ab oneribus. Barto. in l. vacuatis, in 2. not. C. de decur. lib. 10. Ibiq; Ang. & in l. 1. C. de ind. lib. eo traditur ab Alexan. in consi. 30. col. 4. versic. circa sextum, in 5. qui firmat hanc expressionem verborum fiendam siue specialiter, siue generaliter, dummodo late concipiatur, vt si per verba, quibus vis oneribus includantur ea ex quibus maiora expressis comprehensa sunt, & latius is*
 48 *prosequitur, huius ratio reddi potest † quia licet immunitas sit fauorabilis stricti tamen iuris esse censetur. l. j. ff. de iur. immu. in fi. l. j. C. de iur. imm. nemi. conced. lib. 10. Alex. in consi. 2. colum. 6. vers. similiter, in j. & vt*
 49 *inquit Dec. in consi. 468. num. 31. in 3. † est contra ius commune, ideo non includit nisi in specie nominatos, nec interpretatio lata est fienda, vt extendatur ad cōductores fructuum exemptorū. Ami. in consi. 18. & propterea si maiores in immunitate casus exprimuntur, minores includuntur, finge Principem ab onere salis & taxæ*
 50 *equorum à quibus nullus eximitur, tertiam privilegiatus vt inquit Signo. in consi. 82. in quæstionibus. Rub. Alex. consi. 9. nu. 6. Paris. in consi. 52. in j. quempiam exemptisse, hic à collectis immunis censetur, quia si quod maius cōceditur, & quod minus est cōcessum videtur. Cur. Iun. in consi. 106. nu. 6. & colum. fi. nu. 14. Tutius est ta-*
 51 *men † immunitatem concipere iuxta tradita ab Alex. in citato cōsi. 2. Quia dictio, quibus vis aut quoquomodo, etiam casus insolitos includit, guerræ, &c. quia Princeps de illis in genere cogitasse videtur vt fatetur Alex. in consi. 30. colum. 2. & 4. ver. circa sextum, in 5. Paris. in consi. 25. nu. 113. & in consi. 68. num. 29. in 1.*

Primo limitatur à Doct. hæc conclusio vt vera nō sit
 52 si edita sit municipalis † censura nullū exemptum fore
 ab

ab oneribus nisi is obtinuerit literas speciales, cū speciali derogatione illius censuræ, isto casu d. clausulæ geminata effectum nō operantur, etiam si inserta foret clausula, non obstan. vt inquit Deci. in consi. 165. col. 2. & in consi. 168. colum. pen. in 1. Ias. in consi. 121. in 4. Fely. in c. accedentes. colum. 3. de rescrip. Gom. in prohe. reg. cancell. in 5. q. versu. & hoc vltterius.

53 Conclusionem supra † firmatū, quod immunitas per verba geminata casum insolitum guerræ, pestis, famis, & alterius casus necessitatis comprehendit, dubiam esse cēsemus, quia Dyn. in l. si ex toto. in prin. ff. de leg. 1. approbatus à Bal. Alber. Saly. & Alex. tenet contrarium, cum Princeps non censeatur de huiusmodi casibus cogitasse, nisi tempore concessionis iam cepissent, alias non, quantumcunq; concessa immunitas comperiatur per verba geminata, & amplissima, quia quæ de nouo emergunt auxilio indigent. ideo ob. d. casus insolitos immunis collectatur, cum ob vtilitatem publicā, & necessitatem munus emendi Bladum propter milites etiam indicitur. l. 1. C. vt nemi. lic. ab emp. specierum se excus. lib. 10. approbat hanc opin. Alex. in consi. 215. colum. 6. versu. ad idem quod notat. Dyn. in 2.

54 Quapropter † Bal. in l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. dicit quod necessitas probabile facit quod non erat. Rursus pro salute humani corporis statuta ac leges trāsgredi licet, quia sic reipublicæ interest, vt inquit Bart. in l. quod ad præsens. in fi. C. de iurileg. lib. 11. Alexan. in consi. citato, vnde si immunitas casum cōtrarium reipublicæ includeret, non valeret. Ias. in citata. l. si ex toto. nu. 13. Felyn. in c. causam quæ. de rescrip. num. 17. quo fit vt per quęcunq; verba concipiatur non trahitur ad onera.

55 ex inopinato casu indicta, † cum publicæ intersit huiusmodi concessiones tunc negligi. Alciat. in l. munus tribus, in versu. immunitatem. ff. de verb. signifi.

Contrariam opi. firmat Rai. in d. l. si ex toto, quod ad
56 superuenientem guerram immunitas extēdatur, † quia
saltem

saltem in genere cogitauit hunc casum cōcedens, approbat Castr. Imol. Aret. ibi & Alex. sibi contrarius in consi. 192. col. 3. vers. nunc attingo, in 2. expressius in citato consi. 30. col. 2. vers. nec obst. & col. 6 in 5.

* Opi. Dyn. tenen. est, quam commune * attestatur Ias. 57 in d. l. si ex toto, & illam sex fundamentis † corroborat, Soc. verò ibi septem casus considerat inter quos aliqui citari possunt pro hac opi. si superior necessitati quæ imminet potest prouidere, hunc casum cogitasse censetur in quo immunes non cōprehenduntur. Et sit vera opi. Rai. aut prouidere nequit, & aliorum facultates non suppetunt, & hūc casum cogitasse non præsimitur, opi. Dyn. procedat, cui adhæret Bal. in consi. 406. in fi. in 5. & quā communem testatur Rip. in d. l. si ex toto. nu. 17. & Cur. Iun. in consi. 61. num. 14.

Primo, Ampliat idē Rip. in trac. de peste. de remed. præ 58 seruat. nu. 23. hanc opi. in diuino † bello veram esse ne- 59 dū in humano. Quā procedere in cōcessione † p viā contractus data, testat Soc. in d. l. si ex toto. in 5. cōclusionē.

Vigesimo primo, Contingit dubitari apud nostrates, 60 an immunitas vires † porrigat ad bona post quæ sita, negatiuam partem sentire videtur Rub. Alex. in consi. nu. 8 quia est contra ius commune, ideo stricta sit interpretatio, vt nisi ad expressā extendatur, & diximus supra. Quapropter, vt iuquit Bal. in consi. 407. super facto, nu. 2 in 5. eius verba sunt diligēter perscrutāda, quia si sunt nullis finibus cohortata post quæ sita includuntur, si limitata minime, fortificat ex decisione Alex. in cōsi. 192. 61 col. 3. vers. nunc attingo. in 2. vbi immunitatem † ad futuram oneris impositionem ob verba latissimè cōcepta trahi attestatur, & quod ad futura non extendatur, videtur firmasse Bal. in consi. 112. quæritur. nu. 4. vers. 4. quæritur. in 1. cui adhæret Rub. Alex. in consi. 32. in fi. & in decimis is met firmat in consi. citato. prope fi.

62 Contrariam † opi. patres nostri amplectuntur, immunitatem ad post quæ sita extendi, Bar. in l. damni. §. si is quæ

- quæ ædes. ff. de dam. infecto loquens in decimis citatis. c. quæritur. extra de priuileg. at in collectis de iure idem censet Alex. in consi. 177. col. 4. vers. 6. probatur. in 2. Bar. in consi. 59. commune Spoleti. col. si. vers. 2. videndum est, iure tamen priuilegij, at de iure communi firmat Ias. in consi. 25. col. 1. in 3. qui multas citat concord. & in cõs. 170. colum. si. num. 6. versicu. non obst. in 2. Bal. in consi. 409. super facto. num. 2. in 5. Ias. in l. qui filialus, nu. 13. ff. de leg. 1. Guid. Pap. q. 489. Princeps. qui immunitatem
- 63 ad villas post quæsititas extendit. Fortificatur, quia † per immunitatē res ad primū statū reducitur quo res sunt liberæ, ideo extensio debet fieri ad post quæsititas, vt in q̃t gl. in c. statutum. in verbo. numeran. de præben. in 6. &
- 64 interpretatio † semper amplectenda est per quam res ad primitiuam redit naturam. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. vbi Ias. in 4. not. Cyr. Iu. in consi. 6. nu. 14 Crau. in consi. 173. num. 9. in 1. & in terminis firmat Soci. Iu. in consi. 7. num. 18. in 2. Soci. in consi. 84. in 3. ideo ad futura, citata immunitas debet porrigi.
- * Ad obiecta dicemus, quod opi. communis* est in contrarium, item de opi. Bal. non est curandum cum sit sibi contrarius. l. qui falsa aut varia. ff. de fals. at in specie illa remoueamus quod dicit Bal. in d. consi. 112. nil videtur obstare, quia non veniunt seruata quæsititas, si respublica graueretur læderetur, hoc non inficior, per hoc tamen non infertur quod concessio non trahatur ad futura, verum si respublica læsionem magnam patiatur, reuocatur. Et hæc opi. communis hoc casu limitanda est, data enormi
- 65 lēsiōe, rursus maiores nostri loquuntur † etiam si præiudiciū pateretur tertius, nec diuersificatur in paruo vel magno damno, quoniam indistincte immunitas seruanda est, & infra clarius constabit in responsione tradita ad Rub. Alex. in consi. 32. in si.
- 66 Dicamus ergo, quod si † immunitas à decimis concedatur laico non veniūt futuræ. c. tua. in si. ded. deci. si clerico, futuræ includuntur. c. ex parte. de decim. c. quia cir-

- ca de priuile.vbi clare exprimitur, ratio diuersitatis redditur, quia primo casu fit restrictio, quia concessio est peccati nutritiua, & odiosa, gl. & Abb. ibi firmant, in alio casu est permissiua, ideo late interpretatur, vt ad futura extendatur, & videtur innuere Rub. Alex. At sumus in collectis, & agitur de fauore, vt diximus supra consequē
- 67 ter fit extensio† ad post quæsitā, vt concludit Alex. in d. consi. 177. & alij supra citati pro hac opi. & illum tex. in d. cap. quia circa. intelligit Imo. in d. l. damni. §. si is qui ædes, vt immunitas concessa etiam quo ad præiudicium parochialis ecclesiæ, nedum concedentis obtineat firmitatem, quam approbat Alex. in citato consi. 177. Ias. in d. l. qui filiabus. & Rub. Alex. vbi supra, fateor tamen q̃
- 68 tanta læsio† interuenire possit quod immunitas reuocaretur, vt no. in c. suggestum. de decim. Crau. in consi. 21. num. 3. eo modo quo supra dictum est, remouendo dicta Bal. in citato consi. 112. quod data læsione fit reuocatio, responsum datur Rub. Alex. in d. consi. 32. non inferre quin extendatur immunitas ad futuras decimas, licet data enormi læsione, reuocaretur.
- 69 Opinionem communem† extendimus, etiam quod bona æstimata forent in oppido Principi vel ciuitati libere subiecto, vt concludit Alex. in consi. 148. num. 6. 7. in 6. idem si municipali iure sancitum comperiat neminē subire collectas in oppido pro bonis in eo allibratis, si id statuto subiectum sit, eo modo si à consuetudine inductum esset, vt inquit ibi Alex. & latius supra dictum fuit in 2. parte. q. 2. num. 16. & q. 10. num. 19.
-

PARS QVARTA
DE COLLECTIS.

SVMMARIVM.

- 1 **I**mmunitatem ad heredes & successores singulares non transmitti si personalis est, attestantur Doct.
- 2 **R**ealem esse dicere, & transitoriam ad illas si concepta sit pro heredibus & successoribus, usque ad numerum 3. 4. 5.
- 6 **C**lausula, heredibus & successoribus, operatur immunitatem ad heredes transmitti.
- 7 **I**n solutione collectarum successor singularis includitur, magis in immunitate comprehendi debet, cum sit liberatoria.
- 8 **I**mmunitas fauorabilis iudicatur, ideo extensio fienda est.
- 9 **C**lausula quibuscunq; operatur immunitatem esse realem.
- 10 **D**ignitatis & intuitu Ecclesia immunitatem concessam realem esse arbitramur.
- 11 **S**i in vim contractus transeat realis iudicatur.
- 12 **I**dem à Doct. attestatur si ob amorem parentum, et rei determinata concipiatur.
- 13 **E**xpressa duntaxat persona in concessione operatur illam personalem dici, vel si dictio taxatiua inseratur.
- 14 **D**ictio taxatiua & perperua secundum subiectam naturam accipiuntur.
- 15 **I**n dubio personalem esse immunitatem affirmant doctores.
- 36 **C**oncessa immunitas ob merita dicitur in vim contractus transire, & transitoria esse affirmamus contra Ias. n. 17.
- 18 **P**aria sunt, non esse & non apparere.
- 18 **P**riuilegium immunitatis à collectis datum, cum si liberatorium, & rem ad primæuam naturam reducat, reale esse censemus. & num. 20.
- 21 **S**i ob merita concessa comberiatur, præter ius commune iudicatur, & non contra ius commune. & num. 27 28.
- 22 **A**ppellatione generantis omnes utriusq; sexus includuntur.

Idem

- 23 *Idem de posteris iudicatur. num. 24.*
 25 *Lex 1. in fi. ff. de iur. im. in simplici concessione immunitatis sine causa intelligitur.*
 28 *Donatio inter virum & uxorem remuneratoria an valeat.*
 29 *Qua alteri data est ob ingratitudinem non reuocatur. Et de ea qua fit à pralato idem censetur à Doct. & Feudum quod masculis semper concessum fuit ob merita fœminis dari potest.*
 30 *Quod à iure prohibetur ex causa permittitur.*
 31 *In beneficio latissimam interpretationem amplectimur.*

An immunitate ad hæredes transmissibili,
 & an sit realis vel personalis, & mul-
 ta de clausula, pro heredibus, &c.
 Cap. VIII.

- Q**UÆRUNT vigesimosecundo doctores, an immunitas ex priuilegio concessa ad heredes† & successores singulares transmittatur, in hac q. laboriosa varij varia dixerunt nonnulli illam esse in dubio personalem admittunt, quæ cū sit stricti iuris personam non egreditur. l. 2. in fi. ff. de iure immu. l. 1. C. de im. nemi. conced. lib. 10. c. personas. c. sane. de priuileg. l. sordidorum. C. de excu. mun. li. 10. gl. 2. §. q. 2. in summa. Aua. in consi. 20. dubium. Alexan. per plura, quæ citat in cons. 86. & in cons. 100. in fi. in 1. laf. in cons. 89. colum. 2. versu facit. in 3. & in consi. 20. in 1.
- 1 Alij realem† in dubio esse censent & ad hæredes successoresque singulares transitoriam, Specul. in tit. de iur. str. æditio. §. nunc autem viden. in versu. si autem dubium est & Bar. in l. fi. ff. de serui. leg. Petr. de Ancha. in consi. 325. discurret. consi. fi. ver. 4. Pet. de Pod. in consi. 68. super eo. inter cons. Feder. de Sen. Alex. in consi. 193. col. 1. 1. in 2.

in 2. Barb. in consi. 44. in 2. Ias. in consi. 217. in 2. Soc. in consi. 84. in 3. in consi. 58. in 1. Deci. in consi. 262. num. 7. in consi. 51. num. 12. in 1. Bar. & Doct. in l. quia tale. ff. sol. mat. Dec. in l. in omnibus causis. ff. de reg. iur.

- 3 In hac varietate concludendū putabam, ante omnia priuilegij verba perscrutari debere, cum sit stricti iuris, & ius cōmune vulnerat, maxime causam à Principe in concessione insertam, quæ finalis & vera à iure præsumitur, aliaque considerata esse quæ citantur, à Bal. in consi. 355. præmittendum est in 6. in qualibet enim dispositione priuilegiata, mens disponentium intuenda est, vt inquit Soci. in citato consi. 58. col. 2. vnde si ex Principis mente apparet concessionem esse realem, est transitoria ad quoscunque, finge illam concipi pro se & hæredibus
4 ac successoribus illam realem iudicemus, si determinatæ rei, si gratis in præiudicium tantum concedentis, cū sit beneficium, idem esse censemus, vt firmat Alexan. in consi. citato 192.

- Contra hanc quæstionē insurgit Ias. in citato consil. 89. in 3. quod illa verba, hæredibus & successoribus, non
6 includunt singulares successores, nisi additum sit, & quibuscunque, verum arbitror Alex. recte sentire, quia non mouetur illa sola ratione, sed quia concessio determinatæ rei, & gratis concessa comperiebatur, nec hoc Ias. ibi col. 4. vers. non obst. 2. negat.

- Rursus, & si ob illam solam communem Alex. opinionem suam firmaret, vtiq; recte loqueretur, cum decisionem citatam approbet Deci. in consi. 237. in fi. & in cōs. 285. col. fi. ver. sexto, in 2. viua ratione, quia ratione subiectæ materiæ collectarum singularis successor admit-
7 titur, quia cum pro illis bona sunt obligata, consonū est quod ijs includatur in dispositione solutionis earum & hoc statuitur in obligatione collectarum, magis in liberatione dicendum putem, quia facilius liberatio admit-
titur à iure, quam obligatio. l. Arrianus. ff. de acti. & obl. & quia immunitas est fauorabilis, cum rem ad primæ-
uam

8 uam naturam reducat, † equum est extensionem fieri ad singulares successores vt diximus supra q. 21. nu. 63. & in terminis affirmat Barb. in citato consi. 44. & Soci. Iun. in consi. 7. num. 17. in 2. illam decisionem Alex. approbat etiam Soci. Iun. in consi. 58. nu. 6. in 2. ex quibus
 * constat illam communiter * esse receptam.

9 Porro si adiecta quibuscunque † sit clausula realis iudicatur concessio ob geminatione, vt fateretur Ias cur nō ita iudicamus idem esse absque adiectione illa, ob illam clausulam geminatam, hæredibus & successoribus, nempe differentiam non video. Quo argumēto vsus est Cur. Iun. in consi. 4. colum. si. num. 4. Qua dictione, successoribus, remota concessio realis non esset iudicanda, vt is attestatur in consi. 60. num. 10. qui hanc opinionem communem * esse affirmat.

Deprehenditur etiam ex alijs verbis concessionem
 10 realē esse vt si dignitati † & ecclesiæ intuitu data sit, & procedat opi. Petri de Pod. & Anch. quia à communitate quæ nō moritur dignitati ob labores passos, expensasq; & merita cui sit, concedatur, & si per viam contractus
 11 circa rem de sui natura transitoriam † concipiatur, realis est. Ias. in d. consi. 217. Soci. in d. consi. 58. & consi. 84. vbi & alia præterquam merita includuntur, vel si ob amorē paternum. Et rei determinatæ detur concessio, quæ Be-
 12 neficium continet † vt inquit in consi. 2. q. 2. citato, alia citantur à doctoribus nostris quæ à studioso lectore perscrutentur, quia nō est opus illa recensere, ex quibus arguitur mens concedentis, quod realem concessionem concipere voluerit, illamq; ad quoscunque transmitti.

At si concessionis verba per concedentem emissā perspiciantur, eius voluntas detegatur vt concessio † personalis concipiatur, personam non egredietur, finge cōcedentem exprimere personam cui sit tantum, alioqui aliā non includendo, vt argui valeat contrarium, vt firmat Anan. in citato consi. & Alexan. in d. consi. 86. ac Ias. in d. consi. 20. vel per dictionem taxatiuam concipiatur, & re-

- spectu determinatæ personæ, ac eius intuitu, & ob merita, aut indeterminatæ concepta idem censemus, vt loquitur Ias. in citato consi. 89. in 3. & licet is iu consi. 217. supra memorato iudicet concessionem realem non ob-
- 14 stante illa taxatiua, tamen ob alias rationes † aliter censerī non potest, & illa taxatiua ratione subiectæ materiæ accipienda est, sicut dictio, perpetua, ab Alexan. iudicatur in consi. citato 86. nec operatur quin concessio personalis dicatur quamuis contrarium consulatur à Soci. in primo, consi. 84. & aliæ vrgent rationes, vt illa realis censeatur quæ videri poterunt.
- 15 Si in dubio † ambulemus vt priuilegij verba clara non sint, illam personalem iudicemus, vt inquit Alex. in d. consi. 101. in fi. quia cum personæ data comperiat, alijs verbis non additis. Idem censet Anan. in citato consilio 20. Ancha. in consi. 327. in fi. supra memorato. Ias. in d. consi. 20. & licet consi. Anan. & Ias. in 2. membro contentur, quia ex mente concedentis perspicitur quod concessionem personalem concipere voluerit, vt ex personæ expressione tantum, idem iudicamus in casu isto illam fore censendam, cum exprimatur persona, nulla adiectione verborum addita, ob quæ arguatur eam personalem esse iudicandam.
- 16 Hæc distinctio non videtur tuta † in concessione concepta ob merita alicuius, cum nostrates affirmant illam in vim contractus transire, quo fit vt successores includat. Soci. in citato consi. 58. colum. pen. vers. postremo, & in consi. præd. 84. num. 14. approbat Cast. in consilio 317. viso & examinato, colum. penult. versic. ijs non obstantibus, in 1. & dicetur infra in ult. parte, quanquam Ias. in citato consi. 89. colum. 2. vers. secundo facit, in 3. attestetur illam personalem dici, nec Alexan. in d. consi. 101. ab hac opi. videtur deuiasse, cum iudicet illam personalem ob merita concessam.
- 17 Huic obiecto † dicamus, non recedendo à prima opi. vera de qua in seq. par. tractabimus. Ias. non recte senti-

re (salua pace) Quia ipsemet contrarium consuluit in citato consi. 217. col. 1. affirmat, hanc concessionem per viā contractus datam realem. Decius isti cons. contrarius repellitur. l. qui varia & falsa. ff. de fals. minusque citata ab Alexan. in d. consi. 101. officiunt, quia vt ipsemet asserit. col. 4. vers. præterea dato, de meritis non constabat, & 18 paria sunt non esse, † & esse sed non apparere. l. si constante. §. si vxor. ff. solu. matrim. quæ citantur cum alijs ab Alex in consi. 181. in prin. in 6. sola enim eorum assertio non sufficit tamen si de illis appareret, non negaret Alex. concessionem iudicari realem, vt colligitur ex dictis eius in 1. col. citatis obiectum pro opi. contraria.

Quapropter cum priuilegiū immunitatis à collectis 19 liberationem in se contineat, † & reducat rem ad primā naturā, qua res omnes ortæ sunt liberæ, perpetuū & reale censendum est, vt testatur Bal. in l. beneficium. col. si. vers. vel dic. ff. de consti. Princi. Barb. in citato consi. 44. Soci. Iun. in cōs. 7. nu. 17. supra adducto, & ad quoscunq; transeat, hæc enim interpretatio accipienda est ex quo 20 minus offenditur ius † commune, vt is declarat num. 18. 19 Rursus si ob merita cōcedatur immunitas, vt plurimum in concessionibus perspicitur, præter ius cōmune iudicatur. Quia beneficium includit quod large interpretatur, etiam si proprio nomine alicui data comperiat, vt decidit Soci. in citato consi. 84. nu. 14. 15. in 3.

Contra constitutionem supra firmatam astringunt citata à Deci. in cōs. 223. in 2. vbi ex mente Bruni. Imo. & aliorum quos refert decidit immunitatis priuilegium, 21 cum sit contra ius cōmune, quia † ab oneribus liberatorium, ad quæ de iure communi alij grauātur, nō esse beneficium, etiā quod ob merita cōcedatur, vt inquit Bar. 22 in l. j. ff. de const. Princ. idcirco † citatum priuilegium generi posterisq; datum, feminas ex eis nō includit etiam nuptas, licet sub nomine generis omnes vtriusque sexus comprehendantur. Bal. in l. j. ff. de pub. Imo. in consi. 62. post exhibitum, num. 5. Cur. Iun. in consi. 49. col. 11. in fi.

- Deci.in l. 2. nu.70.71.ff.de reg. iu. & sub nomine posterorum fœminæ ex illis includantur, vt inquit ipse in consi. 527. nu.6 in consi. 570. nu.11.in 3. citat Butri.in
 23 cōsi.9. viso puncto, in priuilegio ꝑ tamē immunitatis rationibus supra citatis fœminæ non includuntur, & hæc q. Deciditur ex l. 5. in fi. ff. de iure immu. Quamuis Alex. in consi. 159. viso themate. in 2. contrarium asserere videatur, vt loquitur in donatione, & beneficio, non in pri
 24 uilegio, in quo stricta interpretatio amplectitur ꝑ hæc ille, & quod non includantur fœminæ videtur sentire
 * Bar. in l. quia tale. ff. sol. mat. hæc opi. communiter* à Docto. recipi attestatur Cur. Sen. in consi. 74. col. 4. num. 10. versi. verum in ter maiores.

- Ijs obiectis remotis, cōclusio supra firmata amplectāda est, difficultas videtur in tollendo. d. l. 1. in fi. quæ si recte consideretur non officit qñi nostræ. Quia fœminæ exclusæ sunt à d. l. quia simpliciter cōcessio data fuit
 25 causa aliqua non expressa, ideo declaratur ꝑ in priuilegio illo eas non includi, at quando ob merita conceditur, cum non sit contra ius, large interpretatur, vt inquit Soci. in citato consi. 84. nu. 16. qui hanc opi. concludenti ratione fortificat, quæ videatur. Quo fit vt beneficium nuncupetur, in quo latissima interpretatio amplecti debet, vt inquit ipse, & ita declarat Bar. in d. l. 1. non loqui accedentibus meritis, & ob earum satisfactionem, dum remouet. d. l. 1. Quapropter dicamus Alex. in citato consi. 159. recte sentire, nuncupando illud beneficium, cum ob merita datum reperiatur.
 26 Nec obst. quod contra ꝑius commune est quo ad rem donatam, licet respectu concedentis aliter sit, Quia dico non esse verum, cum ipse nil pro hoc dicto citet, & erubescimus cum sine l. loquimur. l. illam. C. de collat. cum vulg. Rursus cū ob merita præcedentia datum re
 27 riatur ꝑ etiam quo ad rem donatam dicitur præter ius commune, vt firmat Alex. in citato consi. 159. circa fi. & res donata non dicitur prohibita, quæ alias non expres
 sis

sis meritis nūcuparetur, nam ius relaxatur in huiusmo-
 di cōcessionibus remuneratorijs, clare liquet ex donatio-
 28 ne inter virum ꝛ vxorem remuueratoria, quæ effectū
 sortitur, quæ simplex facta nullius est valoris, idem iudi-
 29 camus ꝛ de remuneratoria, quæ ob ingratitudinem non
 reuocatur, quando prælatus ob merita donat, qui à iure
 prohibetur, feudum etiam quod masculis concedi est so-
 litum, ob merita fœminis concedendum est, hæc & alia
 cumulat Soci. in citato consi. 84. nu. 14. hâc opi. corrobo-
 rando, quæ fortificatur ex citatis supra in q. 11. limit. 4.
 30 nu. 66. vbi regentes & consiliarij ꝛ ciuitatis, qui alias im-
 munem quem facere prohibentur, ob merita immunita-
 tem concedunt. Quia ius isto casu relaxatū est, vt quod
 prius prohibitum erat, permissum efficiatur, item Prin-
 cept siue causa ius quæsitum tertio non tollit, ex causa
 tamen remunerationis id aufert. Dec. in cōsi. 269. nu. 6.
 in 2. & dictum est supra q. 15. ex relaxatione citata.

Non obstat consilium Butr. quia non exprimit priuile-
 gium immunitatis esse contra ius, & licet Imo. in citato
 consi. hoc asserat, nō negamus in illo casu quo loquitur
 d. l. 1. in fi. vbi fuit concessio simplex & non remunerato-
 ria, in qua latam sumimus interpretationem, nuncupan-
 do id beneficium sub quo & illud comprehendemus.

31 Quo fit vt tam ꝛ contra concedentem quam in fauo-
 rem illius cui datū reperitur latissima interpretatio am-
 plectenda sit. vt inquit Alex. in citato consi. in fi. Cuius
 autoritas maxima est, ex quibus remota sunt obiecta,
 Deci. qui si Soc. in citato consi. eiusque rationes vidisset,
 forte non ita audacter Alex. improbasset, is tamen salua-
 ri potest in casu quo consuluit, vt priuilegium contra
 ius commune dicatur. Quia ob merita non erat concess-
 ſum, vt idem consuluit in consi. 468. nu. 31. in 3. Ideo stri-
 cta interpretatio sumenda est, & ex prædictis finem im-
 ponimus quartæ parti quæ præ alijs fuit longior, quia
 subiecta materia non longiores esse coegit. Ad quintam
 & vltimam partem descendamus.

P A R S Q V I N T A , DE COLLECTIS.

S V M M A R I V M .

- 1 **I**mmunitas subdito data ex contractu est irrevocabilis.
- 2 Deus ex sua promissione obligetur.
- 3 Princeps de plenitudine potestatis contravenire contractui nequit.
- 4 Princeps uti privatus in contractibus consideratur, & si contraveniat etiam motu proprio fingitur circumventus.
- 5 Princeps est creatura rationalis & cogitur rationi obedire.
- 6 Celestinus Papa in mane gratiam donabat, in sero revocabat.
- 7 Princeps non observando contractum cum subdito initum agit contra ius naturale.
- 8 Princeps. l. conventionis astringitur, licet non lege legis à qua solutus est.
- 9 Princeps sicuti non est dominus elementorum, ita nec contractuum.
- 10 Privilegium in vim contractus transire censetur si factum reciprocum interuenit vel pecunia, etiam si concedēs veretur verbo, indulgemus, & si concessionem praeponderant. & num. 11.
- 12 Successor Principis non revocat privilegium ab antecessore suo datum quod in contractum transiit.
- 13 Et magis procedit si successor est filius & haeres.
- 14 Non subdito datum privilegium & ei ius. quæsitum ex eo non revocatur.
- 15 Ius quæsitum alicui ex privilegio dicitur data scientia illius cui est concessum, vel acceptatione secuta.
- 16 Privilegium subdito concessum quod in contractum transiit causa utilitatis publicae revocatur, non si in non contractum transiit.

- 17 Si ciui nouello priuilegium cōcedatur postquam est effectus ciuis & domicilium cōstituit, id reuocari potest ex causa.
- 18 Priuilegiū quod in meris finibus persistit sine causa à Principe reuocatur, non si translatum sit dominium, & n. 19.
- 20 Priuilegium immunitatis subdito datum sine causa reuocatur, cum ius non sit quesitum, idem in non subdito concessum, & num. 22.
- 21 Priuilegium immunitas habet actum successiuum & non consumit effectum nisi de die in diem, ideo est reuocabile.
- 22 Clausula, non obstante, in priuilegio immunitatis specialiter exigitur, idem in cōcesso miserationis gratia si à Principe tollatur, & num. 23.
- 24 Priuilegium quod in contrāctum transiit ex causa ingratitudinis siue datum sit subdito siue non subdito, reuocatur.
- 25 Priuilegium ut supra concessum, data enormi lēione prae intentionem concedentis, vel si Imperio lēso magna resultaret, reuocatur.
- 26 Priuilegium immunitatis ex causa noua & emergenti reuocatur.
- 27 Priuilegium immunitatis ex superuenienti bello & necessitate Reipublica reuocatur.
- 28 Opi. illam, quod ex causa priuilegium non subdito datum reuocari valeat, non esse veram credimus.
- 29 Vbi est ea ratio idem ius statuendum est.
In non subditum aliquid statuere Princeps ex defectu iurisdictionis non potest.
- 30 Ius municipale ex causa emergenti etiam si in contrāctum transiit reuocari potest.
- 31 Priuilegium immunitatis tacite censetur reuocatum si immunis patiatur se describi, nisi infra decem dies appellaret.
- 32 Immunitas reuocata censetur si immunis sponte soluit onera.
- 33 Protestatio requiritur à soluente onera, quod non intendit iuribus suis derogari, alias sibi praiudicaret, & 34.

- 35 Soluens sponte collectas praiudicauit immunitati sibi concessæ, quo ad soluta tantum, non quo ad futura, etiam si per decem annos soluisset, dummodo annorum triginta numerum non excedat. & num 35 37.
- 38 In actibus non reiterabilibus prescriptio triginta annorum requiritur, ad hoc vt quis sibi praiudicet, secus in reiterabilibus, & qui sint isti actus.
- 39 Solutio spontanea praiudicat immuni, secus si coactus sit soluere.

De reuocatione immunitatum, in quo multa tractantur de contractibus initis inter Principem & priuatum. Cap. I.

- QUESTIO prima talis est, disceptatur à maioribus nostris, an immunitas ex priuilegio data per concedentem aut illius successorem reuocari valeat, hæc reuocatio duobus modis contingere potest, expresse, & tacite, quo ad primum, si dubito concedatur ex contractu, illam esse irreuocabile attestantur doctores, cum Princeps ex eo tenaciter obligetur. † cap. i. de prob. Cyn. in l. digna vox. C. de legi fortius, & Deus ex sua obligatur promissione † vt inquit Bal. in l. j. ff. de pact. in prin. citat Magistrum senten. & adeo verum † est, vt de plenitudine potestatis contrauenire ipse Princeps prohibeatur, vt attestatur Castr. in citata l. digna vox. quia hoc naturali iure suadet, vt firmat Bald. in consi. 371. verba Cyn. in 3. consideratum
- 4 Tenim Princeps vt priuatus in contractibus, Car. in cōs. 147. dicitur prædictam. Et si resiliat, etiam proprio motu, fingitur circūuentus, ita quod contrarium nō probatur, Bal. in consi. 327. pridie. num. 4. in 1. est enim ipse rationalis

5 tionalis creatura & cogitur † rationi obedire, aliter ani-
 mal irrationale à cunctis nūcuparetur, sicuti de Celesti-
 no Papa asserit Bal.in citato consi. qui de mane gratiam
 6 impartiebatur, illamq; in sero † reuocabat, huic opi. ad-
 hæret Cast.in consi. 317. viso & examinato, col. pen. ver. ijs
 7 naturale, si contractum † cum subdito initum non ser-
 uaret, cui de suprema potestate nequit contradicere, &
 in consi. 229. visis & ponderatis, col. fin. in 1. Cur. Iun. in
 consi. 142. num. 7 is enim lege conuentionis astringitur,
 8 licet nō legis † à qua est solutus l. digna vox, C. de leg. &
 firmat Ias. in consi. 99. col. fin. in 1. ideo dicit Bal. in c. 1. de
 9 probat. Principem contractuum † nō esse dñm sicuti nec
 elementorum, ideo gesta cum subdito quæ in contractu
 transire ab eo non reuocantur, Ias. in consi. 86. nu. 8. in 3.
 * & hanc quæstionem ab omnibus communiter * recipi,
 is attestatur in consi. 1. col. j. in j. pro cuius corroboratio-
 ne multa citantur à Dec. in consi. 286. num. 7. & in consi.
 292. num. 7. in 2. in consi. 580. nu. 5. & in consi. 588. nu. 3.
 in 3. in consi. 689. in 4. Soc. Iun. in consi. 77. nu. 25. in con-
 sil. 78. num. 3. 4. in j. & in consi. 94. nu. 2. in 2. in consi. 160.
 num. 51. § 2. eo. vol. Rub. Alex. in consi. 138. num. 4. in con-
 sil. 146. num. 7. 8. Afflictus Decis. 128. num. 10. Crau. in
 consi. 103. num. 15. in consi. 7. num. 8. in 1. & de hac con-
 clusione non est hæsitandum quia omnes conueniunt.

Et in vim contractus priuilegium transire censetur si
 10 factum † interueniat reciprocu vel pecunia, etiā si con-
 cedens verbo, indulgemus, in cōcessione vteretur, vt in-
 quit Bal. in l. qui se patris, col. pen. ver. hoc scias. C. vnd.
 liberi. Ias. in citato consi. 1. col. 6. Fel. in c. nouit, nu. 21. de
 iud. Cur. Iun. in consi. 174. num. 24. Soc. in consi. 4. col. 2.
 num. 3. in 3. Dummodo factum, vel pretium siue merita
 11 † concessioni præponderet, vt inquit Bal. & Fel. in locis
 citatis de mente Aret. ibi, & Soc. in citato consi. quā opin.
 approbat Ias. in consi. 56. col. fi in 1. & alij in citatis locis.
 12 Ampl. 1. vt vera sit ista quæstio † etiam quo ad success-
 forem.

- forem. Guid. de Suza. Cyn. Castr. & alij in d. l. digna vox.
 Bald. in c. 1. de nat. feud. & in cons. 271. casus consilij est.
 in 1. Rub. Alex. in citato cons. 146. colum. pen. num. 7. 8.
 Ias. in d. cons. 1. colum. 2. num. 2. & in d. cons. 88. num. 8.
 maxime illius vtilitate interueniente, hanc vtriusque iu-
 * ris censuræ procerum communem * esse opi. is testatur
 in citato cons. 1. num. 2. & Bald. in cons. 159. super eo de
 quo quæritur, in 3. & de plano procedere si successor
 13 testet filius ac hæres concedentis, vt inquit Ias. in con-
 sil. 10. colum. 2. versic. stat ergo, in 3. & in terminis firmat
 Alex. in cons. 30. colum. fin. in 5.
 14 At si non subdito † datum foret priuilegium, & quæ-
 situm sit ei ius ex contractu, non datur reuocatio, teste
 Bar. in l. 2. in fi. ff. de iure immu. in l. quod semel. ff. de de-
 cret. ab ord. facien. Rom. in cons. 252. pro decisione, nu. 3.
 Dec. in cap. quæ in ecclesiarum, num. 28. de constitut. in
 d. c. nouit, num. 15. Abb. in cons. 41. videndum, num. 5.
 in 1. Castr. in citato cons. 229. visis & ponderatis, col. fin.
 in 1. Bar. in l. omnes populi, in 4. q. 4. q. princ. ver. circa
 præterita. ff. de iust. & iure. Soc. in consil. 86. colum. fin.
 num. 13. in 4. Rom. latius in cons. 436. quod indultum,
 num. 13. 14. Ias. plene in d. cons. 1. colum. 5. num. 4. & per
 alios in locis citatis, & ius quæsitum intelligas, si ad il-
 lius notitiam deueniat priuilegium, vel acceptatione
 15 † secuta, vt testantur Imo. Abb. Aret. Felyn. & alij in ci-
 tato c. nouit, num. 18. 19.

Primo limitatur à maioribus nostris hæc conclusio
 quando causa publicæ vtilitatis reuocatio fieret, quia
 16 dominium quæsitū tolli potest † cum causa, si id sit sub-
 diti, alijs non, cum non cadat in reuocatione illud defe-
 ctu iurisdictionis. l. fin. si contra ius vel util. publ. nam in
 non subditos nequit concedens illam exercere. c. 2. de
 constitu. in 6. c. per venerabilem, qui fil. sint legit. decidit
 Castr. in cons. 287. primum dubium procedit, col. 1. & in
 d. cons. 229. col. fin. vers. probatur, in 1. Felyn. in d. c. quæ
 in ecclesiarum, num. 44. 45. 46. & ibi Dec. num. 28. ex-
 pressius

pressius in c. nouit, num. 16. de iud. post Imo. Soc. in consil. 86. in fin. in 4

- 17 Restringo hanc † quæstionem ad semper subditum, quia si quispiam venit ad habitandum in loco, cui sit immunitas concessa, vt inquit Bar. in d. l. omnes populi, & supra dictum fuit, ex quo amplius non est subditus, reuocari potest immunitas, quia ratio defectus iurisdictionis cessat, ergo ius etiã. l. adigere. §. quamuis. ff. de iur. pat. c. cum cessante, de appel. ita declarantur quæ citantur à Batt. Car. Fel. & alijs in d. nouit, relatis à Ias. in citato consil. 9. nu. 4. quod si contractus ineatur cum nō subdito, tōpore cōcessionis reuocari nequit, ratione illa defectus iurisdictionis, quæ cessat postquā est effectus subditus, ideo in eū cadit reuocatio, quia causa iusta interueniente, & legitima Princeps tollere potest ius ei quæsitum ex contractu, vt supra diximus. Alias si eorum dicta simpliciter intelligerentur, etiã postquam is est effectus subditus, non recte sentirent, quia subdito auferitur dominium causa vtilitatis publicæ, vt sæpe dictum est.

Dubia videtur reddi quæst. supra firmata, quod subdito immunitatis priuilegium concessum, quod in contractum transiit, non reuocari possit.

- 28 Quia Nicol. de Mat. conciuis meus. † C. de nou. cod. Iust. confir. asseruit id per viam gratiæ subdito cōcessum sine causa tolli à Principe, quia nemini facit iniuriam, cum nullo iure cogebatur concedere, cuius contrarium Gui. de Suz. testatus est, illam decisionem Nicol. approbavit Bal. in l. qui se patris, col. pen. versic. sed Nicolaus. C. vnd. lib. & Castr. in citata l. digna vox. vers. præterea intelligo, Dec. in d. c. quæ in ecclesiarum, num. 28. Cur. Iun. consil. 1. num. 3 4. Ias. in consil. 56. col. fin. in 1.

- Nam dico illam decis. intelligendam esse, quando priuilegium † erat in meris finibus priuilegij, quia translatum non erat dominium directū vel vtile, alias in translatis non conceditur præsentia, nec cedit reuocatio, nisi cum iusta causa, vt firman. Bal. Cast. vbi supra, & Ias. in d. consil.

- d.conf.1.num.5.Soc.in d.conf.4.num.3.in 3. in conf.86.
in fi.in 4.Aret.post Abb.& Fel.in d.c.nouit,num.21. cum
iusta causa quæsitum ius tollitur, vt supra diximus,infe-
ro ergo quo ad nostros terminos, priuilegium immuni-
tatis † datum subdito tolli sine causa, quia ius aliquod
20 non est quæsitum, cum habeat successuum actum, & nō
consumit effectum nisi de die in diem, vnde pro tempo-
re effectum non habuit, reuocatio sine causa dari potest
quia nemini iniuriatur, vt decidit Castr.in conf.229.vi-
sis & ponderatis, col.fin.in 1.Aret.& Felyn.in d.c.nouit,
21 ntm. 21. & firmat Abb.ibi num. 26. † quod reuocatio
conceditur quo ad actus futuros, quia actum habet suc-
cessuum, secus si actum habeat momentaneum, & sta-
tim effectum sortiatur, quia sine causa iusta non reuo-
catur à Principe, vt dictum fuit, & adiuuat Abb.in con-
fil.41.viden.num.5.ita intelligi affirmamus. Alex.in con-
fil.30.colum.fin.in 5.
22 Et hæc vera sunt † etiam in non subdito, vt attestan-
tur Doct.supra in locis citatis, & cum clausula, non ob-
stante speciali, vt inquit Ias.in d.conf.1.nu.8.col.9. vers.
circa secundam, in 1.sicuti specialis requiritur in conces-
23 so miserationis † causa, vt Alex. affirmat in conf.120.
col.4.vers.fed regula, in 4.

Quamplures hæc cōclusio limitationes patitur, quas
citāt Cano.in d.c.nouit, vt si superueniat ingratitude il-
24 lius cui est datum priuilegium † immunitatis, Aret.Fel.
ibi num.26. & Dec.& Alex.in conf.215.col.7.vers.& pri-
mo non obst.in 2.Bal.in l.2.in fi.C.de liber. & eo lib. qui
in fi.no.contra exemptos, ob vitium ingritudinis im-
munitatem eos perdere. Cur.Iun. in conf.61.num.14.
Ias.in conf.227.col.6.vers.septimo, in 2.

- Limitatio alia citatur, si ex post facto concedens mul-
25 tum læderetur ex concessione † priuilegij dari non subdi-
to præter illius intentionem, quia reuocatur, idem credo
verum esse si magna læsio imperio resultaret, vt inquit
Bart.in l.prohibetur.§.plane, ff. quod vi aut clam. Ias.in
conf.

conf. 10. col. 2. vers. præterea, in 3. vt si summus Pontifex ciuitatem Ecclesiæ alicui donasset, illamque in feudum concessisset sine assensu Cardinalium, factum ab eo improbat. ijdem in Cæsare, & Rege iudicamus, & de regalibus affirmat Rub. Alex. in conf. 50. num. 7. in conf. 138. Ias. in citato conf. 10. col. si. exprimit quæ sit magna læsio istis casibus, & quæ parua, crederem ipso iure resolui in ijs terminis, & non esse opus reuocatione, vt sentit Aret. Et melius Felyn. in d. c. nouit, num. 20. Alias tradunt ibi Cano. fallentias, Quas non recenseo, cum perspicui valeant, vltimo citatur à Felyn. num. 31.

- Lim. 4. Vt si causa emergens vouiter superuenerit
 26 ¶ quia admittitur reuocatio. Bal. in l. si. ff. de senator. qui non aperit an subdito vel nō subdito datum reuocetur. At Accurs. videtur hoc firmasse in l. 1. C. vt nemi. lic. in emp. Spec. lib. 10. ergo generaliter decidendo cum Alex. in citato conf. 215. col. 6. vers. nono, in 2. nemo se excuset ratione alicuius priuilegij concessi, & firmat in terminis. Cur. Iun. in conf. præterito 61. circa si. Felyn. in c. causam quæ, num. 59. de rescrip. Dyn. & Doct. in l. si ex toto. ff. de
 27 leg. 1. qui decidunt ¶ priuilegia immunitatum si guerra superueniat non opitulari exemptis, Marf. in pract. crim. §. aggredior, nu. 63. vbi ob necessitatem Reipublicæ superuenientem vel aliam nouam causam emergentem cōceditur reuocatio. Idem de fame & peste, vel alia quacunque causa necessitatis Reipublicæ imminente, vel Principi suborta censendum est, Rom. in conf. 436. quod indultum, num. 10. & quamuis, titubet Felyn. in d. c. nouit, num. 31. de hac limitatione.
 28 Nos illam ¶ omnesq; à Doct. citatas de iure non esse ruras credimus, in quibus ij asserunt priuilegiū nō subdito dātum cum causa reuocari. Quia si vera est illa opinio, quod si in non subditum transit priuilegium à cōcedente etiam cum causa iusta non possit reuocari, quādo
 29 ad eius notitiā peruenit, vel in trāsatis ¶ quo ad dominium, ratione defectus iurisdictionis, quam in non subditum

ditum nequit concedens exercere, vt diximus, eadem ratio militat in citatis limitationibus, in non subditis, ergo non potest etiam cum causa reuocari priuilegium, quia in eum concedens iurisdictionem non exercet, ergo vtroque casu idem ius statuatur. Illud. ff. ad leg. Aq. limi. ergo veram fore affirmemus in subdito, in quo habet iurisdictionem concedens, vt ex causa superuenienti Reipublicæ, aut Principi reuocatio concedatur.

- 30 Nam & statutū † reuocatur causa de nouo superuenienti, vt si ciuitas effecta sit pauper, vel hominū facultates sint diminutæ, quare à citato statuto super collectis ædito receditur, etiā quod in contractum transierit, vt per plura decidit Dec. in cons. 335. col. 2. in 2. Hactenus de expressa reuocatione, nunc de tacita dicamus.

- Quæst. 2. Immunitatis priuilegium tacite reuocatum
31 censetur † si patiatur immunis se describi in libro soluentium collectas, quia habita hac scientia, si ad illarū solutionem vocetur, & infra decem dies nō appellet, sibi & suo præiudicatur priuilegio, authore Ange. in l. i. §. si quis tutor. ff. quando app. fit. clamante hoc esse singulare dictum, quod communiter ignorari approbat, idem dicit Alex. in consi. 101. col. 6. vers. 3. principaliter, in 1. & in consi. 136. col. 4. vers. præterea, in 2 Dec. in consi. 638. nu. 9. in 4. Goz. in consi. 16. in fi. & in consi. 23. nu. 4. 9. Ias. in l. falso. C. de diuers. rescrip. Fely. in c. cum accessissent, nu. 47. de consti. Deci. ibi, nu. 29. Cass. in consi. 64. nu. 29. Crau. in consi. 54. nu. 4 in 1.

- Nouissime hoc dictū not. asseritq; esse bonam cautelam pro vniuersitate, Rober. Maran. in Tracta. de ord. iud. in 3. par. 6. par. vers. venio ad secundum, num. 314. si statim descriptio immuni notificetur, quia forensis nō animaduertet appellādum ab ea infra tempus citatum, cum fidens suo priuilegio sit, & in futurum ad collectas
32 cogetur. Inducitur etiam tacita † reuocatio priuilegij, quando immunis collectas sponte soluit, quia illi videtur renunciaſſe, l. i. cum glo. C. de ijs qui spon. mun. pub. sub,

sub.lib.10. ibique exprimit Bar.Cyn. in l.voluntaria.C.
 de excus.tut.col.4. vers.tertio, exigitur ergo vt sibi non
 33 præiudicet, quod protestetur † nolle suo priuilegio re-
 nunciare ex solutione collectarum citata, vt inquit Bar-
 to.in citata l.1. qui asserit se hoc fecisse in solutione præ-
 stantiorum. Decidit Cyn. ante eum in d.l.voluntariae,
 col.5. vers.quinto quæritur. Alexan. in d.conf. 136. col-
 lum.4.vers.Rursus,& in conf.189.col.fin. in princ.in 5.
 Roma.in conf.252. pro decisione, in fi.Gozad. in consi-
 lio 23.num.7. Felyn.in d.cap.cum accessissent, num 28.
 Parpa.affirmat in onere capitationis in d.l.placet,nu.27.
 Et hoc habere locum testantur Doct. quando contra-
 34 uentio fuit vniuersalis, quia si † particulariter fuit pro
 vno actu,non requiritur protestatio, inquit Deci. in d.
 c.cum accessissent,num.31.

Hanc quæstionem veram esse testantur Doct. quo ad
 35 soluta tantum, † quia in ijs sibi soluens præiudicauit,
 quo vero ad futura minime.d.l.1.cum glos. Bart. in l.2.
 ff.de priuileg. vetera. Ias.in conf.25.nu.1. col.2. vers,nec
 obft.in 3.vbi congerit plura in proposito quæ non recen-
 seo.Goz.in citato conf.23.num.1.Alexan. in conf.182.
 colum.penul.vers.postremo, in 2.in consilio 33 in 5.&
 prius decidit And.de Baru in l.2. C.de ijs qui spõ. mun.
 pub. lib.10. & si soluit per decem ann. non dicitur il-
 36 lud amisisse † vt inquit ipse, nisi per spatium 30.vel 40.
 ann. firmanr Cyn.& Salyc. in citata l.voluntariae. Abb.
 Fely.& Deci.in d.c.cum accessissent, num,28.

Opin. hæc dubia videtur, ex citatis supra num.3. vbi
 37 statim quando † quis scit esse descriptum debet infra
 decem dies apparere, alias sibi præiudicat, adeo quod
 in futurum ad soluendum collectas astringitur. Nos au-
 tem dicimus spatium 30. ann. & vltra requiri vt sibi ge-
 neret præiudicium soluens.

Solutio opi.vera est in actu non reiterabili, vt testan-
 38 tur Docto.ibi in eo qui passus † est se describi in assimo
 vel libro collectarum, secus si actus reiterationem reci-
 pit

pit vt solutio collectarum, quia non perditur, nisi illo spatio citato. Tradit hanc solut. Alex. in consi. 33. citato. col. 2. & in d. consi. 192. col. pen. & Goz. in consi. 5. Cass. in consi. 64. num. 28. 29. firmans soluentem per aliquos annos dummodo triginta non excedat, sibi non praeiudicasset, vt in futurum cogi valeat in actu reiterabili, secus in non reiterabili, vt in assumptione tutelae & similibus, secundum Cyn. Bal. & Saly. in d. l. voluntariae. Goz. in loco citato. Idem iudicatur in priuilegio momentaneo & non successiuo actus, vt inquit Alex. in d. consi. 33. col. 2. versu. nec ad hoc obstat.

Lim. 1. à Doct. ista quaest. quando soluens coactae soluit, † quia suo priuilegio non videtur renunciare. l. cura. in prin. ibi nec si per vim. ff. de mun. & hono. per qua. l. consuluit. Rom. in d. consi. 252. in fi. Alex. in d. consi. 33. col. 3. versu. quinimo si dicas, ex mente Io. And. Host. But. in c. accedentibus. de priuileg.

Explicit Tractatus de Collectis, qui licet utilis sit, erat tamen adeo corruptus, vt in multis locis vix intelligi potuerit quid dicere voluerit, omnia deprauatissima erant, sed nunc ita restitutus exit, & viris purgatus, vt, si exemplari Mutinensi conferatur, cognosci possit labor restituentis, qui animam ipsi tractatui dedisse videtur.

I N D E X
IN TRACTATVM
DE AESTIMO,
ET COLLECTIS.

In quo sub verborum compendio perstringun-
tur omnia notata digniora, quæ in ipso
Tractatu continentur.

ACCESSO-
RIE quod
venit non at-
tenditur, nec
in consequen-
tiam accedit

sed quod principaliter, in
3.par.q.3.num.28.

*Actus si directe auferri nec
per indirectū quando prin-
cipaliter contingit, secus si
accessoriè, in 4.par. q. 15.
nu. 34. 35.*

*Actus reiterabilis, & non rei-
terabilis qui sit, & in quo
prescriptio 30. annorum
requiratur ut quis sibi præ-
iudicet, in 5.par. q. 2. nu-
mero 38.*

*Agricultura est fauorabilis,
adeo quod instrumenta ad
illam deputata pignori
non valeant, nec distrahi,
in 4.par. q. 3. num. 12.*

Administrator quilibet ratio

*nem de gestis per eum tene-
tur reddere, qui sint, in 3.
p.q. 4 n. 50. vsq; ad n. 66.*

*Quam plures citantur & de
libro eorum, quem tenen-
tur conficere, & si negligēt
qua pena puniantur, & an
cōtra eos in litem iuretur,
in d.par. q. ea num. eod.*

*Amalassunta Acalarici regis
mater prudentissima fuit
virilis mulier, in 4.par. q.
14. num. 48.*

*Aduocatus ignorās & litera-
rum ignarus non venit ap-
pellatione aduocati, in 4.
par. q. 3. num. 59.*

*Argumentum à communiter
accidentibus in iure valet,
in 1.par. num. 47.*

*Argumentum de consuetudi-
ne ad statutum à iure re-
cipitur, in 2.par. num. 21.
26. cap. 1.*

*Afferioni Principis vel pri-
uati*

uati de meritis an ut credendum, & in quibus locū habeat, & in quibus actibus nō, & quando sint probanda vel sufficiat generalis expressio eorū, vel requiratur specialis, in 4. par. q. 12. num. 1. vsq; ad num. 18.

B

B Arones locū tenēt Principis, & omnia in suo statu agunt quae Caesar in toto orbe, in 4. par. q. 17. vers. ex supra firmatis, num. 15. 16. Qui sint isti, & de eorum officio, & quod valent uti omnibus clausulis, quibus suppremus utitur, omniq; plenitudinis potestate potiuntur, & disputare de eorum potestate esset mundū reuā gare, ea. par. 1. q. nu. 18. 19. Intelligitur de ijs qui habent iura Imperij licet superiorem recognoscat, ea par. q. & vers. num. 21.

Beneficium late interpretatur, in 4. par. q. 2. num. 31. Bona quae quis possidet in loco originis, si domicilium mutet, in quo debet ea profiteri ut describātur, in 1. par. num. 22.

Bona oneribus collectarum obnoxia cum illis oneribus transeunt si alienentur, in

4. par. q. 1. nu. 51. & q. 3. nu. 19. 26. 38.

Bona descripta in estimis sunt obligata pro soluendis collectis, et oneribus in ea. par. q. 1. num. 36. 37.

In citatis bonis communitas ius aliquod quasitum non habet nisi ius hypotheca & tollitur faciliter per clausulam non obstante, ea. par. q. 16. eod. vers. num. 7.

C

C Apellam si mādāt testator struendā esse super pradio obnoxio collectis nō potest construi nisi cū licentia cōmunitatis, in 4. par. q. 1. limi. 2. num. 3.

Capitationis onus quid sit, & quibus indicatur, & sequitur capita, cōsuetudine induci potest, ut cines illud subeant, secunda par. num. 12. 13. 14. 15.

Capitationem an cines de iure communi soluant 2. par. n. 17. An hodie ad hoc onus teneantur, ea. par. nu. 20. Rustici regulariter subeūt hoc onus pro custodia castrorum, 2. par. num. 28. & in 4. par. q. 3.

Canones in terris Imperij seruuntur quando agitur de peccato, in 4. par. q. 8. n. 21.

CATA-

- Catastrum* vocant *astimum*
Perusini, in 1. par. numc. 3.
- Celestinus* Papa in mane lar
 giebatur gratiam, & in se-
 ro illam reuocabat, in 5. p.
 q. 1. num. 6.
- Cincinatus* effectus dictato à
 populo Ro. deposuit aratri
 & dictaturam suscepit, ho-
 stibusq; fugatis, & deuictis
 ad aratrum reuersus est, in
 4. par. q. 3. num. 11.
- Ciues* originarij temporis di-
 uisionem non patiuntur, in
 2. par. q. 11. num. 20.
- Ciuitas libera* obtinens iura
 Imperij statuta condere po-
 test, in 2. par. num. 26.
- Concedit immunitatem* à col-
 lectis, in 4. par. q. 18. versi.
 ex supra firmatis, num. 23.
- Imponit pedagia* quę sunt de
 reseruatis Principi, ea. par.
 2. q. 2. num. 24. 25. 26.
- Ciuitas inferior* non dat im-
 munitatem à collectis sine
 causa, & quę sit causa, in
 4. par. q. 2. n. 54. vsq; ad fi.
 & q. 12. num. 24. cum seq.
- Clericus in sacris ordinibus*
 constitutus non subit colle-
 ctas regulariter, in aliqui-
 bus tamē casibus tenet ad
 illas, & quid de clerico pri-
 ma censura. infra collecta.
- Collecta* est dictio latīna, in
 2. par. num. 1. est odiosa &
 contra eam sit interpreta-
 tio, in 2. par. num. 2.
- Collecta* ius percipiendi an sit
 mobile vel immobile, in 2.
 par. num. 3.
- Collectā*, qua indicitur per es,
 & libram omnes subeunt,
 in 4. par. q. 3. num. 12.
- An sit onus mixtum, in 2. par.
 num. 4.
- Collecta* est munus extraordi-
 narium quando incerta est
 illius prestatio, nec lege in-
 dicitur Senatusueconsulto
 ac Principis constitutione,
 in 2. par. numc. 29. 30. 31.
- Et dicitur etiā extraordina-
 rium munus licet habeat
 certam prestationē quan-
 do vigore statuti indicitur,
 in ea. par. num. 31.
- Collecta* traxit originem à Ce-
 sare Augusto, quo tempore
 ortum est tributum, quod
 ab aula recessit, illiusq; lo-
 co suffecta est collecta, in
 ea. par. num. 32. 33.
- Onus nomen nouum dicitur
 ea. par. num. 34.
- Vocatur collecta quia à posses-
 soribus colligit, ea. p. nu. 37.
- Collectam* qua per as & soli-
 dum indicitur subit descri-
 ptus in astimo, licet alibi
 possideat, ea. par. num. 38.

Collectam soluit venditor, si bona descripta alienat, & non curat emptorem in locum sui, & idoneū describi in astimo, ea. par. nu. 39.

Et nedum ad predictas collectas tenetur, verum & ad futuras, quare semper is vti descriptus conuenitur, ea. par. num. 44.

Collecta in dubio per as & solidum indicta censetur, ea. par. num. 45.

Collectarij qui sint in iure, in 2. par. num. 48.

Collecta onus quomodo diuidatur, statutum tamen circa hoc editum seruandum est, ea. par. num. 46. 47.

Collectam soluit emptor qui bona acquisiuit cum pacto de retrouēdendo infra certum tempus, dum fructus colligit, ea. par. num. 49.

Collecta est iurisdictionis, & meri, ac mixti Imperij ideo causa utilitatis publica solus Princeps supremus indicit illam, ea. par. q. 5. nu. 2. 3. 4. 5.

Collectam indicit Castrum, villa, & qualibet vniuersitas pro necessitatib. in loco occurrētib. & non pro utilitate publica, nisi cū licētia Principis, ea. par. q. 5. nu. 8.

Collectam imponit iudex re-nuente vniuersitate, vel cogit illā vt indicat collectā, in 2. par. q. 5. nu. 9. 10. 11.

Collectam indicunt Duces, comites, Marchiones, & Barones merum & mixtum Imperium habētes, ea. par. & q. num. 12. 13. 14.

Collectam indicunt priores ciuitatis pro negocijs in communi emergentibus, ea. par. & q. num. 16.

Item regentes & consiliarij, ea. par. q. 6. num. 20.

Collectam indicunt collegia, & artes in concernentibus eorum negocia, maxime stante consuetudine, ea. par. q. 5. num. 17.

Collecta ius non potest delegari sed ius commoditas, ea. par. q. 5. num. 18.

In indicendo collectam quomodo se regere debent consiliarij vel deputati, rimare enim debent diligenter bona taxata in astimo, ea. p. q. 8. num. 38. 39.

Maior pars cōsiliariorum interuenire debet in collecta impositione scilicet duae partes ex tribus, ea. par. q. 6. num. 19.

Collecta indicitur super bonis non descriptis in astimo in locis

locis in quib. nō sit aestimū,
dummodo illa sint aestima-
bilia, & qua sint hac bona,
ea par. q. 8. num. 40. 41.

+ Collecta subiectis indicitur
tantū, ea par. & q. nu. 42.
Collectam subit qui fructus
percipit, in 2. par. q. 9. limi.
3. num. 4.

Et si de hoc extat statutum
hoc casu dicitur collecta
onus patrimoniale, ea par.
limi. 3. num. 15.

Collectam an teneatur subi-
re subditus pro bonis alibi
sitis in loco quo habitat, ea.
par. q. 10. num. 16. & q. 2.
num. 19. cum seq.

Collectam, soluere tenetur pos-
sessor bonorum descriptorū
& non descriptus licet is
semper cōueniatur, ea par.
q. 14. num. 3. & q. 15. num.
6. 7. 10. & 44.

Et ad pradietas collectas etiā
conuenitur ratione descri-
ptionis, num. 14. 20. 21.

Licet soluat, repetit a possesso-
re, ea par. q. 15. num. 13.
20. 21.

Collectam nuncupant fiscales
regni quod singulo anno sol-
uitur, si est certum, 2. par.
q. 15. num. 18.

Collectam non soluit unus
pro alio, nec cohæres pro co

hærede effecto non soluēdo,
ea par. & q. nu. 6. 8. 9.

Collectam pro relegata qui sol-
uat an hæres vel legata-
rius, ea par. q. 14. num. 12.

Collectam soluere tenetur em-
phyteota, item liuellarius,
ea par. q. 15. nu. 24. 25.

Vsufuctuarius non tenetur
nisi fructus equipolleāt one-
ribus, ea par. q. 15. num. 26.
27. 28.

Vassallus an teneatur ad col-
lectas, ea par. & q. num. 29.
30. 31.

An maritus pro dote uxoris,
& quod sic, licet ipsa non lē-
beretur ad oneribus indi-
ctis in domicilio viri, ead.
par. & q. num 32. 33.

Fiscus pro bonis confiscatis te-
netur & ipse si ea possidet,
ea par. & q. num 34.

Bannitus pro bonis qua sunt
pænes ipsum, ea par. & q.
num 35.

Milites nostri temporis tene-
tur ad collectas, non sic in-
militibus antiquis, ea par.
& q. num 36. 37.

Locator pro bonis locatis sol-
uit collectas, nō conductor,
ea par. & q. num. 38.

Conductor pro muris resi-
ciēdis, pro transitu & exer-
citu hostium tenetur ad

- collectam indictam, ea. par.
 & q. num. 41.
- Item tenetur etiam si conuen-
 tum sit in contractu, nisi
 collecta sit excessiua, quia
 non tenetur, ea. par. & q. nu.
 42. & 43.
- Collecta indicitur pro necessi-
tatibus in comuni occurrē-
tibus, in 2. par. q. 15. nu. 46.
- Vt si indicatur pro soluendo
 debito vniuersitatis neces-
 sario contracto, & ex quali
 bet alia necessaria causa,
 ea. par. & q. num. 47. 48.
- Item pro soluendis expensis in
 lite factis cum subdito ad
 quas & is cōcurrit. nu. 49.
- Et pro soluenda pœna si fuit
 condemnata vniuersitas,
 num. 50.
- Item in collecta indicta pro re-
 ficiendis muris ciuitatis,
 num. 51.
- Item pro emēdo castrū, n. 53.
- Pro soluēdo militibus qui cu-
 stodiunt ciuitatem, nu. 54.
- Pro soluendo salario medici
& aduocati eius, uum. 55.
- Et pro soluendo salario prato-
ris, num. 56.
- Ad quod ciues tenentur pro
 parte & pro alia rustici
 onus subeunt, num. 57.
- Collecta indicitur maior in
 villis quam in castris & ci-
 uitatib. q. in villis maio-
 ra onera occurrunt, in 3.
 par. nu. 6. 4. q. 3. nu. 22. 24.
- In exactione collectarū execu-
 tiue proceditur, edito pro-
 clamate solo quod habet
 vim citationis, ut debitores
 infra tot tempus soluant col-
 lectā, in 3. par. nu. 7. 8. 10.
- Si non obediunt, occupantur
 eorum bona & distrahun-
 tur ad hastam, num. 11.
- Item & si detineri possunt, nu-
 me. 16. 17.
- Et quo ad minores locum ha-
 bet, num. 19.
- Mulieres autem pro hoc debi-
 to neque alio priuato vel
 publico detineri possunt, nu-
 mero 21.
- Itē nec singula persona detine-
 ri possunt sed quilibet pro
 parte tenetur in ciuili debi-
 to, indebito fisci puta ratio-
 ne pœne quilibet insolidum
 retinetur, in 3. par. q. 6. nu.
 me. 1. 2.
- Nisi per statuta aliter proui-
 deatur, vel adsit consuetu-
 do, num. 3. 4.
- Trāfactio & pactio super col-
 lectis ac compromissum ē
 secuto laudo nil valet, nec
 id consensu partium ratifi-
 cari potest, in 4. par. q. 11.
 numero 53.

Intelligas sine causa, etiam si stabilia essent per homines legitime, & per 60. ann. continuos collecta non compariatur soluta, in 3. par. q. 7. num. 18. 19. 20.

Cum causa verò sit cōuentio inter priuatum & communitatem de soluendo quid certū singulo anno pro predijs suis, & qua sit causa legitima & iusta, ea par. & q. nume. 7. q. 21. usque ad num. 25.

Dummodo per personas legitimas cōcludatur, quare valet, num. 10.

Collecta p̄batur ex libro exactoris, scilicet quem soluisse & non soluisse, ea par. q. 8. num. 24.

Per testes etiam potest probari etiam quod sint de vniuersitate, num. 25. 26. 27.

Lis quasi semper oritur inter exactorem collectarum & forenssem super solutione earum in loco exactoris & iurisdictione sua, par. 3. q. 7. num. 48.

Collectam soluens pro verò domino ab eo repetit, ea. par. q. 9. num. 58. 59.

Vt si consors pro consorte soluat repetit, & colonus pro pro domino, nu. 62. 63. 64.

Item possidens rem iure pignoris si soluat repetit, & quilibet alius qui nomine alio soluit, num. 65. 66.

Et idem dicitur de publico officiali qui pro debitoribus sui culpa nō exactis coactus fuit soluere, quia ab eis repetit, num. 68.

Ecclesia collectarū onera quae per se & solidum indicuntur subire non cogitur, & qui contrarium praesumunt grauiter puniuntur, quod procedit etiam si bona sint patrimonialia eius, in 4. par. num. 1. 2. 3.

Qui à d. catastro eximuntur, num. 5. 50. 53.

Et consuetudo in contrarium inducta non valet, etiam quod ipsa sponte soluisse per aliquot tempus, nu. 6.

Hoc extenditur ad clericos et primę tonsurę dummodo tonsuram & habitum deferant, num. 7.

Et ad ecclesiasticas personas cum suis bonis, num. 8.

Ecclesia tamen non effugit collectā p̄ preparatione murorū ciuitatis, viarū, & portū, nu. 15. usque ad nu. 45.

Item nec in expensa qua fit pro reparando puteo vicinie, num. 17.

*Tenetur ad salarium custodū
ciuitatis, num. 18.*

*Et pro preparatione ageris flu-
minis, & pro euitandis ho-
stibus ne deuascent territo-
rium num. 20. 21.*

*Item quando facultates lai-
corum sufficiunt pro soluē-
dis oneribus, num. 28.*

*Et quando sumus in casu in
quo communis utilitas re-
sultat & urget necessitas,
ut quia hostes innadūt ter-
ritoria, in quibus & ipsa ec-
clesia seu clerici habēt prę-
dia, nu. 25. 26. 27. 28. 29.*

*Tenetur etiam ad collectam
que indicitur pro soluendis
militibus qui die noctuq;
ciuitates custodiunt, num.
30. 31.*

*Et in casibus in quibus obli-
gatur ad solutionem colle-
ctarum, cogitur per episco-
pum loci non per iudicem
secularem, num. 29.*

*Item ad collectas compellitur
per statuta indictas quan-
do ecclesia mandauit ea ob-
seruari in foro suo, nu. 46.*

*Quod diximus obligari pro
muris vijs & pontibus resi-
ciendis non procedit quan-
do Princeps exigit pedagia
à transeuntibus, quia non
tenetur, num. 45.*

*Obligatur etiam ad collectas
quando de hoc statutum
disponeret, quod valet, nu-
mero 47.*

*Et quando causatiue non per
directum cogeretur, soluit
collectas; quomodo, numero
48. 49.*

*Obligatur ad collectas pro bo-
nis in eam translatis prius
astimo laicorum descriptis,
quando statutum loci ex-
tat, quod omnia bona sint
obnoxia pro soluendis colle-
ctis, ex par. q. 1. limi. 6. nu-
mero 1.*

*Et est communis opinio Doct.
que eget decisione Papa, nu.
4. 13. 14. 17. 20 nu. 15.*

*Et in casibus quibus regula-
riter non potest cogi ad col-
lectas res releuatur ab asti-
mo laicorum, num. 14.*

*In casibus in quibus de iure
potest cogi ea non soluente,
prædia occupant & distin-
guntur, 18. n. 19. 21. 22. 23.*

*Et considerata mala tempo-
rum conditione, quia eius
facultates augentur, & lai-
corū diminuantur, æquum
est eam obligari ad colle-
ctas, num. 23.*

*Et quia si non solueret illas
pro prædijs alienatis in eā,
sequeretur quod si quas-*

omnia

omnia prædia in eam alienarentur, æstimum deficeret, & reliqui onera aliorum supportaret, & valde grauaretur, nu. 24. 27. 28.
 Cogitur etiã ad hanc solutionem ratione conventionis, lim. 7. nu. 31. lim. 11. nu. 59.
 Et obligatur ad illam qua de triennio in triennium indicitur lim. 9. nu. 26. 27. 28.
 Collecta soluitur ubi sunt bona descripta, etiam ciuis qui habet bona in villa allibrata, ibi soluit onera, in 4. par. q. 3. num. 30.
 Nisi villa cõsentiat qd alibi soluat, vel de cõsuetudine aliter sit, nu. 31. 32. 33. 35.
Collectas soluunt fratres sancti Francisci tertij ordinis, in 4. par. q. 1. num. 9.
 Item milites gaudentes, numero 13. 14.
 An pauper, & qui dicatur pauper, in ver. pauper.
 An nobilis & quis sit, in ver. nobilis.
 An vassallus, i ver. vassallus.
 An Doctor, in ver. Doctor.
 An medicus, in ver. medicus.
 An cõsiliarij, i ver. cõsiliarij.
 An consules, præsules, secretarij, & officiales; vide in suis locis.
 Collectas non soluit qui ha-

bet duodecim filios, est opinio communis, in 4. par. q. 6. nu. 71. 73. 74. 75.
 Qui mutat pecuniam cõmunitati ut liberetur à collectis an sit immunis, in ver. immunitas.
 Qui singulo anno soluit tertiam partē fructuum est à collectis immunis, in ver. immunitas.
 Collecta est sequella æstimi, in 4. par. q. 1. lim. 11. nu. 52.
 Collectandi consuetudo spatium decem annorum inducitur, in 4. par. q. 9. num. 8.
 Prescriptio aduersus collectas per quantum tempus inducatur, & qua requirantur ut sit ab illis immunis, in ver. prescriptio.
 Colonus partiarius ecclesie an teneatur ad collectas, par. 4. q. 1. lim. 11. nu. 50. 54.
 Clausula, ex certa scientia, non tollit ius alteri quassum, in 4. par. q. 10. nu. 36. usque ad num. 52.
 Motus proprij clausula nõ tollit ius quassum alteri, neq. ad incognita Principi porrigitur, in 4. par. q. 15. n. 23.
 Clausula, de plenitudine potestatis, nõ tollit ius quassum alteri, in 4. par. q. 16. nu. 36. 38; usq. ad nu. 52.
 Omnes

Omnes alias clausulas de quibus supra & infra sub se continet, num. 40.

Et si Princeps ea utatur dicitur plenitudo tempestatis. ea. par. q. ea. vers. ex supra firmatis, nu. 10.

Clausula, non obstante, non tollit ius quæsitum alteri, ea. par. & q. num. 16. usque ad num. 52.

Princeps auferendo. l. vacuastis. C. de decurio. lib. 10. cum hac clausula dicitur tollere ius quæsitum alteri, ea. par. & q. & ver. nu. 3. 4.

Generaliter concepta operatur vires in gratia data in forma communi, secus in exuberantibus, quia specialis requiritur, & qua sint ista gratia, ea. par. & q. & vers. num. 2.

Omnes supradicta clausulae sunt partis potentia, ead. par. q. 16. nu. 38. 39. 41.

Si tamē apparere potest Principem fore informatū vel aliter cogitasse de praiudicio tertij, citata clausula operantur effectum, nu. 46.

Et informatus præsumitur si tenor facti in literis insertus appareat, num. 49.

Vel aliter cogitasse, & ex quibus hoc costare dicat, n. 50

Clausula, pro heredib. & successorib. operatur in immunitate, in 4. par. q. 2. 2. nu. 6.

Idem operatur in obligatione collectarum, num. 7.

Commodum qui sentit, & incommodum supportare debet, 4. par. q. 1. nu. 38.

Consiliarij civitatis immunitatem cōcedere nequeunt, nisi ex causa legitima, ex qua denatur de bonis communis, in 4. par. q. 2. nu. 54. usque ad finem.

Consiliarij citari non tenentur ad collectas etiā quod bis vel ter illas soluerint, ea. par. q. 3. num. 6.

Quod verum est etiam si ab officio sint remoti, num. 7.

Idem servandum est in exoribus eorum, num. 8. 9.

Consensus descripti aestimo cōmunis putatur si officialis deputatus illi attestetur, in 1. par. num. 4.

Consuetudo valde inspicitur in collectis & valet, in 2. par. num. 16. 24.

Consuetudine induci potest, ut ciues ad capitationes teneantur, in 2. par. nu. 15.

Cōsuetudo ut inducatur decennium sufficit, in 2. par. q. 12. num. 25. 26. 27. 29.

Probat per testes, & quomodo

- modo deponere debent ut probent, notoria autē non probatur, num. 3.
- Ex attestatione Doctorū etiā probatur & iudex potest se informare de illa, ead. par. q. 13. num. 31.
- Consuetudo ut valeat non requiritur quod per trinum actum obtenta sit in iudicio, num. 32.
- Consuetudo collektandi forensem non extenditur ad onera qua ex post urgente necessitate fuerunt iudicta, num. 42.
- Consuetudo per contrariam consuetudinem tollitur, si nō transiit in cōtractum, alias non, & tot tempus ad tollendum eam requiritur quod ad inducendum, num. 43.
- Consuetudo seruanda est in loco in quo viget, in 2. par. num. 2435.
- Contractus seruandus est à Principe, q. l. illius astringitur, licet non vinculo legis à qua est solutus, in ver. Princeps.
- Comites omnia agunt in suo statu qua Cēsar in toto orbe illiusq. locum tenent, in 4. par. q. 17. versic. ex sua firmatis, num. 15.
- Qui sint, quid eorum sit officium, & de ipsorum dignitate, num. 16.
- Omni plenitudine potestatis uti volūt, ac omnibus clausulis, num. 18.
- Intelligas de illis comitibus qui iura Imperij possident, licet recognoscant superiorem, num. 20. 21.
- D
- D**ebitor ignorare non p̄sumitur ius quod ad se pertinet, in ver. ignorātia.
- Decimam soluit tam dominus quam colonus paritarius de fructibus, in 4. par. q. 1. lib. 11 num. 57.
- Debitor si nō soluit quod debet, eius bona capiūtur & distrahuntur, sed quinque requirūtur ante distractionem eorū, in 3. par. nu. 13.
- Non potest pro priuato debito detineri secus pro publico, num. 14. 15. 18.
- Decaptorie onus mixtū dicitur, & q. sit. in 2. par. n. 10.
- Debitor pro alieno debito grauari non potest, in 4. par. q. 1. lib. 11 nu. 53. in ver. onus.
- Delictum quis in dubio non praesumitur delinquere à lege, in 1. par. num. 46.
- Depositum reddendum est in

- ea specie, in 3. par. q. 4. numero 35. 38. 39.
- Descriptio astimum nuncupatur, in 1. par. num. 4.
- Hoc nomine utitur Lucas Euangelista, cap. 1. nu. 6.
- Deus ex sua promissione obligatur in 5. par. q. 1. nu. 2.
- Doctore attestanti de consuetudine est credendum, & quando hoc dictum procedat, in 2. par. nu. 22. ea. q. 13. nu. 33. vsq; ad nu. 41.
- Eius autoritas est interpretari leges & non attestari super ijs q̄ sunt facti, n. 35.
- Illius dictum intelligitur secundum legem quam citat, num. 41.
- Probabilis est autoritas ipsius non autem necessaria, in 4. par. q. 4. num. 52.
- Est immunis à collectis, quia nobilis, num. 46. 50.
- Illustris dicitur, num. 49.
- Et verum est illum esse immunem si actu legit & doctoratus est riguroso examine, num. 51. 52. 53.
- Et eminentioris est scientia, num. 57. 58.
- Dñum quæsitum de iure civili sine causa tollit Princeps, & quid de q̄sito iure gentium, in vers. Princeps.
- Quæsitum ex sententia & ex prescriptione, an tollat Princeps sine causa, in 4. par. q. 15. num. 26.
- An actiones & priuilegia à se concessa si sunt gratis data, & quid de pretio cōparatis, num. 27. 28.
- Causa acquisitionis dominij est de iure civili, ideo à Principe sine causa tollitur, num. 30.
- Donatio, pater non potest contrahere donationi filio facta, in 4. par. q. 12. numero 15. 16.
- Donatio remuneratoria inter virum & uxorem valet, in 4. par. q. 22. nu. 28.
- Et hac remuneratoria nō potest reuocari per ingratitudinem, num. 29.
- Dux in suo Ducatu omnia agit qua Cæsar in toto orbe, eiusq; locum obtinet, in 4. par. q. 17. ver. ex supra firmatis, nu. 15. 17. 36.
- Et quis sit Dux, de illius officio & dignitate, num. 16.
- Utitur omnib. clausulis quibus supremus, & omni plenitudine potestatis, & de illius potestate disputare esset reuocare mundum, num. 18. 19.
- Intelligo de illo qui habet iura Imperij, num. 20. licet

supe-

superiorem recognoscat, numero 21. & in Duce.

Immo maiorem habet potestatem in Ducatu quam Cæsar in Imperio, quia illud transmittit ad heredes, quod non facit Cæsar Imperium, num. 37.

Est Imperator in eius statu, num. 39.

Ius quasitum de iure gentium cum causa potest auferre. num. 39.

Idem dicimus de Duce Urbini, contra Soc. Iun. numero 40.

E

Emphtecota ad collectas tenetur saltem de consuetudine, i. 4. par. q. 1. lim. 10. num. 43 44 45. 48. 49.

Et iustitia nutrix & patitur contra se exequi quod iura permittunt, in 4 par. q. 1. lim. 6. nu. 25. & q. 1. n. 43.

Non debet lucrari cum aliena iactura, ea par. q. 1. nu. 42.

Antequam res vadat ad ecclesiam si onus iniungatur postea transeat ad eam, an ipsa teneatur pro illo onere. in 4 par. q. 1. limit. 6. num. 6.

Error publica persona non retrahitur post 30. annos, secus si sit priuata, in 1. par. num. 38.

Aestimum ab aestimatione nasci credimus, in 1. parte. num. 1.

Aestimū dicitur taxatio de patrimonio cuiusque, nu. 2.

Aestimum à Perusinis vocatur catastrum, num. 3.

Aestimatores nuncupant qui bona taxant, aestimoque describi mandant, num. 9.

Aestimum iussu Principis ciuitatis vel vniuersitatis conficitur, num. 9. 11.

Aestimum perficitur defensore ciuitatis vel sindaco vilia presentibus, num. 12.

Omnia bona mobilia, immobilia, iura, actiones, & animalia per nomina, loca, fines, quantitatem, & qualitatem profiteri debet, & in aestimo annotari, numero 13. 14.

In aliquibus locis prædia tantum describuntur, nu. 15.

Et bona quæ quis possidet non ea ad quæ habet actiones profiteretur, si secus factum est muldatur pœna statuti vel proclamatis super hoc editi, num. 17. 18.

Aestimum reformatur secundum varietatem temporum, & quilibet admittitur ad petendam reformationem illius, & auditur etiam si
pars

- pars maior populi contra-
 diceret, 1. par. num. 20. 21.
 Aestimū vires non sumit nisi
 apud acta intimetur, n. 25.
 Aestimationem iniustam li-
 cet cuiquam infra annum
 improbare, ac de ea se con-
 queri, num. 26. 37.
 Aestimantur pradia sterilia
 nec illis potest possessor re-
 nunciare, & fertilia retine-
 re, qua sunt nervi sterili-
 um, num. 27. 28.
 Ob paupertatem mutatur, no-
 um conficitur etiam, nu.
33. 4. par. 2. q. num. 69.
 Si notarius vel scriba in an-
 notando aestimum errauit
 in minorem quantitatem
 scribendo quam fuerit pro-
 fessa, & descriptus soluit
 per annos triginta secun-
 dum descriptā taxationē,
 post errare comperto an co-
 gatur quantitatem non so-
 lutam soluere, num. 36.
 Aestimum an dominium, &
 possessionem plene vel pra-
 sumptiue probet, nu. 30. &
 qua necessaria sint ut pro-
 batio inducatur, nu. 42.
 Si apparet qđ tertius cōsensit
 descriptioni probat, nu. 43.
 Et dicitur apparere si officia-
 lis deputatus hoc atteste-
 tur, num. 44.
 Idem si proclama aditum sit
 ut quispiam infra tot tem-
 pus profiteatur bona sua,
 quia pœna probat, nu. 45.
 Probat etiam si per publicam
 personam in loco publico
 conseruatum sit, & autho-
 ritate publica confectum,
 num. 50. 56. 67.
 Aestimo si quis patiat anno-
 tari rem suam uti commu-
 nē, an sibi praiudicet, n. 41.
 Aestimum probat diuisionem
 esse factam inter aliquos,
 onerum solutione interue-
 niente, num. 49.
 Aestimum probat rei valo-
 rem, num. 51.
 Aestimo an fides adhibeatur
 si pro eo tres testes depo-
 nant & quinque contra-
 rium deponant, num. 55.
 Aestimum patris quādo esti-
 mum filij cēseatur, nu. 62.
 Aestimo annotatus semper cō-
 uertitur ad collectas, in 2.
 par. q. 15. num. 13. vsque
 ad num. 23.
 Aestimi denarius nuncupant
 octo bubulca terra in ali-
 quibus locis, in 3. par. n. 9.
 Emphyteotica bona minus ta-
 xantur quam libera, in 4.
par. q. 1. lim. 10. num. 41.
 Bona in aestimo descripta sunt
 obligata pro collectis sol-
 uendis

uendis non tamen est quasi ius communitati super bonis.

Ex descriptione bonorum facta in astimo dicitur initus quasi contractus inter descriptum & uniuersitatem, à quo una pars, altera inuita, non recedit, in 4. par. q. 3. nu. 30. 40. 41. 42. & 10. q. num. 42.

Bona descripta in astimo uilla an remoueri possint de illo, & transferri ad astimū castri vel ciuitatis, in 4. par. q. 3. num. 45.

Exactor uniuersitatis dicitur peraquator, in aliquibus locis consul nuncupatur, & eligitur ad hastam, in 3. par. num. 1. 2. 3.

Exactor suscipit collectam à cancellario communis in quinterno, qui nūcupatur rotulis, in ea. par. num. 4.

Exactor tenetur ostendere buletinum debitoribus, alias recte soluere renuū, in ea. par. q. 1. num. 22.

Exactor habet annum à iure exigendi collectam, & si est negligens quomodo puniatur, ea. par. q. 2. nu. 26. 27. Statuta, & consuetudinem loci in exigendo tenetur seruare, num. 28.

Exactor non dicitur suam diligentiam fecisse, nisi cum effectu exigat, licet debito rem carcerare curet, ead. par. q. 3. num. 29.

Exactor pecuniam communis ad alium usum quam destinatum impendere nequit, etiam quod utile sit communi, & si secus facit, puniatur, num. 30. q. 3.

Et hoc procedit etiam si licentiam habebat à communi, si tamen de destinatione non expressit, quia subreptitia dicitur, num. 31.

Item cum de pecunia lucrari nequit, etiam in foro conscientie, in ea. par. q. 4. nu. 32. usque ad num. 47.

Exactores apud se libenter pecunias retinent, ead. par. q. 4. num. 45.

Et finito officio rationem reddere tenetur, num. 49.

Cum scit se exactorē, librum conficere tenetur, & qua in eo annotare debeat, numero 67.

Officio finito illum regentibus, vel deputatis consignet, num. 60.

Relationi quorum de ratione reddita standū est & si is fuerit p̄sens taceat, an sibi n aliquo p̄iudicet, n. 70.

Item

Item an in relatione citata
citei, eo. nu. in ver. Relatio.

An eius libro credatur de im
pensis factis, & de quibus
credatur & non credatur,
num. 6. 9.

Exactori si furto sint pecunia
subtrahita an teneatur ver
sus communitatem, & ad
damnum ipsius, si culpa
sui passa sit, ead. par. q. 5.
num. 71. & q. 6. num. 6.

Executio facta de facto po
test de facto exequēti resi
sti, quia de licētia iudicis
facienda est, & non aliter,
in 3. par. q. 1. num. 23. 24.

F

Facilius tolleratur, quod
à pluribus fit, in ea. par.
numero 19.

Famis est casus insolitus, in
4. par. q. 10. versic. ex supra
firmatis, nu. 56. 57.

Fendum, in eo non succedunt
femina, in Gallia autē suc
cedūt, ea. par. q. 14. nu. 45.

Mulieres viriles, & summa
prudencia admittuntur,
num. 46. vsque ad nu. 50.

Idem est quando ob merita
alicuius concessum reper
itur, licet prius solitū erat
masculis concedi, ea. par.

q. 21. num. 29.

Fiscus si infra quinquēnium

bona confiscata non ven
dicat, exclusus est, in 1.
par. num. 19.

Fiscus pro solutione collecta
rum, habet actionem tam
contra venditorē, quā con
tra emptorē pro bono alie
natis, in 2. par. n. 40. 41. 44.

Cui sunt bona obligata de iu
re communi, num. 43. &
q. 15. num. 11.

Florentia olim erat ciuitas li
bera, nūc seruituti est sub
iecta, in 4. par. q. 18. vers.
ex supra firmatis, nu. 34.

Forensis de iure communi ad
collectas non tenetur pro
bonis alibi sitis & ab eo
possessis, de consuetudine
autem totius Italia tene
tur, in 1. par. num. 24. & in
2. par. q. 9. num. 47.

Etiam si per viam taxa indi
cantur de iure communi
non tenetur, num. 43. 44.

Etiam quod in loco incolatū
traxerit, ibiq; p. annos de
cem habitauerit, animo ta
men non permanēdi, ac bo
na acquisuerit, quia cogi
non potest ad collectas pro
d bonis, num. 45.

Quod procedit in collectis in
dictis pro reparatione mu
rorum ciuitatis vel castri,
viarum, & pontiū, nu. 46.

De

De consuetudine tenetur, ut dixi ad omnes collectas pro bonis aliunde possessis. Idem ratione descriptionis in astimo, nu. 47. 48. 49. & q. 10. num. 17. 24.

Et consuetudine circumscrip-
ta teneretur ad omnia onera
ad qua ecclesia compelli-
tur, num. 50.

Maxime ex cultura pradio-
rum, quia ibi collit, semi-
nat, & metit, & quia in
astimo descriptus dicitur
iustus quasi contractus cum
communitate de soluendo
ibi collectas, ea. par. q. 9. li-
mit. 3. num. 8.

Et omnibus cessantibus ratio-
ne hypotheca quam habet
communitas in d. bonis co-
gitur ad collectas, quia d.
bona occupantur & distin-
guuntur ad hastam, nu. 13.
in 2. par. q. 9. limit. 3. nu. 10.
in 3. par. q. 7. num. 47.

Magis si statutum adesset quod
bona essent obnoxia solutio-
ni collectarum, num. 14.

De plano res procedit si de re-
gistratione suorum bonorum,
apparet, vel de consensu il-
lius, ea. par. 10 q. num. 7.

Statutum quod forensis com-
pellatur soluere collectas &
econtra quod non cogatur

soluere valet, in 2. par. q. 9.
limit. 2. num. 2. limit. 3. nu-
mero 6.

Forensis ratione contractus de
quo supra, item rei sita, quia
videtur prorogare iurisdic-
tionem illius iudicis, cui
res est supposita, conuenitur
ad collectas de iure commu-
ni, in 3. par. q. 7. num. 46.
47. 49.

Fraus in dubio non prae-
sumitur, à iure, in 4. par. q. 1. li-
mit. 6. num. 30.

Fratres sancti Fran. tertij or-
dinis tenentur ad collectas.
quia non sunt persona eccle-
siastica, solum habent nor-
mam viuendi, & eorum habi-
tus est in apparentia, in 4.
par. nu. 11. & lim. 8. nu. 33.

Bona immobilia de iure possi-
dere nequeunt, alias perdunt
priuilegium quod habent,
& non dicuntur mendican-
tes, intelligo de fratribus,
ea. par. q. 1. lim. 3. nu. 33. 35.

G

Abellā pro fructibus sol-
uit colonus partiarius.
in 4. par. q. 1. lim. 2. nu. 56.

Generis appellatione omnes
utriusque sexus includun-
tur, ea. par. q. 2. num. 22.

Guerra dicitur insolitus casus,
sive sic humana, sive diuina

Q.

na.

ma, ea. par. q. 20. vers. ex supra firmatis, nu. 53. 54. 59.

H

H Asta, ad hastam debitorum bona distrahi possunt pro collectis non solutis, in 3. par. num. 11.

Nisi sint bona quae in pondere numero ac mensura consistant, quorum pretium est notorium, num. 17.

Mares est eadē persona cū defuncto, in 2. par. q. 15. nu. 11.

Hypotheca per statutum contracta rem sequitur quocūque vadit, in 4. par. q. 1. limit. 6. num. 8. 9.

Homines nascuntur liberi, & ab initio ita reputabantur, ea. par. q. 8. num. 29.

I

I Anua ciuitas est franca, & iura Imperij possidet, obinetq; locum Principis hodie, licet olim aliter esset, in 4. par. q. 18. vers. ex supra firmatis, num. 3 1.

Ignorantia non praesumitur in debitore iuris sui, ead. par. q. 8. num. 26.

Illatio non est facienda ex diuersis, ead. par. q. 1. limit. 9. num. 11.

Imperator dicitur ab imperādo, ea. par. q. 13. num. 3 1.

Habet potestatem gladij, &

quam potestate, nu. 3 4. 35. An sit maior summo Pontifice, num. 36.

Illi subiecit Deus leges non contractus, num. 39.

Immunitas an comprehendatur in proclamationibus. Et per quā verba concipiatur ut ligentur, in 1. par. num. 60. 61.

Immunis ex priuilegio quod in vim transiit cōtractus ex causa necessitatis renouatur, in 2. par. num. 27. in ver. priuilegium.

Concessa ab oneribus ordinaria non includit, in 4. par. q. 2. num. 6.

Immunitatē non concedit inferior Princeps, nec communitas subiecta, nisi cum causa iusta, ea. par. q. 2. numero 80. 88.

Et quā sit causa declaratur, scilicet medico, & Docto. ac ciui nouello, in ea. par. q. 11. num. 51. 52. 57. 61. 63.

Omnibusq; qui prodesse possunt Reipublica, nu. 65.

Ambasciatoribus & legatis, num. 66.

Et hoc in sui praiudicium, ea. par. q. 1 1. num. 54. 55. 56. 57. 58.

Et si ex causa meritorum concedatur an eis de meritis creda-

- credatur, vel probentur, ea par. q. 11. num. 7.
- Et uti minister. **L** agere censet in hac immunitate, q. 18. ver. ex supra firmatis. n. 22.
- Immunitatem per collectis solum Princeps super. or. concedit, in **4. par. q. 13.** numero 30. 37.
- Cum clausula non obstat. **L** vacuatis. C. de decurio. lib. 10. alias non valeret, ead. par. q. 2. num. 8. **1.**
- Et clausula debet specialiter exprimi, quia generalis non operaretur, q. 16. vers. ex supra firmatis, num. 13. in 5. **par. q. 1.** num. 22. 23.
- Et adeo valida est, quod etiam si adesset statutum, vel litera ederentur quem à collectis immunem non potest fieri, valeret immunitas cum di. Et clausula specialiter expressa, in 4. par. q. 12. nu. 23.
- Et in immunitate sit interpretatio contra concedentem sue superiorem, in **4. par. 2.** q. num. 73.
- Partem collectarum huius immunis qui teneantur solvere, & si alij qui non sunt immunes soluerent illam, esset iniustum & quasi impossibile, num. 9. **L.**
- Immunitas à collectis est favorabilis quia rem reducit ad primum statum quo erant bona libera, ideo sit extensio, q. 16. vers. ex supra firmatis, nu. 8. 63. **q. 22.** nu. 8.
- Est tamen stricti iuris & contra ius commune, q. 20. vers. sic. eo. num. 48. 49. 50.
- Immunitati concessa per inferiorem si Principis confirmatio accedat, infringi nequit, in 4. par. q. 12. nu. 19.
- Idem si legati de latere confirmatio accesserit, num. 22.
- Immunitatis forma à Doctis incipitur, ea. par. q. 20. vers. ex supra firmatis, num. 50.
- Immunitas à collectis ad bona post quesita extenditur, q. 21. eo. vers. num. 64. 65.
- Si tertius graviter laderetur ob illam non sit extensio, nu. 60.
- Et hoc procedit etiam si illa bona post quesita essent descripta in castro Principis subiecto, num. 69.
- Immunis nemo est ab oneribus salis & taxa aquorum, in 4. par. q. 20. vers. sic. ex supra firmatis, num. 50.
- Immunitas a decimis laico concessa futuras post quesitas non includi, secus si clerico concedatur ratio redditur, q. 21. vers. sic. eo. num. 66.
- Immunitatem concedit iudex

- pauperibus, in 4. par. q. 2. num. 6. 1.
- Immunis an sit nobilis, & Dominus, custos. Doc. Medicus, consules, secretarij, praesules, officiales ciuitatum, habens duodecim filios, vide supra collecta.
- Immunis est qui nunquam soluit collectas per annos quadraginta, in 4. par. q. 7. numero 1. 2.
- Item si per viginti eas non soluit, num. 6. 7. 8.
- Immunis est qui in aestimo descriptus non reperitur, licet pradia possideat non alienata pro quibus nunquam soluit collectas, in 4. par. q. 9. num. 3. 3. 4.
- Item qui mutuauit pecunias communi, ut eum à collectis liberet, ead. par. q. 12. num. 24. 25. 26. 27. 28.
- Qui soluit tertiam partem fructuum singulo anno est immunitis à collectis. q. 1. lim. 2. num. 5. 1.
- Item si statutum concedit cui nouello immunitatem. q. 1. 2. num. 29.
- Immunitas à collectis data non transit ad heredes & singulares successores, si est personalis, & ex quibus cognoscatur illam esse personalem declaratur, q. 22. num. 1. 13.
- In dubio tamē iudicatur personalis, num. 15.
- Realis autem ad quoscunque vadit, & q. 1. 2. quomodo cognoscatur quod sit realis, & num. 1. 3. 4. 5. 6.
- Ex quibus, ut si pro heredibus & successoribus datur, item pro quibuscunque. num. 9.
- Item si intuitu ecclesia & dignitati, num. 10.
- Si in cōtractū trāsuiit, nu. 11.
- Ob amorem parerum concessa & rei determinata, eo. nu.
- Si ob merita habet vim contractus, & est trāsitoria ad quoscunque, num. 16. 17.
- Immunitas subdito à collectis concessa ex contractu non reuocatur, in par. 5. q. 1. num. 1.
- Idem si non subdito detur & ei sit quasitum ius ex contractu, num. 14.
- Ius quasitum dicitur data illius scientia vel acceptatione secuta, num. 15.
- An ex aliqua causa reuocari valeat in p̄iudiciū immunitatis.
- Tacite an & quando censeatur reuocari immunitas in p̄iudiciū immunitatis.
- Indictio est quando soluitur singulo

ſingulo anno certum quid ob illius indictionem, in 2. par. num. 17.
Incola quis dicatur, in 2. par. q. 10. num. 23.
Ioanna Regina in feudali iurisdictione hereditario iure ſucceſſit, q. 14 num. 50.
Iudex poteſt ſe de conſuetudine informare ſe ſupra conſuetudine ipſa.
Iudex qui negligit exequi vel patitur exequi ſine eius licentia punitur & qua pœna, in 3. par. q. 1. num. 25.
Iudicium ciuile cōſiſtit in tribus pſonis, criminale uero in duabus, in 2. par. nu. 35.
Iuriſdictio non poteſt exerceri in non ſubditum, in 5. par. q. L. num. 29.
Ius ſuum nemo præſumitur à lege iactare, in 1. par. n. 48.
Ius querendum facilius tollitur quam quaſitum, in 4. par. q. 16. num. 5.

L

L *Ex adaptatur ad ea qua frequentius accidunt. in 3. par. q. 7. nu. 51.*
Lex ad inſtructionem. C. de ſacroſan. eccl. cum ſine lege loquimur erubescimus, in 4. par. 2. q. num. 26.
Non eſt correctio, in 4. par. q. 1. num. 33.

Legum correctio euitanda eſt, num. 3 4.
Lex. 1. §. ſin. ff. de iure immu. in ſimplici conceſſione ſine cauſa procedit, in 4. par. q. 22. num. 25.
Leges transgredi ex cauſa conceditur iure, q. 20. verſic. ex ſupra firmatis, num 54.
Lex medicos. C. de profeſſ. & med lib. 10. procedit in Doctoribus actu legentibus, ea. par. q. 4. num. 54.
Lex 1. C. de cap. ciui. cōſ. exim. lib. 10. habet locum in quibuſcunq; ciuibus, in 2. par. num. 18. 23.
Liberatio promptiores ſumus ad liberandum, quam ad obligadū, in 3. par. q. 7. n. 17.
Liber cenſualis eccleſia rem eſſe cenſualem probat tam contra ſoluentem, quam cōtra tertium, maxime ſi eſt res de antiquo, in 1. par. numero 53. 54.
Liber exactoris collectarum probat quem ſoluiſſe collectas, & nō ſoluiſſe, in 3. par. q. 8. num. 29.
Etiā ſine ſubſcriptione alicuius n. tarij, nu. 32. uſque ad num. 43.
Et maior illi fides adhibetur quam teſtibus, nu. 3. in 4. par. q. 9. num. 35. 38.

Hic liber etiam contra forensem probat, in 3. par. q. 7. num. 44. usque ad nu. 53.

Libris ciuitatum, & ecclesiarum à publicis personis concessis datur si les, in 3. par. q. 7. num. 39.

Libri argentariorum olim probant, ead. par. & q. numero 42. 43.

Libertas est fauorabili & prescribitur spatio minori annorum centum, in 4. par. q. 7. num. 8. 10. 11. 12. 15.

Liuellaria bona minus in aestimo taxantur quam libera, supra, aestimum.

Liuellarius an soluat collectas, in 2. par. q. 15. numero 25.

Luca Ciuitas est franca. iura Imperij possidet, & locum Principis obtinet, in 4. par. q. 18. versic. ex supra firmatis, num. 32.

Lucrum quis in dubio facere in dies presumitur a iure, in 1. par. num. 57.

M

M*edicus est à collectis immunis, in 4. par. q. 5. num. 60.*

Est melioris conditionis quam Doct. legum, est nobilis, numero 62. 63.

Mixtum dicitur quod forma

& materia creatur, in 2. par. num. 5.

Minor si non soluit collectas detinetur, supra, collecta.

Mos regionis seruandus est, in 1. par. num. 16.

Mulier pro debito etiā fiscali nō detinetur, in 3. par. n. 21.

Mauia Zenij uxor fuit prudentissima & virilis ac fortis, in 4. par. q. 14. num. 47.

Medicina est dignitas, q. 5. num. 61.

Marchiones omnia agunt in suo statu qua Cesar in toto orbe, eiusq; locum tenent, iura habent illius, & Imperij, in quar. par. q. 17. versic. ex supra firmatis, num. 15. 17.

Qui sint isti quodq; sit eorum officium, utuntur omnibus clausulis quibus utitur Cesar, omnemq; potestatis plenitudinem habere volunt, & disceptare de illorum potestate est mundum reuagare, num. 16. 18. 19. 20. licet superiorē recognoscant, si tamen iura Imperij possideant, num. 21.

Meritum assertioni Principis, vel priuati in dispositione, quando sit standum, & in quibus actibus, & an & quando sint probanda merita

merita & non probanda,
quia sufficit eorum expres-
sio, in 4. par. q. 12. num. 1.
vsque ad num. 18.

Munus reale, personale, mix-
tum, sordidum, tributum,
census, decima, annua pra-
statio, annonae militaris, in-
dictum, & superindictum,
quid sit, in 2. par. num. 11.

Munus ordinarium dicitur
quod à lege, & Senatuscon-
sulto, Principisq; constitu-
tione indicitur, num. 30.
ead. par.

Munus ciuile quid sit, in 4.
par. q. 3. num. 44.

Muri ciuitatis sunt publici,
in 2. par. q. 15. num. 52.

Et sunt tutela omnium, in 4.
par. q. 1. num. 36.

N

Negatiua probatur per
inspectionem librorū.
in 3. par. q. 7. num. 30.

Nerui imbecilles carnem con-
seruant, in 1. par. num. 28.

Noceo, quod mihi non nocet
alteri, prodest facere non
teneor, in 3. par. q. 4. nu. 43.

Nobilis à collectis est immu-
nis, in 4. par. q. 3. num. 1.

Et dicitur nobilis qui feudū
possidet, num. 2.

Etiam quod sit ortus plebe-
ius, num. 5.

Et quod in villa habitasset.
num. 10.

De cōsuetudine in patria del-
finali nō soluit onera, n. 15.

Soluet tamen illa qua supre-
mus Princeps indicet, nu-
mero 16.

Item pro pradijs qua erant
astimo descripta, & in eum
translata, nu. 17. 18. 26. 29.

Item non effugit collectas pro
pradijs astimo villa descri-
ptis, quia ibi cogitur ad eo-
rum solutionem, num. 21.

Nobilis dicitur genere, & qui
habet scientiam & sapien-
tiam, num. 47.

Notarius creatus à Principe
solus regat instrumenta ex-
tra territorium, aliter non,
in 3. par. q. 7. num. 44.

Valent tamen instrumenta in
territorio confecta inter fo-
rensem & subditum, nu-
mero 5 2. 53.

O

Obstetrix qua sit, & ve-
nit appellatione me-
dicorum, in 4. par. q. 5. nu-
mero 64. 65. 66.

Officiales tenentur soluere col-
lectas, in 4. par. q. 5. nu. 68.
69. 70.

Obligatio legis est fortior quā
hominis, in 2. par. q. 9. li-
mit. 3. num. 12.

Onus quod singulo anno indicitur ad soluendum quid certum reale dicitur, in 2. par. num 7.

Onus diuisum in pluribus facilius sustinetur, in 2. par. nu. 19. in 4. par q. 1. lim. 6. nu. 26. 27. & q. 10. nu. 47.

Onere duplici quis non est gra uandus, in 2. par. q. 10. nu. 21. ad onus extraordinarium ecclesia non tenetur, supra, collecta.

Onus extraordinarium potest ordinarium à statuto fieri, in 4. par. q. 1. lim. 6. num. 3.

Onus non debet supportare vnus pro alio, quia iniquū & quasi impossibile est, ea. par. & q. 8. lim. num. 27. supra, debitum.

Pater & filius pro vno d iure communi reputantur fiste, vere tamen duo sunt, quod in emancipato si. io procedit, in 1. par. nu. 63. 64. 65.

Paria sunt non esse & esse sed non apparere, in 4. par. q. 22. num 18.

Pauper ad collectas non tenetur, ea. par. q. 2. uum. 60.

Et dicitur pauper qui de operibus suis vix potest se alere, & de astimo cancellandus est, num. 63. 64. 65.

Idem est in oneribus persona-

libus, numero 66.

Hoc casu qui sunt diuites soluent partem huius pauperis, num. 67. 68.

Aliter cōsideratur paupertas à Nerone in Valerio Messala, ut declaratur in 1. p. num 33.

Pedagium per quantum tempus inducatur prescriptio aduersus pedagia, ut ad illa quis sit immunis, & cogi quis possit soluere, in ver. prescriptio.

Pœna eadem punitur qui prabet ministeriū exactori collectarum ut pecunias communis impēdat pro suo debito, qua punitur exactor. in 3. par. q. 4. num 47.

Perpetua, hæc dictio intelligitur secundū subiectam materiā, in 4. par. q. 22. nu. 14.

Pestis dicitur casus insolitus, 4. par. q. 20. versic. ex supra firmatis, num. 56. 57.

Pisa olim erat ciuitas franca, hodie serua, ea. par. q. et ver.

Plenitudini potestatis nil resistunt quia nullius necessitati est subiecta, in 4. par. q. 15. num. 2. 3.

Peraquatores nūcupantur qui territoria inspiciunt, illaq; peraquant, in 1. par. nu. 10.

Persona est cunctis rebus antereferenda,

- referenda, in q. par. q. 1. numero 41.
- Pontifex maximus dicitur Papa à Numa rege & à Moyse nomen habuit, in 4. par. q. 13. num. 33.
- Potestatem gladij spiritualis nanciscitur, num. 34. 35.
- An sit maior cessare, num. 36.
- Deus, illi leges subiecit à quibus est solutus, at non contractus, num. 39.
- Posterorū appellatione omnes utriusq; sexus includuntur in 4. par. q. 22. num. 23.
- Prescriptio cuius hominis memoria non existit in contrariū habet vim priuilegij, in 2. par. q. 2. num. 27.
- Non prescribit quis ex titulo nullo sed ex titulo inhabili sic, in 3. par. q. 7. numero 22. 25.
- In prescriptione quadraginta annorū allegatio tituli sufficit, in 4. par. q. 7. nu. 3.
- Non procedit in functionibus publicis Casari debitis, quia titulum ostendere debet, qui sufficit, licet sit inualidus, num. 4.
- Aduersus collectas sufficit spatium decem annorum, non centum, ea. par. & q. nu. 8.
9. 10. 11. 12.
- Nec aliqua interpellatio requiritur, sed quod sit vocatus ad solutionē collectarū, ea. par. q. 8. num. 16. 17.
- Bona fides tamen requiritur aliter non procedit, nu. 20. vsq; ad num. 31.
- Qua ex possessione quadraginta annorum presumitur, etiam in onere leuandi sal. num. 24 & num. 28.
- Hac prescriptio aduersus pedagia quando agitur de libertate sufficit si de exactio ne maius tempus requiritur, ea. par. q. 7. nu. 13. 14.
- In prescribenda libertate seruitutis rustica decem anni sufficiunt, etiam si absit bona fides, ea. par. q. 8. numero 30. 32.
- Et mala fides debitoris nocet heredi, ea. par. & q. nu. 32.
- Presumptio maior tollit minorem, ea. par. q. 10. nu. 50.
- Vehemens dicitur probatio, in ea. par. num. 55.
- Presumptio iuris plene probat donec cōtrarium probetur, in 1. par. num. 59.
- Princeps inferior facit munus ordinarium extraordinarium, & ecōtra, in 2. par. q. 5. num. 15.
- Princeps supremus & inferior quando immunitatem cōcedere valeāt, & ex quo casu,

casu. supra, immunitas.

Princeps ex reſtitutione ratio-
nis agere debet, in 4. par. q. 10. num. 43.
14. nu. 58. & q. 16. verſi. ex
ſupra firmatis, num. 9.

Si à norma iuris deflexerit di-
citur Tyrannus, & nõ Prin-
ceps, quia non agit iuſte,
num. 10. **11.**

Præſtare debet quod iuſtū eſt,
& iuſtitiam ſeruare, n. 12.

Tria in eo ſunt conſideranda,
potentia, ſapientia, & vul-
tus dicamus, num. 13.

Fons iuſtitia nuncupatur, ha-
bere debet vnā linguam,
vnumq; calamum, & in eo
adeſſe debet, quod ſcripſi
ſcripſi, & populus in cœlo
appellatur, & lapis angula-
ris, num. 14.

Dicitur creatura rationalis,
ideo obedire debet rationi,
in 5. par. q. 1. num. 5.

De cuius poteſtate ſacrilegiū
eſt diſceptare, in 4. par. q. 5.
num. 4. 5. 6.

Princeps non cenſetur velle
tertio præiudicare, ea. par.
q. 2. num. 79.

Niſi appareat, conſtare autē
dicitur derogando l. vacua-
tis. C. de decurio. lib. 10. nu.
84. 85. 86. 92. 93.

Princeps de plenitudine pote-
ſtatis contrahere non po-

teſt contractui cum priua-
to, in 4. par. q. 10. num. 43.
q. 13. num. 39.

Et ſi illi contrahentis etiā mo-
tu proprio præſumitur cir-
cūuentus, agitq; contra
ius naturale, & ſicut non
eſt dominus elementorum
ita nec contractū, in 5. par.
q. 1. num. 3. 4. 7. 9.

Princeps ſupremus ea qua ſūt
iuris poſitiui ſine cauſa au-
ferre poteſt, in 4. par. q. 14.
num. 40. 41.

Quamplures caſus citantur
in quibus aufert hoc ius
quaſitum alteri ſine cauſa,
num. 42. uſq; ad num. 54.

Et licet de iure hoc ſibi per-
mittatur tamen peccat ſi
agit ſine cauſa nec expri-
mit, nu. 56. in 4. par. q. 15.

Si dominium ſit quaſitum al-
teri de iure ciuili, an tolli
à Principe valeat ſine cau-
ſa, in 4. par. q. 14. num. 55.

Ea verò qua ſunt iuriſgentiā
auferre non pōt Princeps ſi
ne cauſa reſpiciente vtili-
tatem publicam, in 4. par.
q. 15. num. 1. 10.

Et cogitur de iure ſoluere pro
tiū illi cui ius aufert. n. 11.

Intelligas ſi procedit auferen-
do per directum, alias ſi per
obliquum condendo l. gene-
ralem,

- valem, nam non tenetur ad aliquod pretium, num. 12.
- Et ista causa est per eū expri-
mēda, n. 14. 15. 20. 21. 22.
- Nisi aliqua iusta imaginari possit, num. 16. 17.
- Hac causa operatur validita-
tem actus presumptivae, nō
plene num. 19. 24.
- An expressa, satis dicatur ex
clausula, ex certa scientia,
q. 16. num. 37.
- Et expressio specialis de iure
tertij fienda est, nisi appa-
reat scientiā habuisse Prin-
ceps, & esse informatū, qđ
dicit cōstare, quando tenor
facti in literis insertus cō-
peritur, vel aliter de illo
præiudicio cogitasse videť,
num. 44. vsq; ad num. 50.
- Hoc procedit etiam si agatur
de paruo præiudicio, n. 1.
- Quod diximus de pretio sol-
uendo locum habet quo ad
subditū tantū, quia præiu-
dicare nō subdito nō potest
Princeps, cum in eū nullam
habeat iurisdictionem, nu.
53. 54. & 5. par. q. 1. nu. 29.
- Et vera sunt hac in dominio
puro, & directo, & utile,
ablato, non si esset conditio
nale, vel auferetur per obli-
quum, in 4. par. num. 8. 9.
- Non procederent ista quando
Princeps sciuit causam il-
lius acquisitionis, ut qđ rē
donavit alicui, quia illud
dominiū sine causa auferre
pōt ea. par. q. 15. nu. 25. 29.
- Principis assertioni qñ creda-
tur, & in quibus casibus, et
in quibus non, in 4. par. q.
12. nu. 1. vsq; 11. num. 18.
- Privilegiū immunitatis à col-
lectis non sumit effectum
suum nisi de die in diem, et
habet causam successivam,
in 4. par. q. 16. versi. ex su-
pra firmatis, nu. 6. & par.
5. q. 1. num. 20. 21.
- Privilegiū immunitatis à col-
lectis, si in vim contractus
transiit, est irrevocabile,
ut si reciproci sit, vel pre-
tium sit datum, & hoc tā
quo ad concedentem quam
ad eius successorem, in 5.
par. q. 1. num. 10. 11. 12.
- Magis si successor sit filius &
heres, num. 3.
- A collectis concessum dicitur
liberatorium, quia rem re-
ducit ad primariam natu-
ram, & reale nuncupatur,
in 4. par. q. 2. num. 19.
- Ob merita datū dicitur pra-
ter ius & non contra, num.
20. 21. 27. 28.
- Hoc privilegium ex causa re-
vocatur, ut si diminutio
magna

magna resultaret Imperio
 & data enormi latione, &
 causa, ea. par. q. 2. 1. vers. ex
 supra firmatis, num. 68. 5.
 par. 1. q. num. 2. 5. 6. 27.
 Noua causa emergenti, & in ne-
 cessitate rei publica, vt si
 guerra supervenires, n. 27.
 Hæc procedunt in subdito, quo
 ad non subditum ex causa
 non reuocatur, num. 16.
 Nec reuocatur datum cui no-
 uello, num. 17.
 Si translatum sit dominium,
 alias si privilegium stat in
 finibus meri privilegij est
 reuocabile sine causa ali-
 qua num. 18. 19. 20. 22.
 Ex causa etiã ingratitudinis
 conceditur à iure reuoca-
 tio, num. 24.
 Privilegium tacite reuocatũ
 censetur si immunis patia-
 tur se describi in libro asti-
 mi, nisi infra decem dies
 appellaret, in 5. p. q. 2. n. 31.
 Idem si sponte soluisset colle-
 ctas, nisi protestetur quod
 suo privilegio renunciare
 non intendit, num. 3 2. 3.
 Et quo ad soluta preiudiciũ
 sibi generauit si per trigin-
 ta annos continue soluit,
 num 35. 36. 37.
 Alias si coactus, nullum dam-
 num sibi intulit, num. 39.

Q

Q Vibus vis, dictio, & quo
 quomodo, casus insolē-
 tos in immunitate inclu-
 dit, in 4. par. q. 20. vers. ex
 supra firmatis, num. 3 1.
 Istæ dictiones nil operentur stã-
 te statuto qđ nullus à colle-
 ctis eximatur nisi literas
 speciales obtineat cum de
 rogatione statuti, num. 3 2.
 Quibuscunq; omnia includit
 & operatur vt dispositio
 seu immunitas si transito-
 ria ad quoscunque, in 4.
 par. q. 22. num. 6. 9.

R

R Atione cessante cessat iu-
 ris dispositio, 1. p. n. 21.
 Rationes duæ si sint militantes
 si una cessat altera subsi-
 stit, tunc non cessat dispositio,
 in 3. par. q. 4. num. 40.
 Duæ uni pōderant si sunt ma-
 iores & fortiores, in 4. par.
 q. 1 num. 39. 40.
 Rō diuersa reddit diuersā di-
 spositionē, in 4. p. q. 2. n. 77.
 Ratiq; ubi est eadem idem ius
 statuendum est, in 5. par. q.
 1 num. 29.
 Ratificatio tacite & expresse
 fit, et ex quib. actibus resul-
 taret tacita, in 3. p. q. 7. n. 11
 Regula qui cōtra regulā bona
 possidet amittit privilegiũ,
 in 4.

in [4.p.q.1.limi.8.num.34.](#)
Reipublica interest, ut ciuitas
hominibus repleatur, in 4.
par.q.11.num.6 [1.62.](#)
Regentes ciuitatis nō possunt
in locum sui alium subro-
gare in actibus communi-
tatis expediendis, nisi in
muneribus decurionatus,
in 2.par.q.7.num.33.
Reges fuerunt antequam es-
sent Imperatores, in regnis
suis locū Caesaris obtinent,
legitime & non de facto, in
4.par.q.19.versi.ex supra
firmitatis, num.4 [1.42.43.](#)
Ex eorū expulsionē Romanus
populus iram Dei sibi ven-
dicauit, num.43.
Rex Francia non habet supe-
riorem, & in regno suo est
Imperator, illoq; habet ma-
iorem potestatem, quia re-
gnū ad suos trāsmittit qđ
non facit Caesar Imperiū,
ea.par.q. & ver. nu.44.45.
Rei conditio mutata, muta-
tur persona, si ei est annexa,
ea.par.q.3.num.18.20.
Res tantum valet quantum est
in aestimo taxata, 1.p.n.40.
Res cum suo onere transit ad
quemcunque vadit, in 2.p.
q.9.lim.2.num.1.
Relationi calculatorū tot bo-
na esse aestimo standum est,

in 4.par.q.9.num.36.37.
Relationi eorū de ratione red-
dita per exactorem an cre-
datur. supra exactor.
Roma est communis patria, in
4.par.q.4.num.55.
Qui in ea docent scientiā ve-
ram dicuntur interpretari
qui alibi, adulterinam in-
struunt, nu.56.

S

S Al oneri leuandi data ma-
 la fide nō praescribitur,
 etiam spatio longissimi tē-
 poris, in 4.par.q.8.num.28.
Sapiētia reddit hominē nobi-
lem, in 4.par.q.36. nu.47.
Scripturis electorum autori-
tate publica de consuetudi-
ne creditur, in 3. par.q.7.
num.34.38.
Secretarij tenentur soluere col-
lectas, in 4.par.q.3. nume.
68 69.70.
Sindicus pagorum, vel villa-
rū nuncupatur praefectus il-
larum, in 4.par.q.6.nu.5.
Solutio decēnalis prauidicat
soluenti in futurū, ut ad so-
lutionē cogatur illius quan-
titatis soluta & nō in plus
grauari potest idem si sol-
uens declaret se nolle in
plus posse grauari, in 3. par.
q.7. num.13.14.16.17.
Solutio trina cōtinua probat
solutio-

solutionem annorū prateri-
 torum interuenisse, si est rei
 terata secus si unica tan-
 tum, interuenit pro annis
 tribus, quia nō prodest sol-
 uenti, ea. par. q. 9. n. 54. 56.
 Statutum quod non subeunt
 onera ius non reddatur si
 bona allibrata & fluminis
 percant ius reddendum est,
 in 1. par. num. 34.
 Statutum quod unusquisque
 bona sua profiteatur, vel bo-
 na immobilia tantum, in
 quo differat, in 1. par. n. 58.
 Statutum quod transiens per
 ciuitatis portam tce soluat
 valet, in 2. p. q. 9. lim. 3. n. 3.
 Statutum non ligat forēsem,
 cū & non sit subiectus. n. 5.
 Statutum quod cū bona sint
 obnoxia pro collectis soluen-
 dis afficit Ecclesiam, nec
 est contra libertatem in ec-
 clesiasticam, in 4. par. q. 1.
limi. 6. nu. 2. 10. 11. 13. 29.
 Statutū quod pradia in eccle-
 siā nō possint alienari, va-
 let, ea. par. q. & lim. nu. 28.
 Statuta licet transgredi ex cā,
 in 4. par. q. 20. versi. ex su-
pra firmatis, num. 54.
 Statutum quod transiit in
 contractum ex causa reuo-
 catur, in 5. par. q. 1. nu. 30.
 Statutum in nō subditum nō

valet, ea. par. q. num. 29.

T

Antū, hęc taxatiua se-
 cū dū subiectā materiā
 accipit, in 4. p. q. 22. nu. 14.
 Talea a collecta differt, & in
 quo, ea. par. q. 3. num. 14.
 Teopena nobilis mulier viri-
 lis & prudens fuit, ea. par.
 q. 14. num. 48. 49.

Testes vniuersitatis pro ea
 sunt idonei, in 3. par. q. 8.
num. 25. 26. 27.

Titulus inualidus sufficit ad
 praescribendum functiones
publicas contra Casarem,
 qui ostendi debet, alias nil
 proderet praescriptio, in 4.
par. q. 7. num. 4.

Tributum tempore Octauiani
 Caesaris ortum habuit, in 1.
par. num. 7.

Tributum est onus reale me-
 re, in 2. par. q. 15. num. 16.

Tributum soluitur ex corpo-
 re fructuum, num. 39.

Et prouinciales illud prestare
 soliti sunt, num. 40.

Tributum soluit ecclesia, &
 clerici, in 4. par. q. 2. n. 4. 5.

V

Alor rei per aestimū pro-
 batur, supra estimum.
 Vassallus & dominus castro-
 rum non tenetur ad colle-
 ctas, in 4. par. q. 3. num. 3.

Venetia

Venetia est ciuitas libera, locumq; Principis obtinet, nulliq; est subiecta, & libertatem ab Imperio Romano habuit ex privilegio cum bulla aurea, nomine praetorio illam tenet, immo natura ipsa libera est. & potest prohibere quoscunq; ne per gulfum nauigent, in 4.par. q.18. vers. ex supra firmatis, 27.28.29.30.

Vidua non liberatur ab oneribus loci originis, i. 1.p.q.23.

Villa non efficit quæ ignobilis, & habitans in ea non cogitur ad onera uti rusticus, sed soluit illa ratione descriptionis astimi dicta villa, in 4.par.q.3. nu.1. supra nobilis.

Vniuersitas eius actibus duas partes ex tribus sufficiunt pro illis expediendis, nisi ex presse cautum esset quod actus concorditer expedirentur, in 2.par.q.6.num.24. & q.7.num.32.

Et hoc accidit nedum in actus perfectione, verum & in illius renouatione, num.27.

Duas partes intelligas dignitate, non numero, q.7.n.31.

Qua interuenisse praesumitur in actus renouatione, n.34.

Vniuersitas congreganda est

superioris iussu sono campana, vel voce praetoris, nisi consiliarii praesentes sint, in 2.par.q.6.nu.23.

Si superior est infirmus iussu duarum partium consiliarium in actibus prophanis, si periculum est in mora, alij sunt citandi, & si non veniunt alij actum expediunt, si tamen consiliarii sunt absentes non sunt citandi nisi in tribus casibus, in 2.par. q.7.num.28.29.30.36.37.

Si actum sit quod in vniuersitate praedudiale ei non teneat nisi de illius deliberatione appareat, ea.par.q.6.num.24.25.

Vniuersitati praedudicat solutio particularium personarum, si illius patientia, & tollerantia interuenit, in 3.par.q.7.nu.12.

Vniuersitas inire potest conventionem cum priuatis de non soluendo integram collectam, sed certum quid singulo anno ex causa legitima & iusta, & qua sit, & valet si legitime conclusa est vel eius nomine gesta ratificatione illius expressa vel tacita interueniente, ex quibus actibus tacita inducatur, in 3.par.q.6.num.10.11.

Vniuersi.

*Vniuersitatis immunitatē à collectis concederem nequit nisi ex causa, puta Doctō-
vi Medico, ciui nouello, &
alijs benemerito, & omni-
bus alijs qui prodesse pos-
sunt illi, Ambasciatoribus
& legatis, eiusque anciani
benemerito donare possunt
de bonis communitalis, in
4.par.q.11.num.54.usque
ad fi.*

*Concedit etiam immunitatē
illi qui mutuauit sibi pecu-
nias quibus egebat, in q.12.
num.24.25.26.27.*

*Eadem est vniuersitas licet
vnus eximatur, in 4.par.2.
q.num.78.*

Voci mortuę sine iuramento

*non creditur magis quam
uiuę, in 2.par.q.13.num.36.*

*Vsurarius non potest dici qui
mutuauit pecunias cōmu-
nitati vt liberetur à solutio-
ne collectarum, in 4.par.q.
12.num.26.27.*

*Vtilitatis causa maior publi-
cę tollit causam minorem
& quę sit, in 4.par.q.10.num.
46:48.49.*

*Vulpianus Iureconsultus fuit
& nūcupatur nobilissimus
in 4.par.q.4.num.48.*

*Vxor nō tenetur soluere colle-
ctas pro dote sua, sed vir q
fructus colligit, ad onera
verò quę indicuntur in do-
micilio viri bene cōpellitur
in 2.par.q.15.num.13.*

F I N I S. 360.

Permittente Sanctissimæ Inquisitionis Officio,
excussa hæc fuere.

V E N E T I I S,

Apud Ioannem Baptistam Natolinum. 1588.

Sumptibus Damiani Zenarij.

9829

A 48.

X 211
B 518

